

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Νομοθεσία

Περιεχόμενα

I Πράξεις για την ισχύ των οποίων απαιτείται δημοσίευση

- ★ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1251/1999 του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1999, για τη θέσπιση καθεστώτος στήριξης των παραγωγών ορισμένων αροτραίων καλλιέργειών 1
- ★ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1252/1999 του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1999, που τροποποιεί τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1868/94 για την καθιέρωση καθεστώτος ποσοτώσεων για την παραγωγή αμύλου γεωμήλων 15
- ★ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1253/1999 του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1999, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1766/92 περί κοινής οργάνωσης αγοράς στον τομέα των σιτηρών και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2731/75 περί των ποιοτικών τύπων του μαλακού σίτου, της σικάλεως, της κριθής, του αραβοσίτου και του σκληρού σίτου 18
- ★ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1254/1999 του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1999, περί κοινής οργάνωσης αγοράς στον τομέα του βοείου κρέατος 21
- ★ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1255/1999 του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1999, περί κοινής οργάνωσης αγοράς στον τομέα του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων 48
- ★ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1256/1999 του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1999, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3950/92 για τη θέσπιση συμπληρωματικής εισφοράς στον τομέα του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων ... 73
- ★ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1257/1999 του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1999, για τη στήριξη της αγροτικής ανάπτυξης από το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΕΓΤΠΕ) και για την τροποποίηση και κατάργηση ορισμένων κανονισμών 80
- ★ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1258/1999 του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1999, περί χρηματοδοτήσεως της κοινής γεωργικής πολιτικής 103
- ★ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1259/1999 του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1999, σχετικά με τη θέσπιση κοινών κανόνων για τα καθεστώτα άμεσης στήριξης στα πλαίσια της κοινής γεωργικής πολιτικής 113

Τιμή: 24,50 EUR

EL

Οι πράξεις οι τίτλοι των οποίων έχουν τυπωθεί με ημίμαυρα στοιχεία αποτελούν πράξεις τρεχούσης διαχείρισης που έχουν θεσπισθεί στο πλαίσιο της γεωργικής πολιτικής και είναι γενικά περιορισμένης χρονικής ισχύος.

Οι τίτλοι όλων των υπολοίπων πράξεων έχουν τυπωθεί με μαύρα στοιχεία και επισημαίνονται με αστερίσκο.

I

(Πράξεις για την ισχύ των οποίων απαιτείται δημοσίευση)

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 1251/1999 ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 17ης Μαΐου 1999

για τη θέσπιση καθεστώτος στήριξης των παραγωγών ορισμένων αροτράιων καλλιεργειών

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως τα άρθρα 36 και 37,

την πρόταση της Επιτροπής⁽¹⁾,

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου⁽²⁾,

τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής⁽³⁾,

τη γνώμη της Επιτροπής των Περιφερειών⁽⁴⁾,

τη γνώμη του Ελεγκτικού Συνεδρίου⁽⁵⁾,

Εκτιμώντας:

- (1) ότι η κοινή γεωργική πολιτική αποσκοπεί στην επίτευξη των στόχων που αναφέρονται στο άρθρο 33 της συνθήκης, λαμβάνοντας υπόψη την κατάσταση στην αγορά·
- (2) ότι, για τη διασφάλιση της καλύτερης εξισορρόπησης της αγοράς, θεσπίστηκε νέο καθεστώς στήριξης με τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1765/92 του Συμβουλίου, της 30ής Ιουνίου 1992, για τη θέσπιση καθεστώτος στήριξης των παραγωγών ορισμένων αροτράιων καλλιεργειών⁽⁶⁾·
- (3) ότι, μετά τη μεταρρύθμιση της κοινής γεωργικής πολιτικής του 1992, έχει επέλθει σημαντική βελτίωση στην ισορροπία των αγορών·

(4) ότι η προσωρινή παύση καλλιέργειας που θεσπίστηκε το 1992, υπό το καθεστώς στήριξης των παραγωγών ορισμένων αροτράιων καλλιεργειών, πέραν της μείωσης των τιμών παρέμβασης συνέβαλε στο να τηρηθεί η παραγωγή υπό έλεγχο, ενώ η αύξηση της ανταγωνιστικότητας των τιμών επέτρεψε τη διάθεση σημαντικών πρόσθετων ποσοτήτων σιτηρών στην εγχώρια αγορά, κυρίως για ζωοτροφές·

(5) ότι πρέπει να συνεχισθεί η στήριξη βάσει του καθεστώτος που θεσπίστηκε το 1992, λαμβάνοντας εντούτοις υπόψη τις εξελίξεις στην αγορά και την κτηθείσα εμπειρία από την εφαρμογή του ισχύοντος καθεστώτος·

(6) ότι τα κράτη μέλη μπορούν, υπό ορισμένες προϋποθέσεις, να καταστήσουν το χόρτο ενσίρωσης επιλέξιμο για ενισχύσεις δυνάμει του παρόντος καθεστώτος·

(7) ότι η μεταρρύθμιση του καθεστώτος πρέπει να λάβει υπόψη τις διεθνείς υποχρεώσεις της Κοινότητας·

(8) ότι ο καλύτερος τρόπος για την επίτευξη της ισορροπίας της αγοράς είναι να προσεγγίσουν οι κοινοτικές τιμές σιτηρών τις τιμές της παγκόσμιας αγοράς και να προβλεφθεί η χορήγηση ενισχύσεων βάσει της έκτασης, ανεξαρτήτως καλλιέργειας·

(9) ότι οι ενισχύσεις βάσει της έκτασης πρέπει να αναθεωρούνται εάν οι συνθήκες της αγοράς διαφέρουν από τις επί του παρόντος προβλεπόμενες·

(10) ότι η επιλέξιμη έκταση θα πρέπει να περιορισθεί στις εκτάσεις που προορίζονται για αροτράιες καλλιέργειες ή στις εκτάσεις για τις οποίες χορηγήθηκαν κρατικές ενισχύσεις για προσωρινή παύση καλλιέργειας στο παρελθόν·

(11) ότι όταν το άθροισμα των εκτάσεων, για το οποίο υποβάλλονται αιτήσεις ενισχύσεων δυνάμει του καθεστώτος, υπερβαίνει τη βασική έκταση, πρέπει να προβλέπεται μείωση της ανά εκμετάλλευση επι-

⁽¹⁾ ΕΕ C 170 της 4.6.1998, σ. 4.

⁽²⁾ Γνώμη που διατυπώθηκε στις 6 Μαΐου 1999 (δεν έχει ακόμα δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα).

⁽³⁾ ΕΕ C 284 της 14.9.1998, σ. 55.

⁽⁴⁾ ΕΕ C 93 της 6.4.1999, σ. 1.

⁽⁵⁾ ΕΕ C 401 της 22.12.1998, σ. 3.

⁽⁶⁾ ΕΕ L 181 της 1.7.1992, σ. 12· κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1624/98 (ΕΕ L 210 της 28.7.1998, σ. 3).

- λέξιμης έκτασης για να εξασφαλίζεται η ισορροπία της αγοράς·
- (12) ότι τα κράτη μέλη μπορούν να εφαρμόζουν μία ή περισσότερες εθνικές βασικές εκτάσεις· ότι θεωρείται ορθό τα κράτη μέλη που επιλέγουν τη δυνατότητα αυτή να μπορούν να υποδιαιρούν κάθε εθνική βασική έκταση σε βασικές υποεκτάσεις· ότι, σε περίπτωση που γίνεται υπέρβαση της εθνικής βασικής έκτασης, θα πρέπει να επιτρέπεται στο ενδιαφερομένο κράτος μέλος να συγκεντρώνει την εφαρμογή των μέτρων συνολικά ή εν μέρει στις εκτάσεις στις οποίες διαπιστώνεται αυτή η υπέρβαση·
- (13) ότι οι ενισχύσεις βάσει της έκτασης πρέπει να αντικατοπτρίζουν τα ειδικά διαρθρωτικά χαρακτηριστικά που επηρεάζουν τις αποδόσεις· ότι η κατάρτιση σχεδίου διαίρεσης σε περιφέρειες, βασιζόμενο σε αντικειμενικά κριτήρια, πρέπει να αποτελέσει μέλημα των κρατών μελών· ότι τα σχέδια αυτά πρέπει να αντιστοιχούν στις μέσες αποδόσεις στην κάθε περιφέρεια για μια δεδομένη περίοδο, λαμβανομένων υπόψη ενδεχομένων διαρθρωτικών διαφορών μεταξύ των περιφερειών παραγωγής· ότι πρέπει να προβλεφθεί ειδική διαδικασία εξέτασης των σχεδίων αυτών σε κοινοτικό επίπεδο·
- (14) ότι πρέπει να επιτρέπεται η διαφοροποίηση μεταξύ αρδευόμενων και μη αρδευόμενων εκτάσεων, υπό την προϋπόθεση ότι θεσπίζεται χωριστή βασική έκταση για αρδευόμενες καλλιέργειες και δεν αυξάνεται η συνολική βασική έκταση·
- (15) ότι ο αραβόσιτος έχει διαφορετική απόδοση που τον διακρίνει από άλλα σιτηρά και, συνεπώς, ενδέχεται να δικαιολογεί χωριστή αντιμετώπιση·
- (16) ότι, για τον υπολογισμό της ενίσχυσης βάσει της έκτασης, πρέπει να πολλαπλασιάζεται ένα βασικό ποσό ανά τόνο επί τη μέση απόδοση σε σιτηρά η οποία προσδιορίζεται για την συγκεκριμένη περιφέρεια· ότι όταν καθορίζονται διαφορετικές αποδόσεις για τον αραβόσιτο και τα άλλα σιτηρά, θα πρέπει επίσης να καθορίζονται και χωριστές βασικές εκτάσεις για τον αραβόσιτο·
- (17) ότι πρέπει να καθοριστεί ενιαίο βασικό ποσό για τις αροτραίες καλλιέργειες· ότι πρέπει να αυξηθούν τα βασικά ποσά ανά τόνο, ώστε να ληφθεί υπόψη η σταδιακή μείωση των τιμών παρέμβασης για τα σιτηρά· ότι πρέπει να θεσπισθεί ειδική ενίσχυση για τις πρωτεϊνούχες καλλιέργειες για να διατηρήσουν την ανταγωνιστικότητά τους έναντι των σιτηρών·
- (18) ότι, στην περίπτωση μιας τελικής μείωσης των τιμών παρέμβασης, το βασικό ποσό αυξάνεται με εφαρμογή του ίδιου αντισταθμιστικού ποσοστού με εκείνο που χρησιμοποιείται για τις περιόδους εμπορίας 2000/2001 και 2001/2002·
- (19) ότι πρέπει να θεσπισθεί ειδικό καθεστώς για τον σκληρό σίτο για να εξασφαλισθεί επαρκές επίπεδο παραγωγής για την τροφοδοσία των βιομηχανιών, διατηρώντας ταυτόχρονα υπό έλεγχο τις δημοσιονομικές δαπάνες· ότι ο στόχος αυτός πρέπει να επιτευχθεί εισάγοντας συμπληρωματική ενίσχυση, η οποία σε κάθε εμπλεκόμενο κράτος μέλος περιορίζεται σε μια μέγιστη έκταση για τον σκληρό σίτο· ότι η οποιαδήποτε υπέρβαση των εκτάσεων αυτών πρέπει να οδηγεί σε προσαρμογή επί των αιτήσεων που έχουν υποβληθεί·
- (20) ότι, επιπλέον, σε μερικά κράτη μέλη, η παραγωγή σκληρού σίτου έχει καθιερωθεί και σε περιφέρειες εκτός των παραδοσιακών περιοχών· ότι είναι επιθυμητό να διασφαλισθεί ένα ορισμένο επίπεδο παραγωγής, στις περιφέρειες αυτές μέσω της χορήγησης ειδικής ενίσχυσης·
- (21) ότι, για να τύχουν ενισχύσεων βάσει της έκτασης, οι παραγωγοί πρέπει να προβούν σε προσωρινή παύση της καλλιέργειας ενός προκαθορισμένου ποσοστού των αρόσμων γαιών τους· ότι οι εκτάσεις στις οποίες εφαρμόζεται η προσωρινή παύση καλλιέργειας δύνανται επίσης να χρησιμοποιηθούν για την παραγωγή άλλων προϊόντων πλην προϊόντων διατροφής, υπό τον όρο να δύνανται να εφαρμοσθούν αποτελεσματικά συστήματα ελέγχου·
- (22) ότι, σύμφωνα με την κατάσταση που επικρατεί στην αγορά, η υποχρέωση για προσωρινή παύση καλλιέργειας θα πρέπει να μειωθεί στο 10 % της έκτασης για την περίοδο 2000-2006· ότι το ποσοστό αυτό πρέπει να επανεξετάζεται ώστε να λαμβάνονται υπόψη οι εξελίξεις της παραγωγής και της αγοράς·
- (23) ότι η υποχρέωση για την προσωρινή παύση της καλλιέργειας γαιών θα πρέπει να τυγχάνει εύλογης αντιστάθμισης· ότι η αντιστάθμιση θα πρέπει να είναι ισοδύναμη προς την ενίσχυση βάσει της έκτασης για τα σιτηρά·
- (24) ότι δεν πρέπει να επιβάλλεται υποχρέωση παύσης της καλλιέργειας γαιών σε μικροπαραγωγούς των οποίων οι αιτήσεις για ενίσχυση βάσει της έκτασης δεν υπερβαίνουν ένα ορισμένο επίπεδο· ότι πρέπει να καθορισθεί το επίπεδο αυτό·
- (25) ότι για την εθελοντική προσωρινή παύση καλλιέργειας θα πρέπει να χορηγούνται στους παραγωγούς ενισχύσεις υποχρεωτικής παύσης καλλιέργειας για εκτάσεις που αποσύρονται επιπροσθέτως· ότι τα κράτη μέλη θα πρέπει να ορίσουν ανώτατο όριο έκτασης·
- (26) ότι οι ενισχύσεις βάσει της έκτασης πρέπει να καταβάλλονται μία φορά το χρόνο για μία συγκεκριμένη έκταση· ότι δεν είναι επιλέξιμες για την ενίσχυση εκτάσεις οι οποίες, αμέσως πριν τεθεί σε ισχύ το καθεστώς που θεσπίζεται από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1765/92, δεν εκκαθαρούντο· ότι,

για να ληφθούν υπόψη ορισμένες ειδικές καταστάσεις, υπό τις οποίες η παρούσα διάταξη είναι υπέρ το δέον περιοριστική, είναι απαραίτητο να επιτραπούν ορισμένες παρεκκλίσεις, υπό τη διαχείριση των κρατών μελών·

- (27) ότι είναι απαραίτητο να καθορισθούν ορισμένες προϋποθέσεις σχετικά με την υποβολή αιτήσεων για ενίσχυση βάσει της έκτασης και να διευκρινιστεί η ημερομηνία καταβολής των εν λόγω πληρωμών στους παραγωγούς·
- (28) ότι οι ημερομηνίες καταβολής των ενισχύσεων πρέπει να καθορίζονται ώστε να εξασφαλίζεται η ομαλή κατανομή των πωλήσεων των προϊόντων αροτραίων καλλιέργειών κατά τη διάρκεια της περιόδου εμπορίας·
- (29) ότι οι ημερομηνίες σποράς πρέπει να προσαρμόζονται στις φυσικές συνθήκες που επικρατούν στις διάφορες περιοχές παραγωγής·
- (30) ότι είναι απαραίτητο να προβλεφθούν μεταβατικές διατάξεις για την κατάργηση των ειδικών ενισχύσεων για ελαιοσπόρους από την περίοδο εμπορίας 2002/2003 και εξής· ότι ορισμένες από τις υφιστάμενες διατάξεις στον τομέα αυτόν πρέπει να διατηρηθούν, λαμβανομένων υπόψη των διεθνών υποχρεώσεων της Κοινότητας·
- (31) ότι οι δαπάνες στις οποίες προβαίνουν τα κράτη μέλη λόγω των υποχρεώσεων που απορρέουν από την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού, πρέπει να χρηματοδοτηθούν από την Κοινότητα σύμφωνα με τα άρθρα 1 και 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1258/1999 του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1999, για τη χρηματοδότηση της κοινής γεωργικής πολιτικής⁽¹⁾
- (32) ότι είναι απαραίτητο να προβλεφθούν μέτρα μεταβατικού χαρακτήρα και να παρασχεθεί δυνατότητα στην Επιτροπή να εγκρίνει, εφόσον παραστεί ανάγκη, συμπληρωματικά μεταβατικά μέτρα·
- (33) ότι οι προσαρμογές του καθεστώτος στήριξης των παραγωγών ορισμένων αροτραίων καλλιέργειών πρέπει να αρχίσουν να εφαρμόζονται από την περίοδο εμπορίας 2000/2001 και μετά·
- (34) ότι, ενόψει των επερχομένων προσαρμογών στο ισχύον καθεστώς στήριξης και των προηγούμενων τροποποιήσεών του, πρέπει, για λόγους σαφήνειας, να αντικατασταθεί ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 1765/92 από νέο κανονισμό,

ΕΞΕΛΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

1. Ο παρών κανονισμός θεσπίζει καθεστώς ενισχύσεων βάσει της έκτασης για τους παραγωγούς αροτραίων καλλιέργειών.

⁽¹⁾ Βλέπε σ. 103 της παρούσας Επίσημης Εφημερίδας.

2. Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού:

- η περίοδος εμπορίας καλύπτει την περίοδο από 1ης Ιουλίου έως 30 Ιουνίου,
- ως «αροτραίες καλλιέργειες» νοούνται οι καλλιέργειες που απαριθμούνται στο παράρτημα Ι.

3. Σε περίπτωση που ο αραβόσιτος δεν είναι παραδοσιακή καλλιέργεια, τα κράτη μέλη δύναται να καταστήσουν το χόρτο ενσίρωσης επιλέξιμο για τις ενισχύσεις βάσει της έκτασης αροτραίας καλλιέργειας υπό τις αυτές συνθήκες που ισχύουν και για τις αροτραίες καλλιέργειες.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ι

Άρθρο 2

1. Οι κοινοτικοί παραγωγοί αροτραίων καλλιέργειών δύναται να ζητήσουν τη χορήγηση ενίσχυσης βάσει της έκτασης, υπό τις προϋποθέσεις που καθορίζονται στον παρόντα κανονισμό.

2. Η ενίσχυση βάσει της έκτασης καθορίζεται ανά εκτάριο και διαμορφώνεται ανάλογα με την περιφέρεια. Η ενίσχυση βάσει της έκτασης χορηγείται για εκτάσεις αροτραίων καλλιέργειών ή για εκτάσεις υπό το καθεστώς προσωρινής παύσης καλλιέργειας σύμφωνα με το άρθρο 6, οι οποίες δεν υπερβαίνουν την περιφερειακή βασική έκταση. Τούτο υπολογίζεται ως ο μέσος όρος εκταρίων μιας περιφέρειας που, κατά το 1989, 1990 και 1991, χρησιμοποιήθηκαν για αροτραίες καλλιέργειες και, ενδεχομένως, που είχαν τεθεί σε αγροανάπαυση σύμφωνα με ένα καθεστώς κρατικών ενισχύσεων. Ως περιφέρεια υπό την έννοια αυτή νοείται ένα κράτος μέλος ή μια περιφέρεια ενός κράτους μέλους, κατ' επιλογή του συγκεκριμένου κράτους μέλους.

3. Οι παραγωγοί που υποβάλλουν αίτηση για τη χορήγηση ενίσχυσης βάσει της έκτασης, υποχρεούνται να προβούν σε προσωρινή παύση της καλλιέργειας τμήματος των γαιών της εκμετάλλευσής τους έναντι αντιστάθμισης.

4. Όταν το άθροισμα των εκτάσεων για το οποίο υποβάλλονται αιτήσεις ενισχύσεων δυνάμει του καθεστώτος αροτραίων καλλιέργειών, συμπεριλαμβανομένης της προσωρινής παύσης καλλιέργειας γαιών που προβλέπεται σε αυτό το καθεστώς, υπερβαίνει τη βασική έκταση, η ανά εκμετάλλευση επιλέξιμη έκταση μειώνεται αναλογικά για όλες τις ενισχύσεις που χορηγούνται δυνάμει του παρόντος κεφαλαίου στην εν λόγω περιφέρεια κατά τη διάρκεια της συγκεκριμένης περιόδου εμπορίας.

Όταν για μια έκταση δεν έχει ζητηθεί ενίσχυση δυνάμει του παρόντος κανονισμού αλλά χρησιμοποιείται για να δικαιολογηθεί αίτηση ενίσχυσης δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1254/1999 του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1999, περί κοινής οργάνωσης αγοράς στον τομέα του βοείου κρέατος⁽²⁾, η έκταση αυτή λαμβάνεται υπόψη για

⁽²⁾ Βλέπε σ. 21 της παρούσας Επίσημης Εφημερίδας.

τον υπολογισμό των εκτάσεων για τις οποίες έχει υποβληθεί αίτηση ενίσχυσης.

5. Σε περίπτωση που κράτος μέλος καθιστά τον χόρτο ενσίρωσης επιλέξιμο για ενισχύσεις βάσει της έκτασης αροτραίας καλλιέργειας, καθορίζεται χωριστή βασική έκταση. Εάν η βασική έκταση για αροτραία καλλιέργεια ή χόρτο ενσίρωσης δεν καλυφθεί εντός δεδομένης περιόδου εμπορίας, το υπόλοιπο των εκταρίων διατίθεται για την ίδια περίοδο εμπορίας στην αντίστοιχη βασική έκταση.

6. Σε περίπτωση που ένα κράτος μέλος επιλέγει τον καθορισμό μιας ή περισσότερων εθνικών βασικών εκτάσεων, δύναται να υποδιαιρεί κάθε εθνική βασική έκταση σε υποεκτάσεις σύμφωνα με αντικειμενικά κριτήρια που καθορίζει.

Χάριν εφαρμογής της παρούσας παραγράφου, οι βασικές εκτάσεις «Decano» και «Regadio» θεωρούνται εθνικές βασικές εκτάσεις.

Σε περίπτωση υπέρβασης εθνικής βασικής έκτασης, το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος δύναται, σύμφωνα με αντικειμενικά κριτήρια, να συγκεντρώσει το μέτρο που εφαρμόζεται δυνάμει της παραγράφου 4, είτε συνολικά είτε εν μέρει, στις βασικές υποεκτάσεις στις οποίες διαπιστώθηκε η υπέρβαση.

Τα κράτη μέλη που αποφάσισαν να κάνουν χρήση των δυνατοτήτων που προβλέπονται στην προκείμενη παράγραφο, κοινοποιούν έως τις 15 Σεπτεμβρίου στους παραγωγούς και στην Επιτροπή τις επιλογές τους και τους λεπτομερείς κανόνες εφαρμογής τους.

Άρθρο 3

1. Για τον καθορισμό των μέσων αποδόσεων που χρησιμοποιούνται για τον υπολογισμό της ενίσχυσης βάσει της έκτασης, το κάθε κράτος μέλος καταρτίζει σχεδίο περιφερειοποίησης, προσδιορίζοντας τα σχετικά αντικειμενικά κριτήρια για τον καθορισμό των διακεκριμένων περιφερειών παραγωγής βάσει των οποίων καταλήγει σε διαφορετικές ομοιογενείς περιοχές.

Με βάση τα ανωτέρω, κατά τη σύνταξη των σχεδίων διαίρεσης σε περιφέρειες, τα κράτη μέλη θα λάβουν δεόντως υπόψη τις ειδικές καταστάσεις. Δύνανται ιδίως να προσαρμόσουν τις μέσες αποδόσεις προς τις οποιεσδήποτε διαρθρωτικές διαφορές μεταξύ των περιφερειών παραγωγής.

2. Τα κράτη μέλη δύναται επίσης να εφαρμόζουν στα σχέδια περιφερειοποίησής τους διαφορετικό ποσοστό απόδοσης για τον αραβόσιτο απ' ό,τι για τα λοιπά σιτηρά.

α) Στις περιπτώσεις που η απόδοση του αραβόσιτου υπερβαίνει αυτή των λοιπών δημητριακών, καθορίζει-

ται χωριστά για τον αραβόσιτο μια βασική έκταση, όπως αναφέρεται στο άρθρο 2 παράγραφος 2, η οποία καλύπτει μία ή περισσότερες περιφέρειες παραγωγής αραβόσιτου κατ' επιλογή του κράτους μέλους.

Τα κράτη μέλη δύναται επίσης να ορίζουν, στις εν λόγω περιφέρειες, χωριστές βασικές εκτάσεις για τις αροτραίες καλλιέργειες πλην των καλλιεργειών αραβόσιτου. Στην περίπτωση αυτή, εάν η βασική έκταση καλλιέργειας αραβόσιτου δεν καλυφθεί κατά τη διάρκεια μιας περιόδου εμπορίας, το υπόλοιπο των εκταρίων διατίθεται για την ίδια αυτή περίοδο εμπορίας στις αντίστοιχες βασικές εκτάσεις αροτραίων καλλιεργειών, πλην καλλιεργειών αραβόσιτου.

β) Σε περίπτωση κατά την οποία η απόδοση αραβόσιτου είναι ίση ή μικρότερη από την απόδοση των λοιπών σιτηρών, μπορεί ωσαύτως να οριστεί χωριστά βασική έκταση για τον αραβόσιτο, σύμφωνα με το στοιχείο α). Στην περίπτωση αυτή και εφόσον το κράτος μέλος επιλέξει να καθορίσει βασική έκταση για «άλλες αροτραίες καλλιέργειες πλην αραβόσιτου»:

- εάν η βασική έκταση καλλιέργειας «αραβόσιτου» δεν καλυφθεί κατά τη διάρκεια μιας περιόδου εμπορίας, το υπόλοιπο των εκταρίων διατίθεται για την ίδια αυτή περίοδο εμπορίας στη σχετική βασική έκταση καλλιέργειας άλλων σιτηρών,
- εάν η βασική έκταση που καλλιεργείται με «άλλες αροτραίες καλλιέργειες πλην αραβόσιτου» δεν καλυφθεί κατά τη διάρκεια μιας περιόδου εμπορίας, το υπόλοιπο των εκταρίων διατίθεται για την ίδια αυτή περίοδο εμπορίας στην σχετική βασική έκταση καλλιέργειας «αραβόσιτου».

Σε περίπτωση υπέρβασης των εν λόγω βασικών εκτάσεων, εφαρμόζεται το άρθρο 2 παράγραφος 4.

3. Τα κράτη μέλη, κατά τη σύνταξη των σχεδίων περιφερειοποίησης, δύναται να καθορίσουν διαφορετικές αποδόσεις για αρδευόμενες και μη αρδευόμενες εκτάσεις. Στην περίπτωση αυτή, τα κράτη μέλη θεσπίζουν χωριστή βασική έκταση για τις εκτάσεις των αρδευόμενων καλλιεργειών.

Η αρδευόμενη βασική έκταση πρέπει να ισούται προς τη μέση αρδευόμενη έκταση από το 1989 έως το 1991 η οποία εκαλλιεργείτο για τη συγκομιδή αροτραίων καλλιεργειών, συμπεριλαμβανομένων των αυξήσεων που επήλθαν δυνάμει του άρθρου 3 παράγραφος 1 τέταρτο εδάφιο τελευταία πρόταση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1765/92. Ωστόσο, η βασική αρδευόμενη έκταση για την Πορτογαλία αυξάνεται μέχρι τα 60 000 εκτάρια, για εκείνες τις εκτάσεις για τις οποίες τεκμηριώνεται ότι οι αρδευτικές επενδύσεις άρχισαν μετά την 1η Αυγούστου 1992. Η αύξηση αυτή μπορεί να προστεθεί, εν μέρει ή πλήρως, στην αρδευόμενη βασική έκταση αραβόσιτου, που προβλέπεται στο άρθρο 3 παράγραφος 2.

Η θέσπιση αρδευόμενης βασικής έκτασης δεν πρέπει να οδηγήσει σε αύξηση της συνολικής βασικής έκτασης του

εν λόγω κράτους μέλους. Σε περίπτωση υπέρβασης της βασικής αρδευόμενης έκτασης, εφαρμόζεται το άρθρο 2 παραγράφος 4.

Εάν η βασική αρδευόμενη έκταση δεν επιτευχθεί εντός μιας δεδομένης περιόδου εμπορίας, τα υπόλοιπα εκτάρια κατανέμονται, για την ίδια περίοδο εμπορίας, στην αντίστοιχη μη αρδευόμενη βασική έκταση.

4. Το σχέδιο διαίρεσης σε περιφέρειες εξασφαλίζει σε κάθε περίπτωση την τήρηση της μέσης απόδοσης του εν λόγω κράτους μέλους που έχει καθοριστεί για την οικεία περίοδο, σύμφωνα με τα κριτήρια της παραγράφου 5.

5. Για κάθε περιφέρεια παραγωγής, το κράτος μέλος παρέχει λεπτομερή στοιχεία των εκτάσεων και των αποδόσεων των αροτραίων καλλιεργειών που παρήχθησαν στην εν λόγω περιφέρεια κατά τη διάρκεια της πενταετούς περιόδου από 1986/87 έως 1990/91. Οι μέσες αποδόσεις των σιτηρών πρέπει να υπολογίζονται χωριστά για κάθε περιφέρεια εξαιρώντας, για την περίοδο αυτή, το έτος με την ανώτατη και το έτος με την κατώτατη απόδοση.

Ωστόσο, αυτή η υποχρέωση εκπληρώνεται στην περίπτωση:

- των σιτηρών της Πορτογαλίας, με την παροχή στοιχείων που προέρχονται από την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3653/90 του Συμβουλίου, της 11ης Δεκεμβρίου 1990, περί των μεταβατικών διατάξεων για την κοινή οργάνωση της αγοράς σιτηρών και ρυζιού στην Πορτογαλία⁽¹⁾,
- των πέντε νέων γερμανικών Länder, με τον μέσο όρο απόδοσης που εφαρμόζεται στα άλλα γερμανικά Länder,
- της Ιταλίας και Ισπανίας, με καθορισμό της απόδοσης αναφοράς σε 3,9 τόνους ανά εκτάριο και 2,9 τόνους ανά εκτάριο, αντιστοίχως.

Εάν ένα κράτος μέλος αποφασίσει να αντιμετωπίσει:

- τον αραβόσιτο χωριστά από τα λοιπά σιτηρά, η μέση απόδοση των σιτηρών, η οποία δεν πρέπει να τροποποιηθεί, κατανέμεται μεταξύ του αραβόσιτου και των λοιπών σιτηρών,
- χωριστά τις αρδευόμενες από της μη αρδευόμενες εκτάσεις, η αντίστοιχη μέση απόδοση, η οποία δεν πρέπει να μεταβληθεί, κατανέμεται ανάμεσα στα δύο είδη εκτάσεων.

(1) ΕΕ L 362 της 27.12.1990, σ. 28· κανονισμός όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1664/95 της Επιτροπής (ΕΕ L 158 της 8.7.1995, σ. 13).

6. Τα κράτη μέλη υποβάλλουν στην Επιτροπή τα σχέδια περιφερειοποίησης, μέχρι την 1η Αυγούστου 1999, μαζί με όλα τα απαραίτητα δικαιολογητικά. Για την εκπλήρωση της εν λόγω υποχρέωσης τα κράτη μέλη δύνανται να αναφέρονται στα σχέδια περιφερειοποίησης που υποβλήθηκαν στην Επιτροπή σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1765/92.

Η Επιτροπή εξετάζει τα σχέδια περιφερειοποίησης που υποβλήθηκαν από τα κράτη μέλη και βεβαιώνει ότι κάθε σχέδιο βασίζεται σε αντικειμενικά κριτήρια και συμφωνεί με τα διαθέσιμα ιστορικά στοιχεία. Η Επιτροπή δύναται να απορρίψει τα σχέδια που δεν συμβιβάζονται με τα προαναφερθέντα κριτήρια, και ειδικότερα με τη μέση απόδοση στο συγκεκριμένο κράτος μέλος. Στην περίπτωση αυτή, τα σχέδια αναπροσαρμόζονται από το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος, μετά από διαβούλευση με την Επιτροπή.

Το σχέδιο περιφερειοποίησης δύναται να αναθεωρηθεί από το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος μετά από αίτηση της Επιτροπής ή με την πρωτοβουλία του συγκεκριμένου κράτους μέλους, σύμφωνα με την ίδια διαδικασία που περιγράφεται στο παρόν άρθρο.

7. Στην περίπτωση που ένα κράτος μέλος, κατ'εφαρμογή της παραγράφου 1, προβεί σε καθορισμό των περιφερειών παραγωγής ή οριοθέτηση των οποίων δεν αντιστοιχεί σε εκείνη των περιφερειακών βασικών εκτάσεων, διαβιβάζει στην Επιτροπή κατάλογο με όλες τις αιτήσεις ενίσχυσης, καθώς και τις αντίστοιχες αποδόσεις. Εάν από τα στοιχεία αυτά, όσον αφορά ένα κράτος μέλος, διαπιστωθεί υπέρβαση της μέσης απόδοσης που προκύπτει από το σχέδιο περιφερειοποίησης που εφαρμόστηκε για το 1993, ή, στην περίπτωση της Αυστρίας, της Φινλανδίας και της Σουηδίας, της μέσης απόδοσης που προκύπτει από το σχέδιο διαίρεσης σε περιφέρειες που εφαρμόστηκε για το 1995 ή, στην περίπτωση της Ιταλίας και της Ισπανίας, της απόδοσης που καθορίζεται στο άρθρο 3 παράγραφος 5, όλες οι καταβλητέες πληρωμές στο εν λόγω κράτος μέλος για την επόμενη περίοδο μειώνονται κατ'αναλογία προς τη διαπιστωθείσα υπέρβαση. Ωστόσο, η εν λόγω διάταξη δεν εφαρμόζεται όταν η ποσότητα για την οποία υποβλήθηκαν αιτήσεις, εκφραζόμενη σε τόνους σιτηρών, δεν υπερβαίνει την ποσότητα που προκύπτει από το γινόμενο του συνόλου των βασικών εκτάσεων του κράτους μέλους επί την προαναφερόμενη μέση απόδοση.

Τα κράτη μέλη δύνανται να ελέγξουν αν έχει σημειωθεί υπέρβαση της μέσης απόδοσης στο επίπεδο εκάστης βασικής έκτασης. Σε μια τέτοια περίπτωση, οι διατάξεις της παρούσας παραγράφου πρέπει να εφαρμοστούν στις πληρωμές που καταβάλλονται για κάθε σχετική βασική έκταση.

Άρθρο 4

1. Με την επιφύλαξη του άρθρου 10, η ενίσχυση βάσει της έκτασης υπολογίζεται πολλαπλασιάζοντας το βασικό ποσό ανά τόνο επί τη μέση απόδοση των σιτηρών που καθορίζεται στο σχέδιο περιφερειοποίησης για τη συγκεκριμένη περιοχή.

2. Ο υπολογισμός που αναφέρεται στην παράγραφο 1 γίνεται με χρησιμοποίηση της μέσης απόδοσης σιτηρών. Ωστόσο, σε περίπτωση που ο αραβόσιτος αντιμετωπίζεται χωριστά, οι αποδόσεις «αραβόσιτου» χρησιμοποιούνται για τον αραβόσιτο και τα «σιτηρά πλην αραβόσιτου» χρησιμοποιούνται για τα σιτηρά, τους ελαιούχους σπόρους και τον λιναρόσπορο.

3. Το βασικό ποσό καθορίζεται ως εξής:

για τις πρωτεϊνούχες καλλιέργειες:

— 72,50 ευρώ ανά τόνο από την περίοδο εμπορίας 2000/2001·

για τα σιτηρά, τον χόρτο ενσίρωσης και την υποχρεωτική παύση καλλιέργειας:

— 58,67 ευρώ ανά τόνο για την περίοδο εμπορίας 2000/2001,

— 63,00 ευρώ ανά τόνο από την περίοδο εμπορίας 2001/2002·

για τον λιναρόσπορο:

— 88,26 ευρώ ανά τόνο για την περίοδο εμπορίας 2000/2001,

— 75,63 ευρώ ανά τόνο για την περίοδο εμπορίας 2001/2002,

— 63,00 ευρώ ανά τόνο από την περίοδο εμπορίας 2002/2003·

για τους ελαιούχους σπόρους:

— 63,00 ευρώ ανά τόνο από την περίοδο εμπορίας 2002/2003.

Το ποσό των 63 ευρώ ανά τόνο δύναται να αυξηθεί από την περίοδο εμπορίας 2002/2003, αναλόγως της τελικής μείωσης της τιμής παρέμβασης για τα σιτηρά που προβλέπεται στο άρθρο 3 παράγραφος 4 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1766/92.

Το ποσοστό αύξησης των ενισχύσεων βάσει έκτασης θα αντιστοιχεί στην αναλογία μείωσης της τιμής παρέμβασης που εφαρμόζεται κατά τη διάρκεια των περιόδων εμπορίας 2000/2001 και 2001/2002.

4. Στη Φινλανδία και στη Σουηδία, βορείως του 62ου παραλλήλου, και σε μερικές παρακείμενες περιοχές με ανάλογο κλίμα που καθιστά τη γεωργία ιδιαίτερα δύσκολη, για τα σιτηρά και τους ελαιούχους σπόρους εφαρμόζεται συμπληρωματικό ποσό ενισχύσεων βάσει έκτασης ύψους 19 ευρώ ανά τόνο, πολλαπλασιαζόμενο επί την απόδοση που χρησιμοποιείται για τις πληρωμές ανά έκταση.

Άρθρο 5

Καταβάλλεται συμπληρωματική ενίσχυση βάσει της έκτασης, ύψους 344,5 ευρώ ανά εκτάριο, για την έκταση που καλλιεργείται με σκληρό σίτο στις παραδοσιακές

ζώνες παραγωγής που αναφέρονται στον κατάλογο του παραρτήματος II, εντός του ορίου που καθορίζεται στο παράρτημα III.

Στην περίπτωση κατά την οποία το άθροισμα των εκτάσεων για τις οποίες ζητείται συμπληρωματική ενίσχυση είναι, κατά τη διάρκεια μιας περιόδου, μεγαλύτερο από το προαναφερόμενο όριο, η ανά παραγωγό έκταση, για την οποία μπορεί να καταβληθεί η συμπληρωματική ενίσχυση, μειώνεται κατ' αναλογία.

Ωστόσο, τηρουμένων των ορίων που καθορίζονται ανά κράτος μέλος στο παράρτημα III, τα κράτη μέλη μπορούν να κατανεύμουν τις εκτάσεις που προσδιορίζονται στο εν λόγω παράρτημα μεταξύ των περιφερειών παραγωγής, όπως ορίζονται στο παράρτημα II, ή, κατά περίπτωση, στο επίπεδο της περιφέρειας παραγωγής που προβλέπεται στο άρθρο 3, ανάλογα με την έκταση της καλλιέργειας σκληρού σίτου κατά τη διάρκεια της περιόδου 1993 έως 1997. Στην περίπτωση αυτή, εάν το άθροισμα των εκτάσεων για τις οποίες ζητείται σε μια περιφέρεια παραγωγής συμπληρωματική ενίσχυση βάσει της έκτασης είναι, κατά τη διάρκεια μιας περιόδου, μεγαλύτερο από το αντίστοιχο περιφερειακό όριο, η ανά παραγωγό έκταση της σχετικής περιφέρειας παραγωγής, για την οποία μπορεί να καταβληθεί η συμπληρωματική ενίσχυση βάσει της έκτασης, μειώνεται κατ' αναλογία. Η εν λόγω μείωση πραγματοποιείται μόλις διενεργηθεί στο εσωτερικό ενός κράτους μέλους η αναδιανομή εκτάσεων από περιφέρειες που δεν έφθασαν το περιφερειακό τους όριο προς τις περιφέρειες εκείνες που το υπερέβησαν.

Στις περιοχές με παραδοσιακή παραγωγή σκληρού σίτου, πλην των περιοχών που αναφέρονται στο παράρτημα II, χορηγείται ειδική ενίσχυση ύψους 138,9 ευρώ ανά εκτάριο, εντός του οριακού αριθμού εκταρίων που προσδιορίζεται στο παράρτημα IV.

Άρθρο 6

1. Η υποχρέωση για προσωρινή παύση καλλιέργειας για κάθε παραγωγό που ζητά ενίσχυση βάσει της έκτασης καθορίζεται κατ' αναλογία προς την έκτασή του που χρησιμοποιείται για τις συγκεκριμένες αροτραίες καλλιέργειες, για την οποία έχει υποβληθεί αίτηση και η οποία έχει τεθεί σε προσωρινή παύση καλλιέργειας σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό.

Το βασικό ποσοστό υποχρεωτικής παύσης καλλιέργειας καθορίζεται σε 10 % από την περίοδο εμπορίας 2000/2001 έως την περίοδο εμπορίας 2006/2007.

2. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα κατάλληλα περιβαλλοντικά μέτρα αναλόγως με την ειδική κατάσταση των γαιών στις οποίες εφαρμόζεται η προσωρινή παύση καλλιέργειας.

3. Η έκταση υπό καθεστώς προσωρινής παύσης καλλιέργειας είναι δυνατό να χρησιμοποιηθεί για την παραγωγή υλών που προορίζονται για την παρασκευή, εντός της Κοινότητας, προϊόντων που δεν προορίζονται άμεσα για κατανάλωση από τον άνθρωπο ή τα ζώα, υπό την προϋπόθεση ότι εφαρμόζονται αποτελεσματικά συστήματα ελέγχου.

Επιτρέπεται στα κράτη μέλη να καταβάλλουν εθνική ενίσχυση μέχρι 50 % των δαπανών που σχετίζονται με

την καλλιέργεια πολυετών φυτών για την παραγωγή βιομάζας σε εκτάσεις οι οποίες υπόκεινται στο καθεστώς παύσης καλλιέργειας.

4. Όπου καθορίζονται διαφορετικές αποδόσεις για αρδευόμενες και μη αρδευόμενες εκτάσεις, εφαρμόζεται η ενίσχυση για την υποχρεωτική παύση καλλιέργειας μη αρδευόμενων εκτάσεων. Στην περίπτωση της Πορτογαλίας, για την αντιστάθμιση λαμβάνεται υπόψη η δύναμη του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3653/90 χορηγούμενη ενίσχυση.

5. Οι παραγωγοί δύνανται να εισπράττουν την αντιστάθμιση που προβλέπεται για την εθελοντική προσωρινή παύση καλλιέργειας γαιών που υπερβαίνει την υποχρέωσή τους. Τα κράτη μέλη επιτρέπουν στους γεωγούς να παύουν την καλλιέργεια στο 10 % τουλάχιστον της έκτασης που χρησιμοποιείται για αροτραίες καλλιέργειες, για την οποία έχει υποβληθεί αίτηση ενίσχυσης, και η οποία τίθεται σε προσωρινή παύση καλλιέργειας σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό. Τα κράτη μέλη μπορούν να ορίζουν υψηλότερα ποσοστά με τα οποία λαμβάνονται υπόψη ειδικές καταστάσεις και εξασφαλίζεται επαρκής κάλυψη της γεωργικής γης.

6. Η αντιστάθμιση για την προσωρινή παύση καλλιέργειας δύνανται να χορηγείται σε πολυετή βάση για περίοδο που δεν υπερβαίνει τα πέντε έτη.

7. Παραγωγοί που υποβάλλουν αίτηση ενίσχυσης για έκταση που δεν υπερβαίνει αυτή που απαιτείται για την παραγωγή 92 τόνων σιτηρών, βάσει των αποδόσεων που έχουν καθοριστεί για την περιφέρειά τους, δεν υπόκεινται σε υποχρέωση για προσωρινή παύση καλλιέργειας. Στους παραγωγούς αυτούς εφαρμόζονται οι παράγραφοι 5 και 6.

8. Με την επιφύλαξη του άρθρου 7, οι εκτάσεις:

- που έχουν τεθεί υπό καθεστώς παύσης καλλιέργειας βάσει γεωργοπεριβαλλοντικών μέτρων σύμφωνα με τα άρθρα 22 έως 24 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1257/1999 του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1999, για την στήριξη της αγροτικής ανάπτυξης από το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΕΓΤΠΕ) και για την τροποποίηση ορισμένων κανονισμών⁽¹⁾ που δεν χρησιμοποιούνται ούτε ως γεωργικές εκτάσεις ούτε για κάποιο κερδοσκοπικό σκοπό πέραν των επιτρεπομένων για τις άλλες αποσυρόμενες εκτάσεις δύναμει του παρόντος κανονισμού, ή
- που δασώνονται δύναμει μέτρων αναδάσωσης [άρθρο 31 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1257/1999],

δύνανται, κατόπιν αιτήσεως που υπεβλήθη μετά τις 28 Ιουνίου 1995, μέχρις ενός ορίου ανά εκμετάλλευση

δυναμένου να ορισθεί από το οικείο κράτος μέλος, να καταλογισθούν στις αποσυρόμενες για τους σκοπούς της υποχρεωτικής απόσυρσης κατά την παράγραφο 1. Το όριο αυτό θα τεθεί μόνο στο βαθμό που είναι αναγκαίος για να αποφευχθεί το ενδεχόμενο να συγκεντρωθεί σε μικρό αριθμό εκμεταλλεύσεων ένα δυσανάλογο τμήμα του διαθέσιμου για το συγκεκριμένο καθεστώς προϋπολογισμού.

Ωστόσο, στις περιοχές αυτές, η πληρωμή βάσει έκτασης κατά το άρθρο 4 δεν χορηγείται και η ενίσχυση, βάσει του άρθρου 24 παράγραφος 1 δεύτερο εδάφιο του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1257/1999, περιορίζεται σε ποσό το πολύ ίσο με την πληρωμή βάσει έκτασης για παύση καλλιέργειας προβλεπόμενη στο άρθρο 4 παράγραφος 3.

Τα κράτη μέλη μπορούν να μην εφαρμόσουν το καθεστώς της παραγράφου αυτής επί νέων αιτήσεων σε περιοχές με συνεχή κίνδυνο σημαντικής υπέρβασης της περιφερειακής βασικής έκτασης.

Άρθρο 7

Αιτήσεις για ενισχύσεις δεν δύνανται να υποβάλλονται για εκτάσεις που εχρησιμοποιούντο μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 1991 για μόνιμη βοσκή, μόνιμες καλλιέργειες ή δενδροφυτείες, ή μη γεωργικούς σκοπούς.

Τα κράτη μέλη δύνανται να παρεκκλίνουν από το πρώτο εδάφιο, υπό όρους που πρόκειται να καθοριστούν, ώστε να λαμβάνονται υπόψη ορισμένες ειδικές καταστάσεις, ιδίως όσον αφορά τις εκτάσεις που εντάσσονται σε πρόγραμμα αναδιάρθρωσης ή τις εκτάσεις στις οποίες υπάρχουν πολυετείς αροτραίες καλλιέργειες οι οποίες εναλλάσσονται συνήθως με τις καλλιέργειες που αναφέρονται στο παράρτημα Ι. Στην περίπτωση αυτή, τα κράτη μέλη λαμβάνουν μέτρα ώστε η εφαρμογή των εν λόγω παρεκκλίσεων να μην οδηγήσει σε σημαντική αύξηση της συνολικής επιλέξιμης γεωργικής έκτασης. Τα μέτρα αυτά δύνανται, ιδίως, να προβλέπουν ως αντισταθμιστικό μέτρο τη δυνατότητα να θεωρούνται μη επιλέξιμες, εκτάσεις που στο παρελθόν ήταν επιλέξιμες.

Τα κράτη μέλη δύνανται επίσης να παρεκκλίνουν από το πρώτο εδάφιο, προκειμένου να λάβουν υπόψη ορισμένες ειδικές καταστάσεις που συνδέονται με κάποια μορφή δημόσιας παρέμβασης, εφόσον η παρέμβαση αυτή προτρέπει τον καλλιεργητή να καλλιεργήσει γαίες που εθεωρούντο προηγουμένως ως μη επιλέξιμες, ώστε να συνεχίσει την κανονική αγροτική του δραστηριότητα και εφόσον η εν λόγω παρέμβαση προβλέπει ότι γαίες οι οποίες ήταν αρχικά επιλέξιμες δεν είναι πλέον επιλέξιμες, ώστε η συνολική επιφάνεια των επιλέξιμων γαιών να μην αυξάνεται σημαντικά.

Εξάλλου, τα κράτη μέλη μπορούν, για ορισμένες περιπτώσεις που δεν καλύπτονται από τα δύο προη-

(¹) Βλέπε σ. 80 της παρούσας Επίσημης Εφημερίδας.

γούμενα εδάφια, να παρεκκλίνουν από το πρώτο εδάφιο, εφόσον προσκομίσουν, σε σχέδιο που υποβάλλεται στην Επιτροπή, αποδεικτικά στοιχεία βάσει των οποίων η συνολική επιφάνεια των επιλέξιμων γαιών παραμένει αμετάβλητη.

Άρθρο 8

1. Οι πληρωμές πραγματοποιούνται στο μεταξύ 16ης Νοεμβρίου και 31ης Ιανουαρίου, διάστημα που έπεται της συγκομιδής. Ωστόσο, όταν ισχύει το άρθρο 6 παράγραφος 3, οι ενισχύσεις βάσει της έκτασης υπό προσωρινή παύση καλλιέργειας καταβάλλονται μεταξύ 16ης Νοεμβρίου και 31ης Μαρτίου.

2. Για να έχει το δικαίωμα να εισπράξει την ενίσχυση βάσει της έκτασης, ένας παραγωγός θα πρέπει να έχει ολοκληρώσει τη σπορά το αργότερο μέχρι τις 31 Μαΐου πριν από την εν λόγω συγκομιδή, και να έχει υποβάλει αίτηση μέχρι τις 15 Μαΐου το αργότερο.

3. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα απαραίτητα μέτρα για να υπενθυμίσουν στους αιτούντες το γεγονός ότι θα πρέπει να τηρείται η ισχύουσα νομοθεσία σχετικά με το περιβάλλον.

Άρθρο 9

Οι λεπτομέρειες σχετικά με την εφαρμογή του παρόντος κεφαλαίου θεσπίζονται βάσει της διαδικασίας του άρθρου 23 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1766/92 του Συμβουλίου, της 30ής Ιουνίου 1992, περί κοινής οργάνωσης αγοράς στον τομέα των σιτηρών⁽¹⁾, και ιδίως αυτές που:

- αφορούν τη θέσπιση και τη διαχείριση των βασικών εκτάσεων,
- αφορούν την κατάρτιση των περιφερειακών σχεδίων παραγωγής,
- αφορούν τον χρόνο ενσίρωσης,
- αφορούν τη χορήγηση ενίσχυσης βάσει της έκτασης,
- αφορούν την ελάχιστη επιλέξιμη για ενίσχυση έκταση· οι εν λόγω λεπτομέρειες εφαρμογής λαμβάνουν ιδιαίτερα υπόψη τις απαιτήσεις ελέγχου και την επιδιωκόμενη αποτελεσματικότητα του εν λόγω καθεστώτος,
- καθορίζουν τις απαιτήσεις επιλεξιμότητας για την καταβολή συμπληρωματικής ενίσχυσης βάσει της έκτασης για τον σκληρό σίτο που αναφέρεται στο άρθρο 5 και τις απαιτήσεις επιλεξιμότητας για την ειδική ενίσχυση που αναφέρεται στο άρθρο αυτό, και ιδίως τον προσδιορισμό των επιλέξιμων περιφερειών,
- αφορούν την προσωρινή παύση καλλιέργειας, ιδίως αυτές που αφορούν το άρθρο 6 παράγραφος 3· στις προϋποθέσεις αυτές ενδέχεται να περιλαμβάνεται η

καλλιέργεια προϊόντων χωρίς την καταβολή ενισχύσεων,

- αφορούν τις προϋποθέσεις για την εφαρμογή του άρθρου 7· οι προϋποθέσεις αυτές διασαφηνίζουν υπό ποιες συνθήκες δεν εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 7 και την υποχρέωση των κρατών μελών να υποβάλλουν τις προβλεπόμενες ενέργειες στην Επιτροπή για έγκριση,
- αφορούν τη συμμόρφωση προς το μνημόνιο συμφωνίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας και των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής στα πλαίσια της ΓΣΔΕ για τους ελαιούχους σπόρους, που εγκρίθηκε με την απόφαση 93/355/ΕΟΚ⁽²⁾.

Σύμφωνα με την ίδια διαδικασία, η Επιτροπή δύναται:

- είτε να εξαρτήσει τη χορήγηση των ενισχύσεων από τη χρήση συγκεκριμένων σπόρων προς σπορά, πιστοποιημένων σπόρων για τον σκληρό σίτο, ορισμένων ποικιλιών για τους ελαιούχους σπόρους, τον σκληρό σίτο και τους λιναρόσπορους, είτε να προβλέψει τη δυνατότητα των κρατών μελών να εξαρτήσουν τη χορήγηση των ενισχύσεων από παρόμοιες προϋποθέσεις,
- να επιτρέπει οι ημερομηνίες που αναφέρονται στο άρθρο 8 παράγραφος 2 να είναι διαφορετικές για ορισμένες ζώνες όπου οι έκτακτες κλιματολογικές συνθήκες καθιστούν ανεφάρμοστες τις κανονικές ημερομηνίες,
- να επιτρέπει στα κράτη μέλη, ανάλογα με τη δημοσιονομική κατάσταση και κατά παρέκκλιση του άρθρου 8 παράγραφος 1, τις πληρωμές προ της 16ης Νοεμβρίου, σε ορισμένες περιφέρειες, μέχρι 50 % των βάσει των εκτάσεων ενισχύσεων και των αντισταθμίσεων για την προσωρινή παύση καλλιέργειας, σε έτη κατά τα οποία οι έκτακτες κλιματολογικές συνθήκες επέφεραν μείωση των αποδόσεων σε βαθμό ώστε οι παραγωγοί να αντιμετωπίζουν σοβαρές οικονομικές δυσχέρειες.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II

Άρθρο 10

1. Για τις περιόδους εμπορίας 2000/2001 και 2001/2002 οι ενισχύσεις βάσει έκτασης για τους ελαιούχους σπόρους υπολογίζονται με πολλαπλασιασμό των ακόλουθων ποσών επί το μέσο όρο απόδοσης σιτηρών που καθορίζεται στο σχέδιο περιφερειοποίησης της συγκεκριμένης περιοχής:

- 81,74 ευρώ ανά τόνο για την περίοδο εμπορίας 2000/2001,
- 72,37 ευρώ ανά τόνο για την περίοδο εμπορίας 2001/2002.

⁽¹⁾ ΕΕ L 181 της 1.7.1992, σ. 21· κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 923/96 της Επιτροπής (ΕΕ L 126 της 24.5.1996, σ. 37).

⁽²⁾ ΕΕ L 147 της 18.6.1993, σ. 25.

Ωστόσο, τα κράτη μέλη μπορούν να συνεχίσουν να καθορίζουν τις πληρωμές για ελαιούχους σπόρους βάσει των περιφερειακών ιστορικών αποδόσεων ελαιούχων σπόρων. Στην περίπτωση αυτή η απόδοση πολλαπλασιάζεται επί 1,95.

2. Για τις περιόδους εμπορίας 2000/2001 και 2001/2002, για τις πληρωμές βάσει εκτάσεων καλλιέργειας ελαιούχων σπόρων καθορίζεται μέγιστη εγγυημένη έκταση 5 482 000 εκταρίων, μειωμένη κατά το ποσοστό της υποχρεωτικής παύσης καλλιέργειας που εφαρμόζεται για τη συγκεκριμένη περίοδο εμπορίας, ή κατά 10 % εάν το εν λόγω ποσοστό είναι μικρότερο του 10 %. Εάν μετά την εφαρμογή του άρθρου 2 προκύπτει υπέρβαση της μέγιστης εγγυημένης περιοχής, η Επιτροπή μειώνει τα ποσά περί των οποίων η παράγραφος 1 σύμφωνα με τις διατάξεις των παραγράφων 3 και 4.

3. Εάν η έκταση των ελαιούχων σπόρων που έχει ήδη καθοριστεί ως επιλέξιμη για τις ειδικές αντισταθμιστικές ενισχύσεις των ελαιούχων σπόρων καθ' οιαδήποτε περίοδο υπερβεί τις μέγιστες εγγυημένες εκτάσεις, η Επιτροπή μειώνει, κατά 1 % για κάθε ποσοστιαία μονάδα υπέρβασης της μέγιστης εγγυημένης έκτασης, το βασικό ποσό για το έτος αυτό. Σε περίπτωση που σημειωθεί υπέρβαση της μέγιστης εγγυημένης έκτασης κατά περισσότερο από ένα ποσοστιαίο όριο, εφαρμόζονται ειδικοί κανόνες. Μέχρι το ποσοστιαίο όριο, η μείωση του ποσού είναι ενιαία σε όλα τα κράτη μέλη. Πέραν του ποσοστιαίου ορίου, πραγματοποιούνται κατάλληλες πρόσθετες μειώσεις σε εκείνα τα κράτη μέλη τα οποία έχουν υπερβεί τις περιλαμβανόμενες στο παράρτημα V εθνικές εκτάσεις αναφοράς, μειωμένες κατά το ποσοστό που αναφέρεται στην παράγραφο 4. Ωστόσο, σε ό,τι αφορά τη Γερμανία η ενδεδειγμένη πρόσθετη μείωση δύναται να διαμορφώνεται κατόπιν αιτήσεώς της, εν όλω ή εν μέρει, ανάλογα με την περιφερειακή βασική έκταση σε περίπτωση χρήσης αυτής της δυνατότητας, η Γερμανία ανακοινώνει χωρίς καθυστέρηση στην Επιτροπή τα στοιχεία που χρησιμοποιήθηκαν για τον υπολογισμό των εφαρμοζομένων μειώσεων.

Η Επιτροπή καθορίζει, σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 23 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1766/92, το μέγεθος και την κατανομή των καταλλήλων μειώσεων που πρέπει να εφαρμοστούν, και ειδικότερα εξασφαλίζει ότι η σταθμισμένη μέση μείωση για την Κοινότητα στο σύνολό της ισούνται με το ποσοστό υπέρβασης της μέγιστης εγγυημένης έκτασης.

4. Το ποσοστιαίο όριο που προβλέπεται στην παράγραφο 3 ανέρχεται σε 0 %.

5. Εάν η πληρωμή βάσει έκτασης ελαιούχων σπόρων μειωθεί σύμφωνα με τις διατάξεις των παραγράφων 3 και 4, η Επιτροπή μειώνει τα συναφή βασικά ποσά για την επόμενη περίοδο εμπορίας κατά το ίδιο ποσοστό, εκτός εάν δεν σημειωθεί υπέρβαση της μέγιστης εγγυημένης έκτασης κατά το έτος αυτό, οπότε η Επιτροπή δύναται να ορίσει ότι η μείωση αυτή δεν εφαρμόζεται.

6. Εάν σημειωθεί υπέρβαση της μέγιστης εγγυημένης έκτασης για την Κοινότητα κατά την περίοδο εμπορίας 2000/2001, το αντίστοιχο βασικό ποσό της περιόδου εμπορίας 2000/2001 μειώνεται από την Επιτροπή κατά το ποσοστό που ισχύει και για τα περιφερειακά ποσά αναφοράς της περιόδου εμπορίας 1999/2000.

7. Παρά τις διατάξεις του παρόντος άρθρου, τα κράτη μέλη στα οποία κατά την επόμενη περίοδο εμπορίας υπάρχει σοβαρό ενδεχόμενο σημαντικής υπέρβασης της εθνικής έκτασης αναφοράς που έχει καθοριστεί στο παράρτημα V, δύνανται να περιορίζουν την έκταση για την οποία ένας μεμονωμένος παραγωγός δικαιούται να λάβει τις ενισχύσεις βάσει έκτασης ελαιούχων σπόρων περί των οποίων το παρόν άρθρο. Το όριο αυτό υπολογίζεται ως ποσοστό της αρδευόμενης έκτασης, είτε του κράτους μέλους είτε της βασικής περιφερειακής έκτασης και εφαρμόζεται στην επιλέξιμη αρδευόμενη έκταση του παραγωγού. Το όριο αυτό δύναται να διαφοροποιείται μεταξύ βασικών περιφερειακών εκτάσεων ή βασικών υποεκτάσεων επί τη βάση αντικειμενικών κριτηρίων. Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν το όριο αυτό το αργότερο έως την 1η Αυγούστου του έτους εμπορίας που προηγείται του έτους δυνάμει του οποίου ζητείται η πληρωμή βάσει έκτασης, ή μέχρι μια προγενέστερη ημερομηνία στην περίπτωση κράτους μέλους ή περιοχών αυτού, όπου οι σπορές για το εν λόγω έτος εμπορίας γίνονται πριν από την 1η Αυγούστου.

8. Η μείωση από την υπέρβαση της μέγιστης εγγυημένης έκτασης που εφαρμόζεται βάσει του παρόντος άρθρου δεν μπορεί να οδηγήσει σε ποσό κάτω των:

— 58,67 ευρώ ανά τόνο για το έτος εμπορίας 2000/2001,

— 63,00 ευρώ ανά τόνο για το έτος εμπορίας 2001/2002.

9. Οι παραγωγοί ηλιανθόσπορου ζαχαροπλαστικής που έχει σπαρεί για να συγκομισθεί εξαιρούνται της ενίσχυσης δυνάμει του παρόντος άρθρου.

10. Εντός δύο ετών από την εφαρμογή του παρόντος άρθρου, η Επιτροπή υποβάλλει προς το Συμβούλιο έκθεση για την εξέλιξη της αγοράς ελαιούχων σπόρων. Σε περίπτωση που η επιδείνωση των δυνατοτήτων παραγωγής το καταστήσει αναγκαίο, η εν λόγω έκθεση συνοδεύεται από συναφείς προτάσεις.

Άρθρο 11

Τα ποσά των ενισχύσεων βάσει της έκτασης και η αντιστάθμιση για την υποχρέωση παύσης καλλιέργειας καθώς και το ποσοστό της έκτασης που τίθεται υπό καθεστώς προσωρινής παύσης καλλιέργειας, τα οποία καθορίζονται στον παρόντα κανονισμό, δύνανται να τροποποιηθούν ανάλογα με την εξέλιξη της παραγωγής, της παραγωγικότητας και των αγορών σύμφωνα με τη διαδι-

κασία που ορίζεται στο άρθρο 37 παράγραφος 2 της συνθήκης.

Άρθρο 14

Οι κανονισμοί (ΕΟΚ) αριθ. 1765/92 και (ΕΚ) αριθ. 1872/94 καταργούνται.

Άρθρο 12

Στην περίπτωση που απαιτούνται ειδικά μέτρα για να διευκολυνθεί η μετάβαση από το ισχύον καθεστώς στο καθεστώς που θεσπίζεται με τον παρόντα κανονισμό, τα μέτρα αυτά θεσπίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία που καθορίζεται στο άρθρο 23 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1766/92.

Άρθρο 15

1. Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την έβδομη ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Άρθρο 13

Τα μέτρα που καθορίζονται στον παρόντα κανονισμό θεωρούνται ως παρέμβαση προοριζόμενη να σταθεροποιήσει τις γεωργικές αγορές κατά την έννοια του άρθρου 1 παράγραφος 2 στοιχείο β) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1258/1999.

2. Ο παρών κανονισμός εφαρμόζεται από την περίοδο εμπορίας 2000/2001.

3. Οι κανονισμοί (ΕΟΚ) αριθ. 1765/92 και (ΕΚ) αριθ. 1872/94 εξακολουθούν να ισχύουν προκειμένου για τις περιόδους εμπορίας 1998/99 και 1999/2000.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 17 Μαΐου 1999.

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

K.-H. FUNKE

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ I

ΚΑΘΟΡΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ

Κωδικός ΣΟ	Περιγραφή εμπορευμάτων
I. ΣΙΤΗΡΑ	
1001 10 00	Σιτάρι σκληρό
1001 90	Άλλα σιτάρια και σμιγάδι εκτός από το σκληρό σιτάρι
1002 00 00	Σίκαλη
1003 00	Κριθάρι
1004 00 00	Βρώμη
1005	Αραβόσιτος
1007 00	Σόργο σε κόκκους
1008	Φαγόπυρο το εδώδιμο (μαύρο σιτάρι), κεχρί και κεχρί το μα- κρό· άλλα σιτηρά
0709 90 60	Γλυκό καλαμπόκι
II. ΕΛΑΙΟΥΧΟΙ ΣΠΟΡΟΙ	
1201 00	Κουκιά σόγιας
ex 1205 00	Σπέρματα αγριογογγύλης
ex 1206 00 10	Σπέρματα ηλιοτρόπιου
III. ΚΑΛΛΙΕΡΓΕΙΕΣ ΠΡΩΤΕΪΝΟΥΧΩΝ	
0713 10	Μπιζέλια
0713 50	Κουκιά και λαθούρια
ex 1209 29 50	Γλυκά λούπινα
IV. ΛΙΝΟΣ	
πλην κλωστικού λίνου	
ex 1204 00	Σπέρματα λιναριού (<i>Linum usitatissimum</i> L.)

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΕΣ ΖΩΝΕΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ ΣΚΛΗΡΟΥ ΣΙΤΟΥ

ΕΛΛΑΔΑ

Νομοί των ακόλουθων περιφερειών

Κεντρική Ελλάδα
Πελοπόννησος
Νησιά του Ιονίου
Θεσσαλία
Μακεδονία
Νησιά του Αιγαίου
Θράκη

ΓΑΛΛΙΑ

Περιφέρειες

Midi-Pyrénées
Provence-Alpes-Côte d'Azur
Languedoc-Roussillon

Διαμερίσματα ()*

Ardèche
Drôme

ΙΣΠΑΝΙΑ

Επαρχίες

Almería
Badajoz
Burgos
Cádiz
Córdoba
Granada
Huelva
Jaén
Málaga
Navarra
Salamanca
Seville
Toledo
Zamora
Zaragoza

ΙΤΑΛΙΑ

Περιοχές

Abruzzo
Basilicata
Calabria
Campania
Latium
Marches
Molise
Umbria
Apulia
Sardinia
Sicily
Tuscany

ΑΥΣΤΡΙΑ

Pannonia

ΠΟΡΤΟΓΑΛΙΑ

Διοικητικές περιοχές

Santarém
Lisbon
Setúbal
Portalegre
Évora
Beja
Faro

(*) Κάθε ένα από τα διαμερίσματα αυτά μπορεί να συνδέεται με μια από τις προαναφερόμενες περιφέρειες.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ III

**ΜΕΓΙΣΤΕΣ ΕΓΓΥΗΜΕΝΕΣ ΕΚΤΑΣΕΙΣ ΠΟΥ ΛΑΜΒΑΝΟΥΝ ΤΗ ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑΤΙΚΗ ΕΝΙΣΧΥΣΗ
ΒΑΣΕΙ ΤΗΣ ΕΚΤΑΣΗΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΣΚΛΗΡΟ ΣΙΤΟ**

	(σε εκτάρια)
Ελλάδα	617 000
Ισπανία	594 000
Γαλλία	208 000
Ιταλία	1 646 000
Αυστρία	7 000
Πορτογαλία	118 000

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ IV

**ΜΕΓΙΣΤΕΣ ΕΓΓΥΗΜΕΝΕΣ ΕΚΤΑΣΕΙΣ ΠΟΥ ΛΑΜΒΑΝΟΥΝ ΤΗΝ ΕΙΔΙΚΗ ΕΝΙΣΧΥΣΗ ΓΙΑ ΤΟΝ
ΣΚΛΗΡΟ ΣΙΤΟ**

	(σε εκτάρια)
Γερμανία	10 000
Ισπανία	4 000
Γαλλία	50 000
Ιταλία	4 000
Ηνωμένο Βασίλειο	5 000

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ V

ΕΘΝΙΚΗ ΕΚΤΑΣΗ ΑΝΑΦΟΡΑΣ

(σε 1 000 εκτάρια)

Χώρα	Για τις περιόδους εμπορίας 2000/2001 και 2001/2002
Βέλγιο	6
Δανία	236
Γερμανία	929
Ελλάδα	26
Ισπανία	1 168
Γαλλία	1 730
Ιρλανδία	5
Ιταλία	542
Λουξεμβούργο	2
Κάτω Χώρες	7
Αυστρία	147
Πορτογαλία	93
Φινλανδία	70
Σουηδία	137
Ηνωμένο Βασίλειο	385

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 1252/1999 ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ**της 17ης Μαΐου 1999****που τροποποιεί τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1868/94 για την καθιέρωση καθεστώτος ποσοστώσεων για την παραγωγή αμύλου γεωμήλων**

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως τα άρθρα 36 και 37,

την πρόταση της Επιτροπής,

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου⁽¹⁾,

Εκτιμώντας:

- (1) ότι το άρθρο 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1868/94⁽²⁾ καθορίζει τις ποσοστώσεις για τα κράτη μέλη παραγωγής αμύλου γεωμήλων, κατά τις περιόδους εμπορίας 1998/99, 1999/2000 και 2000/2001·
- (2) ότι το άρθρο 8 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1766/92 του Συμβουλίου, της 30ής Ιουνίου 1992, περί κοινής οργάνωσης αγοράς στον τομέα των σιτηρών⁽³⁾ καθορίζει το ποσό των αντισταθμιστικών πληρωμών για τους παραγωγούς γεωμήλων που προσρίζονται για την παρασκευή αμύλου γεωμήλων· ότι το Συμβούλιο αποφάσισε να αυξήσει το ποσό αυτό, για την περίοδο 2000/2001, καθώς και για τις επόμενες περιόδους, υπό την επιφύλαξη ότι μειώνονται οι ποσοστώσεις που καθορίζονται από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1868/94 κατά 2,81 % για την περίοδο 2000/2001 και κατά 5,74 % για την περίοδο 2001/2002, για τα κράτη μέλη που έχουν ποσόστωση μεγαλύτερη από 100 000 τόνους, και κατά 1,41 % για την περίοδο 2000/2001 και κατά 2,87 % για την περίοδο 2001/2002, για τα κράτη μέλη που έχουν ποσόστωση μικρότερη από 100 000 τόνους·
- (3) ότι ενδείκνυται να τροποποιηθούν οι ποσοστώσεις που καθιερώθηκαν για την περίοδο 2000/2001 και να καθοριστούν οι ποσοστώσεις για την περίοδο 2001/2002· ότι τα κράτη μέλη παραγωγής θα πρέπει να καταναείμουν τις ποσοστώσεις τους, για τις περιόδους 2000/2001 και 2001/2002, μεταξύ όλων των βιομηχανιών που παράγουν άμυλο γεωμήλων, βάσει των καθοριζόμενων ποσοστώσεων για την περίοδο 1999/2000· ότι θα πρέπει να καταστεί σαφές ότι οι ποσότητες που χρησιμοποιούνται καθ' υπέρβαση των επιμέρους ποσοστώσεων κατά τη διάρκεια της περιόδου 1999/2000, θα μειωθούν για την περίοδο 2000/2001, σύμφωνα με το άρθρο 6 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1868/94·
- (4) ότι στο τέλος της περιόδου η Επιτροπή θα πρέπει να υποβάλει έκθεση στο Συμβούλιο για την κατανομή των ποσοστώσεων, συνοδευόμενη, εν ανάγκη, από κατάλληλες προτάσεις, λαμβανόντας υπόψη τυχόν τροποποιήσεις των αντισταθμιστικών πληρωμών,

⁽¹⁾ Γνώμη που διατυπώθηκε στις 7 Μαΐου 1999 (δεν έχει ακόμα δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα).

⁽²⁾ ΕΕ L 197 της 30.7.1994, σ. 4· κανονισμός όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1284/98 (ΕΕ L 178 της 23.6.1998, σ. 3).

⁽³⁾ ΕΕ L 181 της 1.7.1992, σ. 21· κανονισμός όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1253/1999 (Βλέπε σ. 18 της παρούσας Επίσημης Εφημερίδας).

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1868/94 τροποποιείται ως εξής:

1. Στο άρθρο 2:

α) στις παραγράφους 1 και 2, διαγράφονται οι αναφορές στην περίοδο 2000/2001·

β) προστίθενται οι ακόλουθες παράγραφοι:

«3. Για τις περιόδους 2000/2001 και 2001/2002, χορηγούνται οι ακόλουθες ποσοστώσεις στα κράτη μέλη παραγωγής αμύλου γεωμήλων που αναφέρονται κατωτέρω:

	2000/2001	2001/2002
Δανία	173 439 τόνοι	168 215 τόνοι
Γερμανία	676 680 τόνοι	656 298 τόνοι
Ισπανία	1 972 τόνοι	1 943 τόνοι
Γαλλία	273 595 τόνοι	265 354 τόνοι
Κάτω Χώρες	523 161 τόνοι	507 403 τόνοι
Αυστρία	48 409 τόνοι	47 691 τόνοι
Φινλανδία	53 980 τόνοι	53 178 τόνοι
Σουηδία	63 001 τόνοι	62 066 τόνοι
ΣΥΝΟΛΟ	1 814 237 τόνοι	1 762 148 τόνοι

4. Κάθε κράτος μέλος παραγωγής κατανέμει την ποσόστωση που αναφέρεται στην παράγραφο 3 μεταξύ των βιομηχανιών παραγωγής αμύλου γεωμήλων, για να τη χρησιμοποιήσουν κατά τις περιόδους εμπορίας 2000/2001 και 2001/2002, σε συνάρτηση με τις επιμέρους ποσοστώσεις που ήταν διαθέσιμες για κάθε βιομηχανία παραγωγής αμύλου γεωμήλων, κατά την περίοδο 1999/2000, πριν εφαρμοσθεί ενδεχόμενη διόρθωση σύμφωνα με το άρθρο 6 παράγραφος 2.

Οι επιμέρους ποσοστώσεις για κάθε βιομηχανία παραγωγής αμύλου γεωμήλων, για την περίοδο 2000/2001, διορθώνονται προκειμένου να ληφθεί υπόψη οιαδήποτε ποσότητα που έχει χρησιμοποιηθεί επιπλέον της ποσόστωσης κατά τη διάρκεια της περιόδου 1999/2000, σύμφωνα με το άρθρο 6 παράγραφος 2.»

2. Το άρθρο 3 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 3

1. Η Επιτροπή υποβάλλει στο Συμβούλιο, στις 31 Οκτωβρίου 2001 το αργότερο, και στη συνέχεια ανά τριετία, έκθεση για τη χορήγηση της ποσόστωσης στην Κοινότητα, συνοδευόμενη, εν ανάγκη, από κατάλληλες προτάσεις. Στην έκθεση αυτή λαμβάνονται υπόψη οι τυχόν τροποποιήσεις των αντισταθμιστικών πληρωμών, καθώς και η εξέλιξη της αγοράς του αμύλου γεωμήλων καθώς και της αγοράς αμύλου.

2. Το Συμβούλιο, αποφασίζοντας βάσει του άρθρου 37 της συνθήκης, στις 31 Δεκεμβρίου 2001 το αργότερο, και στη συνέχεια ανά τριετία, κατανέμει την τριετή ποσόστωση μεταξύ το κρατών μελών βάσει της έκθεσης που αναφέρεται στην παράγραφο 1.

3. Τα κράτη μέλη, στις 31 Ιανουαρίου 2002 το αργότερο, και στη συνέχεια ανά τριετία, κοινοποιούν στα ενδιαφερόμενα πρόσωπα τις λεπτομέρειες χορήγησης των ποσοστώσεων, για τις επόμενες τρεις περιόδους εμπορίας.»

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την επόμενη ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Εφαρμόζεται από την 1η Ιουλίου 2000.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 17 Μαΐου 1999.

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

K.-H. FUNKE

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 1253/1999 ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ**της 17ης Μαΐου 1999**

για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1766/92 περί κοινής οργάνωσης αγοράς στον τομέα των σιτηρών και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2731/75 περί των ποιοτικών τύπων του μαλακού σίτου, της σικάλεως, της κριθής, του αραβοσίτου και του σκληρού σίτου

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 37,

την πρόταση της Επιτροπής⁽¹⁾,

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου⁽²⁾,

τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής⁽³⁾,

τη γνώμη της Επιτροπής των Περιφερειών⁽⁴⁾,

τη γνώμη του Ελεγκτικού Συνεδρίου⁽⁵⁾,

Εκτιμώντας:

- (1) ότι, μετά τη μεταρρύθμιση της κοινής γεωργικής πολιτικής του 1992, έχουν επέλθει σημαντικές βελτιώσεις στην ισορροπία των αγορών·
- (2) ότι η προσωρινή παύση καλλιέργειας που θεσπίστηκε το 1992, υπό το καθεστώς στήριξης των παραγωγών ορισμένων αροτραίων καλλιεργειών, πέρασε στο να κρατηθεί η παραγωγή υπό έλεγχο, ενώ η αύξηση της ανταγωνιστικότητας των τιμών επέτρεψε τη διάθεση σημαντικών πρόσθετων ποσοτήτων σιτηρών στην εγχώρια αγορά, κυρίως για ζωοτροφές·
- (3) ότι, λόγω των αυξήσεων των ενισχύσεων βάσει της έκτασης, στα πλαίσια του καθεστώτος στήριξης των παραγωγών ορισμένων αροτραίων καλλιεργειών, όπως ορίζεται από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1251/1999 του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1999, για τη θέσπιση καθεστώτος στήριξης των

παραγωγών ορισμένων αροτραίων καλλιεργειών⁽⁶⁾, για να ενισχυθούν οι επιπτώσεις της μεταρρύθμισης του 1992, η ανταγωνιστικότητα των τιμών θα πρέπει να επαυξηθεί με περαιτέρω μείωση της τιμής παρέμβασης, μειώνοντάς την σε δύο δόσεις στο επίπεδο της τιμής του δικτύου ασφαλείας· ότι εάν χρειαστεί η τιμή παρέμβασης θα υποστεί μείωση ακόμα, προκειμένου ιδίως να εξασφαλισθεί μια καλύτερη ισορροπία της αγοράς·

- (4) ότι οι διατάξεις περί ποιοτικού τύπου δεν έχουν πλέον πρακτική σημασία και πρέπει, ως εκ τούτου, να καταργηθούν·
- (5) ότι, δεδομένου ότι οι ρυθμίσεις των τιμών και των αντισταθμίσεων για τα άμυλα που δεν προέρχονται από σιτηρά διέπονταν ανέκαθεν από την κοινή οργάνωση αγοράς στον τομέα των σιτηρών, η προσαρμογή των ρυθμίσεων αυτών πρέπει να ακολουθήσει τα μέτρα που λαμβάνονται για τα σιτηρά· ότι η ελάχιστη τιμή γεωμήλων που προορίζονται για τη βιομηχανική παραγωγή αμύλου γεωμήλων και οι πληρωμές που καταβάλλονται στους παραγωγούς των εν λόγω γεωμήλων πρέπει, ως εκ τούτου, να προσαρμοσθούν στη μείωση των τιμών για τα σιτηρά· ότι η πληρωμή για τους παραγωγούς καθορίζεται σε υψηλότερο επίπεδο από την αντίστοιχη τιμή για τα σιτηρά, λαμβανομένου υπόψη του ότι μειώνονται οι ποσοστώσεις παραγωγής που καθορίζονται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1868/94 του Συμβουλίου, της 27ης Ιουλίου 1994, για την καθιέρωση καθεστώτος ποσοστώσεων για την παραγωγή αμύλου γεωμήλων⁽⁷⁾·
- (6) ότι τις δασμολογικές ποσοστώσεις, που απορρέουν από συμφωνίες που έχουν συναφθεί σύμφωνα με το άρθρο 300 της συνθήκης ή οποιαδήποτε άλλη πράξη του Συμβουλίου, πρέπει να ανοίγει και να διαχειρίζεται η Επιτροπή βάσει λεπτομερειών·
- (7) ότι, λαμβάνοντας υπόψη την επιρροή των τιμών της παγκόσμιας αγοράς επί των τιμών στην εσωτερική αγορά, πρέπει να διασαφηνισθούν οι προϋποθέσεις για την εφαρμογή των αναγκαίων μέτρων για τη σταθεροποίηση της εσωτερικής αγοράς, εκ μέρους της Επιτροπής,

⁽¹⁾ ΕΕ C 170 της 4.6.1998, σ 4.

⁽²⁾ Γνώμη που διατυπώθηκε στις 6 Μαΐου 1999 (δεν έχει ακόμα δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα).

⁽³⁾ ΕΕ C 284 της 14.9.1998, σ. 55.

⁽⁴⁾ ΕΕ C 93 της 6.4.1999, σ. 1.

⁽⁵⁾ ΕΕ C 401 της 22.12.1998, σ. 3.

⁽⁶⁾ Βλέπε σ. 1 της παρούσας Επίσημης Εφημερίδας.

⁽⁷⁾ ΕΕ L 197 της 30.7.1994, σ. 4· κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1284/98 (ΕΕ L 178 της 23.6.1998, σ. 3).

ΕΞΕΛΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 1766/92⁽¹⁾ τροποποιείται ως εξής:

1. Το άρθρο 1 παράγραφος 2 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«2. Ο παρών κανονισμός εφαρμόζεται κατά παρέκκλιση των μέτρων υπέρ των παραγωγών αροτραίων καλλιεργειών που προβλέπονται από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1251/1999 του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1999, για τη θέσπιση καθεστώτος στήριξης των παραγωγών ορισμένων αροτραίων καλλιεργειών (*).

(*) ΕΕ L 160 της 26.6.1999, σ. 1.»

2. Το άρθρο 3 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 3

1. Η τιμή παρέμβασης για τα σιτηρά που υπόκειται σε καθεστώς παρέμβασης καθορίζεται σε:

— 110,25 ευρώ ανά τόνο για την περίοδο εμπορίας 2000/2001,

— 101,31 ευρώ ανά τόνο για την περίοδο εμπορίας 2001/2002 και εξής.

Η τιμή παρέμβασης που θα ισχύει για τον αραβόσιτο και το σόργο τον Μάιο εξακολουθεί να ισχύει και τον Ιούλιο, τον Αύγουστο και τον Σεπτέμβριο του ιδίου έτους.

2. Η τιμή παρέμβασης υπόκειται σε μηνιαίες αυξήσεις για ολόκληρο το έτος εμπορίας ή για μέρος του. Τα ποσά των μηνιαίων αυξήσεων και ο αριθμός τους καθορίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία που θεσπίζεται στο άρθρο 37 παράγραφος 2 της συνθήκης.

3. Η τιμή παρέμβασης αφορά το στάδιο της χονδρικής πώλησεως προκειμένου για εμπορεύματα που παραδίδονται σε αποθήκη και πριν από την εκφόρτωσή τους. Η τιμή ισχύει για όλα τα κοινοτικά κέντρα παρέμβασης που έχουν υποδειχθεί για κάθε είδος σιτηρού.

4. Οι τιμές που καθορίζονται με τον παρόντα κανονισμό μπορούν να μεταβληθούν, αναλόγως των

εξελίξεων της παραγωγής και των αγορών, σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 37 παράγραφος 2 της συνθήκης. Πιο συγκεκριμένα, η απόφαση για την τελική μείωση της τιμής παρέμβασης που θα ισχύει από το 2000/2003 και μετά θα ληφθεί υπό το φως των εξελίξεων της αγοράς.»

3. Το άρθρο 8 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 8

1. Η ελάχιστη τιμή για τα γεωμήλα που προορίζονται για βιομηχανική παραγωγή αμύλου γεωμήλων καθορίζεται σε:

— 194,05 ευρώ ανά τόνο για την περίοδο εμπορίας 2000/2001,

— 178, 31 ευρώ ανά τόνο για την περίοδο εμπορίας 2001/2002 και εξής.

Η τιμή αυτή ισχύει για την ποσότητα γεωμήλων που παραδίδεται στο εργοστάσιο και η οποία είναι απαραίτητη για την παραγωγή ενός τόνου αμύλου.

Η απόφαση για περαιτέρω μείωση της ελάχιστης τιμής που θα ισχύει από την περίοδο εμπορίας 2002/2003 και μετά θα ληφθεί βάσει της τελικής μείωσης της τιμής παρέμβασης για τα σιτηρά.

2. Θεσπίζεται σύστημα πληρωμών για τους παραγωγούς γεωμήλων τα οποία προορίζονται για τη βιομηχανική παραγωγή αμύλου γεωμήλων. Το ύψος του ποσού αφορά την ποσότητα γεωμήλων τα οποία χρειάζονται για την παραγωγή ενός τόνου αμύλου και ορίζεται σε:

— 98,74 ευρώ ανά τόνο για την περίοδο εμπορίας 2000/2001,

— 110,54 ευρώ ανά τόνο για την περίοδο εμπορίας 2001/2002 και εξής.

Το ποσό των 110,54 ευρώ ανά τόνο μπορεί να αυξηθεί από την περίοδο εμπορίας 2002/2003 και εξής, αναλόγως της τελικής μείωσης της τιμής παρέμβασης για τα σιτηρά.

Η πληρωμή διενεργείται μόνο για την ποσότητα γεωμήλων που καλύπτεται από σύμβαση μεταξύ του παραγωγού γεωμήλων και της βιομηχανίας αμύλου, εντός του ορίου της ποσόστωσης της συγκεκριμένης βιομηχανίας που αναφέρεται στο άρθρο 2 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1868/94 του Συμβουλίου, της 27ης Ιανουαρίου 1999, για την καθιέρωση καθεστώτος ποσοστάσεων για την παραγωγή αμύλου γεωμήλων (*).

3. Η ελάχιστη τιμή και η πληρωμή προσαρμόζονται αναλόγως της περιεκτικότητας των γεωμήλων σε άμυλο.

(¹) ΕΕ L 181 της 1.7.1992, σ. 21· κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 923/96 (ΕΕ L 126 της 24.5.1996, σ. 37).

4. Το Συμβούλιο λαμβάνει τα κατάλληλα μέτρα, σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 37 παράγραφος 2 της συνθήκης, εφόσον κάτι τέτοιο υπαγορεύεται από την κατάσταση της αγοράς αμύλου γεωμύλων.

5. Η Επιτροπή καθορίζει τις λεπτομέρειες εφαρμογής του παρόντος άρθρου σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 23.

(*) ΕΕ L 197 της 30.7.1994, σ 4· κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1284/98 (ΕΕ L 178 της 23.6.1998, σ 3).»

4. Στο άρθρο 12, η παράγραφος 1 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«1. Το άνοιγμα και η διαχείριση των δασμολογικών ποσοτώσεων για τα προϊόντα του άρθρου 1, που προκύπτουν από συμφωνίες συναφθείσες στα πλαίσια του άρθρου 300 της συνθήκης ή οποιασδήποτε άλλης πράξης του Συμβουλίου βάσει της συνθήκης, διέπονται από λεπτομέρειες εφαρμογής που θεσπίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 23.»

5. Το άρθρο 16 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 16

1. Όταν οι τιμές στην παγκόσμια αγορά για ένα ή περισσότερα από τα προϊόντα του άρθρου 1 ανέλ-

θουν σε επίπεδα που διαταράσσουν ή απειλούν να διαταράξουν την προσφορά στην αγορά της Κοινότητας, και εφόσον η κατάσταση αυτή ενδέχεται να συνεχισθεί και να επιδεινωθεί, δύνανται να ληφθούν τα κατάλληλα μέτρα. Τα μέτρα αυτά μπορούν να ληφθούν ως μέτρα διασφάλισης σε περιπτώσεις έκτακτης ανάγκης.

2. Οι λεπτομέρειες εφαρμογής του παρόντος άρθρου θεσπίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 23.»

Άρθρο 2

Ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 2731/75 του Συμβουλίου, της 29ης Οκτωβρίου 1975, περί των ποιοτικών τύπων του μαλακού σίτου, της σικάλεως, της κριθής, του αραβοσίτου και του σκληρού σίτου⁽¹⁾ καταργείται.

Άρθρο 3

1. Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την έβδομη ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

2. Εφαρμόζεται από το έτος εμπορίας 2000/2001 και μετά.

3. Ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 2731/75 εξακολουθεί να ισχύει προκειμένου για τις περιόδους εμπορίας 1998/99 και 1999/2000.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 17 Μαΐου 1999.

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

K.- H. FUNKE

⁽¹⁾ ΕΕ L 281 της 1.11.1975, σ 22· κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2594/97 (ΕΕ L 351 της 23.12.1997, σ 10).

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 1254/1999 ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ**της 17ης Μαΐου 1999****περί κοινής οργάνωσης αγοράς στον τομέα του βοείου κρέατος**

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,
και ιδίως τα άρθρα 36 και 37,την πρόταση της Επιτροπής⁽¹⁾,τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου⁽²⁾,τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής⁽³⁾,τη γνώμη της Επιτροπής των Περιφερειών⁽⁴⁾,τη γνώμη του Ελεγκτικού Συνεδρίου⁽⁵⁾,

Εκτιμώντας:

- (1) ότι η λειτουργία και η ανάπτυξη της κοινής αγοράς για τα γεωργικά προϊόντα πρέπει να συνοδεύονται από τη θέσπιση κοινής γεωργικής πολιτικής και ότι η πολιτική αυτή πρέπει ιδίως να περιλαμβάνει κοινή οργάνωση των γεωργικών αγορών, η οποία δύναται να έχει διάφορες μορφές ανάλογα με τα προϊόντα·
- (2) ότι η κοινή γεωργική πολιτική έχει ως σκοπό την επίτευξη των στόχων του άρθρου 33 της συνθήκης· ότι, ιδίως στον τομέα του βοείου κρέατος, είναι αναγκαίο, για τη σταθεροποίηση των αγορών και την εξασφάλιση ενός δίκαιου βιοτικού επιπέδου για τη γεωργική κοινότητα, να προβλεφθούν μέτρα εσωτερικής αγοράς που περιλαμβάνουν, ιδίως, άμεσες ενισχύσεις για τους παραγωγούς βοείου κρέατος, ενίσχυση για την ιδιωτική αποθεματοποίηση και καθεστώς δημόσιας αποθεματοποίησης·
- (3) ότι, για να επανέλθει σε κατάσταση ισορροπίας η κατανάλωση κρέατος στην Κοινότητα προς όφελος του τομέα του βοείου κρέατος και για τη βελτίωση της ανταγωνιστικότητας των προϊόντων αυτών στις

διεθνείς αγορές, το επίπεδο στήριξης της αγοράς πρέπει να μειωθεί σταδιακά· ότι, δεδομένων των συνεπειών για τους παραγωγούς, το επίπεδο της εισοδηματικής ενίσχυσης που προβλέπεται στο πλαίσιο της κοινής οργάνωσης αγοράς πρέπει να προσαρμοσθεί και να αναμορφωθεί· ότι, για το σκοπό αυτό, πρέπει να θεσπισθεί ένα συνεκτικό καθεστώς άμεσων ενισχύσεων για τους παραγωγούς· ότι το ύψος των ενισχύσεων αυτών πρέπει να εξελίσσεται παράλληλα με τη βαθμιαία μείωση της στήριξης της αγοράς·

- (4) ότι, δεδομένης της ποικιλίας των κτηνοτροφικών επιχειρήσεων, οι άμεσες ενισχύσεις πρέπει να περιλαμβάνουν ειδική προμείωση για τους εκτροφείς ταύρων και βοδιών, προμείωση για διατήρηση αγελάων θηλαζουσών αγελάδων και προμείωση σφαγής για όλους τους τύπους βοοειδών, συμπεριλαμβανομένων των αγελάδων και των μόσχων γαλακτοπαραγωγής· ότι η χορήγηση των προμειώσεων δεν πρέπει να έχει ως αποτέλεσμα αύξηση της παραγωγής· ότι, για το σκοπό αυτό, ο αριθμός αρσενικών βοοειδών και θηλαζουσών αγελάδων που είναι επιλέξιμα για την ειδική προμείωση και την προμείωση θηλάζουσας αγελάδας πρέπει να περιορίζεται με την εφαρμογή περιφερειακών και ατομικών ανωτάτων ορίων αντιστοίχως και, στην περίπτωση της ειδικής προμείωσης, με όριο κεφαλών ανά εκμετάλλευση το οποίο τα κράτη μέλη πρέπει να μπορούν να διαφοροποιούν ανάλογα με την ιδιαίτερη κατάστασή τους· ότι, όσον αφορά την προμείωση σφαγής, πρέπει να καθοριστούν εθνικά ανώτατα όρια βάσει των στοιχείων παραδοσιακής παραγωγής·
- (5) ότι οι συνθήκες εκτροφής βοδιών διαφέρουν, συνήθως, από εκείνες της εκτροφής ταύρων· ότι, γι' αυτόν το λόγο, δικαιολογείται η θέσπιση ειδικής προμείωσης για βόδια σε διαφορετικό επίπεδο, από εκείνο που ισχύει για τους ταύρους, ανά ζώο· ότι, ωστόσο, η ειδική προμείωση για βόδια πρέπει να κατανέμεται σε δύο πληρωμές για συγκεκριμένες κατηγορίες ηλικιών·
- (6) ότι η σφαγή υπερβολικά μεγάλου αριθμού ζώων κατά την περίοδο σφαγής σε κράτη μέλη στα οποία αυτό το είδος παραγωγής είναι ιδιαίτερα σημαντικό, μπορεί να διαταράξει τη σταθερότητα της αγοράς και, κυρίως, να οδηγήσει σε πτώση των τιμών· ότι, προκειμένου να ενθαρρυνθεί η σφαγή των βοδιών εκτός της ετήσιας περιόδου απομάκρυνσης από τους βοσκοτόπους, θα πρέπει να χορηγηθεί, υπό ορισμένους όρους, πρόσθετη προμείωση επί της ειδικής προμείωσης για τα ζώα που σφάζονται εκτός εποχής κατά τις είκοσι τρεις πρώτες εβδομάδες του έτους·

(1) ΕΕ C 170 της 4.6.1998, σ. 13.

(2) Γνώμη που δόθηκε στις 6.5.1999 (δεν έχει ακόμα δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα).

(3) ΕΕ C 407 της 28.12.1998, σ. 196.

(4) ΕΕ C 93 της 6.4.1999, σ. 1.

(5) ΕΕ C 401 της 22.12.1998, σ. 3.

- (7) ότι, για να έχουν μεγαλύτερη ευελιξία οι παραγωγοί, η επιλεξιμότητα για προμολόγηση για θηλάζουσες αγελάδες πρέπει να επεκταθεί και στις δαμαλίδες που πληρούν τις ίδιες απαιτήσεις εκτροφής με τις θηλάζουσες αγελάδες· ότι, ωστόσο, ο αριθμός των επιλέξιμων δαμαλίδων σε αγέλες θηλαζουσών αγελάδων πρέπει να περιορίζεται στη συνήθη αναλογία αντικατάστασης· ότι πρέπει να επιτραπεί στα κράτη μέλη, στα οποία άνω του 60 % των ζώων που είναι επιλέξιμα για προμολόγηση θηλαζουσας αγελάδας διατηρούνται σε ορεινές περιοχές, να διαχειρίζονται την προμολόγηση χωριστά για τις θηλάζουσες αγελάδες και τις δαμαλίδες και, όσον αφορά τις δαμαλίδες, να εφαρμόζουν χωριστό εθνικό ανώτατο όριο προμολόγησης εντός της προαναφερόμενης αναλογίας·
- (8) ότι η προμολόγηση για τις θηλάζουσες αγελάδες πρέπει καταρχήν να περιορίζεται στους παραγωγούς που δεν προμηθεύουν γάλα στα γαλακτοκομεία δυνάμει του καθεστώτος της πρόσθετης εισφοράς που προβλέπεται από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3950/92 του Συμβουλίου, της 28ης Δεκεμβρίου 1992 για τη θέσπιση συμπληρωματικής εισφοράς στον τομέα του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων⁽¹⁾· ότι, ωστόσο, για τις εκμεταλλεύσεις με αγέλη γαλακτοπαραγωγής και αγέλη θηλαζουσών αγελάδων, ενδέχεται να χρειάζεται και στήριξη εισοδήματος· ότι, γι' αυτό το λόγο, πρέπει η προμολόγηση για θηλάζουσες αγελάδες να χορηγείται και στις μικρομεσαίες μεικτές εκμεταλλεύσεις με συνολική ατομική ποσότητα αναφοράς μέχρι 120 000 χιλιόγραμμα· ότι, λόγω της ποικιλομορφίας των διαρθρώσεων παραγωγής στην Κοινότητα, τα κράτη μέλη πρέπει να μπορούν να τροποποιούν ή να μην εφαρμόζουν τον ποσοτικό αυτό περιορισμό βάσει αντικειμενικών κριτηρίων·
- (9) ότι, όσον αφορά την προμολόγηση για θηλάζουσες αγελάδες, τα ατομικά όρια ανά παραγωγό είναι σκόπιμο να διατηρηθούν· ότι ορισμένα δικαιώματα προμολόγησης που έχουν διατεθεί δεν χρησιμοποιήθηκαν στο παρελθόν· ότι τα μη χρησιμοποιηθέντα δικαιώματα είναι πιθανόν να ενθαρρύνουν την παραγωγή και να αυξήσουν τη δαπάνη, κυρίως, ως συνέπεια του γεγονότος ότι οι δαμαλίδες θα καταστούν πλήρως επιλέξιμες για προμολόγηση θηλαζουσών αγελάδων· ότι, για να αποφευχθεί αυτό, ο συνολικός αριθμός των δικαιωμάτων προμολόγησης για θηλάζουσες αγελάδες, για κάθε κράτος μέλος, πρέπει να καθοριστεί βάσει των πληρωμών προμολόγησης που πράγματι έγιναν σε σχέση με παρελθόντα έτη αναφοράς, αυξημένων κατά ένα ορισμένο περιθώριο για τη διατήρηση του εθνικού αποθέματος· ότι τα κράτη μέλη πρέπει να λάβουν τα αναγκαία μέτρα για να εξασφαλίσουν την τήρηση των εθνικών ανωτάτων ορίων τους· ότι, εάν χρειάζεται, πρέπει να προσαρμόσουν τα ατομικά όρια των παραγωγών τους χωρίς αντιστάθμιση σύμφωνα με ορισμένα αντικειμενικά κριτήρια·
- ότι τα κριτήρια αυτά εξασφαλίζουν, ιδίως, ίση μεταχείριση των ενδιαφερόμενων παραγωγών και προστασία των ευλόγων προσδοκιών·
- (10) ότι το επίπεδο της παραγωγής ενός παραγωγού μπορεί να ποικίλλει λόγω μεταβολών στο απόθεμα ή την παραγωγική ικανότητα· ότι, γι' αυτό το λόγο, είναι σκόπιμο να προβλεφθεί η δυνατότητα μεταβίβασης δικαιωμάτων προμολόγησης για θηλάζουσες αγελάδες, τα οποία έχουν αποκτηθεί σε σχέση με ατομικά όρια, σε άλλους παραγωγούς, υπό ορισμένους όρους, είτε μαζί με την εκμετάλλευση είτε χωρίς τη σύνδεση μεταξύ δικαιωμάτων προμολόγησης και καλλιεργούμενης γης·
- (11) ότι οι νέοι και οι υφιστάμενοι παραγωγοί των οποίων τα ατομικά όρια δεν αντιστοιχούν, για διάφορους λόγους, στις μεταβληθείσες συνθήκες που ισχύουν για τις αγέλες θηλαζουσών αγελάδων που διαθέτουν, δεν πρέπει να αποκλείονται από τα δικαιώματα προμολόγησης· ότι, γι' αυτό το λόγο, θα πρέπει να προβλεφθεί η σύσταση εθνικού αποθέματος το οποίο θα διατηρείται και θα αποτελεί το αντικείμενο διαχείρισης σύμφωνα με κοινοτικά κριτήρια· ότι για τον ίδιο λόγο ενδείκνυται η μεταβίβαση δικαιωμάτων προμολόγησης χωρίς μεταβίβαση εκμετάλλευσης να εξαρτάται από κανόνες βάσει των οποίων ένα τμήμα των μεταβιβαζόμενων δικαιωμάτων πρέπει να ανακαλείται χωρίς αντισταθμιστική πληρωμή και να διατίθεται στο εθνικό απόθεμα·
- (12) ότι ενδείκνυται να επιτραπεί στα κράτη μέλη να συνδέσουν τις ευαίσθητες περιοχές ή τοποθεσίες και την παραγωγή θηλαζουσών αγελάδων κατά τέτοιο τρόπο ώστε να εξασφαλίζεται η διατήρηση της παραγωγής αυτής, κυρίως σε περιοχές στις οποίες δεν υπάρχει άλλη εναλλακτική λύση·
- (13) ότι, δεδομένης της τάσης προς εντατικοποίηση της παραγωγής βοείου κρέατος, οι προμολογήσεις για την κτηνοτροφία πρέπει να περιορίζονται ως προς την ικανότητα κάθε εκμετάλλευσης για καλλιέργειες κτηνοτροφικών φυτών σε σχέση με τον αριθμό και τα είδη των ζώων που εκτρέφονται· ότι, για να αποφευχθούν εξαιρετικά εντατικά είδη παραγωγής, η χορήγηση των προμολογήσεων αυτών πρέπει να εξαρτάται από την τήρηση του μέγιστου δείκτη πυκνότητας της εκμετάλλευσης· ότι, ωστόσο, η κατάσταση των μικρών παραγωγών πρέπει να ληφθεί υπόψη·
- (14) ότι, για να ενισχυθούν τα κριτήρια εντατικοποίησης της παραγωγής προκειμένου να βελτιωθεί η αποτελεσματικότητά τους σε σχέση με περιβαλλοντικούς στόχους, πρέπει να χορηγηθεί συμπληρωματικό ποσό στους παραγωγούς που πληρούν αυστηρές και συγκεκριμένες προϋποθέσεις σχετικά με το δείκτη πυκνότητας· ότι, για να αποφευχθεί η σημαντική μεταβολή στο συνολικό επίπεδο στήριξης και για να εξασφαλισθεί ο έλεγχος των δαπανών, πρέπει να προβλεφθεί, εάν χρειάζεται, προσαρμογή του πρόσθετου ποσού·

(1) ΕΕ L 405 της 31.12.1992, σ. 1. κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1256/1999 (Βλέπε σ. 73 της παρούσας Επίσημης Εφημερίδας).

- (15) ότι οι συνθήκες για την παραγωγή βοείου κρέατος και η εισοδηματική κατάσταση των παραγωγών διαφέρουν σημαντικά στις διάφορες περιοχές της Κοινότητας· ότι ένα καθεστώς σε κοινοτική κλίμακα με ενιαίες ενισχύσεις για όλους τους παραγωγούς θα ήταν εξαιρετικά δύσκαμπτο για να ανταποκριθεί κατάλληλα στις διάφορες ανάγκες και φυσικές ανισότητες και στις διάφορες ανάγκες που προκύπτουν από αυτές· ότι, γι' αυτό το λόγο, πρέπει να προβλεφθεί ο καθορισμός ελαστικού πλαισίου πρόσθετων κοινοτικών ενισχύσεων οι οποίες θα χορηγούνται από τα κράτη μέλη εντός καθορισμένων συνολικών ποσών και σύμφωνα με ορισμένα κοινά κριτήρια· ότι τα συνολικά ποσά πρέπει να κατανέμονται στα κράτη μέλη βάσει του μεριδίου τους στην κοινοτική παραγωγή βοείου κρέατος· ότι τα κοινοτικά κριτήρια έχουν ως προορισμό, μεταξύ άλλων, να προληφθεί η δημιουργία διακριτικών επιπτώσεων από τις πρόσθετες ενισχύσεις και να ληφθούν πλήρως υπόψη οι σχετικές πολυμερείς δεσμεύσεις της Κοινότητας· ότι, κυρίως, έχει ουσιαστική σημασία τα κράτη μέλη να υποχρεωθούν να χρησιμοποιούν τη διακριτική τους ευχέρεια αποκλειστικώς βάσει αντικειμενικών κριτηρίων, ώστε να τηρηθεί πλήρως η έννοια της ίσης μεταχείρισης και να αποφευχθούν στρεβλώσεις της αγοράς και του ανταγωνισμού· ότι πρέπει να προβλεφθούν οι μορφές των πρόσθετων αυτών ενισχύσεων που μπορεί να προσλάβουν οι εν λόγω πρόσθετες ενισχύσεις· ότι οι μορφές αυτές πρέπει να είναι πληρωμές κατά κεφαλή για ορισμένες κατηγορίες βοοειδών και ενισχύσεις σχετικές με την έκταση·
- (16) ότι, όσον αφορά τις πρόσθετες πληρωμές κατά κεφαλή, απαιτούνται ορισμένα ποσοτικά όρια για να εξασφαλισθεί ένα λογικό επίπεδο ελέγχου της παραγωγής· ότι, επιπλέον, η έννοια της εφαρμογής των απαιτήσεων του δείκτη πυκνότητας πρέπει να τηρείται από όλα τα κράτη μέλη·
- (17) ότι πρόσθετες ενισχύσεις σχετικές με την έκταση χορηγούνται μόνο για μόνιμους λιμάνες οι οποίοι δεν υπάγονται σε μέτρα στήριξης άλλων κοινοτικών αγορών· ότι οι ενισχύσεις οι σχετικές με την έκταση πρέπει να εφαρμόζονται εντός των ορίων των περιφερειακών βασικών εκτάσεων μόνιμων λιμάνων που πρέπει να καθοριστούν από τα κράτη μέλη σύμφωνα με στοιχεία αναφοράς του παρελθόντος· ότι το μέγιστο ποσό των ενισχύσεων των σχετικών με την έκταση που μπορούν να χορηγηθούν ανά εκτάριο, συμπεριλαμβανομένων πρόσθετων ενισχύσεων σχετικών με την έκταση βάσει της κοινής οργάνωσης αγοράς για το γάλα και τα γαλακτοκομικά προϊόντα, πρέπει να είναι συγκρίσιμα με τη μέση στήριξη ανά εκτάριο στο πλαίσιο του καθεστώτος στήριξης για παραγωγούς ορισμένων αροτρίων καλλιιεργειών·
- (18) ότι οι άμεσες ενισχύσεις πρέπει να εξαρτώνται από την τήρηση εκ μέρους των συγκεκριμένων κτηνοτρόφων των κοινοτικών κανόνων για την ταυτοποίηση και καταγραφή των βοοειδών· ότι, για να επιτευχθεί η επιθυμητή οικονομική επίπτωση, οι άμεσες ενισχύσεις πρέπει να χορηγούνται εντός ορισμένων χρονικών ορίων·
- (19) ότι η χρήση ορισμένων ουσιών στην παραγωγή βοείου κρέατος απαγορεύεται από την κοινοτική νομοθεσία· ότι πρέπει να επιβάλλονται ενδεδειγμένες κυρώσεις όταν δεν τηρούνται οι σχετικές διατάξεις·
- (20) ότι στο πλαίσιο των ρυθμίσεων για τις τιμές και τη στήριξη του εισοδήματος που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό, η υφιστάμενη δημόσια παρέμβαση υπό τη μορφή αγορών, από τους οργανισμούς παρέμβασης και δημόσιας αποθεματοποίησης, δεν είναι πλέον απαραίτητη για την εξισορρόπηση της αγοράς αλλά θα δημιουργούσε σημαντικές δαπάνες· ότι πρέπει, γι' αυτό το λόγο, να εξαλειφθεί σταδιακά· ότι, ωστόσο, για να συμβάλει στη σταθεροποίηση των τιμών της αγοράς γύρω από τη βασική τιμή που αποτελεί το επιθυμητό επίπεδο στήριξης της αγοράς, πρέπει να προβλεφθεί ενίσχυση για ιδιωτική αποθεματοποίηση· ότι, για το σκοπό αυτό, η Επιτροπή πρέπει να έχει τη δυνατότητα να αποφασίζει τη χορήγηση ενίσχυσης για την ιδιωτική αποθεματοποίηση όταν η τιμή της αγοράς είναι χαμηλότερη του 103 % της βασικής τιμής· ότι, εξάλλου, πρέπει να θεσπιστεί ένα καθεστώς παρέμβασης «δικτύου ασφαλείας» για να στηριχθεί η αγορά βοείου κρέατος στα κράτη μέλη ή τις περιφέρειες κρατών μελών όπου οι αγοραίες τιμές είναι κατώτερες από ένα κρίσιμο επίπεδο τιμών· ότι πρέπει να προβλεφθεί ότι το καθεστώς ενίσχυσης για την ιδιωτική αποθεματοποίηση και το καθεστώς παρέμβασης θα εφαρμόζεται βάσει της κλίμακας κατάταξης που καθορίζεται στον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1208/81 του Συμβουλίου, της 28ης Απριλίου 1981, περί της θεσπίσεως κοινοτικής κλίμακας κατατάξεως σφαγίων των χονδρών βοοειδών⁽¹⁾.
- (21) ότι η δημιουργία ενιαίας κοινοτικής αγοράς για το βόειο κρέας συνεπάγεται τη θέσπιση ενιαίου συστήματος συναλλαγών στα εσωτερικά σύνορα της Κοινότητας· ότι ένα σύστημα συναλλαγών που περιλαμβάνει εισαγωγικούς δασμούς και επιστροφές κατά την εξαγωγή, επιπλέον των εσωτερικών κοινοτικών μέτρων, σταθεροποιεί, κατ' αρχήν, την κοινοτική αγορά· ότι το σύστημα συναλλαγών πρέπει να βασίζεται στις υποχρεώσεις που έγιναν αποδεκτές στο πλαίσιο των πολυμερών εμπορικών διαπραγματεύσεων του Γύρου της Ουρουγουάης·
- (22) ότι, για να ελεγχθούν οι ποσότητες των συναλλαγών βοείου κρέατος με τρίτες χώρες, πρέπει να προβλεφθεί σύστημα πιστοποιητικών εισαγωγής και εξαγωγής για ορισμένα προϊόντα, το οποίο περιλαμβάνει την κατάθεση χρηματικής εγγύησης

(¹) ΕΕ L 123 της 7.5.1981, σ. 3· κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1026/91 (ΕΕ L 106 της 26.4.1991, σ. 2).

ώστε να παρέχεται εγγύηση ότι οι συναλλαγές για τις οποίες χορηγήθηκαν τα πιστοποιητικά υλοποιήθηκαν·

- (23) ότι για να προληφθούν ή να αντισταθμισθούν αρνητικές επιπτώσεις στην κοινοτική αγορά οι οποίες ενδέχεται να προκύψουν από τις εισαγωγές ορισμένων γεωργικών προϊόντων, οι εισαγωγές ενός ή περισσότερων τέτοιων προϊόντων εξαρτώνται από την καταβολή πρόσθετου εισαγωγικού δασμού, εάν πληρούνται ορισμένες προϋποθέσεις·
- (24) ότι πρέπει, υπό ορισμένες προϋποθέσεις, να εξουσιοδοτηθεί η Επιτροπή για το άνοιγμα και τη διαχείριση δασμολογικών ποσοστώσεων που προκύπτουν από διεθνείς συμφωνίες που συνάπτονται σύμφωνα με τη συνθήκη ή από άλλες πράξεις του Συμβουλίου·
- (25) ότι οι διατάξεις για τη χορήγηση επιστροφών κατά την εξαγωγή σε τρίτες χώρες, βάσει της διαφοράς μεταξύ των τιμών εντός της Κοινότητας και των τιμών της παγκόσμιας αγοράς, και εντός του πλαισίου της συμφωνίας του ΠΟΕ για τη γεωργία⁽¹⁾, χρησιμεύουν ως διασφάλιση της κοινοτικής συμμετοχής στο διεθνές εμπόριο του βοείου κρέατος· ότι οι επιστροφές αυτές πρέπει να εξαρτώνται από όρια ποσότητας και αξίας·
- (26) ότι η τήρηση των περιορισμών ως προς την αξία πρέπει να εξασφαλίζεται όταν καθορίζονται οι επιστροφές, μέσω της παρακολούθησης των πληρωμών δυνάμει των κανόνων που σχετίζονται με το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Προσανατολισμού και Εγγυήσεων· ότι ο έλεγχος αυτός μπορεί να διευκολυνθεί με τον υποχρεωτικό εκ των προτέρων καθορισμό των επιστροφών, ενώ παρέχει τη δυνατότητα, σε περίπτωση διαφοροποιημένων επιστροφών, της μεταβολής του καθορισμένου ποσοστού εντός γεωγραφικής περιοχής για την οποία ισχύει ενιαίο ποσοστό επιστροφής· ότι, στην περίπτωση της αλλαγής ποσορισμού, η επιστροφή που ισχύει για τον πραγματικό ποσορισμό πρέπει να καταβάλλεται, εντός του ορίου του ποσού που ισχύει για τον ποσορισμό που είχε προκαθοριστεί·
- (27) ότι για να εξασφαλισθεί η συμφωνία με τα ποσοτικά όρια απαιτείται η θέσπιση αξιόπιστου και αποτελεσματικού συστήματος ελέγχου· ότι, για το σκοπό αυτό, η χορήγηση επιστροφών πρέπει να εξαρτάται από την προσκόμιση πιστοποιητικών εξαγωγής· ότι οι επιστροφές πρέπει να χορηγούνται μέχρι των ορίων που είναι διαθέσιμα, ανεξαρτήτως της ειδικής κατάστασης που επικρατεί για κάθε συγκεκριμένο προϊόν· ότι οι εξαιρέσεις από τον κανόνα αυτό επιτρέπονται μόνο στην περίπτωση ενεργειών επισιτιστικής βοήθειας, οι οποίες εξαιρούνται οποιουδήποτε ορίου· ότι ο έλεγχος των

ποσοτήτων που εξάγονται με επιστροφές κατά τα έτη εμπορίας, όπως αναφέρεται στην συμφωνία του ΠΟΕ για τη γεωργία, πρέπει να διενεργείται βάσει των πιστοποιητικών εξαγωγής που εκδίδονται για κάθε έτος εμπορίας·

- (28) ότι, επιπλέον του προαναφερομένου συστήματος και στο βαθμό που είναι αναγκαίο για την ορθή λειτουργία του, πρέπει να προβλεφθεί η ρύθμιση ή, όταν η κατάσταση στην αγορά το απαιτεί, η απαγόρευση της χρήσης των ρυθμίσεων για τελειοποίηση προς επανεξαγωγή·
- (29) ότι το σύστημα των δασμών καθιστά δυνατή την απαλλαγή από όλα τα άλλα είδη προστατευτικών μέτρων στα εξωτερικά σύνορα της Κοινότητας· ότι, ωστόσο, η εσωτερική αγορά και ο μηχανισμός των δασμών μπορεί, σε εξαιρετικές περιπτώσεις, να μην επαρκεί· ότι, στις περιπτώσεις αυτές, για να μην εγκαταλειφθεί η κοινοτική αγορά χωρίς καμία δυνατότητα άμυνας στις διαταραχές που μπορεί να προκύψουν, η Κοινότητα πρέπει να είναι σε θέση να λάβει όλα τα αναγκαία μέτρα αμέσως· ότι τα μέτρα αυτά πρέπει να είναι σύμφωνα με τις υποχρεώσεις που προκύπτουν από τις σχετικές συμφωνίες ΠΟΕ·
- (30) ότι, για να εξασφαλισθεί η ορθή εφαρμογή των μέσων που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό, η Επιτροπή πρέπει να ενημερώνεται πλήρως για την εξέλιξη των τιμών στην κοινή αγορά βοείου κρέατος· ότι, γι' αυτό το λόγο, προβλέπεται σύστημα καταγραφής των τιμών βοοειδών και του κρέατός τους·
- (31) ότι ενδείκνυται να προβλεφθούν μέτρα τα οποία πρέπει να ληφθούν όταν η ουσιαστική αύξηση ή πτώση των τιμών διαταράσσει ή απειλεί να διαταράξει την κοινοτική αγορά· ότι τα μέτρα αυτά μπορούν να περιλαμβάνουν και έκτακτη αγορά στην παρέμβαση·
- (32) ότι οι περιορισμοί στην ελεύθερη διακίνηση που προκύπτουν από την εφαρμογή των μέτρων που προορίζονται για την πρόληψη της εξάπλωσης ζωνοδών μπορεί να δημιουργήσουν δυσχέρειες στην αγορά ενός ή περισσότερων κρατών μελών· ότι πρέπει να προβλεφθεί η θέσπιση εξαιρετικών μέτρων στήριξης της αγοράς ώστε να αντιμετωπιστούν οι καταστάσεις αυτές·
- (33) ότι η δημιουργία ενιαίας αγοράς βάσει ενιαίων τιμών μπορεί να τεθεί σε κίνδυνο από τη χορήγηση ορισμένων ενισχύσεων· ότι, γι' αυτό το λόγο, ισχύουν και για την κοινή οργάνωση αγοράς βοείου κρέατος οι διατάξεις της συνθήκης που επιτρέπουν την εκτίμηση των ενισχύσεων που χορηγούνται από τα κράτη μέλη και την απαγόρευση εκείνων οι οποίες δεν είναι συμβατές με την κοινή αγορά·

(1) ΕΕ L 336 της 23.12.1994, σ. 22.

- (34) ότι είναι ανάγκη, καθώς εξελίσσεται η κοινή αγορά βοείου κρέατος, τα κράτη μέλη και η Επιτροπή να αλληλοενημερώνονται ώστε να διαθέτουν τα αναγκαία στοιχεία για την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού·
- (35) ότι για να διευκολυνθεί η εφαρμογή των προτεινόμενων μέτρων πρέπει να προβλεφθεί η διαδικασία για τη στενή συνεργασία μεταξύ κρατών μελών και Επιτροπής στο πλαίσιο επιτροπής διαχείρισης·
- (36) ότι οι δαπάνες των κρατών μελών λόγω των υποχρεώσεων που προκύπτουν από την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού χρηματοδοτούνται από την Κοινότητα σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1258/1999 του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1999, για τη χρηματοδότηση της κοινής γεωργικής πολιτικής⁽¹⁾·
- (37) ότι η κοινή οργάνωση αγοράς βοείου κρέατος λαμβάνει κατά τον ενδειγμένο τρόπο υπόψη, ταυτόχρονα, και τους στόχους που ορίζονται στα άρθρα 33 και 131 της συνθήκης·
- (38) ότι η κοινή οργάνωση αγοράς βοείου κρέατος που θεσπίζεται με τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 805/68 του Συμβουλίου⁽²⁾ τροποποιήθηκε πολλές φορές· ότι, λόγω του αριθμού των τροποποιήσεων αυτών, του πολύπλοκου χαρακτήρα τους και του γεγονότος ότι είναι διασκορπισμένες σε διάφορα τεύχη της Επίσημης Εφημερίδας, τα κείμενα αυτά είναι δύσκολο να χρησιμοποιηθούν και υπάρχει έλλειψη σαφήνειας, η οποία πρέπει να αποτελεί το βασικό χαρακτηριστικό κάθε νομοθεσίας· ότι, υπό αυτές τις συνθήκες, θα πρέπει να κωδικοποιηθούν σε νέο κανονισμό και ο προαναφερόμενος κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 805/68 πρέπει να καταργηθεί· ότι οι κανονισμοί (ΕΟΚ) αριθ. 98/69 του Συμβουλίου, της 16ης Ιανουαρίου 1969, περί θεσπίσεως των γενικών κανόνων περί τις διαθέσεως του κατεψυγμένου βοείου κρέατος που έχει αγορασθεί από τους οργανισμούς παρεμβάσεως⁽³⁾, (ΕΟΚ) αριθ. 989/68 του Συμβουλίου, της 15ης Ιουλίου 1968, περί θεσπίσεως των γενικών κανόνων για τη χορήγηση ενισχύσεων στην ιδιωτική αποθεματοποίηση στον τομέα του βοείου κρέατος⁽⁴⁾, (ΕΟΚ) αριθ. 1892/87 του Συμβουλίου, της 2ας Ιουλίου 1987, για τη διαπίστωση των τιμών της αγοράς στον τομέα του βοείου κρέατος⁽⁵⁾, του οποίου νομική βάση είναι ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 805/68, αντικαθίστανται από νέες ρυθμίσεις στον παρόντα κανονισμό και πρέπει, επομένως, να καταργηθούν·
- (39) ότι η μετάβαση από τις ρυθμίσεις του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 805/68 σε εκείνες του παρόντος κανονισμού μπορεί να δημιουργήσει δυσχέρειες τις οποίες δεν έχει προβλέψει ο παρών κανονισμός· ότι, για να αντιμετωπισθεί το ενδεχόμενο αυτό, προβλέπεται η δυνατότητα της Επιτροπής να θεσπίσει τα αναγκαία μεταβατικά μέτρα· ότι η Επιτροπή πρέπει επίσης να εξουσιοδοτηθεί να επιλύσει συγκεκριμένα πρακτικά προβλήματα,

ΕΞΕΛΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

1. Η κοινή οργάνωση αγοράς στον τομέα του βοείου κρέατος περιλαμβάνει σύστημα εσωτερικής αγοράς και συναλλαγών με τρίτες χώρες και εφαρμόζεται στα ακόλουθα προϊόντα:

Κωδικός ΣΟ	Περιγραφή εμπορευμάτων
α) 0102 90 έως 0102 90	Βοοειδή ζωντανά κατοικίδια, άλλα από τα αναπαραγωγής καθαρής φυλής
0201	Κρέατα βοοειδών, νωπά ή διατηρημένα με απλή ψύξη
0202	Κρέατα βοοειδών, κατεψυγμένα
0206 10 95	Στύλοι διαφράγματος και διάφραγμα, νωπά ή διατηρημένα με απλή ψύξη
0206 29 91	Στύλοι διαφράγματος και διάφραγμα, κατεψυγμένα
0210 20	Κρέατα βοοειδών αλατισμένα, σε άρμη, αποξεραμένα ή καπνιστά
0210 90 41	Στύλοι διαφράγματος και διάφραγμα αλατισμένα σε άρμη, αποξεραμένα ή καπνιστά

⁽¹⁾ Βλέπε σ. 103 της παρούσας Επίσημης Εφημερίδας.

⁽²⁾ ΕΕ L 148 της 28.6.1968, σ. 24· κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1633/98 (ΕΕ L 210 της 28.7.1998, σ. 17).

⁽³⁾ ΕΕ L 14 της 21.1.1969, σ. 2.

⁽⁴⁾ ΕΕ L 169 της 18.7.1968, σ. 10· κανονισμός όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 428/77 (ΕΕ L 61 της 5.3.1977, σ. 17).

⁽⁵⁾ ΕΕ L 182 της 3.7.1987, σ. 29.

Κωδικός ΣΟ	Περιγραφή εμπορευμάτων
0210 90 90	Αλεύρια και σκόνες κρεάτων ή παραπροϊόντων, βρώσιμα
1602 50 10	Άλλα παρασκευάσματα και κονσέρβες κρεάτων ή παραπροϊόντων σφαγίων βοοειδών, άψητα: μείγματα κρέατος ή παραπροϊόντων σφαγίων, ψημένων, και κρέατος ή παραπροϊόντων σφαγίων, άψητων
1602 90 61	Άλλα παρασκευάσματα και κονσέρβες κρεάτων, παραπροϊόντων σφαγίων βοοειδών, άψητα: μείγματα κρέατος ή παραπροϊόντων σφαγίων, ψημένων, και κρέατος ή παραπροϊόντων σφαγίων, άψητων.
β) 0102 10	Βοοειδή ζωντανά αναπαραγωγής καθαής φυλής
0206 10 91 0206 10 99	Παραπροϊόντα σφαγίων βρώσιμα, βοοειδών, με εξαίρεση τους στύλους διαφράγματος και το διάφραγμα, νωπά ή διατηρημένα με απλή ψύξη ή άλλα από τα προοριζόμενα για την παρασκευή φαρμακευτικών προϊόντων
0206 21 00 0206 22 90 0206 29 99	Παραπροϊόντα σφαγίων βρώσιμα, βοοειδών, με εξαίρεση τους στύλους διαφράγματος και το διάφραγμα, κατεψυγμένα, άλλα από τα προοριζόμενα για την παρασκευή φαρμακευτικών προϊόντων
0210 90 49	Παραπροϊόντα σφαγίων βοοειδών, βρώσιμα, αλατισμένα ή σε άρμη, αποξηραμένα ή καπνιστά, άλλα από τους στύλους διαφράγματος και το διάφραγμα
ex 1502 00 90	Λίπη βοοειδών, ακατέργαστα (ξίγκια) ή λιωμένα έστω και με πίεση ή που εξάγονται με τη βοήθεια διαλυτών
1602 50 31 έως 1602 50 80	Άλλα παρασκευάσματα και κονσέρβες κρεάτων ή παραπροϊόντων σφαγίων βοοειδών, άλλα από άψητα και μείγματα κρέατος ή παραπροϊόντων σφαγίων ψημένων, και κρέατος ή παραπροϊόντων σφαγίων άψητων
1602 90 69	Άλλα παρασκευάσματα και κονσέρβες που περιέχουν κρέατα ή παραπροϊόντα σφαγίων βοοειδών, άλλα από άψητα και μείγματα κρέατος ή παραπροϊόντων σφαγίων ψημένων, και κρέατος ή παραπροϊόντων σφαγίων, άψητων

2. Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού νοούνται ως:

- α) βοοειδή: τα ζώοντα κατοικίδια βοοειδή που υπάγονται στους κωδικούς ΣΟ ex 0102 10, 0102 90 05 έως 0102 90 79·
- β) ενήλικα βοοειδή: τα βοοειδή των οποίων το βάρος ζώντος ζώου είναι μεγαλύτερο από 300 χιλιόγραμμα.

ΤΙΤΛΟΣ Ι

ΕΣΩΤΕΡΙΚΗ ΑΓΟΡΑ

Άρθρο 2

Για να ενθαρρυνθούν οι επαγγελματικές και διεπαγγελματικές πρωτοβουλίες που διευκολύνουν την προσαρμογή της προσφοράς στις απαιτήσεις της αγοράς, είναι δυνατόν να ληφθούν τα ακόλουθα κοινοτικά μέτρα για τα προϊόντα που αναφέρονται στο άρθρο 1:

α) μέτρα για τη βελτίωση της κτηνοτροφίας·

β) μέτρα για την προώθηση καλύτερης οργάνωσης της παραγωγής, της μεταποίησης και της εμπορίας·

γ) μέτρα για τη βελτίωση της ποιότητας·

δ) μέτρα για να καταστεί δυνατή η κατάρτιση βραχυπρόθεσμων και μακροπρόθεσμων προβλέψεων βάσει των χρησιμοποιούμενων μέσων παραγωγής·

ε) μέτρα για να διευκολυνθεί η καταγραφή των τάσεων των αγοραίων τιμών.

Οι γενικοί κανόνες που αφορούν τα μέτρα αυτά θεσπίζονται από το Συμβούλιο σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 37 παράγραφος 2 της συνθήκης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1

ΑΜΕΣΕΣ ΕΝΙΣΧΥΣΕΙΣ

Άρθρο 3

Για τους σκοπούς του παρόντος κεφαλαίου, νοείται ως:

- α) *παραγωγός*: ο μεμονωμένος γεωργός, φυσικό ή νομικό πρόσωπο ή ομάδα φυσικών ή νομικών προσώπων, ανεξάρτητα από το νομικό καθεστώς το οποίο ισχύει σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο όσον αφορά την εν λόγω ομάδα καθώς και τα μέλη της, του οποίου η εκμετάλλευση βρίσκεται στο έδαφος της Κοινότητας και ο οποίος εκτρέφει βοοειδή·
- β) *εκμετάλλευση*: το σύνολο των μονάδων παραγωγής τις οποίες διαχειρίζεται ο παραγωγός και οι οποίες βρίσκονται στο έδαφος ενός κράτους μέλους·
- γ) *περιφέρεια*: κράτος μέλος ή περιφέρεια κράτους μέλους κατ' επιλογή του συγκεκριμένου κράτους μέλους·
- δ) *ταύρος*: το μη ευνουχισμένο αρσενικό βοοειδές·
- ε) *βόδι*: το ευνουχισμένο αρσενικό βοοειδές·
- στ) *θηλάζουσα αγελάδα*: αγελάδα που ανήκει σε κρεο-παραγωγική φυλή ή που προέρχεται από διασταύρωση με ζώο κρεοπαραγωγικής φυλής και ανήκει σε αγέλη η οποία προορίζεται για εκτροφή μόσχων κρεοπαραγωγής·
- ζ) *δαμαλίδα*: θηλυκό βοοειδές από την ηλικία των οκτών μηνών το οποίο δεν έχει γεννήσει ακόμη.

ΤΜΗΜΑ 1

Πριμοδοτήσεις

Υποτήμημα 1

Ειδική πριμοδότηση

Άρθρο 4

1. Ο παραγωγός ο οποίος στην εκμετάλλευσή του έχει αρσενικά βοοειδή, έχει τη δυνατότητα να λάβει, μετά από αίτησή του, ειδική πριμοδότηση. Η πριμοδότηση αυτή χορηγείται υπό μορφή ετήσιας πριμοδότησης ανά ημερολογιακό έτος και εκμετάλλευση εντός των περιφερειακών ανωτάτων ορίων για 90 ζώα κατ' ανώτατο όριο, για καθεμία από τις ομάδες ηλικίας που αναφέρονται στην παράγραφο 2.

2. Η ειδική πριμοδότηση χορηγείται κατ' ανώτατο όριο:

- α) μία φορά κατά τη διάρκεια της ζωής ταύρων από την ηλικία των εννέα μηνών, ή
- β) δύο φορές κατά τη διάρκεια της ζωής κάθε βοδιού:
 - την πρώτη φορά σε ηλικία εννέα μηνών,
 - τη δεύτερη φορά αφού φθάσει στην ηλικία των 21 μηνών.

3. Για να υπάρχει δικαίωμα για ειδική πριμοδότηση:

- α) κάθε ζώο για το οποίο υποβάλλεται αίτηση πρέπει να βρίσκεται στην κατοχή του παραγωγού για πάχυνση επί χρονικό διάστημα που θα καθοριστεί·
- β) κάθε ζώο πρέπει να καλύπτεται μέχρι τη σφαγή ή την εξαγωγή από διαβατήριο που αναφέρεται στο άρθρο 6 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 820/97 του Συμβουλίου, της 21ης Απριλίου 1997, σχετικά με τη θέσπιση συστήματος αναγνώρισης και καταγραφής των βοοειδών και την επισήμανση του βοείου κρέατος και των προϊόντων με βάση το βόειο κρέας⁽¹⁾ και το οποίο περιλαμβάνει όλα τα στοιχεία σχετικά με την κατάστασή του από άποψη πριμοδότησης ή, εάν δεν υπάρχει, ισοδύναμο διοικητικό έγγραφο.

4. Όταν σε μια περιφέρεια ο συνολικός αριθμός ταύρων ηλικίας εννέα μηνών τουλάχιστον και βοδιών ηλικίας από εννέα έως 20 μηνών, για τα οποία υποβάλλεται αίτηση και που πληρούν τους όρους για τη χορήγηση της ειδικής πριμοδότησης, υπερβαίνει το περιφερειακό ανώτατο όριο που αναφέρεται στο παράρτημα Ι, τότε ο αριθμός όλων των επιλέξιμων βάσει της παραγράφου 2 στοιχεία α) και β) ζώων, ανά παραγωγό για το συγκεκριμένο έτος, μειώνεται αναλόγως.

Κατά την έννοια του παρόντος άρθρου, ως «περιφερειακό ανώτατο όριο» νοείται ο αριθμός των ζώων για τα οποία μπορεί να χορηγηθεί, σε μια περιφέρεια και ανά ημερολογιακό έτος, η ειδική πριμοδότηση.

5. Κατά παρέκκλιση από τις παραγράφους 1 και 4, τα κράτη μέλη μπορούν:

- βάσει αντικειμενικών κριτηρίων που καθορίζουν, να τροποποιούν ή να μην εφαρμόζουν το όριο κεφαλών 99 ζώων ανά εκμετάλλευση και ομάδα ηλικίας και
- όταν ασκούν το δικαίωμα αυτό, να αποφασίζουν να εφαρμόζουν την παράγραφο 4 κατά τέτοιον τρόπο ώστε να επιτυγχάνεται το επίπεδο μειώσεων που απαιτείται για την τήρηση του εφαρμοστέου περιφερειακού ανωτάτου ορίου, χωρίς να εφαρμόζουν τις μειώσεις αυτές σε μικροπαραγωγούς οι οποίοι, όσον

⁽¹⁾ ΕΕ L 117 της 7.5.1997, σ. 1.

αφορά το συγκεκριμένο έτος, δεν υποβάλλουν αιτήσεις ειδικής προμολόγησης για αριθμό ζώων ο οποίος υπερβαίνει τον κατώτατο αριθμό που ορίζει το οικείο κράτος μέλος.

6. Τα κράτη μέλη έχουν τη δυνατότητα να αποφασίζουν ότι θα χορηγούν ειδική προμολόγηση κατά τη σφαγή. Στην περίπτωση αυτή, για τα μη ευνοχισμένα αρσενικά ζώα, το κριτήριο ηλικίας της παραγράφου 2 στοιχείο α) αντικαθίσταται από το κατώτατο βάρος σφαγίου των 185 χιλιογράμμων.

Η προμολόγηση καταβάλλεται ή καταβάλλεται εκ νέου στον παραγωγό.

Επιτρέπεται στο Ηνωμένο Βασίλειο να εφαρμόσει στη Βόρεια Ιρλανδία σύστημα χορήγησης της ειδικής προμολόγησης διαφορετικό από την υπόλοιπη επικράτειά του.

7. Το ποσό της προμολόγησης καθορίζεται σε:

α) ανά επιλέξιμο ταύρο:

- 165 ευρώ για το ημερολογιακό έτος 2000,
- 195 ευρώ για το ημερολογιακό έτος 2001,
- 210 ευρώ για το ημερολογιακό έτος 2002 και τα επόμενα·

β) ανά επιλέξιμο βόδι και κατηγορία ηλικίας:

- 122 ευρώ για το ημερολογιακό έτος 2000,
- 136 ευρώ για το ημερολογιακό έτος 2001,
- 150 ευρώ για το ημερολογιακό έτος 2002 και τα επόμενα.

8. Η Επιτροπή θεσπίζει τις λεπτομέρειες εφαρμογής του παρόντος άρθρου, σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 43.

Υποτήμημα 2

Προμολόγηση για σφαγή εκτός εποχής

Άρθρο 5

1. Όταν σε ένα κράτος μέλος ο αριθμός των βοδιών:

- α) που εσφάγησαν κατά τη διάρκεια ενός δεδομένου έτους υπερβαίνει το 60 % του συνόλου των σφαγών αρσενικών βοοειδών ετησίως και
- β) που εσφάγησαν κατά την περίοδο από την 1η Σεπτεμβρίου έως τις 30 Νοεμβρίου ενός δεδομένου έτους είναι μεγαλύτερος από το 35 % του συνόλου των ετησίων σφαγών βοδιών,

μπορεί να χορηγείται στους παραγωγούς, μετά από αίτησή τους, πρόσθετη προμολόγηση επί της ειδικής προμολόγησης που χορηγείται σύμφωνα με το άρθρο 4 (πρι-

μοδότηση λόγω σφαγής εκτός εποχής). Ωστόσο, εάν και τα δύο προαναφερόμενα ποσοστά ενεργοποίησης σημειώνονται στην Ιρλανδία ή τη Βόρεια Ιρλανδία, η προμολόγηση εφαρμόζεται στην Ιρλανδία και τη Βόρεια Ιρλανδία.

Για την εφαρμογή του παρόντος άρθρου στο Ηνωμένο Βασίλειο, η Βόρεια Ιρλανδία λαμβάνεται υπόψη ως ξεχωριστή ενότητα.

2. Το ύψος αυτής της προμολόγησης καθορίζεται σε:

- 72,45 ευρώ ανά ζώο που σφάζεται κατά τις πρώτες 15 εβδομάδες του χρόνου,
- 54,34 ευρώ ανά ζώο που σφάζεται από την 16η έως τη 17η εβδομάδα του χρόνου,
- 36,23 ευρώ ανά ζώο που σφάζεται από την 18η έως την 21η εβδομάδα του χρόνου και
- 18,11 ευρώ ανά ζώο που σφάζεται από την 22η έως την 23η εβδομάδα του χρόνου.

3. Στην περίπτωση που το ποσοστό που αναφέρεται στην παράγραφο 1 στοιχείο β) δεν επιτυγχάνεται, λαμβάνοντας υπόψη την προτελευταία φράση της εν λόγω παραγράφου, τα κράτη μέλη, των οποίων οι παραγωγοί έχουν προηγουμένως λάβει προμολόγηση για σφαγή εκτός εποχής, μπορούν να αποφασίσουν να χορηγήσουν αυτή την προμολόγηση σε ποσοστό 60 % των ποσών που καθορίζονται στην παράγραφο 2. Τα κράτη μέλη μπορούν να αποφασίσουν τον περιορισμό της χορήγησης αυτής στις 2 ή 3 πρώτες προαναφερόμενες περιόδους.

Στην περίπτωση αυτή, το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος:

- α) μπορεί να αποφασίζει να χορηγήσει την προμολόγηση αυτή μόνον για τις πρώτες δύο ή τρεις από τις περιόδους αυτές·
- β) εξασφαλίζει ότι το μέτρο είναι οικονομικά ουδέτερο στο πλαίσιο του ίδιου δημοσιονομικού έτους, μειώνοντας ανάλογα:

- το ποσό της ειδικής προμολόγησης για τη δεύτερη κατηγορία ηλικίας βοδιών που χορηγείται στο συγκεκριμένο κράτος μέλος ή/και
- τις πρόσθετες πληρωμές που πρέπει να διενεργηθούν βάσει του τμήματος 2

και ενημερώνει την Επιτροπή για το μέτρο μείωσης της προμολόγησης το οποίο εφαρμόστηκε.

Για την εφαρμογή του παρόντος μέτρου, τα εδάφη της Ιρλανδίας και της Βόρειας Ιρλανδίας λαμβάνονται υπόψη ως μία ενότητα για τον υπολογισμό του ποσοστού που αναφέρεται στην παράγραφο 1 στοιχείο α) και, κατά συνέπεια, για την προμολόγηση.

4. Για τη διαπίστωση της υπέρβασης των ποσοστών που αναφέρονται στο παρόν άρθρο, λαμβάνονται υπόψη οι σφαγές που πραγματοποιήθηκαν κατά το δεύτερο

έτος που προηγείται του έτους της σφαγής του ζώου για το οποίο μπορεί να χορηγηθεί η προμολόγηση.

5. Η Επιτροπή θεσπίζει τις λεπτομέρειες εφαρμογής του παρόντος άρθρου, σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 43.

Υποτήμημα 3

Προμολόγηση για θηλάζουσες αγελάδες

Άρθρο 6

1. Στον παραγωγό που έχει στην εκμετάλλευσή του θηλάζουσες αγελάδες μπορεί να χορηγηθεί, κατόπιν αιτήσεως του, προμολόγηση διατήρησης αγέλης θηλάζουσών αγελάδων (προμολόγηση για θηλάζουσες αγελάδες). Η προμολόγηση αυτή χορηγείται υπό μορφή ετήσιας προμολόγησης ανά έτος και ανά παραγωγό εντός των ανωτάτων ατομικών ορίων.

2. Η προμολόγηση για τις θηλάζουσες αγελάδες χορηγείται σε κάθε παραγωγό ο οποίος:

α) δεν παραδίδει γάλα, ούτε γαλακτοκομικά προϊόντα προερχόμενα από την εκμετάλλευσή του επί δώδεκα μήνες από την ημέρα κατάθεσης της αίτησης.

Ωστόσο, η απευθείας διάθεση γάλακτος ή γαλακτοκομικών προϊόντων από τον παραγωγό στον καταναλωτή δεν εμποδίζει τη χορήγηση της προμολόγησης.

β) παραδίδει γάλα ή γαλακτοκομικά προϊόντα και του οποίου η συνολική ατομική ποσότητα αναφοράς που αναφέρεται στο άρθρο 4 κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3950/92 δεν υπερβαίνει τα 120 000 χιλιόγραμμα. Ωστόσο, τα κράτη μέλη μπορούν να αποφασίζουν, βάσει αντικειμενικών κριτηρίων που καθορίζουν, να τροποποιούν ή να μην εφαρμόζουν το ποσοτικό αυτό όριο,

εφόσον διατηρεί τουλάχιστον επί έξι συναπτούς μήνες από την ημέρα κατάθεσης της αίτησης αριθμό θηλάζουσών αγελάδων ίσο με 80 %, τουλάχιστον, και αριθμό δαμαλίδων ίσο με 20 %, το πολύ, του αριθμού των ζώων για τα οποία ζητήθηκε προμολόγηση.

Ο προσδιορισμός του αριθμού επιλέξιμων ζώων στο πλαίσιο των στοιχείων α) και β) του πρώτου εδαφίου, είτε οι αγελάδες ανήκουν σε αγέλη θηλάζουσών αγελάδων είτε σε αγέλη γαλακτοπαραγωγής πραγματοποιείται βάσει της ατομικής ποσότητας αναφοράς του δικαιούχου, όπως ορίζεται στο άρθρο 16 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1255/1999 του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1999, περί κοινής οργάνωσης αγοράς στον τομέα του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων⁽¹⁾ και της μέσης απόδοσης σε γάλα.

3. Το δικαίωμα του παραγωγού για προμολόγηση περιορίζεται από την εφαρμογή ατομικού ανωτάτου ορίου, όπως ορίζεται στο άρθρο 7.

4. Ανά επιλέξιμο ζώο, το ύψος της προμολόγησης καθορίζεται σε:

— 163 ευρώ για το ημερολογιακό έτος 2000,

— 182 ευρώ για το ημερολογιακό έτος 2001,

— 200 ευρώ για το ημερολογιακό έτος 2002 και τα επόμενα.

5. Τα κράτη μέλη μπορούν να χορηγούν πρόσθετη εθνική προμολόγηση για θηλάζουσες αγελάδες, μέχρι 50 ευρώ ανά ζώο, υπό τον όρο ότι δεν δημιουργούνται διακρίσεις μεταξύ κτηνοτρόφων του συγκεκριμένου κράτους μέλους.

Όσον αφορά τις εκμεταλλεύσεις που βρίσκονται σε περιφέρεια που ορίζεται στα άρθρα 3 και 6 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1251/1999 του Συμβουλίου, της 21ης Ιουνίου 1999, περί των γενικών διατάξεων για τα Διαρθρωτικά Ταμεία⁽²⁾, τα πρώτα 24,15 ευρώ ανά ζώο της πρόσθετης αυτής προμολόγησης χρηματοδοτούνται από το τμήμα Εγγυήσεων του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΕΓΤΠΕ).

Όσον αφορά εκμεταλλεύσεις που βρίσκονται στο έδαφος κράτους μέλους, εάν στο συγκεκριμένο κράτος μέλος ο πληθυσμός βοοειδών περιλαμβάνει υψηλό ποσοστό θηλάζουσών αγελάδων, που αντιπροσωπεύει τουλάχιστον το 30 % του συνολικού αριθμού αγελάδων, και εάν τουλάχιστον το 30 % των σφαζόμενων αρσενικών βοοειδών ανήκουν στις κατηγορίες διάπλασης S και E, το τμήμα Εγγυήσεων του ΕΓΤΠΕ χρηματοδοτεί το σύνολο της πρόσθετης προμολόγησης. Η τυχόν υπέρβαση των ποσοστών αυτών καθορίζεται βάσει του μέσου όρου των δύο ετών που προηγούνται του έτους κατά το οποίο χορηγείται η προμολόγηση.

6. Για την εφαρμογή του παρόντος άρθρου, λαμβάνονται υπόψη μόνον οι δαμαλίδες που ανήκουν σε φυλή με προσανατολισμό «κρέας» ή προέρχονται από διασταύρωση με τέτοια φυλή και ανήκουν σε αγέλη που προορίζεται για την εκτροφή μόσχων για την παραγωγή κρέατος.

7. Οι λεπτομέρειες εφαρμογής του παρόντος άρθρου, και ιδίως οι λεπτομέρειες εκείνες που αφορούν τον ορισμό της έννοιας της θηλάζουσας αγελάδας που αναφέρεται στο άρθρο 3, θεσπίζονται και η μέση απόδοση σε γάλα καθορίζεται από την Επιτροπή σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 43.

Άρθρο 7

1. Την 1η Ιανουαρίου 2000, το ατομικό ανώτατο όριο για κάθε παραγωγό πρέπει να ισούται με τον αριθμό των δικαιωμάτων προμολόγησης για θηλάζουσες αγελάδες (δικαιώματα προμολόγησης) που κατείχε στις 31 Δεκεμβρίου 1999 σύμφωνα με τους σχετικούς κοινοτικούς κανόνες και, κατά περίπτωση, προσαρμοσμένο, σύμφωνα με την παράγραφο 3.

(1) Βλέπε σ. 48 της παρούσας Επίσημης Εφημερίδας.

(2) ΕΕ L 160 της 26.6.1999, σ. 1.

2. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα ώστε να εξασφαλίσουν ότι, από 1ης Ιανουαρίου 2000, το σύνολο των δικαιωμάτων προμολόγησης στην επικράτειά τους δεν υπερβαίνει τα εθνικά ανώτατα όρια, που καθορίζονται στο παράρτημα II, και ότι μπορούν να καθοριστούν τα εθνικά αποθέματα που αναφέρονται στο άρθρο 9.

3. Όταν για την προσαρμογή κατά την παράγραφο 2 απαιτείται μείωση των ατομικών ορίων των παραγωγών, αυτό θα πρέπει να πραγματοποιηθεί χωρίς αντισταθμιστική πληρωμή και να αποφασίζεται βάσει αντικειμενικών κριτηρίων, συμπεριλαμβανομένων ιδίως:

- του ποσοστού χρησιμοποίησης από τους παραγωγούς των ατομικών ανωτάτων ορίων κατά τα τρία προ του 2000 έτη αναφοράς,
- της εφαρμογής προγράμματος επενδύσεων ή εκτατικοποίησης στον τομέα του βοείου κρέατος,
- των ειδικών φυσικών συνθηκών ή της επιβολής κυρώσεων, που έχουν ως αποτέλεσμα τη μη καταβολή ή την καταβολή μειωμένης προμολόγησης επί τουλάχιστον ένα έτος αναφοράς,
- πρόσθετων εξαιρετικών συνθηκών που είχαν ως αποτέλεσμα οι πληρωμές κατά τουλάχιστον ένα έτος αναφοράς να μην αντιστοιχούν στην πραγματική κατάσταση όπως αυτή είχε καθιερωθεί τα προηγούμενα έτη.

4. Τα δικαιώματα προμολόγησης που έχουν αποσυρθεί δυνάμει του μέτρου που προβλέπει στην παράγραφο 2 καταργούνται.

5. Η Επιτροπή θεσπίζει τις λεπτομέρειες για την εφαρμογή του παρόντος άρθρου σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 43.

Άρθρο 8

1. Όταν ένας παραγωγός πωλεί ή μεταβιβάζει με άλλο τρόπο την εκμετάλλευσή του, μπορεί να μεταβιβάζει όλα τα δικαιώματα προμολόγησης θηλαζουσών αγελάδων σε αυτόν που αναλαμβάνει την εκμετάλλευσή του. Μπορεί επίσης να μεταβιβάσει, εξ ολοκλήρου ή εν μέρει, αυτά τα δικαιώματα σε άλλους παραγωγούς, χωρίς να μεταβιβάσει την εκμετάλλευσή του.

Στην περίπτωση μεταβίβασης δικαιωμάτων προμολόγησης χωρίς μεταβίβαση της εκμετάλλευσής, ένα μέρος των μεταβιβαζόμενων δικαιωμάτων, το οποίο δεν υπερβαίνει το 15 %, εκχωρείται χωρίς αντισταθμιστική πληρωμή στο εθνικό απόθεμα του κράτους μέλους στο οποίο βρίσκεται η εκμετάλλευσή του, προκειμένου να αναδιανεμηθεί δωρεάν.

2. Τα κράτη μέλη:

α) λαμβάνουν τα απαραίτητα μέτρα για την αποφυγή της μεταβίβασης των δικαιωμάτων προμολόγησης εκτός των ευαίσθητων ζωνών ή των περιοχών στις οποίες η παραγωγή βοείου κρέατος είναι ιδιαίτερα σημαντική για την τοπική οικονομία·

β) μπορούν να προβλέπουν ότι η μεταβίβαση των δικαιωμάτων χωρίς μεταβίβαση της εκμετάλλευσής πραγματοποιείται απευθείας μεταξύ παραγωγών ή μέσω του εθνικού αποθέματος

3. Τα κράτη μέλη μπορούν να επιτρέπουν, πριν από κάποια ημερομηνία που πρόκειται να καθοριστεί, την προσωρινή μεταβίβαση μέρους των δικαιωμάτων προμολόγησης που δεν προορίζονται να χρησιμοποιηθούν από τον παραγωγό που τα κατέχει.

4. Η Επιτροπή θεσπίζει τις λεπτομέρειες εφαρμογής του παρόντος άρθρου σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 43.

Οι λεπτομέρειες αυτές μπορούν να αφορούν ιδίως:

- τις διατάξεις που επιτρέπουν στα κράτη μέλη να επιλύουν τα προβλήματα που συνδέονται με τη μεταβίβαση των δικαιωμάτων προμολόγησης από τους παραγωγούς που δεν είναι ιδιοκτήτες των εκτάσεων που καλύπτουν οι εκμεταλλεύσεις τους και
- τους ειδικούς κανόνες που αφορούν τον ελάχιστο αριθμό δικαιωμάτων που μπορούν να αποτελέσουν το αντικείμενο μερικής μεταβίβασης.

Άρθρο 9

1. Κάθε κράτος μέλος διαθέτει εθνικό απόθεμα δικαιωμάτων προμολόγησης για τις θηλάζουσες αγελάδες.

2. Τα δικαιώματα προμολόγησης τα οποία αποσύρονται σύμφωνα με το άρθρο 8 παράγραφος 1 ή σύμφωνα με άλλες κοινοτικές διατάξεις πρέπει να προστίθενται στο εθνικό απόθεμα με την επιφύλαξη του άρθρου 7 παράγραφος 4.

3. Τα κράτη μέλη χρησιμοποιούν, εντός των ορίων των αποθεμάτων αυτών, τα εθνικά τους αποθέματα για την κατανομή δικαιωμάτων προμολόγησης ιδίως στους νεοεισερχόμενους στον εν λόγω τομέα παραγωγούς, στους νέους γεωργούς και σε άλλους κατά προτεραιότητα παραγωγούς.

4. Η Επιτροπή θεσπίζει τις λεπτομέρειες εφαρμογής του παρόντος άρθρου σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 43, και ιδίως:

- τα μέτρα που εφαρμόζονται στην περίπτωση κατά την οποία, σε ένα κράτος μέλος, δεν έχει χρησιμοποιηθεί το εθνικό απόθεμα,
- τα μέτρα που αφορούν τα μη χρησιμοποιηθέντα δικαιώματα προμολόγησης που έχουν επιστραφεί στο εθνικό απόθεμα.

Άρθρο 10

1. Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 6 παράγραφος 3, τα κράτη μέλη, στα οποία άνω του 60 % των θηλαζουσών αγελάδων και δαμαλίδων διατηρούνται σε ορεινές περιοχές κατά την έννοια του άρθρου 18 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1257/1999 του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1997, για τη στήριξη της αγροτικής ανάπτυξης από το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΕΓΤΠΕ) και για την τροποποίηση και κατάργηση ορισμένων κανονισμών⁽¹⁾, μπορούν να αποφασίζουν να διαχειρίζονται τη χορήγηση της προμολόγησης θηλαζουσών αγελάδων για δαμαλίδες χωριστά από την προμολόγηση για τις θηλάζουσες αγελάδες, εντός των ορίων ενός χωριστού εθνικού ανώτατου ορίου που θα καθοριστεί από το οικείο κράτος μέλος.

Το χωριστό αυτό εθνικό ανώτατο όριο δεν πρέπει να υπερβαίνει το 20 % του εθνικού ανώτατου ορίου του συγκεκριμένου κράτους μέλους, το οποίο καθορίζεται στο παράρτημα II του παρόντος κανονισμού. Το εθνικό αυτό ανώτατο όριο μειώνεται κατά ποσό ίσο προς το χωριστό εθνικό ανώτατο όριο.

Όταν, σε ένα κράτος μέλος που ασκεί το δικαίωμα που προβλέπεται στην παράγραφο 1, ο συνολικός αριθμός δαμαλίδων, για τις οποίες έχει υποβληθεί αίτηση και οι οποίες πληρούν τους όρους για τη χορήγηση της προμολόγησης για θηλάζουσες αγελάδες, υπερβαίνει το χωριστό ανώτατο όριο, ο αριθμός των επιλέξιμων δαμαλίδων ανά παραγωγό για το συγκεκριμένο έτος μειώνεται κατ' αναλογία.

2. Για τους σκοπούς του παρόντος άρθρου, λαμβάνονται υπόψη μόνον οι δαμαλίδες κρεατοπαραγωγού φυλής ή οι δαμαλίδες που προέρχονται από διασταύρωση με κρεατοπαραγωγό φυλή.

3. Η Επιτροπή θεσπίζει τις λεπτομέρειες εφαρμογής του παρόντος άρθρου, σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 43.

*Υποτήμημα 4***Προμολόγηση σφαγής***Άρθρο 11*

1. Ένας παραγωγός που διατηρεί βοοειδή στην εκμετάλλευσή του μπορεί να δικαιούται, κατόπιν αιτήσεως, προμολόγησης σφαγής. Η προμολόγηση αυτή χορηγείται κατά τη σφαγή των επιλέξιμων ζώων ή κατά την εξαγωγή τους σε τρίτη χώρα και εντός εθνικών ανώτατων ορίων που θα καθοριστούν.

Για την προμολόγηση σφαγής είναι επιλέξιμα:

α) οι ταύροι, τα βόδια, οι αγελάδες και οι δαμαλίδες από την ηλικία των οκτώ μηνών

⁽¹⁾ Βλέπε σ. 80 της παρούσας Επίσημης Εφημερίδας.

β) οι μόσχοι ηλικίας τουλάχιστον ενός μηνός και το πολύ επτά μηνών και βάρους σφαγίου το πολύ 160 χιλιογράμμων,

εφόσον έχουν διατηρηθεί από τον παραγωγό επί διάστημα που θα καθοριστεί.

2. Το ποσό της προμολόγησης καθορίζεται σε:

α) ανά επιλέξιμο ζώο, όπως ορίζεται στην παράγραφο 1 στοιχείο α):

— 27 ευρώ για το ημερολογιακό έτος 2000,

— 53 ευρώ για το ημερολογιακό έτος 2001,

— 80 ευρώ για το ημερολογιακό έτος 2002 και τα επόμενα·

β) ανά επιλέξιμο ζώο, όπως ορίζεται στην παράγραφο 1 στοιχείο β):

— 17 ευρώ για το ημερολογιακό έτος 2000,

— 33 ευρώ για το ημερολογιακό έτος 2001,

— 50 ευρώ για το ημερολογιακό έτος 2002 και τα επόμενα.

3. Τα εθνικά ανώτατα όρια που αναφέρονται στην παράγραφο 1 καθορίζονται ανά κράτος μέλος και χωριστά για τις δύο ομάδες ζώων που ορίζονται στα στοιχεία α) και β) της προαναφερόμενης παραγράφου. Κάθε ανώτατο όριο ισούται προς τον αριθμό των αντίστοιχων ζώων κάθε μιας των δύο ομάδων τα οποία, το 1995, εσφάγησαν στο συγκεκριμένο κράτος μέλος, στον οποίον προστίθενται τα ζώα που εξήχθησαν σε τρίτες χώρες, σύμφωνα με τα στοιχεία της Eurostat ή με οποιαδήποτε άλλα δημοσιευμένα επίσημα στατιστικά στοιχεία για το έτος αυτό τα οποία αποδέχεται η Επιτροπή.

4. Όταν, σε ένα συγκεκριμένο κράτος μέλος, ο συνολικός αριθμός ζώων, για τα οποία έχει υποβληθεί αίτηση όσον αφορά μια από τις δύο ομάδες ζώων που ορίζονται στην παράγραφο 1 στοιχείο α) ή β), και τα οποία πληρούν τους όρους για τη χορήγηση της προμολόγησης σφαγής, υπερβαίνει το εθνικό ανώτατο όριο στην κατηγορία αυτή, ο αριθμός όλων των επιλέξιμων ζώων της ομάδας αυτής ανά παραγωγό για το συγκεκριμένο έτος μειώνεται κατ' αναλογία.

5. Η Επιτροπή θεσπίζει τις λεπτομέρειες εφαρμογής του παρόντος άρθρου, σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 43.

Υποτήμα 5

Δείκτης πυκνότητας

Άρθρο 12

1. Ο συνολικός αριθμός των ζώων για τα οποία μπορεί να χορηγηθεί η ειδική προμολόγηση και η προμολόγηση για τις θηλάζουσες αγελάδες περιορίζεται από την εφαρμογή δείκτη πυκνότητας των ζώων στην εκμετάλλευση, ο οποίος ανέρχεται σε δύο μονάδες μεγάλων ζώων (MMZ) ανά εκτάριο και ημερολογιακό έτος. Αυτός ο δείκτης εκφράζεται σε MMZ, σε σχέση με τη διαθέσιμη για την παραγωγή ζωοτροφών έκταση της εν λόγω εκμετάλλευσης, που διατίθεται για τη διατροφή των ζώων της εκμετάλλευσης. Ωστόσο, οι παραγωγοί απαλλάσσονται από την εφαρμογή του δείκτη πυκνότητας, στην περίπτωση που ο αριθμός των ζώων της εκμετάλλευσής τους, τα οποία λαμβάνονται υπόψη για τον καθορισμό του δείκτη πυκνότητας, δεν υπερβαίνει τις 15 MMZ.

2. Για τον καθορισμό του δείκτη πυκνότητας στην εκμετάλλευση λαμβάνονται υπόψη:

- α) τα αρσενικά βοοειδή, οι θηλάζουσες αγελάδες και δαμαλίδες, τα αιγοπρόβατα για τα οποία έχουν υποβληθεί αιτήσεις προμολόγησης, καθώς και οι αγελάδες γαλακτοπαραγωγής που χρειάζονται για την παραγωγή της συνολικής ποσότητας αναφοράς γάλακτος του παραγωγού. Ο αριθμός των ζώων μετατρέπεται σε MMZ βάσει του πίνακα μετατροπής του παραρτήματος III·
- β) ως καλλιεργούμενη για την παραγωγή ζωοτροφών έκταση νοείται η έκταση της εκμετάλλευσης που χρησιμοποιείται καθ' όλη τη διάρκεια του ημερολογιακού έτους για την εκτροφή βοοειδών και αιγοπροβάτων. Στην έκταση αυτή δεν περιλαμβάνονται:
 - οι κτιριακές εγκαταστάσεις, τα δάση, οι λίμνες, οι δρόμοι,
 - οι εκτάσεις που χρησιμοποιούνται για άλλες καλλιέργειες επιλέξιμες για κοινοτική ενίσχυση ή για μόνιμες καλλιέργειες ή για καλλιέργειες κηπευτικών, εξαιρουμένων των μόνιμων λειμώνων για τους οποίους πραγματοποιούνται πληρωμές για εκτάσεις σύμφωνα με το άρθρο 17 του παρόντος κανονισμού και σύμφωνα με το άρθρο 19 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1255/1999,
 - οι εκτάσεις που υπάγονται στο καθεστώς στήριξης που προβλέπεται για τους παραγωγούς ορισμένων αροτραίων καλλιεργειών ή χρησιμοποιούνται για το καθεστώς ενίσχυσης για τις ξηρές χορτονομές ή υπάγονται σε εθνικό ή κοινοτικό πρόγραμμα προσωρινής παύσης της καλλιέργειας.

Η καλλιεργούμενη για την παραγωγή ζωοτροφών έκταση περιλαμβάνει τις εκτάσεις που χρησιμοποιούνται από κοινού και τις εκτάσεις που χρησιμοποιούνται για μεικτές καλλιέργειες.

3. Η Επιτροπή θεσπίζει τις λεπτομέρειες εφαρμογής του παρόντος άρθρου, σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 43. Οι λεπτομέρειες αυτές αφορούν, ιδίως, τις λεπτομέρειες:

- τις σχετικές με την από κοινού χρήση εκτάσεων και με τις εκτάσεις μεικτής καλλιέργειας,
- που επιτρέπουν να αποφευχθεί η εσφαλμένη εφαρμογή του δείκτη πυκνότητας.

Υποτήμα 6

Ενίσχυση εκτατικοποίησης

Άρθρο 13

1. Στους παραγωγούς που λαμβάνουν ειδική προμολόγηση ή/και προμολόγηση θηλάζουσας αγελάδας είναι δυνατόν να χορηγείται ενίσχυση εκτατικοποίησης.

2. Η ενίσχυση εκτατικοποίησης ισούται προς 100 ευρώ ανά χορηγούμενη ειδική προμολόγηση και προμολόγηση θηλάζουσας αγελάδας, υπό την προϋπόθεση ότι, για το συγκεκριμένο ημερολογιακό έτος, ο δείκτης πυκνότητας της συγκεκριμένης εκμετάλλευσης δεν υπερβαίνει τις 1,4 MMZ ανά εκτάριο.

Ωστόσο, τα κράτη μέλη μπορούν να αποφασίζουν να χορηγούν την ενίσχυση εκτατικοποίησης ως εξής:

- α) για τα ημερολογιακά έτη 2000 και 2001, ποσό 33 ευρώ για δείκτη πυκνότητας τουλάχιστον 1,6 MMZ ανά εκτάριο και το πολύ 2,0 MMZ ανά εκτάριο, και ποσό 66 ευρώ για δείκτη πυκνότητας κάτω των 1,6 MMZ ανά εκτάριο·
- β) για το ημερολογιακό έτος 2002 και τα επόμενα έτη, ποσό 40 ευρώ για δείκτη πυκνότητας τουλάχιστον 1,4 MMZ ανά εκτάριο και το πολύ 1,8 MMZ ανά εκτάριο, και ποσό 80 ευρώ για δείκτη πυκνότητας κάτω των 1,4 MMZ ανά εκτάριο.

3. Για την εφαρμογή της παραγράφου 2:

- α) κατά παρέκκλιση του άρθρου 12 παράγραφος 2 στοιχείο α), ο δείκτης πυκνότητας της εκμετάλλευσης προσδιορίζεται λαμβανομένων υπόψη των αρσενικών βοοειδών, των αγελάδων και των δαμαλίδων που υπάχονταν στην εκμετάλλευση κατά το συγκεκριμένο ημερολογιακό έτος, καθώς και των αιγοπροβάτων για τα οποία έχουν υποβληθεί αιτήσεις προμολόγησης για το ίδιο ημερολογιακό έτος. Ο αριθμός των ζώων μετατρέπεται σε MMZ βάσει του πίνακα μετατροπής του παραρτήματος III·
- β) με την επιφύλαξη της τρίτης περίπτωσης του άρθρου 12 παράγραφος 2 στοιχείο β), οι εκτάσεις που χρησιμοποιούνται για την παραγωγή αροτραίων καλλιεργειών, όπως ορίζονται στο παράρτημα I του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1251/1999 του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1999, για την καθιέρωση καθεστώτος στήριξης των παραγωγών ορισμένων αροτραίων καλλιεργειών⁽¹⁾ δεν θεωρούνται ως «εκτάσεις καλλιεργούμενες για την παραγωγή ζωοτροφών»·

(1) Βλέπε σ. 1 της παρούσας Επίσημης Εφημερίδας.

γ) οι καλλιεργούμενες για την παραγωγή ζωοτροφών εκτάσεις που πρέπει να λαμβάνονται υπόψη για τον υπολογισμό του δείκτη πυκνότητας αποτελούνται κατά 50 % τουλάχιστον από λειμώνες. Η έννοια των «λειμώνων» ορίζεται από τα κράτη μέλη. Ο ορισμός πρέπει να περιλαμβάνει τουλάχιστον το κριτήριο ότι ο βοσκότοπος είναι χορτολίβαδο το οποίο, σύμφωνα με την τοπική γεωργική πρακτική, αναγνωρίζεται ως προοριζόμενο για τη βόσκηση βοοειδών ή/και προβάτων. Ωστόσο, αυτό δεν αποκλείει τη μεικτή χρήση των βοσκότοπων κατά το ίδιο έτος (βόσκηση, παραγωγή σανού, παραγωγή χορτονομής προς ενσίρωση).

4. Με την επιφύλαξη των απαιτήσεων δείκτη πυκνότητας που καθορίζονται στην παράγραφο 2, οι παραγωγοί των κρατών μελών όπου άνω του 50 % της παραγωγής γάλακτος πραγματοποιείται σε ορεινές περιοχές κατά την έννοια του άρθρου 18 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1257/1999 και των οποίων οι εκμεταλλεύσεις βρίσκονται στις περιοχές αυτές, μπορούν να λαμβάνουν την ενίσχυση εκτατικοποίησης που προβλέπεται στην παράγραφο 2 για τις γαλακτοπαραγωγές αγελάδες που διατηρούνται εκεί.

5. Η Επιτροπή, σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 43:

- θεσπίζει τις λεπτομέρειες εφαρμογής του παρόντος άρθρου,
- εάν χρειαστεί, προσαρμόζει τα ποσά που ορίζονται στην παράγραφο 2 λαμβάνοντας υπόψη, ιδίως, τον αριθμό των ζώων για τα οποία υπάρχει δικαίωμα ενίσχυσης κατά το προηγούμενο ημερολογιακό έτος.

ΤΜΗΜΑ 2

Πρόσθετες ενισχύσεις

Άρθρο 14

1. Τα κράτη μέλη καταβάλλουν ετησίως, στους παραγωγούς της επικράτειάς τους, πρόσθετες ενισχύσεις των οποίων το σύνολο ισούται προς τα συνολικά ποσά που ορίζονται στο παράρτημα IV. Οι ενισχύσεις αυτές πρέπει να καταβάλλονται με αντικειμενικά κριτήρια συμπεριλαμβανομένων, ιδίως, των σχετικών παραγωγικών διαρθρώσεων και συνθηκών, και έτσι ώστε να εξασφαλίζεται η ίση μεταχείριση μεταξύ παραγωγών και να αποφεύγονται στρεβλώσεις της αγοράς και του ανταγωνισμού. Επιπλέον, οι ενισχύσεις αυτές δεν πρέπει να συνδέονται με διακυμάνσεις των αγοραίων τιμών.

2. Μπορούν να καταβάλλονται πρόσθετες ενισχύσεις υπό μορφή ενισχύσεων κατά κεφαλή (άρθρο 15) ή/και ενισχύσεων σχετικών με την έκταση (άρθρο 17).

Άρθρο 15

1. Ενισχύσεις κατά κεφαλή μπορούν να χορηγούνται για:

- α) αρσενικά βοοειδή·

β) θηλάζουσες αγελάδες·

γ) αγελάδες γαλακτοπαραγωγής·

δ) δαμαλίδες.

2. Οι ενισχύσεις κατά κεφαλή μπορούν να χορηγούνται ως συμπληρωματικά ποσά ανά μονάδα πρωτοδότσης σφαγής όπως ορίζεται στο άρθρο 11, εκτός από την περίπτωση των μόσχων. Στις λοιπές περιπτώσεις, η χορήγηση ενισχύσεων κατά κεφαλή εξαρτώνται από:

α) τις ειδικές προϋποθέσεις που ορίζονται στο άρθρο 16·

β) τις ειδικές απαιτήσεις για το δείκτη πυκνότητας που θα καθοριστούν από τα κράτη μέλη.

3. Οι ειδικές απαιτήσεις για το δείκτη πυκνότητας καθορίζονται:

— βάσει της καλλιεργούμενης για την παραγωγή ζωοτροφών έκτασης που αναφέρεται στο άρθρο 12 παράγραφος 2 στοιχείο β), με εξαίρεση τις εκτάσεις για τις οποίες χορηγούνται ενισχύσεις σχετικά με την έκταση σύμφωνα με το άρθρο 17,

— λαμβάνοντας υπόψη, ιδίως, την περιβαλλοντική επίπτωση του συγκεκριμένου είδους παραγωγής, την περιβαλλοντική ευαισθησία της γης που χρησιμοποιείται για κτηνοτροφία και τα μέτρα που έχουν εφαρμοσθεί με σκοπό τη σταθεροποίηση ή τη βελτίωση της περιβαλλοντικής κατάστασης της εν λόγω γης.

Άρθρο 16

1. Οι ενισχύσεις κατά κεφαλή για τα αρσενικά βοοειδή μπορούν να χορηγούνται ανά ημερολογιακό έτος το πολύ για αριθμό ζώων ενός κράτους μέλους ο οποίος ισούται προς:

- το περιφερειακό ανώτατο όριο του συγκεκριμένου κράτους μέλους το οποίο καθορίζεται στο παράρτημα I, ή
- τον αριθμό αρσενικών βοοειδών για τα οποία χορηγήθηκαν πρωμοδοτήσεις κατά το 1997 ή
- το μέσο αριθμό των αρσενικών βοοειδών που εσφάγησαν κατά τα έτη 1997, 1998 και 1999, όπως προκύπτει από τα στοιχεία της Eurostat για τα έτη αυτά ή από οποιαδήποτε άλλα δημοσιευμένα επίσημα στατιστικά στοιχεία για τα έτη αυτά τα οποία αποδέχεται η Επιτροπή.

Τα κράτη μέλη μπορούν επίσης να προβλέπουν ότι το κράτος μέλος καθορίζει εθνικό ή περιφερειακό όριο αριθμού αρσενικών βοοειδών ανά εκμετάλλευση.

Μόνον αρσενικά βοοειδή ηλικίας τουλάχιστον οκτώ μηνών είναι επιλέξιμα. Εάν οι ενισχύσεις κατά κεφαλή καταβάλλονται κατά τη σφαγή, τα κράτη μέλη μπορούν

να αποφασίζουν να αντικαθιστούν την προϋπόθεση αυτή από ελάχιστο βάρος σφαγίου τουλάχιστον 180 χιλιογράμμων.

2. Οι ενισχύσεις κατά κεφαλήν για θηλάζουσες αγελάδες και δαμαλίδες που είναι επιλέξιμες για προμιοδότηση θηλάζουσας αγελάδας σύμφωνα με το άρθρο 6 παράγραφος 4 και το άρθρο 10 μπορούν να χορηγούνται μόνον ως συμπληρωματικό ποσό ανά μονάδα προμιοδότησης θηλάζουσας αγελάδας, όπως ορίζεται στο άρθρο 6 παράγραφος 4.

3. Οι ενισχύσεις κατά κεφαλήν για αγελάδες γαλακτοπαραγωγής μπορούν να χορηγούνται μόνον ως ποσό ανά τόνο ποσότητας αναφοράς επιλέξιμης για προμιοδότηση η οποία υπάρχει στην εκμετάλλευση, που θα καθοριστεί σύμφωνα με το άρθρο 16 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1255/1999.

Το άρθρο 15 παράγραφος 2 στοιχείο β) δεν εφαρμόζεται.

4. Οι ενισχύσεις κατά κεφαλήν για δαμαλίδες, εκτός εκείνων που αναφέρονται στην παράγραφο 2, μπορούν να χορηγούνται ανά κράτος μέλος και ημερολογιακό έτος το πολύ για αριθμό δαμαλίδων ίσο προς το μέσο αριθμό των δαμαλίδων που εσφάγησαν κατά τα έτη 1997, 1998 και 1999, όπως προκύπτει από τα στοιχεία της Eurostat για τα έτη αυτά ή από οποιαδήποτε άλλα δημοσιευμένα επίσημα στατιστικά στοιχεία για τα έτη αυτά τα οποία αποδέχεται η Επιτροπή.

Άρθρο 17

1. Οι ενισχύσεις οι σχετικές με την έκταση χορηγούνται ανά εκτάριο μόνιμου λειμώνα:

α) που είχε στη διάθεσή του ο παραγωγός κατά το εν λόγω ημερολογιακό έτος·

β) που δεν χρησιμοποιείται λόγω των ειδικών απαιτήσεων δείκτη πυκνότητας που αναφέρονται στο άρθρο 15 παράγραφος 3 και

γ) για το οποίο δεν έχουν καταβληθεί ενισχύσεις στο πλαίσιο του συστήματος στήριξης που έχει θεσπιστεί για τους παραγωγούς ορισμένων αροτραίων καλλιεργειών, και για το οποίο δεν έχουν υποβληθεί αιτήσεις για ενίσχυση, για το ίδιο έτος, στο πλαίσιο του συστήματος ενίσχυσης για τις αποξηραμένες ζωοτροφές και στο πλαίσιο συστήματος κοινοτικών ενισχύσεων για άλλες μόνιμες ή κηπευτικές καλλιέργειες.

2. Η έκταση μόνιμου λειμώνα σε περιφέρεια για την οποία μπορεί να χορηγούνται ενισχύσεις βάσει της έκτασης δεν υπερβαίνει τη σχετική περιφερειακή βασική έκταση.

Οι περιφερειακές βασικές εκτάσεις πρέπει να καθορίζονται από τα κράτη μέλη ως ο μέσος αριθμός εκταρίων μόνιμου λειμώνα διαθέσιμων για τη βοοτροφία κατά τα έτη 1995, 1996 και 1997.

3. Η μέγιστη ενίσχυση βάσει της έκτασης που μπορεί να χορηγηθεί ανά εκτάριο, συμπεριλαμβανομένων των ενισχύσεων για εκτάσεις βάσει του άρθρου 19 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1255/1999 δεν υπερβαίνει:

— τα 210 ευρώ για το ημερολογιακό έτος 2000,

— τα 280 ευρώ για το ημερολογιακό έτος 2001,

— τα 350 ευρώ για το ημερολογιακό έτος 2002 και τα επόμενα.

Άρθρο 18

Πριν από την 1η Ιανουαρίου 2000, τα κράτη μέλη διαβιβάζουν στην Επιτροπή λεπτομερή στοιχεία για τις εθνικές ρυθμίσεις σχετικά με τη χορήγηση πρόσθετων ενισχύσεων. Οι τροποποιήσεις των ρυθμίσεων αυτών ανακοινώνονται στην Επιτροπή εντός ενός μηνός από τη θέσπισή τους.

Άρθρο 19

Πριν από την 1η Απριλίου 2004, τα κράτη μέλη υποβάλλουν στην Επιτροπή λεπτομερείς εκθέσεις για την εφαρμογή του παρόντος μέρους.

Πριν από την 1η Ιανουαρίου 2005, η Επιτροπή αξιολογεί την εφαρμογή του παρόντος μέρους και εξετάζει την κατανομή των κοινοτικών κονδυλίων μεταξύ των κρατών μελών όπως προβλέπεται στο παράρτημα IV, λαμβανομένης υπόψη, ιδίως, της εξέλιξης των μεριδίων των κρατών μελών στην κοινοτική παραγωγή βοείου κρέατος. Η Επιτροπή υποβάλλει, εάν χρειαστεί, τις ενδεδειγμένες προτάσεις στο Συμβούλιο.

Άρθρο 20

Οι λεπτομέρειες εφαρμογής του παρόντος μέρους θεσπίζονται από την Επιτροπή, σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 43.

ΤΜΗΜΑ 3

Κοινές διατάξεις

Άρθρο 21

Πα να υπάρχει δικαίωμα για άμεσες ενισχύσεις δυνάμει του παρόντος κεφαλαίου, το ζώο πρέπει να εξατομικεύεται και να καταχωρίζεται σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 820/97.

Άρθρο 22

1. Οι άμεσες ενισχύσεις δυνάμει του παρόντος τίτλου, εξαιρουμένης της προμολογίας για σφαγή εκτός εποχής, χορηγούνται μόλις ολοκληρωθούν οι έλεγχοι αλλά όχι πριν από τις 16 Οκτωβρίου του ημερολογιακού έτους για το οποίο έχουν ζητηθεί.

2. Εκτός από δεόντως αιτιολογημένες περιπτώσεις:

- οι άμεσες ενισχύσεις δυνάμει του παρόντος τίτλου καταβάλλονται το αργότερο μέχρι τις 30 Ιουνίου του ημερολογιακού έτους που έπεται το ημερολογιακού έτους για το οποίο έχει υποβληθεί αίτηση ενίσχυσης,
- η προμολογία για σφαγή εκτός εποχής καταβάλλεται μόλις ολοκληρωθεί η διαδικασία των ελέγχων και το αργότερο στις 15 Οκτωβρίου του ημερολογιακού έτους για το οποίο έχει υποβληθεί αίτηση ενίσχυσης.

Άρθρο 23

1. Εάν κατάλοιπα ουσιών απαγορευμένων δυνάμει της οδηγίας 96/22/ΕΚ του Συμβουλίου⁽¹⁾ ή κατάλοιπα ουσιών που επιτρέπονται μεν δυνάμει της ως άνω οδηγίας, αλλά χρησιμοποιήθηκαν παράνομα, ανιχνευθούν, κατ' εφαρμογή των σχετικών διατάξεων της οδηγίας 96/23/ΕΚ του Συμβουλίου⁽²⁾, σε ζώο που ανήκει στην αγέλη βοοειδών ενός παραγωγού ή εάν βρεθεί σε οποιαδήποτε μορφή στην εκμετάλλευση του παραγωγού μη επιτρεπόμενη ουσία ή προϊόν ή επιτρεπόμενη δυνάμει της οδηγίας 96/22/ΕΚ ουσία ή προϊόν που όμως κατέχεται παράνομα, ο παραγωγός αποκλείεται, κατά το ημερολογιακό έτος της εν λόγω διαπίστωσης, από την είσπραξη ποσών που προβλέπονται στο παρόν τμήμα.

Σε περίπτωση υποτροπής, η διάρκεια της περιόδου αποκλεισμού μπορεί, ανάλογα με τη σοβαρότητα της παράβασης, να ενέλθει σε πέντε έτη από το έτος κατά το οποίο διαπιστώθηκε η υποτροπή.

2. Σε περίπτωση κωλυσιοεργίας εκ μέρους του ιδιοκτήτη ή κατόχου των ζώων κατά την διενέργεια των επιθεωρήσεων και δειγματοληψιών που είναι αναγκαίες για την εφαρμογή των εθνικών σχεδίων επιτήρησης των καταλοίπων ή κατά την εκτέλεση των εργασιών έρευνας και ελέγχου που προβλέπονται από την οδηγία 96/23/ΕΚ,

(1) Οδηγία 96/22/ΕΚ του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 1996, για την απαγόρευση της χρησιμοποίησης ορισμένων ουσιών με ορμονική ή θυρεοστατική δράση και των β-ανταγωνιστικών ουσιών στη ζωική παραγωγή για κερδοσκοπικούς λόγους και κατάργησης των οδηγιών 81/602/ΕΟΚ, 88/146/ΕΟΚ και 88/299/ΕΟΚ (ΕΕ L 125 της 23.5.1996, σ. 3).

(2) Οδηγία 96/23/ΕΚ του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 1996, περί της λήψης μέτρων ελέγχου για ορισμένες ουσίες και τα κατάλοιπά τους σε ζόντα ζώα και στα προϊόντα τους και κατάργησης των οδηγιών 85/358/ΕΟΚ και 86/469/ΕΟΚ και των αποφάσεων 89/187/ΕΟΚ και 91/664/ΕΟΚ (ΕΕ L 125 της 23.5.1996, σ. 10).

εφαρμόζονται οι κυρώσεις που προβλέπονται στην παράγραφο 1.

3. Η Επιτροπή θεσπίζει, σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 43, τις λεπτομέρειες εφαρμογής του παρόντος άρθρου.

Άρθρο 24

Το ύψος των άμεσων ενισχύσεων που καθορίζεται στα τμήματα 1 και 2 μπορεί να μεταβληθεί βάσει των εξελίξεων στη παραγωγή, την παραγωγικότητα και στις αγορές, σύμφωνα με τη διαδικασία που ορίζεται στο άρθρο 37 παράγραφος 2 της συνθήκης.

Άρθρο 25

Οι δαπάνες που συνδέονται με τη χορήγηση των προμολογίων που προβλέπει το παρόν κεφάλαιο θεωρούνται ως μέτρα παρέμβασης κατά την έννοια του άρθρου 2 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1258/1999.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2

ΙΔΙΩΤΙΚΗ ΚΑΙ ΔΗΜΟΣΙΑ ΑΠΟΘΕΜΑΤΟΠΟΙΗΣΗ

Άρθρο 26

1. Από 1ης Ιουλίου 2002, μπορεί να αποφασισθεί η χορήγηση ενισχύσεων για ιδιωτική αποθεματοποίηση, όταν οι μέσες καταγραφείσες τιμές στην κοινοτική αγορά, βάσει της κοινοτικής κλίμακας κατάταξης που προβλέπεται στον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1208/81 (στο εξής καλούμενη «κοινοτική κλίμακα», είναι και φαίνεται ότι θα παραμείνουν χαμηλότερες από το 103 % της βασικής τιμής.

2. Η βασική τιμή ορίζεται σε 2 224 ευρώ ανά τόνο για τα σφάγια αρσενικών βοοειδών ποιότητας R3 της κοινοτικής κλίμακας.

3. Η ενίσχυση στην ιδιωτική αποθεματοποίηση μπορεί να χορηγείται για νωπό ή κατεψυγμένο κρέας ενήλικων βοοειδών που παρουσιάζεται υπό μορφή σφαγίων, ημίσεων σφαγίων, αλληλοσυμπληρούμενων τετάρτων, εμπρόσθιων ή οπίσθιων τετάρτων, ταξινομημένων σύμφωνα με την κοινοτική κλίμακα.

4. Το Συμβούλιο, ενεργώντας σύμφωνα με τη διαδικασία που ορίζεται στο άρθρο 37 παράγραφος 2 της συνθήκης, μπορεί:

- να τροποποιεί τη βασική τιμή λαμβάνοντας υπόψη, ιδίως, την ανάγκη καθορισμού της εν λόγω τιμής σε επίπεδο που συμβάλλει στη σταθεροποίηση των τιμών της αγοράς χωρίς, όμως, να οδηγεί στη δημιουργία διαρθρωτικών πλεονασμάτων στην Κοινότητα,

— να τροποποιεί τον κατάλογο των προϊόντων της παραγράφου 3 τα οποία μπορεί να αποτελέσουν το αντικείμενο ενίσχυσης για την ιδιωτική αποθεματοποίηση.

5. Η θέσπιση των λεπτομερειών εφαρμογής του παρόντος άρθρου και η απόφαση της Επιτροπής για χορήγηση ενισχύσεων ιδιωτικής αποθεματοποίησης γίνονται σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 43.

Άρθρο 27

1. Από την 1η Ιουλίου 2002, η δημόσια παρέμβαση ανοίγει εάν, επί διάστημα δύο συναπτών εβδομάδων, η μέση αγοραία τιμή σε ένα κράτος μέλος ή σε μια περιφέρεια κράτους μέλους, η οποία καταγράφεται βάσει της κοινοτικής κλίμακας για την κατάταξη των σφαγίων των ενήλικων βοοειδών που προβλέπεται από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1208/91, είναι κατώτερη των 1 560 ευρώ ανά τόνο· στην περίπτωση αυτή, οι οργανισμοί παρέμβασης μπορούν να αγοράζουν μία ή περισσότερες κατηγορίες, ποιότητες ή ομάδες ποιτήτων, που θα καθοριστούν, νωπού ή διατηρημένου με απλή ψύξη κρέατος κοινοτικής καταγωγής που υπάγεται στους κωδικούς ΣΟ 0201 10 00 και 0201 20 20 έως 0201 20 50.

2. Για τις αγορές δυνάμει της παραγράφου 1, είναι δυνατόν να γίνονται δεκτές μόνον επιλέξιμες προσφορές που δεν υπερβαίνουν τη μέση αγοραία τιμή που καταγράφεται σε ένα κράτος μέλος ή σε μια περιφέρεια ενός κράτους μέλους, προσανυξημένη κατά ένα ποσό που καθορίζεται βάσει αντικειμενικών κριτηρίων.

3. Οι τιμές αγοράς και οι ποσότητες που γίνονται δεκτές στην παρέμβαση καθορίζονται βάσει διαγωνισμών και, σε ειδικές περιπτώσεις, μπορούν να καθορίζονται ανά κράτος μέλος ή ανά περιφέρεια κράτους μέλους, βάσει των καταγραφόμενων μέσων αγοραίων τιμών. Οι διαγωνισμοί εξασφαλίζουν ισότητα πρόσβασης όλων των ενδιαφερομένων, μπορούν δε να προκηρύσσονται βάσει προδιαγραφών που θα καθοριστούν λαμβάνοντας υπόψη, εφόσον απαιτείται, τις εμπορικές δομές.

4. Με τη διαδικασία του άρθρου 43:

- καθορίζονται τα προϊόντα, οι κατηγορίες, οι ποιότητες ή οι ομάδες ποιτήτων των προϊόντων που είναι επιλέξιμα για παρέμβαση,
- καθορίζονται οι τιμές αγοράς και οι ποσότητες που γίνονται δεκτές στην παρέμβαση,
- καθορίζεται το ποσό της προσανύξεσης που αναφέρεται στην παράγραφο 2,
- θεσπίζονται λεπτομερείς κανόνες για την εφαρμογή του παρόντος άρθρου,
- θεσπίζονται τυχόν μεταβατικές διατάξεις που απαιτούνται για την εφαρμογή των ρυθμίσεων αυτών.

Η Επιτροπή αποφασίζει:

- το άνοιγμα της αγοράς όταν, επί διάστημα δύο συναπτών εβδομάδων, πληρούται ο όρος που αναφέρεται στην παράγραφο 1,
- το κλείσιμο της αγοράς όταν, επί μία τουλάχιστον εβδομάδα, δεν πληρούται πλέον ο όρος που αναφέρεται στην παράγραφο 1.

Άρθρο 28

1. Τα προϊόντα που αγοράζονται από τους οργανισμούς παρέμβασης σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 27 και 47 του παρόντος κανονισμού και των άρθρων 5 και 6 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 805/68 διατίθενται κατά τέτοιο τρόπο ώστε να αποφεύγεται οποιαδήποτε διαταραχή της αγοράς και να εξασφαλίζεται ίση πρόσβαση στα εμπορεύματα και ίση μεταχείριση των αγοραστών.

2. Οι λεπτομέρειες εφαρμογής του παρόντος άρθρου, ιδίως, όσον αφορά τις τιμές πώλησης, τους όρους διάθεσης των αποθεμάτων και, ενδεχομένως, της μεταποίησης των προϊόντων που αγοράστηκαν από τους οργανισμούς παρέμβασης, θεσπίζονται από την Επιτροπή με τη διαδικασία του άρθρου 43.

ΤΙΤΛΟΣ II

ΣΥΝΑΛΛΑΓΕΣ ΜΕ ΤΡΙΤΕΣ ΧΩΡΕΣ

Άρθρο 29

1. Για όλες τις εισαγωγές στην Κοινότητα των προϊόντων που αναφέρονται στο άρθρο 1 παράγραφος 2 στοιχείο α) απαιτείται η προσκόμιση πιστοποιητικού εισαγωγής.

Όλες οι εισαγωγές στην Κοινότητα των προϊόντων που αναφέρονται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 στοιχείο β) και

όλες οι εξαγωγές από την Κοινότητα των προϊόντων που αναφέρονται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 στοιχεία α) και β) είναι δυνατό να εξαρτώνται στην προσκόμιση πιστοποιητικού εισαγωγής ή εξαγωγής.

Το πιστοποιητικό εκδίδεται από τα κράτη μέλη για κάθε ενδιαφερόμενο που υποβάλλει σχετική αίτηση, ανεξάρτητα από τον τόπο εγκατάστασής του στην Κοινότητα, με την επιφύλαξη των διατάξεων που θεσπίζονται για την εφαρμογή των άρθρων 32 και 33.

Το πιστοποιητικό εισαγωγής και εξαγωγής ισχύει σε ολόκληρη την Κοινότητα. Για την έκδοση των εν λόγω πιστοποιητικών απαιτείται η κατάθεση εγγύησης που εξασφαλίζει τη δέσμευση για την πραγματοποίηση της εισαγωγής ή της εξαγωγής κατά τη διάρκεια ισχύος του πιστοποιητικού και η οποία, εκτός από περιπτώσεις ανωτέρας βίας, καταπίπτει εν όλω ή εν μέρει εάν η συναλλαγή δεν πραγματοποιηθεί εντός της εν λόγω προθεσμίας ή εάν πραγματοποιηθεί μόνον εν μέρει.

2. Η Επιτροπή θεσπίζει τις λεπτομέρειες εφαρμογής του παρόντος άρθρου, σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 43. Οι κανόνες αυτοί μπορούν να αφορούν ιδίως:

- α) τη διάρκεια ισχύος των πιστοποιητικών·
- β) τον κατάλογο των προϊόντων για τα οποία ζητούνται πιστοποιητικά εισαγωγής ή εξαγωγής, δυνάμει της παραγράφου 1 δεύτερο εδάφιο.

Άρθρο 30

Εφόσον ο παρών κανονισμός δεν ορίζει το αντίθετο, ισχύουν, για τα προϊόντα που αναφέρονται στο άρθρο 1, οι δασμολογικοί συντελεστές του κοινού δασμολογίου.

Άρθρο 31

1. Για να αποτραπούν ή να εξαλειφθούν οι επιζήμιες επιπτώσεις στην κοινοτική αγορά που είναι δυνατό να προκαλέσουν οι εισαγωγές ορισμένων προϊόντων που αναφέρονται στο άρθρο 1 παράγραφος 1, η εισαγωγή, με το δασμολογικό συντελεστή που προβλέπει το άρθρο 30, ενός ή περισσότερων από τα προϊόντα αυτά, εξαρτάται από την καταβολή πρόσθετου δασμού, εάν πληρούνται οι όροι που απορρέουν από το άρθρο 5 της συμφωνίας για τη γεωργία, η οποία έχει συναφθεί σύμφωνα με το άρθρο 300 της συνθήκης, στο πλαίσιο των πολυμερών εμπορικών διαπραγματεύσεων του Γύρου της Ουρουγουάης, εκτός εάν οι εισαγωγές δεν είναι πιθανόν να διαταράξουν την κοινοτική αγορά ή εάν οι επιπτώσεις θα ήταν δυσανάλογες σε σχέση με τον επιδιωκόμενο στόχο.

2. Οι τιμές ενεργοποίησης κάτω από τις οποίες μπορεί να επιβάλλεται πρόσθετος δασμός, είναι οι τιμές που διαβιβάζονται από την Κοινότητα στον Παγκόσμιο Οργανισμό Εμπορίου.

Οι ποσότητες ενεργοποίησης, των οποίων απαιτείται η υπέρβαση για την επιβολή πρόσθετου δασμού, καθορίζονται ιδίως με βάση τις εισαγωγές στην Κοινότητα κατά τα τρία έτη που προηγούνται του έτους κατά το οποίο παρουσιάζονται ή ενδέχεται να παρουσιαστούν οι επιζήμιες επιπτώσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 1.

3. Οι τιμές εισαγωγής που λαμβάνονται υπόψη για την επιβολή πρόσθετου δασμού καθορίζονται με βάση τις τιμές εισαγωγής cif του εν λόγω φορτίου.

Οι τιμές εισαγωγής cif ελέγχονται για το σκοπό αυτό βάσει των αντιπροσωπευτικών τιμών για το συγκεκριμένο προϊόν στην παγκόσμια αγορά ή στην κοινοτική αγορά εισαγωγής του προϊόντος.

4. Η Επιτροπή θεσπίζει τις λεπτομέρειες εφαρμογής του παρόντος άρθρου, σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 43. Οι λεπτομέρειες αυτές αφορούν ιδίως:

- α) τα προϊόντα στα οποία εφαρμόζονται πρόσθετοι δασμοί, σύμφωνα με το άρθρο 5 της συμφωνίας για τη γεωργία·
- β) τα λοιπά κριτήρια που είναι αναγκαία για να εξασφαλίζεται η εφαρμογή της παραγράφου 1, σύμφωνα με το άρθρο 5 της ως άνω συμφωνίας.

Άρθρο 32

1. Το άνοιγμα και η διαχείριση των δασμολογικών ποσοτώσεων για τα προϊόντα του άρθρου 1, που προκύπτουν από συμφωνίες συναφθείσες σύμφωνα με το άρθρο 300 της συνθήκης ή από οποιαδήποτε άλλη πράξη του Συμβουλίου βάσει της συνθήκης, πραγματοποιούνται βάσει λεπτομερειών εφαρμογής που θεσπίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 43.

Όσον αφορά την ποσόστωση εισαγωγής 50 000 τόνων κατεψυγμένου κρέατος που υπάγεται στους κωδικούς ΣΟ 0202 20 30, 0202 30 και 0206 29 91 και προορίζεται για μεταποίηση, το Συμβούλιο, αποφασίζοντας κατόπιν προτάσεως της Επιτροπής, με ειδική πολιορκηφία, μπορεί να προβλέψει ότι η ποσόστωση αυτή αφορά εξ ολοκλήρου ή εν μέρει ισοδύναμες ποσότητες κρέατος ποιότητας, εφαρμόζοντας συντελεστή 4,375.

2. Η διαχείριση των ποσοτώσεων είναι δυνατόν να γίνει κατ' εφαρμογή μιας από τις ακόλουθες μεθόδους ή συνδυασμού των μεθόδων αυτών:

- μέθοδος βασιζόμενη στη χρονολογική σειρά υποβολής των αιτήσεων (αρχή της «εξυπηρέτησης κατά σειρά χρονικής προτεραιότητας»),
- μέθοδος κατανομής κατ' αναλογία των ποσοτήτων που ζητήθηκαν όταν υποβλήθηκαν οι αιτήσεις (σύμφωνα με την μέθοδο της «ταυτόχρονης εξέτασης»),
- μέθοδος βασιζόμενη στη συνεκτίμηση των παραδοσιακών εμπορικών ρευμάτων, (σύμφωνα με τη μέθοδο «παλαιοί και νέοι πελάτες»).

Μπορούν να υιοθετηθούν και άλλες κατάλληλες μέθοδοι.

Αποφεύγεται οιαδήποτε διάκριση μεταξύ των ενδιαφερομένων επιχειρήσεων.

3. Η καθοριζόμενη μέθοδος διαχείρισης λαμβάνει υπόψη, κατά περίπτωση, τις ανάγκες εφοδιασμού της

κοινοτικής αγοράς και την ανάγκη διασφάλισης της ισορροπίας της αγοράς αυτής, ενώ μπορεί να εμπνέεται από τις μεθόδους που εφαρμόστηκαν στο παρελθόν στις ποσοστώσεις που αντιστοιχούν προς εκείνες που αναφέρονται στην παράγραφο 1, με την επιφύλαξη των δικαιωμάτων που προκύπτουν από συμφωνίες συναφθείσες στο πλαίσιο των εμπορικών διαπραγματεύσεων του Γύρου της Ουρουγουάης.

4. Οι λεπτομέρειες εφαρμογής που αναφέρονται στην παράγραφο 1, προβλέπουν το άνοιγμα ετήσιων ποσοστώσεων και, εάν χρειάζεται, με την κατάλληλη κλιμάκωση, καθόλη τη διάρκεια του έτους και καθορίζουν την εφαρμοστέα μέθοδο διαχείρισης, ενδεχομένως δε περιλαμβάνουν:

- α) εγγυήσεις ως προς τη φύση, την προέλευση και την καταγωγή του προϊόντος και
- β) διατάξεις σχετικά με την αναγνώριση του εγγράφου βάσει του οποίου αποδεικνύεται η ύπαρξη των εγγυήσεων του στοιχείου α) και
- γ) τις προϋποθέσεις έκδοσης και τη διάρκεια ισχύος των πιστοποιητικών εισαγωγής.

Άρθρο 33

1. Στο βαθμό που είναι αναγκαίο για να καταστεί δυνατή η εξαγωγή των προϊόντων του άρθρου 1 βάσει των τιμών των προϊόντων αυτών στην παγκόσμια αγορά, και εντός των ορίων που απορρέουν από συμφωνίες οι οποίες συνάπτονται σύμφωνα με το άρθρο 300 της συνθήκης, η διαφορά μεταξύ των τιμών αυτών και των τιμών που ισχύουν στην Κοινότητα μπορεί να καλυφθεί με τη χορήγηση επιστροφής κατά την εξαγωγή.

2. Η κατανομή των ποσοτήτων που μπορούν να εξαχθούν με επιστροφή καθορίζεται σύμφωνα με μέθοδο η οποία:

- α) είναι η καταλληλότερη για τη φύση του προϊόντος και την κατάσταση της συγκεκριμένης αγοράς και επιτρέπει την αποτελεσματικότερη δυνατή χρησιμοποίηση των διαθέσιμων πόρων, λαμβάνει δε υπόψη την αποδοτικότητα και τη διάθρωση των εξαγωγών της Κοινότητας, χωρίς διακρίσεις μεταξύ μικρών και μεγάλων επιχειρήσεων·
- β) από διοικητική άποψη είναι η λιγότερο επαχθής για τις επιχειρήσεις, λαμβανομένων υπόψη των διαχειριστικών απαιτήσεων·
- γ) αποφεύγει οποιαδήποτε διάκριση μεταξύ ενδιαφερομένων επιχειρήσεων.

3. Οι επιστροφές είναι ίδιες για ολόκληρη την Κοινότητα.

Επιτρέπεται η διαφοροποίησή τους ανάλογα με τον τόπο προορισμού, εάν η κατάσταση της παγκόσμιας αγοράς ή οι ειδικές ανάγκες ορισμένων αγορών το καθιστούν αναγκαίο.

Η Επιτροπή καθορίζει τις επιστροφές σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 43, ο δε καθορισμός τους είναι συγκεκριμένα δυνατός:

- α) σε τακτικά χρονικά διαστήματα·
- β) συμπληρωματικά και για περιορισμένες ποσότητες, μέσω διαγωνισμού για τα προϊόντα για τα οποία η διαδικασία αυτή κρίνεται κατάλληλη.

Εκτός των περιπτώσεων καθορισμού με προκήρυξη διαγωνισμού, ο κατάλογος των προϊόντων για τα οποία χορηγείται επιστροφή καθώς και το ποσό της επιστροφής αυτής καθορίζονται τουλάχιστον μία φορά κάθε τρεις μήνες. Ωστόσο, οι επιστροφές μπορούν να διατηρούνται στο ίδιο επίπεδο επί περισσότερο από τρεις μήνες και, σε περίπτωση ανάγκης, να τροποποιούνται ενδιάμεσα από την Επιτροπή μετά από αίτηση κράτους μέλους ή με δική της πρωτοβουλία.

4. Οι επιστροφές καθορίζονται λαμβάνοντας υπόψη τα ακόλουθα στοιχεία:

- α) την κατάσταση και τις μελλοντικές τάσεις:
 - στην κοινοτική αγορά, τις τιμές των προϊόντων του τομέα του βοείου κρέατος καθώς και των διαθεσίμων,
 - στην παγκόσμια αγορά, τις τιμές των προϊόντων του τομέα του βοείου κρέατος·
- β) τους στόχους της κοινής οργάνωσης αγοράς στον τομέα του βοείου κρέατος, που συνίστανται στη διασφάλιση της ισορροπίας της εν λόγω αγοράς και της φυσικής εξέλιξης των τιμών και του εμπορίου·
- γ) τους περιορισμούς που απορρέουν από τις συμφωνίες που συνάπτονται σύμφωνα με το άρθρο 300 της συνθήκης·
- δ) την ανάγκη αποφυγής των διαταραχών στην αγορά της Κοινότητας·
- ε) την οικονομική πλευρά των προβλεπόμενων εξαγωγών.

Λαμβάνεται επίσης κυρίως υπόψη η ανάγκη εξισορρόπησης της χρήσης των κοινοτικών βασικών προϊόντων ενόψει της εξαγωγής μεταποιημένων εμπορευμάτων προς τις τρίτες χώρες και της χρήσης των προϊόντων αυτών τα οποία γίνονται δεκτά υπό καθεστώς τελειοποίησης προς επανεξαγωγή.

5. Οι κοινοτικές τιμές στις οποίες αναφέρεται η παράγραφος 1 καθορίζονται λαμβάνοντας υπόψη:

- τις τιμές που ισχύουν στις αντιπροσωπευτικές αγορές της Κοινότητας,
- τις τιμές που ισχύουν κατά την εξαγωγή.

Οι τιμές στην παγκόσμια αγορά που αναφέρονται στην παράγραφο 1 καθορίζονται λαμβάνοντας υπόψη:

- τις τιμές που ισχύουν στις αγορές των τρίτων χωρών,
- τις πλέον ευνοϊκές τιμές κατά την εισαγωγή από τρίτες χώρες, στις τρίτες χώρες προορισμού,
- τις τιμές που καταβάλλονται στον παραγωγό στις εξαγωγούς τρίτες χώρες, λαμβανομένων, ενδεχομένως, υπόψη των επιδοτήσεων τις οποίες χορηγούν οι χώρες αυτές,
- τις τιμές προσφοράς «ελεύθερο στα σύνορα» της Κοινότητας.

6. Επιστροφές χορηγούνται μόνον κατόπιν αιτήσεως και με την προσκόμιση του σχετικού πιστοποιητικού εξαγωγής.

7. Το ποσό της επιστροφής είναι εκείνο που ισχύει την ημέρα της υποβολής της αίτησης έκδοσης πιστοποιητικού και, σε περίπτωση διαφοροποιούμενης επιστροφής, το ποσό που εφαρμόζεται την ίδια μέρα:

- α) στον τόπο προορισμού που αναφέρεται στο πιστοποιητικό ή
- β) στον πραγματικό τόπο προορισμού, εάν αυτός είναι διαφορετικός από τον τόπο προορισμού που αναφέρεται στο πιστοποιητικό. Στην περίπτωση αυτή, το ποσό που εφαρμόζεται δεν μπορεί να υπερβαίνει το ποσό που εφαρμόζεται για τον τρόπο προορισμού που αναφέρεται στο πιστοποιητικό.

Μπορούν να ληφθούν τα ενδεδειγμένα μέτρα για να αποφευχθεί η κατάχρηση της ελαστικής ρύθμισης που προβλέπεται στην παρούσα παράγραφο.

8. Προβλέπεται η δυνατότητα παρέκκλισης από τις παραγράφους 6 και 7 για τα προϊόντα που αναφέρονται στο άρθρο 1 για τα οποία χορηγούνται επιστροφές στα πλαίσια ενεργειών επισιτιστικής βοήθειας, σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 43.

9. Η επιστροφή καταβάλλεται κατόπιν προσκομίσεως απόδειξης ότι τα προϊόντα:

- είναι κοινοτικής καταγωγής,
- έχουν εξαχθεί από την Κοινότητα και,
- στην περίπτωση διαφοροποιημένης επιστροφής, έχουν φθάσει στον τόπο προορισμού που αναφέρεται

στο πιστοποιητικό ή σε άλλο τόπο προορισμού για τον οποίο έχει καθοριστεί επιστροφή, με την επιφύλαξη της παραγράφου 3 στοιχείο β). Ωστόσο, μπορούν να προβλέπονται εξαιρέσεις από τον κανόνα αυτόν, σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 43, υπό προϋποθέσεις που θα καθοριστούν, ώστε να προσφέρονται ισοδύναμες εγγυήσεις.

Εξάλλου, η πληρωμή της επιστροφής κατά την εξαγωγή ζώντων ζώων εξαρτάται από την τήρηση των διατάξεων που προβλέπονται από την κοινοτική νομοθεσία σχετικά με την καλή μεταχείριση των ζώων, και ειδικότερα κατά τη μεταφορά.

10. Με την επιφύλαξη της παραγράφου 9 πρώτη περίπτωση, ελλείψει παρέκκλισης που παρέχεται σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 43, ουδεμία επιστροφή χορηγείται κατά την εξαγωγή προϊόντων που εισάγονται από τρίτες χώρες και επανεξάγονται προς τρίτες χώρες.

11. Η τήρηση των ποσοτικών ορίων τα οποία απορρέουν από συμφωνίες που έχουν συναφθεί σύμφωνα με το άρθρο 300 της συνθήκης, εξασφαλίζεται με βάση τα πιστοποιητικά εξαγωγής που εκδίδονται για τις περιόδους αναφοράς που προβλέπονται στις συμφωνίες αυτές και εφαρμόζονται στα εν λόγω προϊόντα. Όσον αφορά την τήρηση των υποχρεώσεων που απορρέουν από συμφωνίες που συντάσσονται στο πλαίσιο των πολυμερών εμπορικών διαπραγματεύσεων του Γύρου της Ουρουγουάης, η ισχύς των πιστοποιητικών εξαγωγής δεν θίγεται από τη λήξη μιας περιόδου αναφοράς.

12. Οι λεπτομέρειες εφαρμογής του παρόντος άρθρου, συμπεριλαμβανομένων των διατάξεων σχετικά με την ανακατανομή των εξαγωγικών ποσοτήτων που δεν έχουν κατανεμηθεί ή χρησιμοποιηθεί, θεσπίζονται από την Επιτροπή σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 43.

Όσον αφορά τις διατάξεις που προβλέπονται στην παράγραφο 9 τελευταίο εδάφιο, οι λεπτομέρειες εφαρμογής μπορεί να περιλαμβάνουν όρους, κυρίως, σχετικά με τις εισαγωγές σε τρίτες χώρες.

Άρθρο 34

1. Στο βαθμό που απαιτείται, για την καλή λειτουργία της κοινής οργάνωσης αγοράς του βοείου κρέατος, το Συμβούλιο, αποφασίζοντας με ειδική πλειοψηφία, μπορεί να αποκλείει εν όλω ή εν μέρει την προσφυγή στο καθεστώς τελειοποίησης προς επανεξαγωγή ή επανεισαγωγή για τα προϊόντα που αναφέρονται στο άρθρο 1.

2. Ωστόσο, κατά παρέκκλιση της παραγράφου 1, εάν η κατάσταση που προβλέπεται στην παράγραφο 1 χαρακτηρίζεται ως άκρως επείγουσα και έχει διαταραχθεί η κοινοτική αγορά ή κινδυνεύει να διαταραχθεί από το καθεστώς της τελειοποίησης προς επανεξαγωγή ή προς επανεισαγωγή, η Επιτροπή, κατόπιν αιτήσεως κρά-

τους μέλους ή εξ ιδίας πρωτοβουλίας, θεσπίζει τα απαραίτητα μέτρα τα οποία κοινοποιούνται στο Συμβούλιο και στα κράτη μέλη και των οποίων η διάρκεια ισχύος δεν δύναται να υπερβεί τους έξι μήνες. Τα μέτρα αυτά εφαρμόζονται άμεσα. Εάν ένα κράτος μέλος υποβάλει αίτηση στην Επιτροπή, η Επιτροπή αποφασίζει εντός μιας εβδομάδας από την παραλαβή της αίτησης.

3. Κάθε κράτος μέλος μπορεί να φέρει ενώπιον του Συμβουλίου την απόφαση της Επιτροπής για τα εν λόγω μέτρα εντός μιας εβδομάδας από την ημέρα κοινοποίησής της. Το Συμβούλιο αποφασίζοντας με ειδική πλειοψηφία μπορεί να κυρώσει, να τροποποιήσει ή να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής. Εάν το Συμβούλιο δεν έχει λάβει απόφαση εντός τριών μηνών, η απόφαση της Επιτροπής θεωρείται ακυρωθείσα.

Άρθρο 35

1. Οι γενικοί κανόνες για την ερμηνεία της συνδυασμένης ονοματολογίας και οι λεπτομέρειες εφαρμογής της ισχύουν για τη δασμολογική κατάταξη των προϊόντων τα οποία υπάγονται στον παρόντα κανονισμό ή ονοματολογία του δασμολογίου που προκύπτει από την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού ενσωματώνεται στο κοινό δασμολόγιο.

2. Εφόσον ο παρών κανονισμός ή διατάξεις που θεσπίζονται κατ' εφαρμογήν του δεν ορίζουν το αντίθετο, απαγορεύονται κατά τις συναλλαγές με τις τρίτες χώρες:

- η επιβολή οποιασδήποτε επιβάρυνσης αποτελέσματος ισοδυνάμου προς δασμό,
- η εφαρμογή οποιουδήποτε ποσοτικού περιορισμού ή μέτρου ισοδυνάμου αποτελέσματος.

Άρθρο 36

1. Εάν η αγορά στην Κοινότητα ενός ή περισσότερων από τα προϊόντα του άρθρου 1 υφίσταται ή απειλείται να υποστεί, λόγω των εισαγωγών ή των εξαγωγών, σοβαρές διαταραχές που θα μπορούσαν να θέσουν σε κίνδυνο τους στόχους του άρθρου 33 της συνθήκης, τότε είναι δυνατόν να εφαρμοσθούν, κατά τις συναλλαγές με τις τρίτες χώρες, τα ενδεικνυόμενα μέτρα μέχρις ότου εκλείψει η εν λόγω διαταραχή ή απειλή διαταραχής.

Το Συμβούλιο θεσπίζει, με ειδική πλειοψηφία και βάσει προτάσεως της Επιτροπής, τους γενικούς κανόνες εφαρμογής της παρούσας παραγράφου και ορίζει τις περιπτώσεις και τα όρια εντός των οποίων τα κράτη μέλη μπορούν να λαμβάνουν μέτρα προστασίας.

2. Εάν προκύψει η κατάσταση που αναφέρεται στην παράγραφο 1, η Επιτροπή, κατόπιν αιτήσεως κράτους μέλους ή με δική της πρωτοβουλία, αποφασίζει για τη λήψη των αναγκαίων μέτρων τα μέτρα αυτά κοινοποιούνται στα κράτη μέλη και τίθενται αμέσως σε εφαρμογή. Εάν κάποιο κράτος μέλος υποβάλει στην Επιτροπή σχετική αίτηση, η Επιτροπή αποφασίζει επ' αυτής εντός τριών εργάσιμων ημερών από την παραλαβή της αίτησης.

3. Κάθε κράτος μέλος μπορεί να φέρει ενώπιον του Συμβουλίου τα μέτρα που έλαβε η Επιτροπή εντός τριών εργάσιμων ημερών από την ημέρα της κοινοποίησής τους. Το Συμβούλιο συνέρχεται χωρίς καθυστέρηση. Μπορεί, με ειδική πλειοψηφία, να τροποποιήσει ή να ακυρώσει το εν λόγω μέτρο εντός ενός μηνός από την ημέρα κατά την οποία παραπέμφθηκε στο Συμβούλιο.

4. Οι διατάξεις του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται στο πλαίσιο της τήρησης των υποχρεώσεων που απορρέουν από τις διεθνείς συμφωνίες που έχουν συναφθεί σύμφωνα με το άρθρο 300 παράγραφος 2 της συνθήκης.

ΤΙΤΛΟΣ III

ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 37

Τα κράτη μέλη καταγράφουν τις τιμές βοοειδών και του κρέατος αυτών βάσει κανόνων που πρόκειται να καθοριστούν από την Επιτροπή, σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 43.

Άρθρο 38

1. Όταν διαπιστώνεται αισθητή άνοδος ή πτώση των τιμών στην αγορά της Κοινότητας, ενδέχεται δε να διατηρηθεί η κατάσταση αυτή και, επομένως, να διαταρασθεί ή απειλείται να διαταραχθεί η εν λόγω αγορά, δύναται να ληφθούν τα αναγκαία μέτρα.

2. Οι λεπτομέρειες εφαρμογής του παρόντος άρθρου καθορίζονται από την Επιτροπή κατά τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 43.

Άρθρο 39

Για να ληφθούν υπόψη οι περιορισμοί στην ελεύθερη κυκλοφορία, οι οποίοι δύναται να προκύψουν από την εφαρμογή μέτρων για την καταπολέμηση της εξάπλωσης ζωονόσων, είναι δυνατόν να ληφθούν έκτακτα μέτρα στήριξης της αγοράς που θίγεται από αυτούς τους περιορισμούς, κατά τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 43. Τα μέτρα αυτά λαμβάνονται μόνο κατά το

μέτρο και για το χρονικό διάστημα που είναι αυστηρώς αναγκαία για τη στήριξη της εν λόγω αγοράς.

Άρθρο 40

Με την επιφύλαξη αντιθέτων διατάξεων του παρόντος κανονισμού, στην παραγωγή και στο εμπόριο των προϊόντων που αναφέρονται στο άρθρο 1 εφαρμόζονται τα άρθρα 87, 88 και 89 της συνθήκης.

Άρθρο 41

Τα κράτη μέλη και η Επιτροπή ανακοινώνουν αμοιβαία τα αναγκαία στοιχεία για την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού. Τα στοιχεία που πρέπει να ανακοινώνονται καθορίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 43. Με την ίδια διαδικασία θεσπίζονται οι λεπτομέρειες της ανακοινώσεως και διαδόσεως των στοιχείων.

Άρθρο 42

Συνιστάται επιτροπή διαχείρισης βοείου κρέατος, καλουμένη στο εξής «επιτροπή», που αποτελείται από αντιπροσώπους των κρατών μελών και της οποίας προεδρεύει αντιπρόσωπος της Επιτροπής.

Άρθρο 43

1. Στην περίπτωση που γίνεται αναφορά στη διαδικασία που ορίζεται στο παρόν άρθρο, η επιτροπή συγκαλείται από τον πρόεδρό της είτε με δική του πρωτοβουλία είτε μετά από αίτηση του αντιπροσώπου κράτους μέλους.

2. Ο αντιπρόσωπος της Επιτροπής υποβάλλει στην εν λόγω επιτροπή σχέδιο των μέτρων που πρόκειται να ληφθούν. Η επιτροπή διατυπώνει τη γνώμη της για το σχέδιο εντός προθεσμίας που μπορεί να ορίσει ο πρόεδρος ανάλογα με τον επείγοντα χαρακτήρα του θέματος. Αποφασίζει με την πλειοψηφία που προβλέπει το

άρθρο 205 παράγραφος 2 της συνθήκης, όσον αφορά την έκδοση των αποφάσεων που καλείται να λάβει το Συμβούλιο βάσει πρότασης της Επιτροπής. Κατά την ψηφοφορία στην επιτροπή, οι ψήφοι των αντιπροσώπων των κρατών μελών σταθμίζονται σύμφωνα με το προαναφερόμενο άρθρο. Ο πρόεδρος δεν ψηφίζει.

3. α) Η Επιτροπή θεσπίζει μέτρα τα οποία εφαρμόζονται αμέσως.

β) Εάν όμως τα μέτρα αυτά δεν είναι σύμφωνα με τη γνώμη που διατύπωσε η επιτροπή, ανακοινώνονται αμέσως από την Επιτροπή στο Συμβούλιο. Στην περίπτωση αυτή:

— η Επιτροπή μπορεί να αναβάλει επί ένα μήνα το πολύ, από την ημερομηνία της ανακοίνωσης αυτής, την εφαρμογή των μέτρων που αποφασίστηκαν από αυτή,

— το Συμβούλιο μπορεί, με ειδική πλειοψηφία, να λάβει διαφορετική απόφαση εντός της προθεσμίας των ανωτέρω εδαφίων.

Άρθρο 44

Η Επιτροπή δύναται να εξετάσει οποιοδήποτε άλλο θέμα τίθεται από τον πρόεδρό της είτε με δική του πρωτοβουλία είτε κατόπιν αιτήσεως του αντιπροσώπου κράτους μέλους.

Άρθρο 45

Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1258/1999 και οι διατάξεις που θεσπίστηκαν για την εφαρμογή του κανονισμού αυτού εφαρμόζονται για τα προϊόντα που αναφέρονται στο άρθρο 1.

Άρθρο 46

Ο παρών κανονισμός εφαρμόζεται έτσι ώστε να λαμβάνονται υπόψη, ταυτόχρονα και κατά τον κατάλληλο τρόπο, οι στόχοι που προβλέπονται στα άρθρα 33 και 131 της συνθήκης.

ΤΙΤΛΟΣ IV

ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 47

1. Μέχρι τις 30 Ιουνίου 2002, τα προϊόντα που αναφέρονται στην παράγραφο 2 σε σχέση με το άρθρο 26 παράγραφος 1 μπορούν να αγορασθούν από τους οργανισμούς παρέμβασης σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος άρθρου για να προλαμβάνεται ή να μετριαστεί ουσιαστική πτώση των τιμών.

2. Εάν πληρούνται οι προϋποθέσεις που προβλέπονται στην παράγραφο 3, η αγορά εκ μέρους των οργανισμών παρέμβασης σε ένα ή περισσότερα κράτη μέλη ή σε περιοχή κρατους μέλους μιας ή περισσότερων κατηγοριών, ποιοτήτων ή ομάδων ποιοτήτων, που θα καθοριστούν, νωπών ή διατηρημένων με απλή ψύξη κρεάτων, που υπάγονται στους κωδικούς ΣΟ 0201 10 00 και 0201 20 20 μέχρι 0201 20 50, καταγωγής Κοινότητας,

μπορεί να αποφασιστεί στα πλαίσια διαγωνισμών που προκηρύσσονται προκειμένου να εξασφαλιστεί μια λογική στήριξη της αγοράς, λαμβάνοντας υπόψη την εποχική εξέλιξη της σφαγής ζώων.

Οι αγορές αυτές δεν μπορούν να υπερβαίνουν τους 350 000 τόνους το χρόνο και για την Κοινότητα ως σύνολο.

Το Συμβούλιο μπορεί να τροποποιεί την ποσότητα αυτή με ειδική πλειοψηφία και βάσει προτάσεως της Επιτροπής.

3. Για κάθε ποιότητα ή ομάδα ποιοτήτων που μπορεί να αποτελέσει αντικείμενο της παρέμβασης, οι διαγωνισμοί μπορούν να προκηρυχθούν σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στην παράγραφο 8, όταν σε κράτος μέλος ή περιοχή κρατους μέλους πληρούνται ταυτόχρονα οι δύο ακόλουθες προϋποθέσεις επί διάστημα δύο συναπτών εβδομάδων:

- η μέση τιμή της κοινοτικής αγοράς που διαπιστώνεται με βάση την κοινοτική κλίμακα ταξινόμησης των σφαγίων ενήλικων βοοειδών είναι κατώτερη του 84 % της τιμής παρέμβασης,
- η μέση τιμή αγοράς που διαπιστώνεται με βάση την προαναφερόμενη κλίμακα στο ή στα κράτη μέλη ή περιοχές κρατους μέλους είναι κατώτερη του 80 % της τιμής παρέμβασης.

Η τιμή παρέμβασης καθορίζεται σε:

- 3 475 ευρώ ανά τόνο για την περίοδο από 1ης Ιανουαρίου μέχρι 30 Ιουνίου 2000,
- 3 242 ευρώ ανά τόνο για την περίοδο από 1ης Ιουλίου 2000 μέχρι 30 Ιουνίου 2001,
- 3 013 ευρώ ανά τόνο για την περίοδο από 1ης Ιουλίου 2001 μέχρι 30 Ιουνίου 2002.

4. Η αναστολή των διαγωνισμών για μία ή περισσότερες ποιότητες ή ομάδες ποιοτήτων αποφασίζεται όταν εμφανίζεται μία από τις ακόλουθες δύο καταστάσεις:

- οι δύο προϋποθέσεις της παραγράφου 3 δεν πληρούνται ταυτόχρονα επί δύο συναπτές εβδομάδες,
- οι αγορές στην παρέμβαση δεν είναι πλέον ενδεδειγμένες βάσει των κριτηρίων που αναφέρονται στην παράγραφο 2.

5. Η παρέμβαση ενεργοποιείται επίσης εάν, επί διάστημα δύο συναπτών εβδομάδων, η μέση τιμή της κοινοτικής αγοράς, των νεαρών αρσενικών μη ευνουχισμένων ζώων ηλικίας κάτω των δύο ετών ή των αρσενικών

ευνουχισμένων ζώων, που διαπιστώνεται με βάση την κοινοτική κλίμακα ταξινόμησης των σφαγίων ενήλικων βοοειδών, είναι χαμηλότερη του 78 % της τιμής παρέμβασης και εάν σε ένα κράτος μέλος ή σε περιοχές κρατους μέλους, η μέση τιμή αγοράς νεαρών αρσενικών μη ευνουχισμένων ζώων ηλικίας κάτω των δύο ετών ή αρσενικών ευνουχισμένων ζώων που διαπιστώνεται με βάση την κοινοτική κλίμακα ταξινόμησης, είναι χαμηλότερη του 60 % της τιμής παρέμβασης. Στην περίπτωση αυτή, πραγματοποιούνται αγορές για τις σχετικές κατηγορίες στα κράτη μέλη ή περιοχές κρατους μέλους των οποίων το επίπεδο τιμής είναι κατώτερο από το εν λόγω όριο.

Για τις εν λόγω αγορές και με την επιφύλαξη της παραγράφου 6, γίνονται δεκτές όλες οι προσφορές.

Οι ποσότητες που αγοράζονται σύμφωνα με την παρούσα παράγραφο δεν λαμβάνονται υπόψη για την εφαρμογή των ανώτατων ορίων αγοράς που αναφέρονται στην παράγραφο 2.

6. Δυνάμει του καθεστώτος αγορών που ορίζεται στις παραγράφους 2 και 5, γίνονται δεκτές μόνον προσφορές ίσες ή κατώτερες από τη μέση τιμή αγοράς που διαπιστώνεται σε ένα κράτος μέλος ή περιοχή κρατους μέλους και προσαυξάνεται κατά ποσό που θα καθοριστεί βάσει αντικειμενικών κριτηρίων.

7. Για κάθε ποιότητα ή ομάδα ποιοτήτων επιλέξιμη για την παρέμβαση, οι τιμές αγοράς καθώς και οι ποσότητες που γίνονται δεκτές στην παρέμβαση καθορίζονται στα πλαίσια διαγωνισμών και μπορούν, σε ειδικές περιστάσεις, να καθοριστούν ανά κράτος μέλος ή ανά περιοχή κρατους μέλους σε συνάρτηση με τις διαπιστωμένες μέσες τιμές της αγοράς. Στους διαγωνισμούς πρέπει να διασφαλίζεται ισότητα πρόσβασης σε όλους τους ενδιαφερόμενους. Οι διαγωνισμοί προκηρύσσονται με βάση συγγραφή υποχρεώσεων που θα καθοριστεί αφού ληφθούν υπόψη, εφόσον χρειάζεται, οι εμπορικές δομές.

8. Σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 43:

- προσδιορίζονται οι κατηγορίες, ποιότητες ή ομάδες ποιοτήτων των προϊόντων επιλέξιμων για την παρέμβαση,
- αποφασίζεται η προκήρυξη ή η επανάληψη των διαγωνισμών και η αναστολή τους στην περίπτωση που αναφέρεται στην παράγραφο 4 τελευταία περίπτωση,
- καθορίζονται οι τιμές αγοράς καθώς και οι ποσότητες που γίνονται δεκτές στην παρέμβαση,
- καθορίζεται το ποσό της προσαύξησης που αναφέρεται στην παράγραφο 6,
- θεσπίζονται οι λεπτομέρειες εφαρμογής του παρόντος άρθρου, και ιδίως οι λεπτομέρειες που αποβλέπουν στην αποφυγή πτωτικής τάσης των τιμών της αγοράς,

- θεσπίζονται τυχόν μεταβατικές διατάξεις που είναι αναγκαίες για την εφαρμογή των ρυθμίσεων αυτών.

Η Επιτροπή αποφασίζει:

- την κίνηση της διαδικασίας της αγοράς από την παρέμβαση που αναφέρεται στην παράγραφο 5, καθώς και την αναστολή της σε περίπτωση που δεν πληρούνται πλέον μία ή περισσότερες από τις προϋποθέσεις που προβλέπονται στην εν λόγω παράγραφο,
- την αναστολή των αγορών που αναφέρονται στην παράγραφο 4 πρώτη περίπτωση.

Άρθρο 48

1. Μέχρι τις 30 Ιουνίου 2002, δύναται να αποφασίζεται η χορήγηση ενισχύσεων για ιδιωτική αποθεματοποίηση προϊόντων που αναφέρονται στο άρθρο 26 παράγραφος 3.

2. Η Επιτροπή, σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 43, θεσπίζει τις λεπτομέρειες εφαρμογής όσον αφορά την ιδιωτική αποθεματοποίηση και τις λεπτομέρειες εφαρμογής της χορήγησης ενισχύσεων για ιδιωτική αποθεματοποίηση.

Άρθρο 49

1. Οι κανονισμοί (ΕΟΚ) αριθ. 805/68, (ΕΟΚ) αριθ. 989/68, (ΕΟΚ) αριθ. 98/69 και (ΕΟΚ) αριθ. 1892/87 καταργούνται.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 17 Μαΐου 1999.

2. Οι παραπομπές στον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 805/68 πρέπει να θεωρούνται ως παραπομπές στον παρόντα κανονισμό και να διαβάζονται σύμφωνα με τον πίνακα αντιστοιχίας του παραρτήματος V.

Άρθρο 50

Η Επιτροπή θεσπίζει, σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 43:

- τα μέτρα που απαιτούνται για τη διευκόλυνση της μετάβασης από τις ρυθμίσεις που προβλέπονται στον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 805/68 σε εκείνες που θεσπίζονται από τον παρόντα κανονισμό,
- τα μέτρα που απαιτούνται για την επίλυση συγκεκριμένων πρακτικών προβλημάτων. Τέτοια μέτρα — εάν είναι δεόντως αιτιολογημένο — μπορούν να ληφθούν κατά παρέκκλιση ορισμένων μερών του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 51

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την ημέρα της δημοσίευσής του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Εφαρμόζεται από 1ης Ιανουαρίου 2000, πλην του άρθρου 18 το οποίο εφαρμόζεται από την έναρξη του παρόντος κανονισμού.

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

K.-H. FUNKE

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ I

ΕΙΔΙΚΗ ΠΡΙΜΟΔΟΤΗΣΗ

Περιφερειακά ανώτατα όρια των κρατών μελών που αναφέρονται στο άρθρο 4 παράγραφος 4

Βέλγιο	235 149
Δανία	277 110
Γερμανία	1 782 700
Ελλάδα	143 134
Ισπανία	713 999
Γαλλία	1 754 732 ⁽¹⁾
Ιρλανδία	1 077 458
Ιταλία	598 746
Λουξεμβούργο	18 962
Κάτω Χώρες	157 932
Αυστρία	423 400
Πορτογαλία	175 075 ⁽²⁾
Φινλανδία	250 000
Σουηδία	250 000
Ηνωμένο Βασίλειο	1 419 811 ⁽³⁾

⁽¹⁾ Με την επιφύλαξη των ειδικών κανόνων που θεσπίζονται στον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3763/91 του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 1991, για ειδικά μέτρα που αφορούν ορισμένα γεωργικά προϊόντα στα γαλλικά υπερόπνια διαμερίσματα (ΕΕ L 356 της 24.12.1991, σ. 1)· κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2598/95 (ΕΕ L 267 της 9.11.1995, σ. 1).

⁽²⁾ Εξαιρουμένων των προγραμμάτων εκτατικοποίησης που προβλέπονται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1017/94 του Συμβουλίου, της 26ης Απριλίου 1994, περί αλλαγής χρήσης γαιών με αροτραίες καλλιέργειες και διάθεσης αυτών για εκτατική κτηνοτροφία στην Πορτογαλία (ΕΕ L 112 της 3.5.1994, σ. 1)· κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1461/95 (ΕΕ L 144 της 28.6.1995, σ. 4).

⁽³⁾ Το ανώτατο αυτό όριο θα αυξηθεί προσωρινά κατά 100 000, σε 1 519 811 μέχρις ότου επιτραπεί η εξαγωγή ζώντων ζώων ηλικίας κάτω των έξι μηνών.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

ΠΡΙΜΟΔΟΤΗΣΗ ΓΙΑ ΤΙΣ ΘΗΛΑΖΟΥΣΕΣ ΑΓΕΛΑΔΕΣ

Εθνικά ανώτατα όρια που αναφέρονται στο άρθρο 7 παράγραφος 2 και ισχύουν από 1ης Ιανουαρίου 2000

Βέλγιο	394 253
Δανία	112 932
Γερμανία	639 535
Ελλάδα	138 005
Ισπανία	1 441 539
Γαλλία ⁽¹⁾	3 779 866
Ιρλανδία	1 102 620
Ιταλία	621 611
Λουξεμβούργο	18 537
Κάτω Χώρες	63 236
Αυστρία	325 000
Πορτογαλία ⁽²⁾	277 539
Φινλανδία	55 000
Σουηδία	155 000
Ηνωμένο Βασίλειο	1 699 511

⁽¹⁾ Εξαιρουμένου του ειδικού ανωτάτου ορίου που προβλέπεται στο άρθρο 5 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3763/91.

⁽²⁾ Εξαιρουμένου του ειδικού αποθέματος που προβλέπεται στο άρθρο 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1017/94.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ III

Πίνακας μετατροπής της μονάδας μεγάλων ζώων που αναφέρεται στα άρθρα 12 και 13

Αρσενικά βοοειδή και δαμαλίδες ηλικίας άνω των 24 μηνών, θηλάζουσες αγελάδες	1,0 MMZ
Αρσενικά βοοειδή και δαμαλίδες ηλικίας από 6 έως 24 μηνών	0,6 MMZ
Πρόβατα	0,15 MMZ
Αίγες	0,15 MMZ

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ IV

ΠΡΟΣΘΕΤΕΣ ΕΝΙΣΧΥΣΕΙΣ

Συνολικά ποσά που αναφέρονται στο άρθρο 14

(σε εκατομμύρια ευρώ)

	2000	2001	2002 και επόμενα
Βέλγιο	13,1	26,3	39,4
Δανία	3,9	7,9	11,8
Γερμανία	29,5	58,9	88,4
Ελλάδα	1,3	2,5	3,8
Ισπανία	11,0	22,1	33,1
Γαλλία	31,1	62,3	93,4
Ιρλανδία	10,5	20,9	31,4
Ιταλία	21,9	43,7	65,6
Λουξεμβούργο	1,1	2,3	3,4
Κάτω Χώρες	8,4	16,9	25,3
Αυστρία	4,0	8,0	12,0
Πορτογαλία	2,1	4,1	6,2
Φινλανδία	2,1	4,1	6,2
Σουηδία	3,1	6,1	9,2
Ηνωμένο Βασίλειο	21,3	42,5	63,8

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ V

ΠΙΝΑΚΑΣ ΑΝΤΙΣΤΟΙΧΙΑΣ

Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 805/68	Παρών κανονισμός
Άρθρο 1	Άρθρο 1
Άρθρο 2	Άρθρο 2
Άρθρο 4	—
Άρθρο 4α πρώτη και δεύτερη περίπτωση	Άρθρο 3 στοιχεία α) και β)
Άρθρο 4 παράγραφος 1	Άρθρο 4 παράγραφος 1
Άρθρο 4β παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο	Άρθρο 4 παράγραφος 2
Άρθρο 4β παράγραφος 2 δεύτερο εδάφιο	Άρθρο 4 παράγραφος 3 στοιχείο α)
Άρθρο 4β παράγραφος 3 στοιχείο α) του	Άρθρο 3 στοιχείο γ)
Άρθρο 4β παράγραφος 3α	—
Άρθρο 4β παράγραφος 4	—
Άρθρο 4β παράγραφος 5	Άρθρο 4 παράγραφος 6
Άρθρο 4β παράγραφος 7α	—
Άρθρο 4β παράγραφος 8	Άρθρο 4 παράγραφος 8
Άρθρο 4γ παράγραφος 1 δεύτερο εδάφιο	Άρθρο 5 παράγραφος 4
Άρθρο 4γ παράγραφος 1 τρίτο εδάφιο	Άρθρο 5 παράγραφος 1 δεύτερο εδάφιο
Άρθρο 4γ παράγραφος 2 τρίτο εδάφιο	Άρθρο 5 παράγραφος 2
Άρθρο 4γ παράγραφος 2 τρίτο εδάφιο	Άρθρο 5 παράγραφος 4
Άρθρο 4γ παράγραφος 3 τρίτο εδάφιο	Άρθρο 5 παράγραφος 3 τρίτο εδάφιο
Άρθρο 4γ παράγραφος 4	Άρθρο 5 παράγραφος 5
Άρθρο 4δ παράγραφος 1 πρώτη πρόταση	Άρθρο 6 παράγραφος 1 πρώτη πρόταση
Άρθρο 4δ παράγραφος 1α	—
Άρθρο 4δ παράγραφος 2 πρώτη πρόταση	Άρθρο 6 παράγραφος 3
Άρθρο 4δ παράγραφος 3α	—
Άρθρο 4δ παράγραφος 5	Άρθρο 6 παράγραφος 2 στοιχείο α)
Άρθρο 4δ παράγραφος 6 πρώτο εδάφιο	Άρθρο 6 παράγραφος 2 στοιχείο β), πρώτη πρόταση
Άρθρο 4δ παράγραφος 6 δεύτερο έως τέταρτο εδάφιο	—
Άρθρο 4δ παράγραφος 6 πέμπτο εδάφιο	Άρθρο 6 παράγραφος 2 δεύτερο εδάφιο
Άρθρο 4δ παράγραφος 8 δεύτερη περίπτωση	Άρθρο 6 παράγραφος 7
Άρθρο 4ε παράγραφος 1 πρώτη πρόταση του πρώτου εδαφίου	Άρθρο 8 παράγραφος 1 πρώτο εδάφιο
Άρθρο 4ε παράγραφος 1 δεύτερη πρόταση του πρώτου εδαφίου	Άρθρο 8 παράγραφος 4 δεύτερη περίπτωση του δευτέρου εδαφίου
Άρθρο 4ε παράγραφος 1 δεύτερο εδάφιο	Άρθρο 8 παράγραφος 1 δεύτερο εδάφιο
Άρθρο 4ε παράγραφος 2	Άρθρο 8 παράγραφος 2
Άρθρο 4ε παράγραφος 3	Άρθρο 8 παράγραφος 3
Άρθρο 4ε παράγραφος 4	—
Άρθρο 4ε παράγραφος 5	Άρθρο 8 παράγραφος 4, πρώτο εδάφιο και πρώτη περίπτωση του δευτέρου εδαφίου
Άρθρο 4στ παράγραφος 4 πρώτη και δεύτερη περίπτωση του δευτέρου εδαφίου	Άρθρο 9 παράγραφος 4 πρώτο και δεύτερο εδάφιο

Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 805/68	Παρών κανονισμός
Άρθρο 4ζ παράγραφος 3	Άρθρο 12 παράγραφος 2
Άρθρο 4ζ παράγραφος 4α	—
Άρθρο 4ζ παράγραφος 5	Άρθρο 12 παράγραφος 3
Άρθρο 4θ	—
Άρθρο 4ι παράγραφοι 1 έως 3	Άρθρο 23 παράγραφοι 1 έως 3
Άρθρο 4α	—
Άρθρο 4ιβ	Άρθρο 25
Άρθρο 5	—
Άρθρο 6 παράγραφος 1	Άρθρο 47 παράγραφος 2
Άρθρο 6 παράγραφος 2	Άρθρο 47 παράγραφος 3
Άρθρο 6 παράγραφος 3	Άρθρο 47 παράγραφος 4
Άρθρο 6 παράγραφος 4	Άρθρο 47 παράγραφος 5
Άρθρο 6 παράγραφος 5	Άρθρο 47 παράγραφος 6
Άρθρο 6 παράγραφος 6	Άρθρο 47 παράγραφος 7
Άρθρο 6 παράγραφος 7	Άρθρο 47 παράγραφος 8
Άρθρο 6α	—
Άρθρο 7	—
Άρθρο 8	Άρθρο 48
Άρθρο 9	Άρθρο 29
Άρθρο 10	Άρθρο 30
Άρθρο 11	Άρθρο 31
Άρθρο 12 παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο 2	Άρθρο 32 παράγραφος 1 δεύτερο εδάφιο
Άρθρο 12 παράγραφοι 2 έως 4	Άρθρο 32 παράγραφοι 2 έως 4
Άρθρο 13 παράγραφοι 1 έως 3	Άρθρο 33 παράγραφοι 1 έως 3
Άρθρο 13 παράγραφος 4 πρώτο και δεύτερο εδάφιο	Άρθρο 33 παράγραφος 4, πρώτο και δεύτερο εδάφιο
Άρθρο 13 παράγραφοι 5 έως 12	Άρθρο 33 παράγραφοι 5 έως 12
Άρθρο 14	Άρθρο 34
Άρθρο 15	Άρθρο 35
Άρθρο 16	Άρθρο 36
Άρθρο 22	—
Άρθρο 22α παράγραφος 1	Άρθρο 38 παράγραφος 1
Άρθρο 22α παράγραφος 2	—
Άρθρο 22α παράγραφος 3	Άρθρο 38 παράγραφος 2
Άρθρο 23	Άρθρο 39
Άρθρο 24	Άρθρο 40
Άρθρο 25	Άρθρο 41
Άρθρο 26 παράγραφος 1	Άρθρο 42
Άρθρο 26 παράγραφος 2	—
Άρθρο 27	Άρθρο 43
Άρθρο 28	Άρθρο 44
Άρθρο 29	—
Άρθρο 30	Άρθρο 45
Άρθρο 30α	—
Άρθρο 31	Άρθρο 46
Άρθρο 32	—
Άρθρο 33	—
Παράρτημα	—
Παράρτημα II	—

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 1255/1999 ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ**της 17ης Μαΐου 1999****περί κοινής οργάνωσης αγοράς στον τομέα του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων**

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως τα άρθρα 36 και 37,

την πρόταση της Επιτροπής⁽¹⁾,τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου⁽²⁾,τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής⁽³⁾,τη γνώμη της Επιτροπής των Περιφερειών⁽⁴⁾,τη γνώμη του Ελεγκτικού Συνεδρίου⁽⁵⁾,

Εκτιμώντας:

- (1) ότι η λειτουργία και η ανάπτυξη της κοινής αγοράς γεωργικών προϊόντων πρέπει να συνοδεύονται από τη θέσπιση μιας κοινής γεωργικής πολιτικής και ότι αυτή πρέπει ιδίως να συνεπάγεται μια κοινή οργάνωση των γεωργικών αγορών, η οποία να μπορεί να λάβει διάφορες μορφές ανάλογα με τα προϊόντα·
- (2) ότι σκοπός της κοινής γεωργικής πολιτικής είναι να επιτευχθούν οι στόχοι του άρθρου 33 της συνθήκης· ότι στο γαλακτοκομικό τομέα, προκειμένου να σταθεροποιηθούν οι αγορές και να εξασφαλισθεί ένα δίκαιο βιοτικό επίπεδο για το γεωργικό πληθυσμό, είναι αναγκαίο οι οργανισμοί παρέμβασης, βάσει συστήματος ενιαίας τιμής, να μπορούν να λαμβάνουν μέτρα παρέμβασης στην αγορά, στηριζόμενα σε ένα ενιαίο σύστημα τιμών, προβαίνοντας στην αγορά βουτύρου και αποκορυφωμένου γάλακτος σε σκόνη και στη χορήγηση

ενισχύσεων για την ιδιωτική αποθεματοποίηση των προϊόντων αυτών· ότι, ωστόσο, τα μέτρα αυτά πρέπει να έχουν ενιαίο χαρακτήρα κατά τρόπον ώστε να μην παρεμποδίζουν την ελεύθερη κυκλοφορία των σχετικών προϊόντων εντός της Κοινότητας·

- (3) ότι ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 3950/92 του Συμβουλίου, της 28ης Δεκεμβρίου 1992, για τη θέσπιση συμπληρωματικής εισφοράς στον τομέα του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων⁽⁶⁾, είχε ως σκοπό την αποκατάσταση της ισορροπίας μεταξύ προσφοράς και ζήτησης στην αγορά γάλακτος και γαλακτοκομικών προϊόντων και κατά συνέπεια τη μείωση των διαρθρωτικών πλεονασμάτων· ότι το καθεστώς αυτό θα εφαρμοσθεί για οκτώ περαιτέρω διαδοχικές περιόδους δώδεκα μηνών, αρχής γενομένης από την 1η Απριλίου 2000·
- (4) ότι για να ενθαρρυνθεί η κατανάλωση γάλακτος και γαλακτοκομικών προϊόντων στην Κοινότητα και για να βελτιωθεί η ανταγωνιστικότητα των προϊόντων αυτών στις διεθνείς αγορές, το επίπεδο της στήριξης της αγοράς πρέπει να μειωθεί, ιδίως μέσω της βαθμιαίας μείωσης των ενδεικτικών τιμών και των τιμών παρέμβασης για το βούτυρο και το αποκορυφωμένο γάλα σε σκόνη, αρχής γενομένης από την 1η Ιουλίου 2005·
- (5) ότι η εφαρμογή ενός καθεστώτος παρέμβασης για το βούτυρο πρέπει να συμβάλει στη διατήρηση της ανταγωνιστικής θέσης του βουτύρου στην αγορά και να καταστήσει δυνατή μία όσο το δυνατόν πιο ορθολογική αποθεματοποίηση· ότι οι απαιτήσεις ποιότητας που πρέπει να τηρούνται όσον αφορά το βούτυρο αποτελούν καθοριστικό παράγοντα για την επίτευξη των στόχων αυτών· ότι η αγορά από την παρέμβαση πρέπει να λαμβάνει χώρα καθόσον είναι αναγκαίο να διατηρηθεί η σταθερότητα της αγοράς με αναφορά στην τιμή της αγοράς βουτύρου στα κράτη μέλη, και θα πρέπει να πραγματοποιείται μέσω διαδικασίας διαγωνισμού·
- (6) ότι όσον αφορά την ενίσχυση για ιδιωτική αποθεματοποίηση βουτύρου σκόνη είναι να περιορισθεί η χορήγησή της στο βούτυρο που παράγεται από κράμα και γάλα κοινοτικής καταγωγής και να διατηρηθεί μία αναφορά στις εθνικές κλάσεις ποιότητας ως όρος επιλεξιμότητας·

(1) ΕΕ C 170 της 4.6.1998, σ. 38.

(2) Γνώμη που υιοθετήθηκε στις 6 Μαΐου 1999 (δεν έχει ακόμα δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα).

(3) ΕΕ C 407 της 28.12.1998, σ. 203.

(4) ΕΕ C 93 της 6.4.1999, σ. 1.

(5) ΕΕ C 401 της 22.12.1998, σ. 3.

(6) ΕΕ L 405 της 31.12.1992, σ. 1· κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1256/1999 (Βλέπε σ. 73 της παρούσας Επίσημης Εφημερίδας).

- (7) ότι, πέραν της παρέμβασης για το βούτυρο και τη νωπή κρέμα, απαιτούνται άλλα κοινοτικά μέτρα παρέμβασης προκειμένου να καταστεί εφικτή η καλύτερη δυνατή αξιοποίηση των πρωτεϊνών γάλακτος και προκειμένου να στηριχθούν οι τιμές των προϊόντων που έχουν ιδιαίτερη σημασία για τη διαμόρφωση των τιμών στην παραγωγή για το γάλα· ότι τα μέτρα αυτά πρέπει να λάβουν τη μορφή αγοράς αποκορυφωμένου γάλακτος σε σκόνη και χορήγησης ενισχύσεων στην ιδιωτική αποθεματοποίηση για το προϊόν αυτό· ότι, ωστόσο, η συνήθης αγορά αποκορυφωμένου γάλακτος σε σκόνη από την παρέμβαση μπορεί να ανασταλεί σε περίπτωση που έχει επιτευχθεί μια ορισμένη ποσότητα και μπορεί να αντικατασταθεί από την αγορά στο πλαίσιο μιας διαδικασίας διαγωνισμού·
- (8) ότι προκειμένου να αποφευχθούν στρεβλώσεις μεταξύ των φορέων που πωλούν στη δημόσια παρέμβαση και προς το συμφέρον μιας καλής διαχείρισης των κοινοτικών μέσων, πρέπει να καθοριστεί μία ελάχιστη απαίτηση για την περιεκτικότητα σε πρωτεΐνες του αποκορυφωμένου γάλακτος σε σκόνη που αγοράζεται από παρέμβαση· ότι η περιεκτικότητα αυτή πρέπει να καθοριστεί λαμβανομένων υπόψη των συνήθων εμπορικών κανόνων και κατά τρόπον ώστε να μην χρησιμοποιείται ως κριτήριο για τον αποκλεισμό από την παρέμβαση·
- (9) ότι για την εξισορρόπηση της αγοράς γάλακτος και τη σταθεροποίηση των τιμών της αγοράς για το γάλα και τα γαλακτοκομικά προϊόντα, θα πρέπει να προβλεφθούν συμπληρωματικά μέτρα που θα ενισχύσουν τη δυνατότητα διάθεσης των γαλακτοκομικών προϊόντων· ότι τα μέτρα αυτά θα πρέπει να συμπεριλάβουν αφενός τη χορήγηση ενίσχυσης για την ιδιωτική αποθεματοποίηση ορισμένων τύπων τυριών και αφετέρου τη χορήγηση ενισχύσεων για την εμπορία ορισμένων γαλακτοκομικών προϊόντων ενόψει ειδικών χρήσεων και προορισμών·
- (10) ότι, προκειμένου να ενθαρρυνθεί η κατανάλωση γάλακτος από τους νέους, πρέπει να προβλεφθεί η δυνατότητα για την Κοινότητα να αναλάβει ένα μέρος των δαπανών που προκύπτουν από τη χορήγηση ενίσχυσης για την παροχή γάλακτος στους μαθητές των σχολικών ιδρυμάτων·
- (11) ότι, ως αποτέλεσμα της μειωμένης στήριξης της αγοράς στο γαλακτοκομικό τομέα, πρέπει να θεσπισθούν μέτρα εισοδηματικής στήριξης για τους παραγωγούς γάλακτος· ότι τα μέτρα αυτά θα πρέπει να λάβουν τη μορφή πριμοδότησης γαλακτοπαραγωγής, το επίπεδο της οποίας θα πρέπει να αναπτυχθεί παράλληλα με τη βαθμιαία μείωση της στήριξης της αγοράς· ότι το επίπεδο στήριξης των ατομικών εισοδημάτων θα πρέπει να υπολογισθεί με βάση τις ατομικές ποσότητες αναφοράς των σχετικών παραγωγών· ότι, για να εξασφαλισθεί η ορθή εφαρμογή του καθεστώτος, για να ληφθούν υπόψη οι πολυμερείς δεσμεύσεις της Κοινότητας και για λόγους δημοσιονομικού ελέγχου, πρέπει η εν γένει στήριξη του εισοδήματος να διατηρηθεί στο επίπεδο των συνολικών ποσοτήτων αναφοράς των κρατών μελών, όπως αυτές εφαρμόζονται κατά την έναρξη της ισχύος του παρόντος κανονισμού·
- (12) ότι οι συνθήκες όσον αφορά την παραγωγή γάλακτος και την κατάσταση του εισοδήματος των παραγωγών ποικίλλουν σημαντικά στις διάφορες ζώνες παραγωγής της Κοινότητας· ότι ένα καθεστώς που θα κάλυπτε ολόκληρη την Κοινότητα με ενιαίες πληρωμές για γαλακτοπαραγωγή προς όλους τους παραγωγούς δεν θα είχε την αναγκαία ελαστικότητα ώστε να ανταποκρίνεται κατάλληλα στις διαρθρωτικές και φυσικές ανισότητες και στις διάφορες ανάγκες που προκύπτουν απ' αυτές· ότι γι' αυτό το λόγο είναι σκόπιμο να προβλεφθεί ένα ελαστικό πλαίσιο συμπληρωματικών κοινοτικών πληρωμών, που πρόκειται να καθορισθούν και που θα πραγματοποιούνται από τα κράτη μέλη στο πλαίσιο καθορισμένων συνολικών ποσών και σύμφωνα με ορισμένα κοινά κριτήρια· ότι τα συνολικά ποσά θα πρέπει να χορηγούνται στα κράτη μέλη βάσει της συνολικής τους ποσότητας αναφοράς για το γάλα· ότι τα κοινά κριτήρια σκοπό έχουν, μεταξύ άλλων, να αποτρέψουν τις διακρίσεις που θα είχαν ως συνέπεια οι συμπληρωματικές πληρωμές και να λάβουν πλήρως υπόψη τις σχετικές πολυμερείς δεσμεύσεις της Κοινότητας· ότι, ειδικότερα, σημασία έχει να υποχρεωθούν τα κράτη μέλη να κάνουν χρήση της διακριτικής τους ευχέρειας αποκλειστικά βάσει αντικειμενικών κριτηρίων, να λάβουν πλήρως υπόψη την έννοια της ίσης μεταχείρισης και να αποτρέψουν στρεβλώσεις της αγοράς και της ανταγωνιστικότητας· ότι πρέπει να προβλεφθούν οι μορφές τις οποίες μπορούν να λάβουν οι εν λόγω συμπληρωματικές πληρωμές· ότι θα πρέπει να συνίστανται σε συμπληρωματικές πριμοδοτήσεις και σε πληρωμές βάσει της έκτασης·
- (13) ότι οι συμπληρωματικές πριμοδοτήσεις θα πρέπει να χορηγούνται επιπλέον στα ποσά των πριμοδοτήσεων γαλακτοπαραγωγής που χορηγούνται ανά τόνο διαθέσιμων ποσοτήτων αναφοράς για πριμοδότηση· ότι είναι επίσης αναγκαίο να περιορισθεί το συνολικό ποσό της στήριξης, το οποίο μπορεί να χορηγηθεί ανά ποσό πριμοδότησης και ανά έτος·
- (14) ότι οι συμπληρωματικές πληρωμές βάσει της έκτασης πρέπει να χορηγούνται αποκλειστικά για μόνιμους βοσκότοπους, οι οποίοι δεν τυγχάνουν άλλων κοινοτικών μέτρων στήριξης της αγοράς· ότι οι πληρωμές βάσει της έκτασης πρέπει να εφαρμόζονται εντός των ορίων των περιφερειακών βασικών εκτάσεων μόνιμων βοσκότοπων, που πρόκειται να καθοριστούν από τα κράτη μέλη σύμφωνα με ιστορικά στοιχεία αναφοράς· ότι το μέγιστο ποσό της πληρωμής βάσει της έκτασης, που μπορεί να χορηγηθεί ανά εκτάριο, συμπεριλαμβανομένων των συμπληρωματικών πληρωμών βάσει της έκτασης στο πλαίσιο της κοινής οργάνωσης αγοράς για το βόειο κρέας, πρέπει να είναι συγκρίσιμο με τη μέση στήριξη ανά εκτάριο σύμφωνα με το καθεστώς στήριξης για τους παραγωγούς ορισμένων αροτραίων καλλιεργειών·

- (15) ότι για να επιτευχθεί η επιδιωκόμενη οικονομική επίπτωση, οι απευθείας πληρωμές πρέπει να παρέχονται εντός ορισμένων χρονικών ορίων·
- (16) ότι σε περίπτωση που απαγορευθεί η χορήγηση σωματοτροπίνης βοοειδών στις αγελάδες γαλακτοπαραγωγής σύμφωνα με την κοινοτική νομοθεσία, η Επιτροπή θα πρέπει να προβλέψει κυρώσεις ανάλογες με αυτές που προβλέπονται στην κοινή οργάνωση αγοράς στον τομέα του βοείου κρέατος στην περίπτωση χρησιμοποίησης ορισμένων απαγορευμένων ουσιών στην παραγωγή βοείου κρέατος·
- (17) ότι η δημιουργία μιας ενιαίας κοινοτικής αγοράς για το γάλα και τα γαλακτοκομικά προϊόντα συνεπάγεται τη θέσπιση ενός ενιαίου καθεστώτος συναλλαγών στα εξωτερικά σύνορα της Κοινότητας· ότι ένα καθεστώς συναλλαγών που περιλαμβάνει εισαγωγικούς δασμούς και επιστροφές κατά την εξαγωγή, πέραν των μέτρων παρέμβασης, πρέπει κατ' αρχήν να συμβάλει στη σταθεροποίηση της κοινοτικής αγοράς· ότι το καθεστώς συναλλαγών πρέπει να στηρίζεται σε δεσμεύσεις οι οποίες είναι αποδεκτές στο πλαίσιο των πολυμερών εμπορικών διαπραγματεύσεων του Γύρου της Ουρουγουάης·
- (18) ότι, προκειμένου να ελεγχθεί ο όγκος των συναλλαγών με τις τρίτες χώρες στον τομέα του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων, θα πρέπει να προβλεφθεί ένα καθεστώς πιστοποιητικών εισαγωγής και εξαγωγής για ορισμένα προϊόντα, το οποίο θα προβλέπει τη σύσταση εγγύησης η οποία θα εξασφαλίζει ότι πραγματοποιούνται όντως οι συναλλαγές για τις οποίες έχουν χορηγηθεί τέτοιου είδους πιστοποιητικά·
- (19) ότι, προκειμένου να προληφθούν ή να αντιμετωπισθούν οι αρνητικές συνέπειες στην κοινοτική αγορά οι οποίες ενδέχεται να προκύψουν από τις εισαγωγές ορισμένων γεωργικών προϊόντων, οι εισαγωγές ενός ή περισσότερων από τα προϊόντα αυτά πρέπει να υπόκεινται στην καταβολή συμπληρωματικού εισαγωγικού δασμού, εφόσον πληρούνται ορισμένοι όροι·
- (20) ότι είναι σκόπιμο, υπό ορισμένες προϋποθέσεις, να ανατεθεί στην Επιτροπή η αρμοδιότητα να ανοίγει και να διαχειρίζεται τις δασμολογικές ποσοστώσεις που απορρέουν από τις διεθνείς συμφωνίες οι οποίες έχουν συναφθεί δυνάμει της συνθήκης ή από άλλες πράξεις του Συμβουλίου· ότι, επιπλέον, η Επιτροπή πρέπει να διαθέτει ανάλογες αρμοδιότητες όσον αφορά ορισμένες δασμολογικές ποσοστώσεις που ανοίγονται από τρίτες χώρες·
- (21) ότι οι διατάξεις για τη χορήγηση επιστροφής κατά την εξαγωγή προς τρίτες χώρες, η οποία βασίζεται στη διαφορά μεταξύ των τιμών στην Κοινότητα και των τιμών στην παγκόσμια αγορά, και η οποία εμπίπτει στο πλαίσιο της συμφωνίας για τη γεωργία του ΠΟΕ⁽¹⁾, πρέπει να συμβάλει στη διασφάλιση της συμμετοχής της Κοινότητας στο παγκόσμιο εμπόριο γάλακτος και γαλακτοκομικών προϊόντων· ότι οι επιστροφές αυτές θα πρέπει να υπόκεινται σε περιορισμούς όσον αφορά την ποσότητα και την αξία·
- (22) ότι η τήρηση των ορίων όσον αφορά την αξία πρέπει να εξασφαλίζεται τη στιγμή του καθορισμού των επιστροφών μέσω του ελέγχου των πληρωμών σύμφωνα με τους κανόνες που ισχύουν όσον αφορά το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Προσανατολισμού και Εγγυήσεων· ότι ο έλεγχος μπορεί να διευκολυνθεί μέσω του υποχρεωτικού προκαθορισμού των επιστροφών, ενώ θα παρέχεται η δυνατότητα, στην περίπτωση διαφοροποιημένων επιστροφών, της αλλαγής του ειδικά καθορισμένου προορισμού εντός μιας γεωγραφικής περιοχής, στην οποία εφαρμόζεται ένα ενιαίο ποσοστό επιστροφής· ότι στην περίπτωση αλλαγής του προορισμού, η επιστροφή που εφαρμόζεται στον πραγματικό προορισμό θα καταβάλλεται, αφού καθοριστεί ένα ανώτατο όριο για το ποσό που εφαρμόζεται στον προορισμό που έχει προκαθοριστεί·
- (23) ότι για να εξασφαλισθεί η τήρηση των ποσοτικών ορίων απαιτείται η θέσπιση ενός αξιόπιστου και αποτελεσματικού συστήματος ελέγχου· ότι για το σκοπό αυτό η χορήγηση επιστροφών πρέπει να υπόκειται στην εκδοση πιστοποιητικών εξαγωγής· ότι οι επιστροφές πρέπει να χορηγούνται μέχρι τα διαθέσιμα όρια, ανάλογα με την ειδική κατάσταση που επικρατεί για κάθε σχετικό προϊόν· ότι εξαιρέσεις από τον κανόνα αυτό πρέπει να επιτρέπονται μόνο στην περίπτωση μεταποιημένων προϊόντων που δεν απαριθμούνται στο παράρτημα II της συνθήκης, στα οποία δεν εφαρμόζονται ποσοτικά όρια, και στην περίπτωση ενεργειών επισιτιστικής βοήθειας, που απαλλάσσονται από κάθε είδους όριο· ότι ο έλεγχος των ποσοτήτων που εξαγονται βάσει επιστροφών κατά τη διάρκεια των περιόδων εμπορίας, όπως αναφέρονται στη συμφωνία για τη γεωργία του ΠΟΕ, πρέπει να διεξάγεται βάσει πιστοποιητικών εξαγωγής, που εκδίδονται για κάθε περίοδο εμπορίας·
- (24) ότι, πέραν του προαναφερθέντος συστήματος και κατά το μέτρο που είναι αναγκαίο για την καλή λειτουργία του, πρέπει να ληφθούν μέτρα για τη ρύθμιση ή, εφόσον απαιτείται από την κατάσταση της αγοράς, για την απαγόρευση της χρησιμοποίησης του καθεστώτος τελειοποίησης προς επανεξαγωγή·
- (25) ότι σκόπιμο είναι να προβλεφθούν μέτρα, τα οποία θα λαμβάνονται σε περίπτωση που μία ουσιαστική αύξηση ή μείωση των τιμών διαταράσσει ή απειλεί να διαταράξει την κοινοτική αγορά·

(1) ΕΕ L 336 της 23.12.1994, σ. 22.

- (26) ότι το καθεστώς τελωνειακών δασμών καθιστά περιττά όλα τα άλλα προστατευτικά μέτρα στα εξωτερικά σύνορα της Κοινότητας· ότι, ωστόσο, η εσωτερική αγορά και το καθεστώς δασμών ενδέχεται σε εξαιρετικές περιπτώσεις να αποβεί αναποτελεσματικό· ότι στις περιπτώσεις αυτές, προκειμένου να μην αφηθεί η κοινοτική αγορά χωρίς προστασία έναντι διαταραχών οι οποίες μπορούν να προκύψουν από την κατάσταση αυτή, η Κοινότητα πρέπει να είναι σε θέση να λάβει όλα τα απαραίτητα μέτρα χωρίς καθυστέρηση· ότι τα μέτρα αυτά θα πρέπει να είναι σύμφωνα με τις υποχρεώσεις που απορρέουν από τις σχετικές συμφωνίες στο πλαίσιο του ΠΟΕ·
- (27) ότι οι περιορισμοί της ελεύθερης κυκλοφορίας που προκύπτουν από την εφαρμογή μέτρων για την πρόληψη της εξάπλωσης των ζωνοσώων μπορούν να δημιουργήσουν δυσκολίες στην αγορά ενός ή περισσότερων κρατών μελών· ότι πρέπει να θεσπισθούν εξαιρετικά μέτρα στήριξης της αγοράς προκειμένου να αντιμετωπισθούν οι εν λόγω καταστάσεις·
- (28) ότι η εγκαθίδρυση της ενιαίας αγοράς ενδέχεται να τεθεί σε κίνδυνο από την χορήγηση ορισμένων ενισχύσεων· ότι για το σκοπό αυτό οι διατάξεις της συνθήκης, οι οποίες επιτρέπουν την εξέταση των ενισχύσεων που χορηγούνται από τα κράτη μέλη και την απαγόρευση εκείνων που είναι ασυμβίβαστες με την κοινή αγορά, πρέπει να εφαρμόζονται στην κοινή οργάνωση αγοράς στον τομέα του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων·
- (29) ότι είναι αναγκαίο, καθ' ον χρόνο θα αναπτύσσεται η κοινή αγορά στον τομέα του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων να ενημερώνονται αμοιβαία τα κράτη μέλη και η Επιτροπή όσον αφορά την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού·
- (30) ότι για να διευκολυνθεί η εφαρμογή των προτεινόμενων μέτρων, πρέπει να προβλεφθεί μία διαδικασία για την επίτευξη στενής συνεργασίας μεταξύ των κρατών μελών και της Επιτροπής στο πλαίσιο μιας επιτροπής διαχείρισης·
- (31) ότι οι δαπάνες που πραγματοποιούνται από τα κράτη μέλη συνεπεία των υποχρεώσεών τους που απορρέουν από την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού πρέπει να χρηματοδοτούνται από την Κοινότητα σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1258/1999 του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1999, σχετικά με τη χρηματοδότηση της κοινής γεωργικής πολιτικής⁽¹⁾·
- (32) ότι η κοινή οργάνωση αγοράς στον τομέα του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων πρέπει να λαμβάνει συγχρόνως υπόψη τους στόχους που ορίζονται στα άρθρα 33 και 131 της συνθήκης·
- (33) ότι η κοινή οργάνωση αγοράς στον τομέα του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων που δημιουργήθηκε με τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 804/68 του Συμβουλίου, της 27ης Ιουνίου 1968, περί κοινής οργάνωσης αγοράς στον τομέα του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων⁽²⁾, έχει επανειλημμένα τροποποιηθεί· ότι λόγω του αριθμού τους, του σύνθετου χαρακτήρα τους και της διασποράς τους σε διάφορα φύλλα της Επίσημης Εφημερίδας, τα κείμενα αυτά είναι δύσκολα στη χρήση τους και στερούνται σαφήνειας, η οποία αποτελεί ουσιαστικό στοιχείο για τη νομοθεσία· ότι υπό τις συνθήκες αυτές πρέπει να ανασυνταχθούν σε ένα νέο κανονισμό και ο προαναφερθείς κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 804/68 πρέπει να καταργηθεί· ότι οι ουσιαστικές διατάξεις των κανονισμών (ΕΟΚ) αριθ. 986/68⁽³⁾, (ΕΟΚ) αριθ. 987/68⁽⁴⁾, (ΕΟΚ) αριθ. 508/71⁽⁵⁾, (ΕΟΚ) αριθ. 1422/78⁽⁶⁾, (ΕΟΚ) αριθ. 1723/81⁽⁷⁾, (ΕΟΚ) αριθ. 2990/82⁽⁸⁾, (ΕΟΚ) αριθ. 1842/83⁽⁹⁾, (ΕΟΚ) αριθ. 865/84⁽¹⁰⁾ και (ΕΟΚ) αριθ. 777/87⁽¹¹⁾ έχουν ενσωματωθεί στον παρόντα κανονισμό και πρέπει κατά συνέπεια να καταργηθούν·
- (34) ότι η μετάβαση από τις ρυθμίσεις που προβλέπονται στον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 804/68 προς αυτές που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό ενδέχεται να οδηγήσει σε δυσκολίες, τις οποίες δεν ρυθμίζει ο παρών κανονισμός· ότι προκειμένου να αντιμετωπισθεί το ενδεχόμενο αυτό, η Επιτροπή θα πρέπει να εκδίδει τα απαιτούμενα μεταβατικά μέτρα· ότι, επιπλέον η Επιτροπή εξουσιοδοτείται να επιλύσει ειδικά πρακτικά προβλήματα,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

- (²) ΕΕ L 148 της 27.6.1968, σ. 13· κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1587/96 (ΕΕ L 206 της 16.8.1996, σ. 21).
- (³) ΕΕ L 169 της 18.7.1968, σ. 4· κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1802/95 (ΕΕ L 174 της 26.7.1995, σ. 31).
- (⁴) ΕΕ L 169 της 18.7.1968, σ. 6· κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1435/90 (ΕΕ L 138 της 31.5.1990, σ. 8).
- (⁵) ΕΕ L 58 της 11.3.1971, σ. 1.
- (⁶) ΕΕ L 171 της 28.6.1978, σ. 14.
- (⁷) ΕΕ L 172 της 30.6.1981, σ. 14· κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 863/84 (ΕΕ L 90 της 1.4.1984, σ. 23).
- (⁸) ΕΕ L 314 της 10.11.1982, σ. 26· κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2442/96 (ΕΕ L 333 της 21.12.1996, σ. 1).
- (⁹) ΕΕ L 183 της 7.7.1983, σ. 1· κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1958/97 (ΕΕ L 277 της 10.10.1997, σ. 1).
- (¹⁰) ΕΕ L 90 της 1.4.1984, σ. 25.
- (¹¹) ΕΕ L 78 της 20.3.1987, σ. 10· κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1634/91 (ΕΕ L 150 της 15.6.1991, σ. 26).

(¹) Βλέπε σ. 103 της παρούσας Επίσημης Εφημερίδας.

Άρθρο 1

Η κοινή οργάνωση αγοράς στον τομέα του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων διέπει τα ακόλουθα προϊόντα:

Κωδικός ΣΟ	Περιγραφή εμπορευμάτων
α) 0401	Γάλα και κρέμα γάλακτος (ανθόγαλα) που δεν είναι συμπυκνωμένα και δεν περιέχουν ζάχαρη ή άλλα γλυκαντικά
β) 0402	Γάλα και κρέμα γάλακτος (ανθόγαλα), συμπυκνωμένα ή με προσθήκη ζάχαρης ή άλλων γλυκαντικών
γ) 0403 10 11 έως 39	Βουτυρόγαλα, πηγμένο γάλα και πηγμένη κρέμα, γιαούρτι, κεφίρ και άλλα γάλατα και κρέμες που έχουν υποστεί ζύμωση ή έχουν καταστεί όξινα, έστω και συμπυκνωμένο ή με προσθήκη ζάχαρης ή άλλων γλυκαντικών, μη αρωματισμένα και χωρίς προσθήκη φρούτων, καρπών ή κακάο
0403 90 11 έως 69	
δ) 0404	Ορός γάλακτος, έστω και συμπυκνωμένος ή με προσθήκη ζάχαρης ή άλλων γλυκαντικών. Προϊόντα που αποτελούνται από φυσικά συστατικά του γάλακτος, έστω και με προσθήκη ζάχαρης ή άλλων γλυκαντικών, που δεν κατονομάζονται ούτε περιλαμβάνονται αλλού
ε) ex 0405	Βούτυρα και άλλες λιπαρές ουσίες του γάλακτος· γαλακτοκομικοί πολτοί για επάλειψη, περιεκτικότητας σε λιπαρές ουσίες ανώτερης του 75 % αλλά κατώτερης του 80 %
στ) 0406	Τυριά και πηγμένο γάλα για τυρί
ζ) 1702 19 00	Λακτόζη και σιρόπι λακτόζης χωρίς προσθήκη αρωματικών ή χρωστικών ουσιών, με περιεκτικότητα κατά βάρος 99 % ή ανώτερη σε λακτόζη εκφραζόμενη σε άνυδρη λακτόζη υπολογιζόμενη σε ξηρά ουσία
η) 2106 90 51	Σιρόπι λακτόζης, αρωματισμένο ή με προσθήκη χρωστικών ουσιών
θ) ex 2309	Παρασκευάσματα των τύπων που χρησιμοποιούνται για τη διατροφή των ζώων: — Παρασκευάσματα και τροφές που περιέχουν προϊόντα για τα οποία εφαρμόζεται ο παρών κανονισμός, άμεσα ή δυνάμει του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2730/75 του Συμβουλίου ⁽¹⁾ με εξαίρεση τα παρασκευάσματα και τροφές για τα οποία εφαρμόζεται ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 1766/92 του Συμβουλίου ⁽²⁾ .

⁽¹⁾ ΕΕ L 281 της 1.11.1975, σ. 20· κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2931/95 (ΕΕ L 307 της 20.12.1995, σ. 10).

⁽²⁾ ΕΕ L 181 της 1.7.1992, σ. 21· κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 923/96 (ΕΕ L 126 της 24.5.1996, σ. 37).

ΤΙΤΛΟΣ Ι

ΕΣΩΤΕΡΙΚΗ ΑΓΟΡΑ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ι

Τιμές

Άρθρο 2

Η γαλακτοκομική περίοδος αρχίζει την 1η Ιουλίου και λήγει την 30ή Ιουνίου του επομένου έτους για όλα τα προϊόντα που αναφέρονται στο άρθρο 1.

Άρθρο 3

1. Η ενδεικτική τιμή στην Κοινότητα, εκφραζόμενη σε ευρώ ανά 100 kg, καθορίζεται για το γάλα που περιέχει 3,7 % λιπαρές ουσίες, παραδοτέο στα γαλακτοκομεία, ως εξής:

- 30,98 για την περίοδο από την 1η Ιουλίου 2000 έως τις 30 Ιουνίου 2005,
- 29,23 για την περίοδο από την 1η Ιουλίου 2005 έως τις 30 Ιουνίου 2006,
- 27,47 για την περίοδο από την 1η Ιουλίου 2006 έως τις 30 Ιουνίου 2007,
- 25,72 από την 1η Ιουλίου 2007.

Η ενδεικτική τιμή είναι η τιμή γάλακτος που επιδιώκεται να εξασφαλισθεί για το σύνολο του γάλακτος που πωλείται από τους παραγωγούς στην αγορά της Κοινότητας και στις εξωτερικές αγορές.

2. Το Συμβούλιο μπορεί σύμφωνα με την διαδικασία που αναφέρεται στο άρθρο 37 παράγραφος 2 της συνθήκης, να τροποποιήσει την ενδεικτική τιμή.

Άρθρο 4

1. Οι τιμές παρέμβασης στην Κοινότητα, εκφραζόμενες σε ευρώ ανά 100 kg, καθορίζονται:

α) για το βούτυρο:

- 328,20 για την περίοδο από την 1η Ιουλίου 2000 έως τις 30 Ιουνίου 2005,

— 311,79 για την περίοδο από την 1η Ιουλίου 2005 έως τις 30 Ιουνίου 2006,

— 295,38 για την περίοδο από την 1η Ιουλίου 2006 έως τις 30 Ιουνίου 2007,

— 278,97 από την 1η Ιουλίου 2007·

β) για το αποκορυφωμένο γάλα σε σκόνη σε:

— 205,52 για την περίοδο από την 1η Ιουλίου 2000 έως τις 30 Ιουνίου 2005,

— 195,24 για την περίοδο από την 1η Ιουλίου 2005 έως τις 30 Ιουνίου 2006,

— 184,97 για την περίοδο από την 1η Ιουλίου 2006 έως τις 30 Ιουνίου 2007,

— 174,69 από την 1η Ιουλίου 2007.

2. Το Συμβούλιο μπορεί σύμφωνα με τη διαδικασία που αναφέρεται στο άρθρο 37 παράγραφος 2 της συνθήκης να τροποποιήσει τις τιμές παρέμβασης.

Άρθρο 5

Το καθεστώς τιμών θεσπίζεται με την επιφύλαξη της εφαρμογής του καθεστώτος συμπληρωματικής εισφοράς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΙ

Καθεστώς παρέμβσεων

Άρθρο 6

1. Όταν οι τιμές αγοράς του βουτύρου βρίσκονται σε ένα ή περισσότερα κράτη μέλη σε επίπεδο κατώτερο του 92 % της τιμής παρέμβασης για μία αντιπροσωπευτική περίοδο, η αγορά από τους οργανισμούς παρέμβασης πρέπει να πραγματοποιείται στο σχετικό(-ά) κρατός(-η) μέλος(-η) στο πλαίσιο διαδικασίας διαγωνισμού βάσει όρων που πρόκειται να καθορισθούν.

Η τιμή αγοράς που καθορίζεται από την Επιτροπή δεν πρέπει να είναι κατώτερη από το 90 % της τιμής παρέμβασης.

Όταν οι τιμές της αγοράς στο σχετικό(-ά) κράτος(-η) μέλος(-η) βρίσκεται σε επίπεδο ίσο με ή ανώτερο από 92 % της τιμής παρέμβασης για μία αντιπροσωπευτική περίοδο, οι αγορές μέσω διαδικασίας διαγωνισμού αναστέλλονται.

2. Σύμφωνα με την παράγραφο 1, ο οργανισμός παρέμβασης μπορεί να αγοράζει μόνο το βούτυρο που παράγεται απευθείας και αποκλειστικώς από παστεριωμένο κρέμα σε εγκεκριμένη επιχείρηση της Κοινότητας και:

α) το οποίο παρουσιάζει τα ακόλουθα χαρακτηριστικά:

- ελάχιστη περιεκτικότητα κατά βάρος σε λιπαρές ουσίες βουτύρου 82 % και μέγιστη περιεκτικότητα κατά βάρος 16 % σε ύδωρ,
- δεν υπερβαίνει, κατά την αγορά, μια ορισμένη ανώτατη ηλικία που πρόκειται να καθοριστεί,
- πληροί ορισμένους όρους όσον αφορά την ελάχιστη ποιότητα και τη συσκευασία·

β) το οποίο ανταποκρίνεται σε ορισμένες απαιτήσεις, που θα καθοριστούν, όσον αφορά ιδίως:

- τη διατήρηση, και δη τις συμπληρωματικές απαιτήσεις που μπορούν να προβλεφθούν από τους οργανισμούς παρέμβασης,
- την περιεκτικότητα σε ελεύθερα λιπαρά οξέα,
- τα ποσοστά του υπεροξειδίου,
- τη μικροβιολογική ποιότητα,
- τα αισθητικά χαρακτηριστικά (όψη, υφή, γεύση και οσμή).

Στη συσκευασία του βουτύρου το οποίο ανταποκρίνεται στις εθνικές απαιτήσεις ποιότητας μπορούν να αναγράφονται εθνικές κλάσεις ποιότητας, που θα καθοριστούν αργότερα.

Το κατ' αποκοπήν κόστος μεταφοράς βαρύνει, υπό ορισμένους όρους, τον οργανισμό παρέμβασης εφόσον το βούτυρο μεταφέρεται σε ψυκτική εγκατάσταση που βρίσκεται σε απόσταση μεγαλύτερη από απόσταση που πρόκειται να καθοριστεί από τον τόπο αποθήκευσης του βουτύρου.

3. Ενισχύσεις για την ιδιωτική αποθεματοποίηση χορηγούνται για:

- την κρέμα,
- το μη αλατισμένο βούτυρο που παράγεται από γάλα ή κρέμα σε εγκεκριμένη επιχείρηση της Κοινότητας, ελάχιστης περιεκτικότητας κατά βάρος σε λιπαρές ουσίες βουτύρου 82 % και μέγιστης περιεκτικότητας κατά βάρος σε νερό 16 %,

- το αλατισμένο βούτυρο που παράγεται από γάλα ή κρέμα σε εγκεκριμένη επιχείρηση της Κοινότητας, ελάχιστης περιεκτικότητας κατά βάρος σε λιπαρές ουσίες βουτύρου 80 %, μέγιστης περιεκτικότητας κατά βάρος σε νερό 16 % και μέγιστης περιεκτικότητας κατά βάρος σε αλάτι 2 %.

Το βούτυρο κατατάσσεται σύμφωνα με τις εθνικές κλάσεις ποιότητας που πρόκειται να καθοριστούν και διαθέτει ανάλογη σημαση.

Το ποσό της ενίσχυσης καθορίζεται βάσει των δαπανών αποθεματοποίησης και της προβλεπόμενης εξέλιξης των τιμών νωπού βουτύρου και βουτύρου αποθεματοποίησης. Αν, κατά την έξοδο από τα αποθέματα, η αγορά έχει εξελιχθεί κατά δυσμενή και απρόβλεπτο, κατά την είσοδο στα αποθέματα, τρόπο, το ποσό της ενισχύσεως μπορεί να αυξάνεται.

Η ενίσχυση στην ιδιωτική αποθεματοποίηση εξαρτάται από τη σύναψη συμβάσεως αποθεματοποίησης, σύμφωνα με τις διατάξεις που πρόκειται να καθοριστούν, από τον οργανισμό παρέμβασης του κράτους μέλους όπου αποθηκεύεται η ενισχυόμενη κρέμα ή βούτυρο.

Εάν απαιτείται από την αγορά, η Επιτροπή μπορεί να αποφασίσει, να προβεί στην εκ νέου διάθεση στην αγορά μέρους ή συνόλου της κρέμας ή του βουτύρου που αποτελεί αντικείμενο σύμβασης ιδιωτικής αποθεματοποίησης.

4. Η διάθεση του βουτύρου που έχει αγοραστεί από τους οργανισμούς παρέμβασης γίνεται σε μια ελάχιστη τιμή και με όρους που πρόκειται να καθοριστούν ούτως ώστε να μη διακυβευτεί η ισορροπία της αγοράς και να διασφαλιστεί η ίση μεταχείριση και η πρόσβαση των αγοραστών στο πωλούμενο βούτυρο. Όταν το προς πώληση βούτυρο προορίζεται για εξαγωγή, μπορούν να καθοριστούν ειδικοί όροι προκειμένου να εξασφαλιστεί ότι το προϊόν δεν εκτρέπεται του προορισμού του και να ληφθούν υπόψη οι ειδικοί όροι των εν λόγω πωλήσεων.

Για το βούτυρο που διατηρείται σε δημόσια αποθεματοποίηση και που δεν μπορεί να διατεθεί υπό κανονικές συνθήκες κατά τη διάρκεια μιας γαλακτοκομικής περιόδου, λαμβάνονται τα κατάλληλα μέτρα. Εφόσον δικαιολογείται από τη φύση των εν λόγω μέτρων, λαμβάνονται επίσης ειδικά μέτρα προκειμένου να διατηρηθούν οι δυνατότητες διάθεσης των προϊόντων που έχουν τύχει των ενισχύσεων για την ιδιωτική αποθεματοποίηση που αναφέρονται στην παράγραφο 3.

5. Το καθεστώς παρέμβασης εφαρμόζεται κατά τρόπο ώστε:

- να διατηρηθεί η ανταγωνιστικότητα του βουτύρου στην αγορά,
- να διασφαλιστεί στο μέτρο του δυνατού η αρχική ποιότητα του βουτύρου,

- να πραγματοποιηθεί η ορθολογικότερη δυνατή αποθεματοποίηση.

6. Κατά την έννοια του παρόντος άρθρου:

- ως «γάλα» νοείται το αγελαδινό γάλα που παράγεται στην Κοινότητα,
- ως «κρέμα» νοείται η κρέμα που λαμβάνεται απευθείας και αποκλειστικά από γάλα.

Άρθρο 7

1. Ο οργανισμός παρεμβάσεως που ορίζεται από κάθε κράτος μέλος αγοράζει στην τιμή παρέμβασης, υπό τους όρους που θα καθοριστούν, το αποκορυφωμένο γάλα σε σκόνη πρώτης ποιότητας που παρασκευάζεται με τη μέθοδο του ραντισμού (spray) σε εγκεκριμένη επιχείρηση στην Κοινότητα, απευθείας και αποκλειστικά από αποκορυφωμένο γάλα το οποίο προσφέρεται κατά τη διάρκεια της περιόδου από 1ης Μαρτίου έως 31 Αυγούστου και:

- τηρεί ελάχιστη περιεκτικότητα κατά βάρος σε πρωτεϊνικές ουσίες 35,6 % επί του στερεού και χωρίς λιπαρά υπολείμματα,
- ικανοποιεί τις απαιτήσεις διατηρήσεως που θα καθορισθούν,
- πληροί τους όρους που θα καθορισθούν όσον αφορά την ελάχιστη ποσότητα και τη συσκευασία.

Εντούτοις, οι οργανισμοί παρέμβασης αγοράζουν επίσης το αποκορυφωμένο γάλα σε σκόνη, του οποίου η περιεκτικότητα σε πρωτεϊνικές ύλες του στερεού και χωρίς λιπαρά υπολείμματος είναι τουλάχιστον 31,4 % και κατώτερη του 35,6 %, εφόσον πληρούνται οι άλλοι όροι που προβλέπονται στο πρώτο εδάφιο. Στην περίπτωση αυτή, η τιμή αγοράς ισούται με την τιμή παρέμβασης μειωμένη κατά 1,75 % ανά ποσοστιαία μονάδα κάτω της περιεκτικότητας του 35,6 %.

Η τιμή παρέμβασης είναι η ισχύουσα την ημέρα παρασκευής του αποκορυφωμένου γάλακτος σε σκόνη και εφαρμόζεται στο αποκορυφωμένο γάλα σε σκόνη που παραδίδεται στην αποθήκη η οποία ορίζεται από τον οργανισμό παρέμβασης. Οι κατ' αποκοπήν δαπάνες μεταφοράς βαρύνουν, υπό όρους που θα καθοριστούν, τον οργανισμό παρέμβασης αν το αποκορυφωμένο γάλα σε σκόνη έχει παραδοθεί σε αποθήκη που βρίσκεται πέραν μιας αποστάσεως, η οποία θα καθοριστεί, από τον τόπο στον οποίο είχε αποθηκευθεί το αποκορυφωμένο γάλα σε σκόνη.

Το αποκορυφωμένο γάλα σε σκόνη μπορεί να αποθηκευθεί μόνο, σε αποθήκες που πληρούν τους όρους που θα καθοριστούν.

2. Η Επιτροπή μπορεί να αναστείλει την αγορά αποκορυφωμένου γάλακτος σε σκόνη που προβλέπεται στην

παράγραφο 1, μόλις οι ποσότητες που προσφέρονται στην παρέμβαση κατά την περίοδο από 1η Μαρτίου έως 31 Αυγούστου κάθε έτους υπερβούν 109 000 τόνους.

Στην περίπτωση αυτή η αγορά από τους οργανισμούς παρέμβασης μπορεί να διεξαχθεί στο πλαίσιο μόνιμου διαγωνισμού βάσει λεπτομερειών που πρόκειται να καθοριστούν.

3. Η χορήγηση ενίσχυσης για την ιδιωτική αποθεματοποίηση αποκορυφωμένου γάλακτος σε σκόνη πρώτης ποιότητας, το οποίο παράγεται σε εγκεκριμένη επιχείρηση στην Κοινότητα, απευθείας και αποκλειστικά από αποκορυφωμένο γάλα, μπορεί να αποφασισθεί, ιδίως εάν από την εξέλιξη των τιμών και των αποθεμάτων του προϊόντος αυτού διαπιστώνεται σοβαρή αστάθεια της αγοράς που μπορεί να εξαλειφθεί ή να μειωθεί με εποχιακή αποθήκευση. Για να μπορέσει να επωφεληθεί της ενισχύσεως, το αποκορυφωμένο γάλα σε σκόνη πρέπει να πληροί όρους που θα καθοριστούν.

Το ποσό της ενίσχυσης καθορίζεται βάσει των δαπανών αποθεματοποίησης και προβλεπόμενης εξέλιξης των τιμών του αποκορυφωμένου γάλακτος σε σκόνη.

Η ενίσχυση στην ιδιωτική αποθεματοποίηση εξαρτάται από τη σύναψη συμβάσεως αποθεματοποίησης, σύμφωνα με διατάξεις που θα καθοριστούν από τον οργανισμό παρέμβασης του κράτους μέλους στην επικράτεια του οποίου έχει αποθεματοποιηθεί το αποκορυφωμένο γάλα σε σκόνη το οποίο δικαιούται ενίσχυσης. Αν απαιτείται από την αγορά, η Επιτροπή μπορεί να αποφασίσει, να προβεί στην εκ νέου διάθεση στην αγορά μέρους ή του συνόλου του αποκορυφωμένου γάλακτος σε σκόνη το οποίο είναι αποθεματοποιημένο με σύμβαση ιδιωτικής αποθεματοποίησης.

4. Η διάθεση του αποκορυφωμένου γάλακτος σε σκόνη που έχει αγορασθεί από τους οργανισμούς παρέμβασης διενεργείται σε ελάχιστη τιμή και υπό τέτοιους όρους ώστε να μην διακυβευτεί η ισορροπία της αγοράς και να διασφαλισθούν η ίση μεταχείριση καθώς και η ίση πρόσβαση των αγοραστών στα πωλούμενα προϊόντα.

Όταν το αποκορυφωμένο γάλα σε σκόνη που διατίθεται προς πώληση προορίζεται να εξαχθεί, μπορούν να προβλεφθούν ειδικοί όροι προκειμένου να εξασφαλισθεί ότι το προϊόν δεν θα εκτραπεί του προορισμού του και προκειμένου να ληφθούν υπόψη οι ειδικές απαιτήσεις των πωλήσεων αυτών.

Για το αποκορυφωμένο γάλα σε σκόνη που βρίσκεται σε δημόσια αποθεματοποίηση και το οποίο δεν μπορεί να διατεθεί κατά τη διάρκεια της γαλακτοκομικής περιόδου υπό κανονικές συνθήκες, μπορούν να ληφθούν ειδικά μέτρα.

5. Κατά την έννοια του παρόντος άρθρου, ως «αποκορυφωμένο γάλα» νοείται το αποκορυφωμένο γάλα που λαμβάνεται απευθείας και αποκλειστικά από αγελαδινό γάλα κοινοτικής παραγωγής.

Άρθρο 8

1. Υπό όρους που θα καθοριστούν, χορηγούνται ενισχύσεις για την ιδιωτική αποθεματοποίηση των τυριών:

- α) grana padano ηλικίας τουλάχιστον εννέα μηνών
- β) parmigiano reggiano ηλικίας τουλάχιστον δεκαπέντε μηνών
- γ) provolone ηλικίας τουλάχιστον τριών μηνών,

εάν ανταποκρίνονται σε ορισμένες προϋποθέσεις.

2. Το ποσό της ενισχύσεως στην ιδιωτική αποθεματοποίηση καθορίζεται λαμβάνοντας υπόψη τις δαπάνες αποθεματοποίησης και την προβλέψιμη εξέλιξη των τιμών της αγοράς.

3. Η εκτέλεση των μέτρων που λαμβάνονται κατ'εφαρμογή της παραγράφου 1 διασφαλίζεται από τον οργανισμό παρέμβασης ο οποίος έχει ορισθεί από το κράτος μέλος στο οποίο τα εν λόγω τυριά έχουν παραχθεί και δικαιούνται ονομασίας προελεύσεως.

Η χορήγηση της ενίσχυσης στην ιδιωτική αποθεματοποίηση εξαρτάται από τη σύναψη σύμβασης αποθεματοποίησης με τον οργανισμό παρέμβασης. Η σύμβαση αυτή καταρτίζεται σύμφωνα με τις διατάξεις που θα καθοριστούν.

Όταν η κατάσταση της αγοράς το απαιτεί, η Επιτροπή μπορεί να αποφασίσει να προβεί ο οργανισμός παρέμβασης στην εκ νέου διάθεση στην αγορά μέρους ή του συνόλου των αποθεματοποιημένων τυριών.

Άρθρο 9

1. Η ενίσχυση για την ιδιωτική αποθεματοποίηση μπορεί να χορηγηθεί για τυριά μακράς διατήρησης ή για τυριά, τα οποία παρασκευάζονται από πρόβειο ή/και αίγιο γάλα και απαιτούν τουλάχιστον έξι μήνες ωρίμανσης, εφόσον για τα τυριά αυτά οι εξελίξεις των τιμών και των αποθεμάτων μαρτυρούν την ύπαρξη σοβαρής αστάθειας της αγοράς, η οποία μπορεί να εξαιρεθεί ή να περιοριστεί μέσω εποχιακής αποθεματοποίησης.

2. Το ποσό της ενίσχυσης καθορίζεται με αναφορά στα έξοδα αποθεματοποίησης και στην ισορροπία που πρέπει να διατηρείται μεταξύ των τυριών, για τα οποία χορηγείται η ενίσχυση, και των άλλων τυριών που διατίθενται στην αγορά.

3. Σε περίπτωση που η κατάσταση της κοινοτικής αγοράς το απαιτεί, η Επιτροπή μπορεί να αποφασίσει, να διαθέσει εκ νέου στην αγορά το σύνολο ή μέρος των τυριών που διέπονται από συμβάσεις ιδιωτικής αποθεματοποίησης.

4. Αν, κατά τη στιγμή της λήξης των συμβάσεων αποθεματοποίησης, το επίπεδο των τιμών της αγοράς για τα τυριά που βρίσκονται σε αποθεματοποίηση είναι ανώτερο από αυτό που ίσχυε κατά τη στιγμή της σύναψης της σύμβασης, μπορεί να ληφθεί απόφαση για να προσαρμοσθεί ανάλογα το ποσό της ενίσχυσης.

Άρθρο 10

Σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 42 θεσπίζονται:

- α) οι λεπτομέρειες εφαρμογής του παρόντος κεφαλαίου και, ειδικότερα, οι λεπτομέρειες καθορισμού των τιμών της αγοράς του βουτύρου
- β) τα ποσά της ενίσχυσης για την ιδιωτική αποθεματοποίηση που αναφέρονται στο παρόν κεφάλαιο
- γ) οι λοιπές αποφάσεις και τα λοιπά μέτρα που μπορούν να εκδοθούν από την Επιτροπή δυνάμει του παρόντος τίτλου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ III

Μέτρα εμπορίας*Άρθρο 11*

1. Παρέχονται ενισχύσεις στο αποκορυφωμένο γάλα και στο αποκορυφωμένο γάλα σε σκόνη που χρησιμοποιούνται για τη διατροφή των ζώων, εφόσον τα προϊόντα αυτά ανταποκρίνονται σε ορισμένες προϋποθέσεις.

Κατά την έννοια του παρόντος άρθρου, εξομοιούνται προς το αποκορυφωμένο γάλα και το αποκορυφωμένο γάλα σε σκόνη, το αποβουτυρωμένο γάλα (βουτυρόγαλα) και το αποβουτυρωμένο γάλα σε σκόνη.

2. Τα ποσά των ενισχύσεων καθορίζονται με τις ακόλουθες παραμέτρους υπόψη:

- τιμή παρέμβασης του αποκορυφωμένου γάλακτος σε σκόνη,
- εξέλιξη της κατάστασης εφοδιασμού του αποκορυφωμένου γάλακτος και του αποκορυφωμένου γάλακτος σε σκόνη, και εξελίξεις όσον αφορά τη χρήση τους ως ζωοτροφές,
- τάσεις των τιμών των μοσχαριών,
- τάσεις των τιμών της αγοράς για τις ανταγωνιστικές πρωτεΐνες σε σύγκριση με αυτές για το αποκορυφωμένο γάλα σε σκόνη.

Άρθρο 12

1. Υπό τους όρους που καθορίζονται σύμφωνα με την παράγραφο 2, χορηγείται ενίσχυση για το αποκορυφωμένο γάλα που παράγεται στην Κοινότητα και μεταποιείται σε καζεΐνη και καζεϊνικά άλατα, αν το γάλα αυτό και η καζεΐνη ή τα καζεϊνικά άλατα που παρασκευάζονται από το γάλα αυτό ανταποκρίνονται σε ορισμένες προϋποθέσεις.

2. Η ενίσχυση μπορεί να ποικίλλει ανάλογα αν το αποκορυφωμένο γάλα μεταποιείται σε καζεΐνη ή καζεϊνικά άλατα και ανάλογα με την ποιότητα των προϊόντων αυτών.

Η ενίσχυση καθορίζεται με τις ακόλουθες παραμέτρους υπόψη:

- την τιμή παρέμβασης για το αποκορυφωμένο γάλα σε σκόνη ή την τιμή της αγοράς για το αποκορυφωμένο δια ραντισμού γάλα σε σκόνη πρώτης ποιότητας, εφόσον η τιμή αυτή υπερβαίνει την τιμή παρέμβασης,
- τις τιμές της αγοράς για την καζεΐνη και τα καζεϊνικά άλατα στην κοινοτική και τις διεθνείς αγορές.

Άρθρο 13

1. Σε περίπτωση που έχουν δημιουργηθεί ή ενδέχεται να δημιουργηθούν πλεονάσματα γαλακτοκομικών προϊόντων, η Επιτροπή μπορεί να αποφασίσει ότι η ενίσχυση χορηγείται με σκοπό να καταστεί δυνατή η αγορά κρέμας, βουτύρου και συμπυκνωμένου βουτύρου σε μειωμένη τιμή:

- α) από μη κερδοσκοπικά ιδρύματα και οργανισμούς·
- β) από τις ένοπλες δυνάμεις και τις εξομοιούμενες μονάδες των κρατών μελών·
- γ) από τους παραγωγούς ειδών ζαχαροπλαστικής και παγωτών·
- δ) από τους παραγωγούς άλλων τροφίμων που πρόκειται να καθοριστούν·
- ε) για την άμεση κατανάλωση συμπυκνωμένου βουτύρου.

Άρθρο 14

1. Παρέχεται κοινοτική ενίσχυση για τη χορήγηση στους μαθητές, εντός των σχολικών ιδρυμάτων, ορισμένων μεταποιημένων γαλακτοκομικών προϊόντων που υπάγονται στους κωδικούς ΣΟ 0401, 0403, 0404 90 και 0406 ή στον κωδικό ΣΟ 2202 90.

2. Τα κράτη μέλη μπορούν να παρέχουν, ως συμπλήρωμα της κοινοτικής ενίσχυσης, εθνικές ενισχύσεις για τη χορήγηση των προϊόντων που αναφέρονται στην παράγραφο 1 στους μαθητές των σχολικών ιδρυμάτων.

3. Στην περίπτωση του πλήρους γάλακτος, η κοινοτική ενίσχυση είναι ίση με το 95 % της ενδεικτικής τιμής για το γάλα. Στην περίπτωση των άλλων γαλακτοκομικών προϊόντων, τα ποσά της ενίσχυσης ορίζονται λαμβανομένης υπόψη της περιεκτικότητας σε συστατικά γάλακτος των σχετικών προϊόντων.

4. Η ενίσχυση που αναφέρεται στην παράγραφο 1 χορηγείται επί μέγιστης ποσότητας 0,25 λίτρων ισοδυνάμου γάλακτος ανά μαθητή και ανά ημέρα.

Άρθρο 15

Θεσπίζονται με τη διαδικασία που ορίζεται στο άρθρο 42:

- α) οι λεπτομέρειες εφαρμογής του παρόντος κεφαλαίου, και ιδίως οι προϋποθέσεις εφαρμογής των ενισχύσεων που προβλέπονται στον τίτλο αυτόν·
- β) τα ποσά των ενισχύσεων περί των οποίων το παρόν κεφάλαιο·
- γ) ο κατάλογος των προϊόντων που αναφέρονται στο άρθρο 13 στοιχείο δ) και στο άρθρο 14 παράγραφος 1·
- δ) οι άλλες αποφάσεις και μέτρα που μπορεί να λάβει η Επιτροπή δυνάμει του παρόντος κεφαλαίου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV

Απευθείας πληρωμές*Άρθρο 16*

1. Οι παραγωγοί δικαιούνται να λάβουν προμείωση γαλακτοπαραγωγής η οποία χορηγείται ανά ημερολογιακό έτος, ανά γαλακτοκομική εκμετάλλευση και ανά τόνο ατομικής ποσότητας αναφοράς που είναι επιλέξιμη για προμείωση και είναι διαθέσιμη στην εκμετάλλευση.

2. Το ποσό προμείωσης ατομικής ποσότητας αναφοράς που είναι επιλέξιμη για προμείωση καθορίζεται σε:

- 5,75 ευρώ ανά τόνο για το ημερολογιακό έτος 2005,
- 11,49 ευρώ ανά τόνο για το ημερολογιακό έτος 2006,
- 17,24 ευρώ ανά τόνο για το ημερολογιακό έτος 2007 και για τα επόμενα ημερολογιακά έτη.

3. Η ατομική ποσότητα αναφοράς που είναι επιλέξιμη για προμείωση ισούται προς την ατομική ποσότητα αναφοράς γάλακτος που είναι διαθέσιμη στην εκμετάλλευση στις 31 Μαρτίου του σχετικού ημερολογιακού έτους, με την επιφύλαξη των μειώσεων που προκύπτουν από την εφαρμογή της παραγράφου 2. Οι ατομικές ποσότητες αναφοράς, οι οποίες έχουν αποτελέσει αντικείμενο προσωρινών εκχωρήσεων σύμφωνα με το άρθρο 6 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3950/92 στις 31 Μαρτίου του σχετικού ημερολογιακού έτους θεωρούνται ότι είναι διαθέσιμες στην εκμετάλλευση του εκδοχέα για το εν λόγω ημερολογιακό έτος.

Σε περίπτωση που, στις 31 Μαρτίου ενός ημερολογιακού έτους, το άθροισμα όλων των ατομικών ποσοτήτων αναφοράς σε ένα κράτος μέλος υπερβαίνει το άθροισμα των αντίστοιχων συνολικών ποσοτήτων του εν λόγω κράτους μέλους που καθορίζονται στο άρθρο 3 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3950/92 για τη δωδεκάμηνη περίοδο 1999/2000, το οικείο κράτος μέλος λαμβάνει, βάσει αντικειμενικών κριτηρίων, τα αναγκαία μέτρα για να μειώσει αντίστοιχα το συνολικό ποσό των ατομικών ποσοτήτων αναφοράς που είναι επιλέξιμες για προμείωση στην επικράτεια του, για το σχετικό ημερολογιακό έτος.

4. Για την εφαρμογή του παρόντος τίτλου, εφαρμόζονται οι ορισμοί του «παραγωγού» και της «γεωργικής εκμετάλλευσης» που αναφέρονται στο άρθρο 9 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3950/92.

Άρθρο 17

1. Τα κράτη μέλη προβαίνουν ετησίως σε συμπληρωματικές πληρωμές προς τους παραγωγούς στην επικράτεια τους, οι οποίες, στο σύνολό τους, ισούνται προς τα συνολικά ποσά που ορίζονται στο παράρτημα Ι. Οι πληρωμές αυτές πραγματοποιούνται σύμφωνα με αντικειμενικά κριτήρια, συμπεριλαμβανομένων κυρίως των κατάλληλων διαρθρώσεων και όρων παραγωγής, και κατά τρόπο ώστε να εξασφαλίζουν ίση μεταχείριση μεταξύ των παραγωγών και να αποτρέπουν στρεβλώσεις της αγοράς και του ανταγωνισμού. Επιπλέον, οι πληρωμές αυτές δεν συνδέονται με τις διακυμάνσεις των τιμών της αγοράς.

2. Οι συμπληρωματικές πληρωμές πραγματοποιούνται υπό μορφή συμπληρωματικής προμείωσης (άρθρο 18) ή/και πληρωμών βάσει της έκτασης (άρθρο 19).

Άρθρο 18

1. Οι συμπληρωματικές προμειώσεις μπορούν να χορηγηθούν μόνο ως συμπληρωματικά ποσά ανά ποσό προμείωσης όπως αναφέρεται στο άρθρο 16 παράγραφος 2.

2. Το συνολικό ποσό της προμείωσης γαλακτοπαραγωγής και της συμπληρωματικής προμείωσης που μπορεί να χορηγείται ανά ποσό προμείωσης ανά τόνο ατομικής ποσότητας αναφοράς που είναι επιλέξιμη για προμείωση, δεν μπορεί να υπερβαίνει τα:

— 13,9 ευρώ ανά τόνο για το ημερολογιακό έτος 2005,

— 27,8 ευρώ ανά τόνο για το ημερολογιακό έτος 2006,

— 41,7 ευρώ ανά τόνο για το ημερολογιακό έτος 2007 και τα επόμενα ημερολογιακά έτη.

Άρθρο 19

1. Οι βάσει της έκτασης πληρωμές χορηγούνται ανά εκτάριο μόνιμου βοσκότοπου:

α) που διαθέτει ο παραγωγός κατά τη διάρκεια του σχετικού ημερολογιακού έτους·

β) που δεν χρησιμοποιείται προκειμένου να πληρούνται οι ειδικές απαιτήσεις όσον αφορά την πυκνότητα βόσκησης που αναφέρονται στο άρθρο 15 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1254/1999 του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1999, για την κοινή οργάνωση αγοράς βοείου κρέατος⁽¹⁾.

γ) σχετικά με το οποίο δεν έχουν ζητηθεί για το ίδιο έτος πληρωμές στο πλαίσιο του καθεστώτος στήριξης που έχει θεσπισθεί υπέρ των παραγωγών ορισμένων αροτραίων καλλιεργειών, σύμφωνα με το καθεστώς ενίσχυσης για τις αποξηραμένες ζωοτροφές και σύμφωνα με τα καθεστώτα κοινοτικών ενισχύσεων για άλλες μόνιμες καλλιέργειες ή για καλλιέργειες δενδροκηπευτικών.

Η έκταση του μόνιμου βοσκότοπου σε μία περιοχή, για την οποία μπορούν να χορηγηθούν πληρωμές βάσει της έκτασης, δεν μπορεί να υπερβεί την σχετική περιφερειακή βασική έκταση.

2. Οι περιφερειακές βασικές εκτάσεις καθορίζονται από τα κράτη μέλη σύμφωνα με τα άρθρο 17 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1254/1999.

3. Οι μέγιστες πληρωμές όσον αφορά τις εκτάσεις, ανά εκτάριο, που μπορούν να χορηγηθούν, συμπεριλαμβανομένων των πληρωμών σύμφωνα με το άρθρο 17 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1254/1999, δεν μπορούν να υπερβούν τα 350 ευρώ για το ημερολογιακό έτος 2005 και για τα επόμενα ημερολογιακά έτη.

Άρθρο 20

1. Πριν από την 1η Ιανουαρίου 2005, τα κράτη μέλη παρέχουν στην Επιτροπή λεπτομερείς πληροφορίες σχετικά με τις εθνικές τους ρυθμίσεις όσον αφορά τη χορήγηση συμπληρωματικών πληρωμών. Οιαδήποτε τροποποίηση των ρυθμίσεων αυτών πρέπει να ανακοινώνεται στην Επιτροπή το πολύ ένα μήνα μετά τη θέσπισή της.

2. Πριν από την 1η Απριλίου 2007, τα κράτη μέλη υποβάλλουν στην Επιτροπή λεπτομερείς εκθέσεις σχετικά με την εφαρμογή των άρθρων 17 έως 19.

⁽¹⁾ Βλέπε σ. 21 της παρούσας Επίσημης Εφημερίδας.

Πριν από την 1η Ιανουαρίου 2008, η Επιτροπή θα αξιολογήσει την εφαρμογή των άρθρων 17 έως 19 και θα εξετάσει την κατανομή των κοινοτικών πόρων μεταξύ των κρατών μελών όπως προβλέπεται σχετικά στο παράρτημα Ι. Εφόσον παρίσταται ανάγκη, η Επιτροπή θα υποβάλει κατάλληλες προτάσεις στο Συμβούλιο.

Άρθρο 21

Οι απευθείας πληρωμές δυνάμει του παρόντος κεφαλαίου πραγματοποιούνται, αφού εξακριβωθεί η ύπαρξη του σχετικού δικαιώματος, από τις 16 Οκτωβρίου του σχετικού ημερολογιακού έτους και, πλην δεόντως αιτιολογημένων εξαιρετικών περιπτώσεων, το αργότερο μέχρι τις 30 Ιουνίου του επόμενου έτους.

Άρθρο 22

Τα ποσά των απευθείας πληρωμών που καθορίζονται στο παρόν κεφάλαιο μπορούν να τροποποιηθούν βάσει των εξελίξεων όσον αφορά την παραγωγή, την παραγωγικότητα και τις αγορές, σύμφωνα με τη διαδικασία που ορίζεται στο άρθρο 37 παράγραφος 2 της συνθήκης.

Άρθρο 23

Στην περίπτωση που από την κοινοτική νομοθεσία ή βάσει αυτής δεν επιτρέπεται η χορήγηση σωματοτροπίνης βοοειδών στις αγελάδες γαλακτοπαραγωγής, ή στην περίπτωση που η διαθεσιμότητα της ουσίας αυτής στα αγροκτήματα ρυθμίζεται με άλλο τρόπο, η Επιτροπή λαμβάνει, σύμφωνα με τη διαδικασία που ορίζεται στο άρθρο 42, μέτρα τα οποία είναι ανάλογα αυτών που προβλέπονται στο άρθρο 23 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1254/1999.

Άρθρο 24

Οι λεπτομέρειες εφαρμογής του παρόντος τίτλου θεσπίζονται από την Επιτροπή σύμφωνα με τη διαδικασία που ορίζεται στο άρθρο 42.

Άρθρο 25

Οι δαπάνες που προκύπτουν από τη χορήγηση των απευθείας πληρωμών που προβλέπονται στον παρόντα τίτλο θεωρούνται ότι έχουν σχέση με τα μέτρα παρέμβασης κατά την έννοια του άρθρου 2 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1254/1999.

ΤΙΤΛΟΣ II

ΣΥΝΑΛΛΑΓΕΣ ΜΕ ΤΡΙΤΕΣ ΧΩΡΕΣ

Άρθρο 26

1. Για κάθε εισαγωγή στην Κοινότητα των προϊόντων που αναφέρονται στο άρθρο 1 απαιτείται η προσκόμιση πιστοποιητικού εισαγωγής. Για κάθε εξαγωγή εκτός της Κοινότητας των προϊόντων αυτών μπορεί να απαιτείται η προσκόμιση πιστοποιητικού εξαγωγής.

2. Τα πιστοποιητικά εκδίδονται από τα κράτη μέλη για κάθε ενδιαφερόμενο που υποβάλλει σχετική αίτηση, ανεξάρτητα από τον τόπο εγκατάστασής του στην Κοινότητα, υπό την επιφύλαξη των διατάξεων που θεσπίζονται για την εφαρμογή των άρθρων 29, 30 και 31.

Τα πιστοποιητικά εισαγωγής και εξαγωγής ισχύουν σε ολόκληρη την Κοινότητα. Για την έκδοση των εν λόγω πιστοποιητικών απαιτείται η σύσταση εγγύησης η οποία εξασφαλίζει την πραγματοποίηση της εισαγωγής ή της εξαγωγής κατά τη διάρκεια ισχύος του πιστοποιητικού και η οποία, εκτός από περιπτώσεις ανώτερης βίας, καταπίπτει εν όλω ή εν μέρει, εάν η συναλλαγή δεν πραγματοποιηθεί ή εάν πραγματοποιηθεί μόνο εν μέρει εντός αυτής της προθεσμίας.

3. Σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 42 καθορίζονται από την Επιτροπή:

- α) ο κατάλογος των προϊόντων για τα οποία απαιτούνται πιστοποιητικά εξαγωγής·
- β) η διάρκεια ισχύος των πιστοποιητικών και
- γ) οι λοιπές λεπτομέρειες εφαρμογής του παρόντος άρθρου.

Άρθρο 27

Εφόσον ο παρών κανονισμός δεν ορίζει το αντίθετο, οι δασμολογικοί συντελεστές του κοινού δασμολογίου εφαρμόζονται για τα προϊόντα που αναφέρονται στο άρθρο 1.

Άρθρο 28

1. Για να αποτραπούν ή να εξαλειφθούν οι επιζήμιες επιπτώσεις στην κοινοτική αγορά που είναι δυνατό να

προκύπτουν από τις εισαγωγές ορισμένων προϊόντων που αναφέρονται στο άρθρο 1, η εισαγωγή, με τον δασμολογικό συντελεστή που αναφέρεται στο άρθρο 27, ενός ή περισσότερων από τα προϊόντα αυτά υπόκειται στην καταβολή ενός πρόσθετου εισαγωγικού δασμού, εάν πληρούνται οι όροι που απορρέουν από το άρθρο 5 της συμφωνίας για τη γεωργία η οποία έχει συναφθεί σύμφωνα με το άρθρο 300 της συνθήκης στο πλαίσιο των πολυμερών εμπορικών διαπραγματεύσεων του Γύρου της Ουρουγουάης, εκτός εάν οι εισαγωγές δεν ενδέχεται να διαταράξουν την κοινοτική αγορά, ή εάν οι επιπτώσεις είναι δυσανάλογες προς τον επιδιωκόμενο στόχο.

2. Οι τιμές ενεργοποίησης κάτω από τις οποίες μπορεί να επιβάλλεται πρόσθετος εισαγωγικός δασμός, είναι οι τιμές που διαβιβάζονται από την Κοινότητα στον Παγκόσμιο Οργανισμό Εμπορίου.

Οι ποσότητες ενεργοποίησης, των οποίων απαιτείται η υπέρβαση για την επιβολή πρόσθετου εισαγωγικού δασμού, καθορίζονται ιδίως με βάση τις εισαγωγές στην Κοινότητα κατά τα τρία έτη που προηγούνται του έτους κατά το οποίο παρουνσιάζονται ή ενδέχεται να παρουνσιαστούν οι επιζήμιες επιπτώσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 1.

3. Οι τιμές εισαγωγής που λαμβάνονται υπόψη για την επιβολή πρόσθετου εισαγωγικού δασμού καθορίζονται με βάση τις τιμές εισαγωγής cif της εν λόγω αποστολής.

Οι τιμές εισαγωγής cif επαληθεύονται για το σκοπό αυτό βάσει των αντιπροσωπευτικών τιμών για το συγκεκριμένο προϊόν στην παγκόσμια αγορά ή στην κοινοτική αγορά εισαγωγής του προϊόντος.

4. Οι λεπτομέρειες εφαρμογής του παρόντος άρθρου θεσπίζονται από την Επιτροπή σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 42. Οι λεπτομέρειες αυτές ορίζουν ιδίως:

- α) τα προϊόντα στα οποία εφαρμόζονται πρόσθετοι εισαγωγικοί δασμοί σύμφωνα με το άρθρο 5 της συμφωνίας για τη γεωργία·
- β) τα λοιπά κριτήρια που είναι αναγκαία για να εξασφαλίζεται η εφαρμογή της παραγράφου 1 σύμφωνα με το άρθρο 5 της ως άνω συμφωνίας.

Άρθρο 29

1. Οι δασμολογικές ποσοστώσεις για τα προϊόντα του άρθρου 1, που προκύπτουν από τις συμφωνίες που έχουν συναφθεί δυνάμει του άρθρου 300 της συνθήκης ή από οιαδήποτε άλλη πράξη του Συμβουλίου ανοίγονται και τυγχάνουν διαχείρισης σύμφωνα με τις λεπτομέρειες εφαρμογής που θεσπίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 42.

2. Η διαχείριση των ποσοστώσεων είναι δυνατόν να πραγματοποιηθεί κατ' εφαρμογή μιας από τις ακόλουθες μεθόδους ή με συνδυασμό των μεθόδων αυτών:

- μέθοδος βασιζόμενη στη χρονολογική σειρά υποβολής των αιτήσεων (σύμφωνα με την αρχή της «κατά προτεραιότητα εξυπηρέτησης του προηγηθέντος»),
- μέθοδος κατανομής κατ' αναλογία των ποσοτήτων που ζητήθηκαν με τις υποβληθείσες αιτήσεις (σύμφωνα με την μέθοδο της «ταυτόχρονης εξέτασης»),
- μέθοδος βασιζόμενη στη συνεκτίμηση των παραδοσιακών εμπορικών ρευμάτων (σύμφωνα με τη μέθοδο «παραδοσιακοί εισαγωγείς/νέοι πελάτες»).

Επιτρέπεται ο καθορισμός και άλλων κατάλληλων μεθόδων.

Πρέπει να αποφεύγεται οιαδήποτε διάκριση μεταξύ των ενδιαφερομένων φορέων.

3. Η καθοριζόμενη μέθοδος διαχείρισης λαμβάνει υπόψη, όπου αυτό κρίνεται κατάλληλο, τις ανάγκες εφοδιασμού της κοινοτικής αγοράς και την ανάγκη διασφάλισης της ισορροπίας της αγοράς αυτής, ενώ μπορεί να εμπνέεται από τις μεθόδους που εφαρμόστηκαν στο παρελθόν στις ποσοστώσεις που αντιστοιχούν προς εκείνες που αναφέρονται στην παράγραφο 1, με την επιφύλαξη των δασμών που απορρέουν από τις συμφωνίες που έχουν συναφθεί στο πλαίσιο των εμπορικών διαπραγματεύσεων του Γύρου της Ουρουγουάης.

4. Οι λεπτομέρειες εφαρμογής που αναφέρονται στην παράγραφο 1, προβλέπουν το άνοιγμα ποσοστώσεων επί ετησίας βάσεως και, εάν χρειάζεται, με την κατάλληλη κλιμάκωση, καθορίζουν την εφαρμοστέα μέθοδο διαχείρισης και ενδεχομένως περιέχουν:

- α) διατάξεις που εγγυώνται τη φύση, την προέλευση και την καταγωγή του προϊόντος·
- β) διατάξεις σχετικά με την αναγνώριση του χρησιμοποιούμενου εγγράφου βάσει του οποίου αποδεικνύεται η ύπαρξη των εγγυήσεων του στοιχείου α) και
- γ) τους όρους έκδοσης και τη διάρκεια ισχύος των πιστοποιητικών εισαγωγής.

Άρθρο 30

1. Όταν μια συμφωνία, που έχει συναφθεί σύμφωνα με το άρθρο 300 της συνθήκης, προβλέπει την ολική ή μερική διαχείριση μιας δασμολογικής ποσοστώσης που έχει ανοιχθεί από τρίτη χώρα για τα προϊόντα που αναφέρονται στο άρθρο 1, η μέθοδος διαχείρισης που πρόκειται να εφαρμοσθεί και οι σχετικές με τη μέθοδο αυτή λεπτομέρειες θεσπίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 42.

2. Η διαχείριση των ποσοστώσεων είναι δυνατόν να πραγματοποιηθεί κατ' εφαρμογή μιας από τις ακόλουθες μεθόδους ή με συνδυασμό των μεθόδων αυτών:

- τη χρονολογική σειρά υποβολής των αιτήσεων (σύμφωνα με την αρχή της «κατά προτεραιότητα εξυπηρέτησης του προσηγθέντος»),
- κατ' αναλογία των ποσοτήτων που ζητήθηκαν με τις υποβληθείσες αιτήσεις (σύμφωνα με τη μέθοδο της «ταυτόχρονης εξέτασης»),
- συνεκτίμηση των παραδοσιακών εμπορικών ρευμάτων (σύμφωνα με τη μέθοδο «παραδοσιακοί εισαγωγείς/νέοι πελάτες»).

Επιτρέπεται ο καθορισμός και άλλων κατάλληλων μεθόδων και ιδίως αυτών που εξασφαλίζουν την πλήρη χρήση των δυνατοτήτων που προσφέρονται από τη σχετική ποσόστωση.

Πρέπει να αποφεύγεται οιαδήποτε διάκριση μεταξύ των ενδιαφερομένων φορέων.

Άρθρο 31

1. Στο βαθμό που είναι αναγκαίο για να καταστεί δυνατή η εξαγωγή των προϊόντων του άρθρου 1, ως έχουν ή υπό μορφή εμπορευμάτων που αναφέρονται στο παράρτημα II εάν πρόκειται για τα προϊόντα που αναφέρονται στο άρθρο 1 στοιχεία α), β), γ), δ), ε) και ζ) με βάση τις τιμές των προϊόντων αυτών στο διεθνές εμπόριο και εντός των ορίων που απορρέουν από τις συμφωνίες οι οποίες συνάπτονται σύμφωνα με το άρθρο 300 της συνθήκης, η διαφορά μεταξύ των τιμών αυτών και των τιμών στην κοινοτική αγορά είναι δυνατό να καλυφθεί με τη χορήγηση επιστροφής κατά την εξαγωγή.

Η επιστροφή κατά την εξαγωγή των προϊόντων που αναφέρονται στο άρθρο 1 με τη μορφή εμπορευμάτων που περιλαμβάνονται στο παράρτημα II δεν μπορεί να υπερβαίνει εκείνη που εφαρμόζεται στα προϊόντα αυτά εξαγόμενα ως έχουν.

2. Η κατανομή των ποσοτήτων που μπορούν να εξαχθούν με επιστροφή καθορίζεται σύμφωνα με μέθοδο η οποία:

- α) είναι καταλληλότερη για τη φύση του προϊόντος και την κατάσταση της συγκεκριμένης αγοράς και επιτρέπει την αποτελεσματικότερη δυνατή χρησιμοποίηση των διαθέσιμων πόρων, λαμβάνει δε υπόψη την αποτελεσματικότητα και τη διάθρωση των εξαγωγών της Κοινότητας χωρίς διακρίσεις μεταξύ μικρών και μεγάλων φορέων·

β) από διοικητική άποψη είναι η λιγότερο επαχθής για τους φορείς λαμβανομένων υπόψη των διαχειριστικών απαιτήσεων·

γ) αποκλείει οποιαδήποτε διάκριση μεταξύ ενδιαφερομένων φορέων.

3. Η επιστροφή είναι ή ίδια για ολόκληρη την Κοινότητα.

Επιτρέπεται η διαφοροποίησή της ανάλογα με τον τόπο προορισμού, εάν η κατάσταση της παγκόσμιας αγοράς ή οι ειδικές ανάγκες ορισμένων αγορών το καθιστούν αναγκαίο.

Οι επιστροφές καθορίζονται από την Επιτροπή σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 42, ο δε καθορισμός τους είναι δυνατός:

α) σε τακτά χρονικά διαστήματα·

β) μέσω διαγωνισμού για τα προϊόντα για τα οποία η διαδικασία προβλεπόταν στο παρελθόν.

Εκτός των περιπτώσεων καθορισμού με διαγωνισμό, ο κατάλογος των προϊόντων για τα οποία χορηγείται επιστροφή, αλλά και το ποσό της επιστροφής αυτής καθορίζονται τουλάχιστον μία φορά κάθε τέσσερις εβδομάδες. Οι επιστροφές όμως είναι δυνατό να διατηρηθούν στο ίδιο ύψος για περισσότερο από τέσσερις εβδομάδες και, αν παραστεί ανάγκη, να τροποποιηθούν ενδιάμεσα από την Επιτροπή είτε μετά από αίτηση κράτους μέλους είτε με δική της πρωτοβουλία. Ωστόσο, για τα προϊόντα του άρθρου 1 που εξάγονται υπό μορφή εμπορευμάτων που αναφέρονται στο παράρτημα II του παρόντος κανονισμού, η επιστροφή μπορεί να καθοριστεί σύμφωνα με ένα άλλο χρονοδιάγραμμα που ορίζεται σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 16 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 3448/93 του Συμβουλίου ⁽¹⁾.

4. Οι επιστροφές για τα προϊόντα του άρθρου 1 που εξάγονται ως έχουν καθορίζονται λαμβάνοντας υπόψη τα ακόλουθα στοιχεία:

- α) την υφιστάμενη κατάσταση και τις προοπτικές εξέλιξης:
 - στην κοινοτική αγορά των τιμών του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων καθώς και τις διαθέσιμες ποσότητες,
 - στην παγκόσμια αγορά των τιμών του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων·

⁽¹⁾ ΕΕ L 318 της 20.12.1993, σ. 31.

β) τα ευνοϊκότερα έξοδα εμπορίας και μεταφοράς από τις κοινοτικές αγορές μέχρι τα λιμάνια ή άλλους τόπους εξαγωγής της Κοινότητας καθώς και έξοδα διακίνησης μέχρι τις χώρες προορισμού τη ζήτηση στην κοινοτική αγορά·

γ) τους στόχους της κοινής οργάνωσης αγοράς στον τομέα του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων, δηλαδή εξασφάλιση ισορροπίας και φυσιολογικής διαμόρφωσης των τιμών και των συναλλαγών στις αγορές αυτές·

δ) τα όρια που απορρέουν από συμφωνίες που έχουν συναφθεί σύμφωνα με το άρθρο 300 της συνθήκης·

ε) την επιδίωξη αποφυγής διαταραχών της κοινοτικής αγοράς·

στ) την οικονομική παράμετρο των μελετώμενων εξαγωγών.

Λαμβάνεται επίσης υπόψη η ανάγκη εξισορρόπησης της χρήσης των κοινοτικών βασικών γεωργικών προϊόντων ενόψει της εξαγωγής μεταποιημένων εμπορευμάτων προς τις τρίτες χώρες και της χρήσης των προϊόντων των χωρών αυτών τα οποία γίνονται δεκτά υπό καθεστώς τελειοποίησης.

5. Για τα προϊόντα του άρθρου 1 που εξάγονται ως έχουν:

α) οι αναφερόμενες στην παράγραφο 1 κοινοτικές τιμές καθορίζονται λαμβανομένων υπόψη των ευνοϊκότερων για την εξαγωγή πραγματικών τιμών·

β) οι αναφερόμενες στην παράγραφο 1 τιμές στην παγκόσμια αγορά καθορίζονται λαμβάνοντας κυρίως υπόψη:

- τις τιμές που διαπιστώνονται στις αγορές των τρίτων χωρών,
- τις πλέον ευνοϊκές τιμές στις τρίτες χώρες προορισμού για την εισαγωγή από τρίτες χώρες,
- τις τιμές στην παραγωγή που διαπιστώνονται στις τρίτες χώρες εξαγωγής, λαμβανομένων ενδεχομένως υπόψη, των επιδοτήσεων που χορηγούνται από τις χώρες αυτές,
- τις τιμές προσφοράς «ελεύθερο στα σύνορα».

6. Για τα προϊόντα που αναφέρονται στην παράγραφο 1 και εξάγονται ως έχουν η επιστροφή χορηγείται μόνον κατόπιν αίτησης και με την προσκόμιση του σχετικού πιστοποιητικού εξαγωγής.

7. Το ποσό της επιστροφής που εφαρμόζεται κατά την εξαγωγή των προϊόντων που αναφέρονται στο άρθρο 1 και εξάγονται ως έχουν είναι εκείνο που ισχύει την ημέρα της υποβολής της αίτησης για το πιστοποιητικό και, σε περίπτωση διαφοροποιούμενης επιστροφής, το ποσό που εφαρμόζεται την ίδια ημέρα:

α) στον τόπο προορισμού που αναγράφεται στο πιστοποιητικό ή, ενδεχομένως,

β) στον πραγματικό τόπο προορισμού, εφόσον διαφέρει από τον τόπο προορισμού που αναγράφεται στο πιστοποιητικό. Στην περίπτωση αυτή, το ποσό αυτό δεν μπορεί να υπερβαίνει το ποσό που ισχύει για τον τόπο προορισμού ο οποίος αναγράφεται στο πιστοποιητικό.

Προκειμένου να αποφευχθεί η κατάχρηση της ευέλικτης ρύθμισης που προβλέπεται στην παρούσα παράγραφο, μπορούν να ληφθούν τα ενδεδειγμένα μέτρα.

8. Οι διατάξεις των παραγράφων 6 και 7 είναι δυνατόν να επεκταθούν στα προϊόντα του άρθρου 1 που εξάγονται με τη μορφή εμπορευμάτων που αναφέρονται στο παράρτημα II, σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπει το άρθρο 16 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 3448/93.

9. Προβλέπεται η δυνατότητα παρέκκλισης από τις παραγράφους 6 και 7 για τα προϊόντα του άρθρου 1 για τα οποία χορηγούνται επιστροφές στα πλαίσια ενεργειών επισιτιστικής βοήθειας, σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπει το άρθρο 42.

10. Η επιστροφή καταβάλλεται όταν παρέχεται η απόδειξη ότι τα προϊόντα:

- είναι κοινοτικής καταγωγής,
- έχουν εξαχθεί από την Κοινότητα και
- στην περίπτωση διαφοροποιημένης επιστροφής, έχουν φθάσει στον τόπο προορισμού που αναφέρεται στο πιστοποιητικό ή σε άλλο τόπο προορισμού για τον οποίο έχει καθοριστεί επιστροφή, με την επιφύλαξη της παραγράφου 7 στοιχείο β). Μπορούν να προβλέπονται παρεκκλίσεις από τον κανόνα αυτόν σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 42, εφόσον καθορίζονται προϋποθέσεις κατά τρόπον ώστε να προσφέρονται ισοδύναμες εγγυήσεις.

11. Με την επιφύλαξη της παραγράφου 10 πρώτη περίπτωση, ελλείψει παρέκκλισης που παρέχεται σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 42, δεν χορηγείται επιστροφή για προϊόντα που έχουν εισαχθεί από τρίτες χώρες και επανεξάγονται προς τρίτες χώρες.

12. Όσον αφορά τα προϊόντα του άρθρου 1 που εξάγονται υπό μορφή εμπορευμάτων που αναφέρονται στο παράρτημα II του παρόντος κανονισμού, οι παράγραφοι 10 και 11 εφαρμόζονται μόνον στα εμπορεύματα που υπάγονται στους ακόλουθους κωδικούς ΣΟ:

- 0405 20 30 (λιπαρές ύλες για επάλειψη περιεκτικότητας κατά βάρος σε λιπαρές ουσίες ίσης ή ανώτερης του 60 % αλλά που δεν υπερβαίνει το 75 %),
- 1806 90 60 έως 1806 90 90 (ορισμένα προϊόντα που περιέχουν κακάο),
- 1901 (ορισμένα παρασκευάσματα διατροφής από αλεύρι κ.λπ.),
- 2106 90 98 (ορισμένα παρασκευάσματα διατροφής που δεν αναφέρονται αλλού),

και έχουν υψηλή περιεκτικότητα σε γαλακτοκομικά προϊόντα.

13. Η τήρηση των ποσοτικών ορίων τα οποία απορρέουν από τις συμφωνίες που έχουν συναφθεί σύμφωνα με το άρθρο 300 της συνθήκης, εξασφαλίζεται με βάση τα πιστοποιητικά εξαγωγής που εκδίδονται για τις περιόδους αναφοράς που προβλέπονται στις συμφωνίες αυτές και εφαρμόζονται στα εν λόγω προϊόντα. Όσον αφορά την τήρηση των υποχρεώσεων που απορρέουν από τη συμφωνία για τη γεωργία, η ισχύς των πιστοποιητικών δεν επηρεάζεται από τη λήξη μιας περιόδου αναφοράς.

14. Οι λεπτομέρειες εφαρμογής του παρόντος άρθρου, συμπεριλαμβανομένων των διατάξεων για την ανακατανομή των μη χορηγηθεισών ή μη χρησιμοποιηθεισών εξαγωγικών ποσοτήτων θεσπίζονται από την Επιτροπή σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 42. Ωστόσο, οι λεπτομέρειες εφαρμογής των παραγράφων 8, 10, 11 και 12 για τα προϊόντα που αναφέρονται στο άρθρο 1 τα οποία εξάγονται με τη μορφή εμπορευμάτων που περιλαμβάνονται στο παράρτημα II του παρόντος κανονισμού, θεσπίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 16 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 3448/93.

Άρθρο 32

1. Στο βαθμό που απαιτείται για την καλή λειτουργία της κοινής οργάνωσης αγοράς στον τομέα του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων, το Συμβούλιο αποφασίζοντας με ειδική πλειοψηφία μετά από απόφαση

της Επιτροπής, μπορεί σε ειδικές περιπτώσεις, να απαγορεύει εν όλω ή εν μέρει την προσφυγή στο καθεστώς τελειοποίησης προς επανεξαγωγή για τα προϊόντα που αναφέρονται στο άρθρο 1 και προορίζονται για την παραγωγή προϊόντων τα οποία αναφέρονται στο εν λόγω άρθρο, ή εμπορευμάτων τα οποία απαριθμούνται στο παράρτημα II του παρόντος κανονισμού.

2. Κατά παρέκκλιση από την παράγραφο 1, εάν η κατάσταση που προβλέπεται στην παράγραφο 1 χαρακτηρίζεται ως άκρως επείγουσα και έχει διαταραχθεί η κοινοτική αγορά ή κινδυνεύει να διαταραχθεί από το καθεστώς τελειοποίησης προς επανεξαγωγή, η Επιτροπή μετά από αίτηση ενός κράτους μέλους ή εξ ιδίας πρωτοβουλίας, αποφασίζει τα απαραίτητα μέτρα τα οποία κοινοποιούνται στο Συμβούλιο και στα κράτη μέλη και των οποίων η διάρκεια ισχύος δεν δύναται να υπερβεί τους έξι μήνες. Τα μέτρα αυτά εφαρμόζονται πάραυτα. Εάν ένα κράτος μέλος υποβάλει αίτηση στην Επιτροπή, η Επιτροπή αποφασίζει εντός μιας εβδομάδας από την παραλαβή της αίτησης.

3. Κάθε κράτος μέλος μπορεί να φέρει ενώπιον του Συμβουλίου την απόφαση της Επιτροπής εντός μιας εβδομάδας από την ημέρα της κοινοποίησής της. Το Συμβούλιο αποφασίζοντας με ειδική πλειοψηφία μπορεί να επιβεβαιώσει, να τροποποιήσει ή να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής.

Εάν το Συμβούλιο δεν έχει λάβει απόφαση εντός προθεσμίας τριών μηνών, η απόφαση της Επιτροπής τεκμαίρεται ως καταργηθείσα.

Άρθρο 33

1. Οι γενικοί κανόνες για την ερμηνεία της συνδυασμένης ονοματολογίας και οι ειδικοί κανόνες για την εφαρμογή της ισχύουν για την ταξινόμηση των προϊόντων που υπάγονται στον παρόντα κανονισμό. Η ονοματολογία του δασμολογίου που προκύπτει από την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού, περιλαμβάνεται στο κοινό δασμολόγιο.

2. Εφόσον ο παρών κανονισμός ή οι διατάξεις που θεσπίζονται κατ' εφαρμογή του δεν ορίζουν το αντίθετο, απαγορεύονται κατά τις συναλλαγές με τις τρίτες χώρες:

- η είσπραξη κάθε φορολογικής επιβάρυνσης ισοδυνάμου με δασμούς αποτελέσματος,
- η εφαρμογή κάθε ποσοτικού περιορισμού κατά την εισαγωγή ή μέτρου ισοδυνάμου αποτελέσματος.

Άρθρο 34

1. Όταν η τιμή «ελεύθερο στα σύνορα» ενός ή περισσότερων από τα προϊόντα που απαριθμούνται στο

άρθρο 1 υπερβεί αισθητά τις κοινοτικές τιμές, η κατάσταση δε αυτή είναι δυνατό να διαρκέσει και ως εκ τούτου να διαταραχθεί ή να διακινδυνεύει με διαταραχή η κοινοτική αγορά, επιτρέπεται η λήψη των μέτρων της παραγράφου 5.

2. Υφίσταται αισθητή υπέρβαση κατά την έννοια της παραγράφου 1 όταν η τιμή «ελεύθερο στα σύνορα» υπερβαίνει την τιμή παρέμβασης που έχει καθοριστεί για το εν λόγω προϊόν, προσαυξημένη κατά 15 %, ή όταν πρόκειται για προϊόντα για τα οποία δεν υπάρχει τιμή παρέμβασης, μια τιμή που προκύπτει από την τιμή παρέμβασης, η οποία καθορίζεται σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 42 λαμβάνοντας υπόψη τη φύση και τη σύνθεση του εν λόγω προϊόντος.

3. Η αισθητή υπέρβαση του ύψους των κοινοτικών τιμών από την τιμή «ελεύθερο στα σύνορα» είναι δυνατόν να διαρκέσει όταν υφίσταται ανισορροπία μεταξύ προσφοράς και ζήτησης, η ανισορροπία δε αυτή υπάγεται κίνδυνος να παραταθεί, λαμβανομένης υπόψη της προβλέψιμης εξέλιξης της παραγωγής και των τιμών αγοράς.

4. Η αγορά της Κοινότητας διαταράσσεται ή κινδυνεύει να διαταραχθεί κατά τα οριζόμενα στο παρόν άρθρο, όταν το υψηλό επίπεδο των τιμών του διεθνούς εμπορίου:

- εμποδίζει την εισαγωγή γαλακτοκομικών προϊόντων στην Κοινότητα ή
- προκαλεί την έξοδο γαλακτοκομικών προϊόντων από την Κοινότητα,

έτσι ώστε να κλονίζεται ή να διακυβεύεται η ασφάλεια του εφοδιασμού στην Κοινότητα.

5. Όταν συντρέχουν οι προϋποθέσεις των παραγράφων 1 έως 2, είναι δυνατό να αποφασισθεί σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 42, η ολική ή μερική αναστολή των εισαγωγικών δασμών ή/και η είσπραξη επιβαρύνσεων κατά την εξαγωγή. Οι λεπτομέρειες εφαρμογής του παρόντος άρθρου αποφασίζονται, εφόσον παρίσταται

ανάγκη, από την Επιτροπή σύμφωνα με την ίδια διαδικασία.

Άρθρο 35

1. Εάν στην Κοινότητα η αγορά ενός ή περισσότερων από τα προϊόντα του άρθρου 1 υφίσταται ή απειλείται να υποστεί, λόγω των εισαγωγών ή εξαγωγών, σοβαρές διαταραχές που θα μπορούσαν να θέσουν σε κίνδυνο τους στόχους του άρθρου 33 της συνθήκης, τότε είναι δυνατόν να εφαρμοσθούν κατά τις συναλλαγές με τις τρίτες χώρες, τα ενδεικνυόμενα μέτρα μέχρις ότου εκλείψει η εν λόγω διαταραχή ή απειλή διαταραχής.

Το Συμβούλιο, αποφασίζοντας με ειδική πλειοψηφία μετά από πρόταση της Επιτροπής, θεσπίζει τους γενικούς κανόνες εφαρμογής της παρούσας παραγράφου και ορίζει τις περιπτώσεις και τα όρια εντός των οποίων τα κράτη μέλη μπορούν να λαμβάνουν συντηρητικά μέτρα.

2. Εάν προκύψει η κατάσταση που αναφέρεται στην παράγραφο 1, η Επιτροπή, μετά από αίτηση ενός κράτους μέλους ή με δική της πρωτοβουλία, αποφασίζει για τη λήψη των αναγκαίων μέτρων τα οποία κοινοποιεί στα κράτη μέλη και τα οποία τίθενται αμέσως σε εφαρμογή. Εάν κάποιο κράτος μέλος υποβάλει στην Επιτροπή αίτηση, η Επιτροπή λαμβάνει τη σχετική απόφαση εντός προθεσμίας τριών εργάσιμων ημερών από τη λήψη της αίτησης.

3. Κάθε κράτος μέλος μπορεί να φέρει ενώπιον του Συμβουλίου το μέτρο που έλαβε η Επιτροπή εντός προθεσμίας τριών εργάσιμων ημερών από την ημέρα της κοινοποίησής του. Το Συμβούλιο συνέρχεται αμελλητί. Μπορεί να τροποποιήσει ή να καταργήσει το εν λόγω μέτρο με ειδική πλειοψηφία, εντός ενός μηνός από την ημέρα κατά την οποία ετέθη ενώπιόν του το μέτρο.

4. Οι διατάξεις του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται στο πλαίσιο της τήρησης των υποχρεώσεων που απορρέουν από τις διεθνείς συμφωνίες που συνάπτονται σύμφωνα με το άρθρο 300 παράγραφος 2 της συνθήκης.

ΤΙΤΛΟΣ III

ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 36

Προκειμένου να ληφθούν υπόψη οι περιορισμοί της ελευθέρως κυκλοφορίας που θα επέφερε η εφαρμογή μέτρων προοριζομένων για την καταπολέμηση της διαδόσεως των ασθενειών στα ζώα, είναι δυνατόν να ληφθούν έκτακτα μέτρα στηρίξεως της αγοράς που θίγεται από αυτούς τους περιορισμούς, κατά τη διαδικασία που ορίζεται στο άρθρο 42. Τα μέτρα αυτά λαμβάνονται μόνο

κατά το μέτρο και για το χρονικό διάστημα που είναι αυστηρώς αναγκαία για τη στήριξη αυτής της αγοράς.

Άρθρο 37

Με την επιφύλαξη αντιθέτων διατάξεων του παρόντος κανονισμού, τα άρθρα 87, 88 και 89 της συνθήκης εφαρμόζονται στην παραγωγή και στο εμπόριο των προϊόντων που αναφέρονται στο άρθρο 1.

Άρθρο 38

1. Με την επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 87 παράγραφος 2 της συνθήκης, απαγορεύονται οι ενισχύσεις, το ύψος των οποίων καθορίζεται σε συνάρτηση με την τιμή ή την ποσότητα των προϊόντων που αναφέρονται στο άρθρο 1.

2. Απαγορεύονται επίσης τα εθνικά μέτρα που επιτρέπουν άμβλυνση των διαφορών των τιμών των προϊόντων που προβλέπονται στο άρθρο 1.

Άρθρο 39

Με την επιφύλαξη της εφαρμογής των άρθρων 87, 88 και 89 της συνθήκης, ένα κράτος μέλος μπορεί να εισπράττει από τους γαλακτοπαραγωγούς μια εισφορά προώθησης επί των ποσοτήτων γάλακτος ή ισοδυνάμου γάλακτος που διατίθενται στο εμπόριο, με σκοπό τη χρηματοδότηση μέτρων που αφορούν την προώθηση της κατανάληψης γάλακτος και γαλακτοκομικών προϊόντων στην Κοινότητα, καθώς και τη διεύρυνση των αντίστοιχων αγορών και τη βελτίωση της ποιότητας.

Άρθρο 40

Τα κράτη μέλη και η Επιτροπή ανακοινώνουν αμοιβαία τα αναγκαία στοιχεία για την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού. Οι λεπτομέρειες της ανακοινώσεως και διάδοσεως των στοιχείων αυτών θεσπίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 42.

Άρθρο 41

Συνιστάται επιτροπή διαχείρισης γάλακτος και γαλακτοκομικών προϊόντων, καλούμενη στο εξής «επιτροπή», που αποτελείται από αντιπροσώπους των κρατών μελών και προεδρεύεται από έναν αντιπρόσωπο της Επιτροπής.

Άρθρο 42

1. Στις περιπτώσεις όπου γίνεται αναφορά στη διαδικασία που ορίζεται στο παρόν άρθρο, η επιτροπή συγκαλείται από τον πρόεδρό της, είτε με δική του πρωτοβουλία είτε μετά από αίτηση του αντιπροσώπου κράτους μέλους.

2. Ο αντιπρόσωπος της Επιτροπής υποβάλλει στην επιτροπή σχέδιο των μέτρων που πρέπει να ληφθούν. Η επιτροπή διατυπώνει τη γνώμη της για το σχέδιο εντός προθεσμίας, την οποία μπορεί να ορίσει ο πρόεδρος ανάλογα με τον επείγοντα χαρακτήρα του θέματος. Οι γνώμες διατυπώνονται σύμφωνα με την πλειοψηφία, που ορίζεται στο άρθρο 205 παράγραφος 2 της συνθήκης στην περίπτωση αποφάσεων, τις οποίες καλείται να εκδώσει το Συμβούλιο μετά από πρόταση της Επιτροπής. Οι ψήφοι των αντιπροσώπων των κρατών μελών σταθμίζονται σύμφωνα με το προαναφερθέν άρθρο. Ο πρόεδρος δεν ψηφίζει.

3. Η Επιτροπή θεσπίζει μέτρα τα οποία μπορούν να εφαρμοστούν αμέσως. Εάν όμως τα μέτρα αυτά δεν είναι σύμφωνα με τη γνώμη που διατύπωσε η επιτροπή, ανακοινώνονται αμελλητί από την Επιτροπή στο Συμβούλιο. Στην περίπτωση αυτή, η Επιτροπή μπορεί να αναβάλει επί ένα μήνα το πολύ, από την ημερομηνία της ανακοίνωσης αυτής, την εφαρμογή των μέτρων που αποφασίστηκαν από αυτή.

Το Συμβούλιο μπορεί, με ειδική πλειοψηφία, να λάβει διαφορετική απόφαση εντός προθεσμίας ενός μηνός.

Άρθρο 43

Η επιτροπή δύναται να εξετάσει οποιοδήποτε άλλο θέμα υποβάλλεται από τον πρόεδρό της είτε με δική του πρωτοβουλία είτε μετά από αίτηση του αντιπροσώπου κράτους μέλους.

Άρθρο 44

Ο παρών κανονισμός πρέπει να εφαρμόζεται έτσι ώστε να λαμβάνονται υπόψη, παράλληλα και κατά τον κατάλληλο τρόπο, οι στόχοι που προβλέπονται στα άρθρα 33 και 131 της συνθήκης.

Άρθρο 45

Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1254/1999 και οι διατάξεις που θεσπίστηκαν για την εφαρμογή του κανονισμού αυτού, εφαρμόζονται στα προϊόντα που αναφέρονται στο άρθρο 1.

ΤΙΤΛΟΣ IV

ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 46

1. Καταργούνται οι κανονισμοί (ΕΟΚ) αριθ. 804/68, (ΕΟΚ) αριθ. 986/68, (ΕΟΚ) αριθ. 987/68, (ΕΟΚ) αριθ. 508/71, (ΕΟΚ) αριθ. 1422/78, (ΕΟΚ) αριθ. 1723/81,

(ΕΟΚ) αριθ. 2990/82, (ΕΟΚ) αριθ. 1842/83, (ΕΟΚ) αριθ. 865/84 και (ΕΟΚ) αριθ. 777/87.

2. Οι παραπομπές στον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 804/68 θεωρούνται ότι γίνονται στον παρόντα κανονισμό και

διαβάζονται σύμφωνα με τον πίνακα αντιστοιχίας που εμφανίζεται στο παράρτημα ΙΙΙ.

— τα απαιτούμενα μέτρα για την επίλυση ειδικών πρακτικών προβλημάτων. Τα εν λόγω μέτρα δύνανται, σε δεόντως αιτιολογημένες περιπτώσεις, να παρεκκλίνουν από ορισμένα μέρη του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 47

Η Επιτροπή θεσπίζει, σύμφωνα με τη διαδικασία που ορίζεται στο άρθρο 42:

— τα απαιτούμενα μέτρα για τη διευκόλυνση της μετάβασης από τις διατάξεις του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 804/68 στις διατάξεις που θεσπίζονται από τον παρόντα κανονισμό,

Άρθρο 48

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την ημέρα της δημοσίευσής του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Εφαρμόζεται από την 1η Ιανουαρίου 2000.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 17 Μαΐου 1999.

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

K.-H. FUNKE

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ I

ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑΤΙΚΕΣ ΠΛΗΡΩΜΕΣ: ΣΥΝΟΛΙΚΑ ΠΟΣΑ ΠΟΥ ΑΝΑΦΕΡΟΝΤΑΙ ΣΤΟ ΑΡΘΡΟ 17

(σε εκατομμύρια ευρώ)

	2005	2006	2007 και επόμενα ημερολογιακά έτη
Βέλγιο	8,6	17,1	25,7
Δανία	11,5	23,0	34,5
Γερμανία	72,0	144,0	216,0
Ελλάδα	1,6	3,3	4,9
Ισπανία	14,4	28,7	43,1
Γαλλία	62,6	125,3	187,9
Ιρλανδία	13,6	27,1	40,7
Ιταλία	25,7	51,3	77,0
Λουξεμβούργο	0,7	1,4	2,1
Κάτω Χώρες	28,6	57,2	85,8
Αυστρία	7,1	14,2	21,3
Πορτογαλία	4,8	9,7	14,5
Φινλανδία	6,2	12,4	18,6
Σουηδία	8,5	17,1	25,6
Ηνωμένο Βασίλειο	37,7	75,4	113,1

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

Κωδικός ΣΟ	Περιγραφή εμπορευμάτων
0403 10 51 έως 99 και 0403 90 71 έως 99	Βουτυρόγαλα, πηγμένο γάλα και πηγμένη κρέμα, γιαούρτι, κεφίρ και άλλα γάλατα και κρέμες που έχουν υποστεί ζύμωση ή έχουν καταστεί όξινα, έστω και συμπυκνωμένα ή με προσθήκη ζάχαρης ή άλλων γλυκαντικών, ή αρωματισμένα ή με προσθήκη φρούτων ή κακάου
ex 0405	Βούτυρα και άλλες λιπαρές ουσίες προερχόμενες από το γάλα. Λιπαρές ύλες για επάλειψη:
0405 20	— Λιπαρές ύλες για επάλειψη:
0405 20 10	— — Περιεκτικότητας κατά βάρος σε λιπαρές ουσίες ίσης ή ανώτερης του 39 % και κατώτερης του 60 %
0405 20 30	— — Περιεκτικότητας κατά βάρος σε λιπαρές ουσίες ίσης ή ανώτερης του 60 % και κατώτερης του 75 %
ex 1517	Μαργαρίνη. Μείγματα ή παρασκευάσματα βρώσιμα από λίπη ή λάδια ζωικά ή φυτικά ή από τα κλάσματα διαφόρων λιπών ή λαδιών του κεφαλαίου αυτού, άλλα από τα λίπη και λάδια διατροφής και τα κλάσματά τους της κλάσης 1516:
1517 10	— Μαργαρίνη, μη συμπεριλαμβανομένης της ρευστής μαργαρίνης
1517 10 10	— — Περιεκτικότητας κατά βάρος σε λιπαρές ουσίες που προέρχονται από το γάλα, που υπερβαίνει το 10 % αλλά που δεν υπερβαίνει το 15 %
1517 90	— Άλλη:
1517 90 10	— — Περιεκτικότητας κατά βάρος σε λιπαρές ύλες που προέρχονται από το γάλα, που υπερβαίνει το 10 % αλλά δεν υπερβαίνει το 15 %
ex 1702	Λακτόζη και σιρόπι λακτόζης:
1702 11 00	— — Με περιεκτικότητα σε λακτόζη 99 % κατά βάρος τουλάχιστον εκφρασμένη σε άνυδρη λακτόζη επί ξηράς ύλης
ex 1704	Ζαχαρώδη προϊόντα χωρίς κακάο (στα οποία περιλαμβάνεται και η λευκή σοκολάτα):
ex 1704 90	— Άλλα, εκτός από τα εκχυλίσματα γλυκόριζας που περιέχουν κατά βάρος περισσότερο από 10 % ζαχαρόζη, χωρίς προσθήκη άλλων υλών
ex 1806	Σοκολάτα και άλλα παρασκευάσματα διατροφής που περιέχουν κακάο, εκτός από τη σκόνη κακάου που έχει γλυκανθεί αποκλειστικά με την προσθήκη ζάχαρης του κωδικού ΣΟ 1806 10
ex 1901	Εκχυλίσματα βύνης. Παρασκευάσματα διατροφής από αλεύρια, σιμιγδάλια, άμυλα κάθε είδους ή εκχυλίσματα βύνης, που δεν περιέχουν κακάο ή που περιέχουν λιγότερο από 40 % κατά βάρος κακάο επί πλήρως απολιπανθείσας βάσεως και δεν κατονομάζονται ούτε περιλαμβάνονται αλλού. Παρασκευάσματα διατροφής από προϊόντα των κωδικών ΣΟ 0401 μέχρι 0404, που δεν περιέχουν κακάο ή περιέχουν λιγότερο από 5 % κατά βάρος κακάο, επί πλήρως απολιπανθείσας βάσεως, και δεν κατονομάζονται ούτε περιλαμβάνονται αλλού:
1901 10 00	— Παρασκευάσματα για τη διατροφή των παιδιών, συσκευασμένα για τη λιανική πώληση
1901 20 00	— Μείγματα και ζυμάρια για την παρασκευή προϊόντων αρτοποιίας, ζαχαροπλαστικής ή μπισκοτοποιίας του κωδικού ΣΟ 1905
1901 90	— Άλλα:
	— — Άλλα:
1901 90 91	— — — Που δεν περιέχουν λιπαρές ύλες που προέρχονται από το γάλα, ζαχαρόζη, ισογλυκόζη, γλυκόζη, άμυλα κάθε είδους ή που περιέχουν κατά βάρος λιγότερο του 1,5 % λιπαρές ύλες που προέρχονται από το γάλα, λιγότερο του 5 % ζαχαρόζη (συμπεριλαμβανομένου του ιμβεροτοποιημένου ζάχαρου) ή ισογλυκόζη, λιγότερο του 5 % γλυκόζη ή άμυλα κάθε είδους, εξαιρουμένων των παρασκευασμάτων διατροφής σε σκόνη από προϊόντα των κλάσεων 0401 μέχρι 0404
1901 90 99	— — — Άλλα

Κωδικός ΣΟ	Περιγραφή εμπορευμάτων
ex 1902	Ζυμαρικά εν γένει, έστω και ψημένα ή παραγεμισμένα (με κρέας ή άλλες ουσίες) ή και αλλιώς παρασκευασμένα, όπως τα σπαγγέτα, μακαρόνια, νούγιες, λαζάνια, gnocchi, ραβιόλια, κανελόνια. Αράπικο σμιγδάλι (κους-κους), έστω και παρασκευασμένο: — Ζυμαρικά μη ψημένα, μη παραγεμισμένα, μη αλλιώς παρασκευασμένα:
1902 19	— — Άλλα
1902 20	— Ζυμαρικά εν γένει παραγεμισμένα (έστω και ψημένα ή αλλιώς παρασκευασμένα): — — Άλλα:
1902 20 91	— — — Ψημένα
1902 20 99	— — — Άλλα
1902 30	— Άλλα ζυμαρικά εν γένει
1902 40	— Αράπικο σμιγδάλι (κους-κους):
1902 40 90	— — Άλλα
1904	Προϊόντα με βάση τα δημητριακά που λαμβάνονται με διόγκωση ή φρύξη (π.χ. καλαμπόκι) σε νιφάδες (κορν-φλέικς)· δημητριακά (εκτός από το καλαμπόκι) σε κόκκους ή νιφάδες ή σε άλλους επεξεργασμένους κόκκους είδους (εκτός από το αλεύρι και το σμιγδάλι), προψημένα ή αλλιώς παρασκευασμένα, που δεν κατονομάζονται ούτε περιλαμβάνονται αλλού
1905	Προϊόντα αρτοποιίας, ζαχαροπλαστικής ή μπισκοτοποιίας, έστω και με προσθήκη κακάου. Όστιες, κάψουλες κενές των τύπων που χρησιμοποιούνται για φάρμακα, αζυμοσφραγίδες, ξεραμένες ζύμες από αλεύρι ή άμυλο κάθε είδους σε φύλλα και παρόμοια προϊόντα:
1905 10 00	— Ψωμί τύπου φρυγανιάς με την ονομασία «Knäckebröt»
1905 20	— Ψωμί με καρυκεύματα
1905 30	— Μπισκότα με προσθήκη γλυκαντικών· γκόφρες και γκοφρέτες
1905 40	— Φρυγανιές, ψωμί ψημένο και παρόμοια ψημένα προϊόντα
1905 90	— Άλλα: — — Άλλα:
1905 90 40	— — — Γκόφρες και γκοφρέτες περιεκτικότητας σε νερό που υπερβαίνει το 10 %
1905 90 45	— — — Μπισκότα
1905 90 55	— — — Προϊόντα παραγόμενα με εξώθηση ή διόγκωση, αλατισμένα ή αρωματισμένα:
1905 90 60	— — — — Με προσθήκη γλυκαντικών
1905 90 90	— — — — Άλλα
ex 2004	Άλλα λαχανικά παρασκευασμένα ή διατηρημένα αλλιώς παρά με ξίδι ή οξικό οξύ, κατεψυγμένα, άλλα από τα προϊόντα της κλάσεως 2006:
2004 10	— Πατάτες: — — Άλλες:
2004 10 91	— — — Με μορφή αλεύρων, σμιγδαλιών ή νιφάδων
ex 2005	Άλλα λαχανικά παρασκευασμένα ή διατηρημένα αλλιώς με ξίδι ή οξικό οξύ, μη κατεψυγμένα, άλλα από τα προϊόντα της κλάσεως 2006:
2005 20	— Πατάτες:
2005 20 10	— — Με μορφή αλεύρων, σμιγδαλιών ή νιφάδων
ex 2008	Καρποί και φρούτα και άλλα βρώσιμα μέρη φυτών, αλλιώς παρασκευασμένα ή διατηρημένα, με ή χωρίς προσθήκη ζάχαρης ή άλλων γλυκαντικών ή αλκοόλης, που δεν κατονομάζονται ούτε περιλαμβάνονται αλλού: — Καρποί με κέλυφος, αράπικα φυστίκια και άλλα σπέρματα, έστω και αναμειγμένα μεταξύ τους:

Κωδικός ΣΟ	Περιγραφή εμπορευμάτων
2008 11	— — Αράπικα φυστίλια:
2008 11 10	— — — Βούτυρο αράπικου φυστικιού
2105 00	Παγωτά, έστω και αν περιέχουν κακάο
ex 2106	Παρασκευάσματα διατροφής που δεν κατονομάζονται ούτε περιλαμβάνονται αλλού, εκτός από τα σύνθετα αλκοολούχα παρασκευάσματα που υπάγονται στον κωδικό ΣΟ 2106 90 20 και τα σιρόπια από ζάχαρα, αρωματισμένα ή με προσθήκη χρωστικών ουσιών, που υπάγονται στους κωδικούς ΣΟ 2106 90 30, 2106 90 51, 2106 90 55 και 2106 90 59
ex 2202	Νερά, στα οποία περιλαμβάνονται και τα μεταλλικά και τα αεριούχα νερά, με προσθήκη ζάχαρης ή άλλων γλυκαντικών ή αρωματισμένα, και άλλα μη αλκοολούχα ποτά, με εξαίρεση τους χυμούς φρούτων ή λαχανικών του κωδικού ΣΟ 2009:
2202 90	— Άλλα:
	— — Άλλα, περιεκτικότητας κατά βάρος σε λιπαρές ύλες που προέρχονται από προϊόντα των κωδικών ΣΟ 0401 μέχρι 0404:
2202 90 91	— — — Κατώτερης του 0,2 %
2202 90 95	— — — Ίσης ή ανώτερης του 0,2 % και κατώτερης του 2 %
2202 90 99	— — — Ίσης ή ανώτερης του 2 %
ex 2208	Αιθυλική αλκοόλη μη μετουσιωμένη με κατ' όγκο αλκοολικό τίτλο λιγότερο του 80 % vol· αποστάγματα, λικέρ και άλλα οиноπνευματώδη ποτά:
2208 70	— Λικέρ
2208 90	— Άλλα:
	— — Αποστάγματα και άλλα οиноπνευματώδη ποτά, που παρουσιάζονται σε δοχεία με περιεχόμενο:
	— — — Που δεν υπερβαίνει τα 2 l:
	— — — — Άλλα:
2208 90 69	— — — — Άλλα οиноπνευματώδη ποτά
	— — — Που υπερβαίνουν τα 2 l:
2208 90 78	— — — — Άλλα οиноπνευματώδη ποτά
ex 3302	Μείγματα ευωδών ουσιών και μείγματα (στα οποία περιλαμβάνονται και τα αλκοολούχα διαλύματα) με βάση μία ή περισσότερες από αυτές τις ουσίες, των τύπων που χρησιμοποιούνται ως πρώτες ύλες για τη βιομηχανία: άλλα παρασκευάσματα με βάση ευώδεις ουσίες των τύπων που χρησιμοποιούνται για την παρασκευή ποτών:
3302 10	— Των τύπων που χρησιμοποιούνται για τις βιομηχανίες ειδών διατροφής ή ποτών:
	— — Των τύπων που χρησιμοποιούνται για τις βιομηχανίες ποτών:
3302 10 29	— — — — Άλλα
3501	Καζεΐνες, καζεϊνικά άλατα και άλλα παράγωγα των καζεϊνών. Κόλλες καζεΐνης
ex 3502	Αλβουμίνες, αλβουμινικά άλατα και άλλα παράγωγα των αλβουμινών:
3502 20	— Γαλακτοαλβουμίνη, συμπεριλαμβανομένων των συμπτυκνωμάτων δύο ή περισσότερων πρωτεϊνών ορού γάλακτος:
	— — Άλλα:
3502 20 91	— — — Αποξηραμένη (σε φύλλα, λέπια, κρυστάλλους, σκόνες, κ.λπ.)
3502 20 99	— — — Άλλα

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ III

ΠΙΝΑΚΑΣ ΑΝΤΙΣΤΟΙΧΙΑΣ

Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 804/68	Παρών κανονισμός
Άρθρο 1	Άρθρο 1
Άρθρο 2	Άρθρο 2
Άρθρο 3 παράγραφοι 1 και 2	Άρθρο 3 παράγραφος 1
Άρθρο 3 παράγραφος 3	—
Άρθρο 3 παράγραφος 4	Άρθρο 3 παράγραφος 2
Άρθρο 4	—
Άρθρο 5	Άρθρο 4 παράγραφος 1
Άρθρο 5α	—
Άρθρο 5γ	Άρθρο 5
Άρθρο 6 παράγραφος 2	Άρθρο 6 παράγραφος 3
Άρθρο 6 παράγραφος 3	Άρθρο 6 παράγραφος 4
Άρθρο 6 παράγραφος 4	Άρθρο 6 παράγραφος 5
Άρθρο 6 παράγραφος 6	Άρθρο 10
Άρθρο 7 παράγραφος 1	Άρθρο 7 παράγραφος 1
Άρθρο 7 παράγραφος 2	Άρθρο 7 παράγραφος 3
Άρθρο 7 παράγραφος 3 πρώτο εδάφιο	Άρθρο 7 παράγραφος 4 πρώτο εδάφιο
Άρθρο 7 παράγραφος 3 τέταρτο εδάφιο	Άρθρο 7 παράγραφος 4 δεύτερο εδάφιο
Άρθρο 7 παράγραφος 4	Άρθρο 7 παράγραφος 5
Άρθρο 7 παράγραφος 5	Άρθρο 10
Άρθρο 7α	—
Άρθρο 8 παράγραφοι 1 έως 3	Άρθρο 8 παράγραφοι 1 έως 3
Άρθρο 8 παράγραφος 4	Άρθρο 10
Άρθρο 9 παράγραφος 3	Άρθρο 10
Άρθρο 10 παράγραφος 1	Άρθρο 11 παράγραφος 1
Άρθρο 10 παράγραφος 2	—
Άρθρο 10 παράγραφος 3	Άρθρο 15
Άρθρο 11 παράγραφος 1	Άρθρο 12 παράγραφος 1
Άρθρο 11 παράγραφος 2	—
Άρθρο 11 παράγραφος 3	Άρθρο 15
Άρθρο 12 παράγραφος 3	Άρθρο 15
Άρθρο 13	Άρθρο 26
Άρθρο 14	Άρθρο 27
Άρθρο 15	Άρθρο 28
Άρθρο 16	Άρθρο 29
Άρθρο 16α	Άρθρο 30
Άρθρο 17	Άρθρο 31

Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 804/68	Παρόν κανονισμός
Άρθρο 18	Άρθρο 32
Άρθρο 19	Άρθρο 33
Άρθρο 20	Άρθρο 34
Άρθρο 21	Άρθρο 35
Άρθρο 22	—
Άρθρο 22α	Άρθρο 36
Άρθρο 23	Άρθρο 37
Άρθρο 24	Άρθρο 38
Άρθρο 24α	Άρθρο 39
Άρθρο 25	—
Άρθρο 26 παράγραφοι 1 και 2	Άρθρο 14 παράγραφοι 1 και 2
Άρθρο 26 παράγραφος 4	Άρθρο 15
Άρθρο 26 παράγραφος 5	—
Άρθρο 28	Άρθρο 40
Άρθρο 29 παράγραφος 1	Άρθρο 41
Άρθρο 29 παράγραφος 2	—
Άρθρο 30	Άρθρο 42
Άρθρο 31	Άρθρο 43
Άρθρο 32	—
Άρθρο 33	Άρθρο 44
Άρθρο 34	Άρθρο 45
Άρθρο 35	—
Άρθρο 36	—
Άρθρο 37 παράγραφος 1	Άρθρο 48
Παράρτημα	Παράρτημα II

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 1256/1999 ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ**της 17ης Μαΐου 1999****για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3950/92 για τη θέσπιση συμπληρωματικής εισφοράς στον τομέα του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων**

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 37,

την πρόταση της Επιτροπής⁽¹⁾,τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου⁽²⁾,τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής⁽³⁾,τη γνώμη της Επιτροπής των Περιφερειών⁽⁴⁾,τη γνώμη του Ελεγκτικού Συνεδρίου⁽⁵⁾,

Εκτιμώντας:

- (1) ότι σύμφωνα με τον κανονισμό του Συμβουλίου (ΕΟΚ) αριθ. 3950/92, της 28ης Δεκεμβρίου 1992, για τη θέσπιση συμπληρωματικής εισφοράς στον τομέα του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων⁽⁶⁾ το καθεστώς συμπληρωματικής εισφοράς, το οποίο είχε αρχικά εισαχθεί από 2 Απριλίου 1984 στον εν λόγω τομέα, παρατάθηκε για άλλες επτά δωδεκάμηνες περιόδους· ότι στόχος του καθεστώτος αυτού ήταν η μείωση της ανισορροπίας μεταξύ της προσφοράς και της ζήτησης στην αγορά γάλακτος και γαλακτοκομικών προϊόντων και των προκύπτοντων διαρθρωτικών πλεονασμάτων· ότι το καθεστώς παραμένει αναγκαίο στο μέλλον προκειμένου να επιτευχθεί μια καλύτερη ισορροπία της αγοράς· ότι θα πρέπει, ως εκ τούτου, να συνεχίσει να εφαρμόζεται για οκτώ περαιτέρω διαδοχικές δωδεκάμηνες περιόδους, αρχής γενομένης από την 1η Απριλίου 2000·
- (2) ότι το επίπεδο της στήριξης τιμών στον τομέα του γάλακτος θα μειωθεί σταδιακά κατά 15% συνολικά, κατά τη διάρκεια τριών περιόδων εμπορίας, από την 1η Ιουλίου 2005· ότι οι επιπτώσεις του μέτρου αυτού στην εσωτερική κατανάλωση και στις

εξαγωγές γάλακτος και γαλακτοκομικών προϊόντων δικαιολογούν, αφενός μεν, μια ισόρροπη αύξηση της συνολικής ποσότητας αναφοράς για το γάλα στην Κοινότητα μετά τις αντίστοιχες περικοπές τιμών, αφετέρου δε, μια αντιμετώπιση ορισμένων διαρθρωτικών προβλημάτων σε ενωρίτερη φάση·

- (3) ότι η ατομική ποσότητα αναφοράς θα πρέπει να οριστεί ως η διαθέσιμη ποσότητα, άσχετα από οποιεσδήποτε ποσότητες που ενδέχεται να έχουν μεταφερθεί προσωρινά, στις 31 Μαρτίου 2000, ημερομηνία λήξης των επτά περιόδων εφαρμογής του καθεστώτος εισφοράς μετά την παράτασή του, η οποία αποφασίστηκε το 1992·
- (4) ότι η υποχρεσιμοποίηση των ποσοτήτων αναφοράς από τους παραγωγούς μπορεί να παρεμποδίσει την ορθή ανάπτυξη του τομέα της γαλακτοπαραγωγής· ότι, για να αποφευχθούν οι πρακτικές αυτές, τα κράτη μέλη πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να αποφασίζουν σύμφωνα με τις γενικές αρχές του κοινοτικού δικαίου ότι, σε περιπτώσεις ουσιαστικής υποχρεσιμοποίησης κατά τη διάρκεια σημαντικής περιόδου, οι υποχρεσιμοποιούμενες ποσότητες αναφοράς επαναφέρονται στο εθνικό απόθεμα προκειμένου να ανακαταμεμηθούν σε άλλους παραγωγούς·
- (5) ότι για να ενισχυθούν οι δυνατότητες αποκεντρωμένης διαχείρισης των ποσοτήτων αναφοράς, για την αναδιάρθρωση της παραγωγής γάλακτος ή τη βελτίωση του περιβάλλοντος, τα κράτη μέλη πρέπει να εξουσιοδοτηθούν να εφαρμόσουν ορισμένα μέτρα στα πλαίσια αυτά στο δέον περιφερειακό επίπεδο ή στις ζώνες συλλογής·
- (6) ότι η εμπειρία από την εφαρμογή του καθεστώτος συμπληρωματικής εισφοράς έδειξε ότι η μεταφορά ποσοτήτων αναφοράς με τη χρήση νομικών μεθοδεύσεων, όπως είναι οι εκμισθώσεις, οι οποίες δεν οδηγούν κατ' ανάγκη σε μόνιμη κατανομή των σχετικών ποσοτήτων αναφοράς προς τον εκδοχέα, μπορούν να αποτελούν συμπληρωματικό παράγοντα κόστους για τη γαλακτοπαραγωγή παρεμποδίζοντας τη βελτίωση των παραγωγικών διαρθρώσεων· ότι, προκειμένου να ενισχυθεί ο χαρακτήρας των ποσοτήτων αναφοράς ως μέσου ρύθμισης της αγοράς γάλακτος και γαλακτοκομικών προϊόντων, πρέπει να παρασχεθεί, στα κράτη μέλη, η δυνατότητα να κατανέμουν τις ποσότητες αναφοράς, οι οποίες έχουν μεταφερθεί μέσω εκμισθώσεων ή παρόμοιων νομικών μέσων, στο εθνικό απόθεμα προς επαναδιανομή, βάσει αντικειμενικών κριτη-

⁽¹⁾ ΕΕ C 170 της 4.6.1998, σ. 60.⁽²⁾ Γνώμη που διατυπώθηκε στις 6 Μαρτίου 1999 (δεν έχει ακόμα δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα).⁽³⁾ ΕΕ C 407 της 28.12.1998, σ. 203.⁽⁴⁾ ΕΕ C 93 της 6.4.1999, σ. 1.⁽⁵⁾ ΕΕ C 401 της 22.12.1998, σ. 3.⁽⁶⁾ ΕΕ L 405 της 31.12.1992, σ. 1· κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 751/1999 (ΕΕ L 96 της 10.4.1999, σ. 11).

ρίων, στους ενεργούς παραγωγούς, ιδίως σε εκείνους που τα χρησιμοποιούσαν και πριν' ότι τα κράτη μέλη πρέπει επίσης να έχουν το δικαίωμα να οργανώνουν τη μεταφορά των ποσοτήτων αναφοράς κατά τρόπο διαφορετικό από τις ατομικές συναλλαγές μεταξύ παραγωγών' ότι πρέπει να προβλεφθεί ρητά, ιδίως προκειμένου να ληφθούν καταλλήλως υπόψη τα κεκτημένα εκ του νόμου δικαιώματα, ότι, όταν προσφεύγουν στις δυνατότητες αυτές, τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα απαιτούμενα μέτρα για να συμμορφωθούν προς τις γενικές αρχές του κοινοτικού δικαίου·

- (7) ότι ορισμένες διατάξεις του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3950/92 έχουν καταστεί άνευ αντικειμένου και πρέπει, συνεπώς, να καταργηθούν,

ΕΞΕΛΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 3950/92 τροποποιείται ως εξής:

1. Το πρώτο εδάφιο του άρθρου 1 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Θεσπίζεται για οκτώ νέες διαδοχικές περιόδους δώδεκα μηνών, αρχής γενομένης από 1ης Απριλίου 2000, συμπληρωματική εισφορά, η οποία επιβαρύνει τους παραγωγούς αγελαδινού γάλακτος, επί των ποσοτήτων γάλακτος ή ισοδυνάμιου γάλακτος, που παραδίδονται σε αγοραστή ή πωλούνται απευθείας προς κατανάλωση κατά τη διάρκεια της συγκεκριμένης δωδεκάμηνης περιόδου, και οι οποίες υπερβαίνουν την ποσότητα που πρόκειται να καθοριστεί.»

2. Ο πίνακας του άρθρου 3 παράγραφος 2 αντικαθίσταται από τον πίνακα του παραρτήματος I του παρόντος κανονισμού.
3. Το άρθρο 3 παράγραφος 2 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«2. Οι συνολικές ποσότητες που καθορίζονται στο παράρτημα καθορίζονται υπό την επιφύλαξη της ενδεχόμενης αναθεώρησης υπό το φως της γενικής κατάστασης της αγοράς και των ιδιαίτερων συνθηκών σε ορισμένα κράτη μέλη.

Η συνολική ποσότητα για τις φινλανδικές ποσοστώσεις παραδόσεων μπορεί να αυξηθεί προκειμένου να αντισταθμίσει τους φινλανδούς παραγωγούς "SLOM", μέχρι 200 000 τόνους κατ' ανώτατο όριο, καταναμιγτέους σύμφωνα με την κοινοτική νομοθεσία. Το απόθεμα αυτό δεν πρέπει να είναι μεταβιβάσιμο και πρέπει να χρησιμοποιηθεί αποκλειστικά για

λογαριασμό των παραγωγών, των οποίων το δικαίωμα επανάληψης της παραγωγής θα επηρεαστεί λόγω της προσχώρησης.

Η αύξηση των συνολικών ποσοτήτων και οι όροι χορήγησης των ατομικών ποσοτήτων αναφοράς που προβλέπονται στο προηγούμενο εδάφιο, αποφασίζεται σύμφωνα με τη διαδικασία που αναφέρεται στο άρθρο 11.»

4. Η παράγραφος 3 του άρθρου 3 καταργείται.
5. Το άρθρο 4 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 4

1. Η διαθέσιμη ατομική ποσότητα αναφοράς για μια εκμετάλλευση είναι ίση προς τη διαθέσιμη ποσότητα στις 31 Μαρτίου 2000. Η ποσότητα αυτή προσαρμόζεται, ανάλογα με την περίπτωση, για καθεμία από τις σχετικές περιόδους, κατά τρόπο ώστε το άθροισμα των ατομικών ποσοτήτων αναφοράς του ίδιου τύπου να μην υπερβαίνει τις αντίστοιχες συνολικές ποσότητες που αναφέρονται στο άρθρο 3, λαμβανομένων υπόψη οποιωνδήποτε μειώσεων που επιβάλλονται για την τροφοδοσία του εθνικού αποθέματος που αναφέρεται στο άρθρο 5.

2. Οι ατομικές ποσότητες αναφοράς αυξάνονται ή καθορίζονται μετά από δεόντως αιτιολογημένη αίτηση των παραγωγών, ώστε να λαμβάνονται υπόψη οι μεταβολές που επηρεάζουν τις παραδόσεις τους ή/και τις απευθείας πωλήσεις τους. Η αύξηση ή ο καθορισμός της εν λόγω ποσότητας αναφοράς υπόκειται σε αντίστοιχη μείωση ή κατάργηση της άλλης ποσότητας αναφοράς που διαθέτει ο παραγωγός. Οι προσαρμογές αυτές δεν είναι δυνατόν να συνεπάγονται για το οικείο κράτος μέλος την αύξηση του συνόλου των παραδόσεων και των απευθείας πωλήσεων που αναφέρονται στο άρθρο 3.

Σε περίπτωση οριστικών μεταβολών των ατομικών ποσοτήτων αναφοράς, οι ποσότητες που αναφέρονται στο άρθρο 3 προσαρμόζονται ανάλογα, σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 11.»

6. Το άρθρο 5 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 5

Εντός των ποσοτήτων του άρθρου 3, το κράτος μέλος μπορεί να αναπληρώσει το εθνικό απόθεμα με γενική μείωση όλων των ατομικών ποσοτήτων αναφοράς για να χορηγήσει πρόσθετες ή ειδικές ποσότητες σε παραγωγούς οριζόμενους με αντικειμενικά κριτήρια, συμφωνηθέντα με την Επιτροπή.

Με την επιφύλαξη του άρθρου 6 παράγραφος 1, οι ποσότητες αναφοράς που διατίθενται σε παραγωγούς που δεν πώλησαν γάλα ή άλλα γαλακτοκομικά προϊόντα για μια από τις δωδεκάμηνες περιόδους, διατίθενται στο εθνικό απόθεμα και μπορούν να αναδιανεμηθούν κατά το πρώτο εδάφιο. Αν ο παραγωγός επαναλάβει την παραγωγή γάλακτος ή γαλακτοκομικών προϊόντων εντός περιόδου αποφασισμένης από το κράτος μέλος, θα λάβει ποσότητα αναφοράς σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 1 μέχρι την 1η Απριλίου που ακολουθεί την ημερομηνία που θα υποβάλει αίτηση.

Όταν, κατά τη διάρκεια μιας δωδεκάμηνης περιόδου, ένας παραγωγός δεν χρησιμοποιεί, είτε μέσω παραδόσεων είτε με απευθείας πωλήσεις, τουλάχιστον το 70 % της ατομικής ποσότητας αναφοράς που διαθέτει, τα κράτη μέλη αποφασίζουν, σύμφωνα με τις γενικές αρχές του κοινοτικού δικαίου:

- εάν και υπό ποιους όρους το σύνολο ή τμήμα της αχρησιμοποίητης ποσότητας αναφοράς επαναφέρεται στο εθνικό απόθεμα. Ωστόσο, οι αχρησιμοποίητες ποσότητες αναφοράς δεν επαναφέρονται στο εθνικό απόθεμα σε περίπτωση ανωτέρας βίας και σε δεόντως αιτιολογημένες περιπτώσεις που επηρεάζουν την παραγωγική δυνατότητα των συγκεκριμένων παραγωγών και αναγνωρίζονται από την αρμόδια αρχή,
- υπό ποιές συνθήκες μια ποσότητα αναφοράς ανακατανέμεται στους συγκεκριμένους παραγωγούς.»

7. Στο άρθρο 6 παράγραφος 1, το πρώτο εδάφιο αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«1. Πριν από ημερομηνία που καθορίζουν και στις 31 Μαρτίου το αργότερο, τα κράτη μέλη επιτρέπουν, για τη συγκεκριμένη δωδεκάμηνη περίοδο, προσωρινές μεταφορές ατομικών ποσοτήτων αναφοράς τις οποίες δεν προτίθενται να χρησιμοποιήσουν οι δικαιούχοι παραγωγοί.»

8. Στο άρθρο 7, η παράγραφος 1 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«1. Οι διαθέσιμες σε μια εκμετάλλευση ποσότητες αναφοράς μεταβιβάζονται μαζί με την εκμετάλλευση σε περίπτωση πώλησής, εκμισθώσεως ή κληρονομικής διαδοχής στους παραγωγούς στους οποίους περιέρχεται, σύμφωνα με διαδικασίες που καθορίζουν τα κράτη μέλη λαμβάνοντας υπόψη τις εκτάσεις που χρησιμοποιούνται για την γαλακτοπαραγωγή ή άλλα αντικειμενικά κριτήρια και, ενδεχο-

μένως, τυχόν συμφωνία μεταξύ των ενδιαφερομένων.

Το μέρος της ποσότητας αναφοράς, το οποίο, ενδεχομένως, δεν μεταβιβάζεται μαζί με την εκμετάλλευση, προστίθεται στο εθνικό απόθεμα. Ωστόσο, εάν, κατά τη μεταβίβαση ποσοτήτων αναφοράς, ένα μέρος προστέθηκε στο εθνικό απόθεμα, δεν επέρχεται μείωση κατά την αντίστροφη μεταβίβαση.

Οι ίδιες διατάξεις ισχύουν για τις άλλες περιπτώσεις μεταβιβάσεων που έχουν ανάλογα νομικά αποτελέσματα για τους παραγωγούς.

Ωστόσο, σε περίπτωση μεταβίβασης γαιών στις δημόσιες αρχές ή/και για λόγους κοινής ωφελείας ή όταν η μεταβίβαση πραγματοποιείται για μη γεωργικούς σκοπούς, τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε να εφαρμόζονται τα μέτρα που απαιτούνται για τη διαφύλαξη των νόμιμων συμφερόντων των μερών, και ιδίως ώστε να είναι σε θέση ο απερχόμενος παραγωγός, εφόσον το επιθυμεί, να συνεχίσει τη γαλακτοκομική παραγωγή.»

9. Το άρθρο 8 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 8

Προκειμένου να συμπληρωθεί η αναδιάρθρωση της γαλακτοκομικής παραγωγής ή με σκοπό τη βελίωση του περιβάλλοντος, τα κράτη μέλη μπορούν να λάβουν ένα ή περισσότερα από τα ακόλουθα μέτρα σύμφωνα με λεπτομερείς κανόνες, τους οποίους καθορίζουν, λαμβάνοντας υπόψη τα νόμιμα συμφέροντα των μερών:

- α) να παρέχουν στους παραγωγούς, οι οποίοι αναλαμβάνουν τη δέσμευση να εγκαταλείψουν οριστικά μέρος ή σύνολο της γαλακτοκομικής τους παραγωγής και να μεταβιβάσουν τις κατά τον τρόπο αυτό αποδεσμευθείσες ποσότητες αναφοράς στο εθνικό απόθεμα, αποζημίωση καταβαλλόμενη σε μία ή περισσότερες ετήσιες δόσεις·
- β) να ορίζουν, με βάση αντικειμενικά κριτήρια, τους όρους υπό τους οποίους οι παραγωγοί μπορούν, έναντι πληρωμής, να επιτυγχάνουν, κατά την έναρξη της δωδεκάμηνης περιόδου, την ανακατανομή από την αρμόδια αρχή, ή από τον οργανισμό που έχει οριστεί από την εν λόγω αρχή, ποσοτήτων αναφοράς που αποδεσμεύθηκαν οριστικά κατά το τέλος της προηγούμενης δωδεκάμηνης περιόδου από άλλους παραγωγούς έναντι καταβολής τιμήματος, σε μία ή περισσότερες ετήσιες δόσεις, η οποία είναι ίση προς προαναφερθείσα πληρωμή·

- γ) να επιτρέπουν, σε περίπτωση μεταβίβασης εκτάσεων με σκοπό τη βελτίωση του περιβάλλοντος, να διατίθεται στον αποχωρούντα παραγωγό, εφόσον προτίθεται να συνεχίσει τη γαλακτοκομική παραγωγή, η ποσότητα αναφοράς την οποία διαθέτει η συγκεκριμένη εκμετάλλευση·
- δ) να καθορίζουν, βάσει αντικειμενικών κριτηρίων, τις περιοχές και ζώνες συγκέντρωσης, στο εσωτερικό των οποίων επιτρέπονται οι οριστικές μεταβιβάσεις ποσοτήτων αναφοράς χωρίς μεταβίβαση των αντίστοιχων εκτάσεων, με σκοπό τη βελτίωση της διάρθρωσης της γαλακτοκομικής παραγωγής·
- ε) να επιτρέπουν, κατόπιν αιτήσεως του παραγωγού προς την αρμόδια αρχή ή τον οργανισμό που έχει ορίσει η αρχή αυτή, την οριστική μεταβίβαση ποσοτήτων αναφοράς χωρίς μεταβίβαση των αντίστοιχων εκτάσεων, ή αντιστρόφως, με σκοπό τη βελτίωση της διάρθρωσης της γαλακτοκομικής παραγωγής στο επίπεδο της εκμετάλλευσης ή την εκτατικοποίηση της παραγωγής.

Οι διατάξεις για τις οποίες γίνεται λόγος στα στοιχεία α), β), γ) και ε) μπορούν να εφαρμόζονται είτε σε εθνικό επίπεδο είτε στο κατάλληλο εδαφικό επίπεδο είτε σε ζώνες συλλογής.»

10. Προστίθεται το ακόλουθο άρθρο:

«Άρθρο 8α

Ενεργώντας σύμφωνα με τις γενικές αρχές του κοινοτικού δικαίου, τα κράτη μέλη μπορούν να λαμβάνουν τα ακόλουθα μέτρα, προκειμένου να εξασφαλίζουν ότι οι ποσότητες αναφοράς χορηγούνται μόνον σε εν ενεργεία γαλακτοπαραγωγούς:

- α) με την επιφύλαξη του άρθρου 7 παράγραφος 1 δεύτερο εδάφιο, όταν οι ποσότητες αναφοράς μεταβιβάστηκαν ή μεταβιβάζονται μαζί ή χωρίς την αντίστοιχη έκταση μέσω γεωργικών εκμισθώσεων ή άλλων μέσων που συνεπάγονται συγκρί-

σιμα νομικά αποτελέσματα, τα κράτη μέλη αποφασίζουν, βάσει αντικειμενικών κριτηρίων, εάν και υπό ποιους όρους το σύνολο ή τμήμα της μεταβιβαζόμενης ποσότητας αναφοράς επαφέρεται στο εθνικό απόθεμα.

Η παρούσα διάταξη δεν εφαρμόζεται στις προσωρινές μεταβιβάσεις δυνάμει του άρθρου 6·

- β) Τα κράτη μέλη μπορούν να αποφασίζουν να μην εφαρμόζουν τις διατάξεις του άρθρου 7 παράγραφος 1 σχετικά με τη μεταβίβαση ποσοτήτων αναφοράς.»

11. Το παράρτημα που περιέχεται στο παράρτημα II του παρόντος κανονισμού προστίθεται στον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3950/92.

Άρθρο 2

Σε περίπτωση κατά την οποία χρειαστούν μεταβατικά μέτρα για τη διευκόλυνση της εφαρμογής των τροποποιήσεων που προβλέπονται στο άρθρο 1, τα μέτρα αυτά εκδίδονται σύμφωνα με τη διαδικασία που αναφέρεται στο άρθρο 11 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3950/92.

Άρθρο 3

Με βάση έκθεση της Επιτροπής, το Συμβούλιο θα πραγματοποιήσει, το 2003, ενδιάμεση επανεξέταση του προκειμένου καθεστώτος ποσοστάσεων με σκοπό τη σταδιακή λήξη του μετά το 2006.

Άρθρο 4

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την επόμενη ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Εφαρμόζεται από την 1η Απριλίου 2000, εκτός από το άρθρο 1 σημείο 2, το οποίο εφαρμόζεται από την ημέρα έναρξης ισχύος του.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 17 Μαΐου 1999.

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

K.-H. FUNKE

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ I

«Σύνολο των ποσοτήτων αναφοράς οι οποίες ισχύουν από 1η Απριλίου 1999 έως τις 31 Μαρτίου 2000

Κράτη μέλη	Παραδόσεις	(σε τόνους)
		Απευθείας πωλήσεις
Βέλγιο	3 140 696	169 735
Δανία	4 454 640	708
Γερμανία	27 767 036	97 780
Ελλάδα	629 817	696
Ισπανία	5 457 564	109 386
Γαλλία	23 793 932	441 866
Ιρλανδία	5 236 575	9 189
Ιταλία	9 698 399	231 661
Λουξεμβούργο	268 098	951
Κάτω Χώρες	10 991 900	82 792
Αυστρία	2 543 979	205 422
Πορτογαλία	1 835 461	37 000
Φινλανδία	2 394 528	10 000
Σουηδία	3 300 000	3 000
Ηνωμένο Βασίλειο	14 373 969	216 078»

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

«ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

α) **Σύνολο των ποσοτήτων αναφοράς που αναφέρονται στο άρθρο 3 παράγραφος 2, οι οποίες ισχύουν από 1η Απριλίου 2000 έως τις 31 Μαρτίου 2001**

(σε τόνους)

Κράτη μέλη	Παραδόσεις	Απευθείας πωλήσεις
Βέλγιο	3 140 696	169 735
Δανία	4 454 640	708
Γερμανία	27 767 036	97 780
Ελλάδα	674 617	696
Ισπανία	5 807 564	109 386
Γαλλία	23 793 932	441 866
Ιρλανδία	5 332 575	9 189
Ιταλία	10 082 399	231 661
Λουξεμβούργο	268 098	951
Κάτω Χώρες	10 991 900	82 792
Αυστρία	2 543 979	205 422
Πορτογαλία	1 835 461	37 000
Φινλανδία	2 394 528	10 000
Σουηδία	3 300 000	3 000
Ηνωμένο Βασίλειο	14 386 577 (*)	216 078

(*) Ειδική αύξηση ποσόστωσης που θα διατεθεί στη Βόρεια Ιρλανδία.

γ) **Σύνολο των ποσοτήτων αναφοράς που αναφέρονται στο άρθρο 3 παράγραφος 2, οι οποίες ισχύουν από 1η Απριλίου 2002 έως τις 31 Μαρτίου 2005**

(σε τόνους)

Κράτη μέλη	Παραδόσεις	Απευθείας πωλήσεις
Βέλγιο	3 140 696	169 735
Δανία	4 454 640	708
Γερμανία	27 767 036	97 780
Ελλάδα	699 817	696
Ισπανία	6 007 564	109 386
Γαλλία	23 793 932	441 866
Ιρλανδία	5 386 575	9 189
Ιταλία	10 298 399	231 661
Λουξεμβούργο	268 098	951
Κάτω Χώρες	10 991 900	82 792
Αυστρία	2 543 979	205 422
Πορτογαλία	1 835 461	37 000
Φινλανδία	2 394 528	10 000
Σουηδία	3 300 000	3 000
Ηνωμένο Βασίλειο	14 393 669	216 078

β) **Σύνολο των ποσοτήτων αναφοράς που αναφέρονται στο άρθρο 3 παράγραφος 2, οι οποίες ισχύουν από 1η Απριλίου 2001 έως τις 31 Μαρτίου 2002**

(σε τόνους)

Κράτη μέλη	Παραδόσεις	Απευθείας πωλήσεις
Βέλγιο	3 140 696	169 735
Δανία	4 454 640	708
Γερμανία	27 767 036	97 780
Ελλάδα	699 817	696
Ισπανία	6 007 564	109 386
Γαλλία	23 793 932	441 866
Ιρλανδία	5 386 575	9 189
Ιταλία	10 298 399	231 661
Λουξεμβούργο	268 098	951
Κάτω Χώρες	10 991 900	82 792
Αυστρία	2 543 979	205 422
Πορτογαλία	1 835 461	37 000
Φινλανδία	2 394 528	10 000
Σουηδία	3 300 000	3 000
Ηνωμένο Βασίλειο	14 393 669 (*)	216 078

(*) Ειδική αύξηση ποσόστωσης που θα διατεθεί στη Βόρεια Ιρλανδία.

δ) **Σύνολο των ποσοτήτων αναφοράς που αναφέρονται στο άρθρο 3 παράγραφος 2, οι οποίες ισχύουν από 1η Απριλίου 2005 έως τις 31 Μαρτίου 2006**

(σε τόνους)

Κράτη μέλη	Παραδόσεις	Απευθείας πωλήσεις
Βέλγιο	3 157 248	169 735
Δανία	4 476 917	708
Γερμανία	27 906 360	97 780
Ελλάδα	699 817	696
Ισπανία	6 007 564	109 386
Γαλλία	23 915 111	441 866
Ιρλανδία	5 386 575	9 189
Ιταλία	10 298 399	231 661
Λουξεμβούργο	269 443	951
Κάτω Χώρες	11 047 273	82 792
Αυστρία	2 557 726	205 422
Πορτογαλία	1 844 823	37 000
Φινλανδία	2 406 551	10 000
Σουηδία	3 316 515	3 000
Ηνωμένο Βασίλειο	14 466 619	216 078

ε) **Σύνολο των ποσοτήτων αναφοράς που αναφέρονται στο άρθρο 3 παράγραφος 2, οι οποίες ισχύουν από 1η Απριλίου 2006 έως τις 31 Μαρτίου 2007**

(σε τόνους)

Κράτη μέλη	Παραδόσεις	Απευθείας πωλήσεις
Βέλγιο	3 173 800	169 735
Δανία	4 499 193	708
Γερμανία	28 045 684	97 780
Ελλάδα	699 817	696
Ισπανία	6 007 564	109 386
Γαλλία	24 036 290	441 866
Ιρλανδία	5 386 575	9 189
Ιταλία	10 298 399	231 661
Λουξεμβούργο	270 788	951
Κάτω Χώρες	11 102 647	82 792
Αυστρία	2 571 473	205 422
Πορτογαλία	1 854 186	37 000
Φινλανδία	2 418 573	10 000
Σουηδία	3 333 030	3 000
Ηνωμένο Βασίλειο	14 539 569	216 078

στ) **Σύνολο των ποσοτήτων αναφοράς που αναφέρονται στο άρθρο 3 παράγραφος 1, οι οποίες ισχύουν από 1η Απριλίου 2007 έως τις 31 Μαρτίου 2008**

(σε τόνους)

Κράτη μέλη	Παραδόσεις	Απευθείας πωλήσεις
Βέλγιο	3 190 352	169 735
Δανία	4 521 470	708
Γερμανία	28 185 008	97 780
Ελλάδα	699 817	696
Ισπανία	6 007 564	109 386
Γαλλία	24 157 469	441 866
Ιρλανδία	5 386 575	9 189
Ιταλία	10 298 399	231 661
Λουξεμβούργο	272 134	951
Κάτω Χώρες	11 158 020	82 792
Αυστρία	2 585 220	205 422
Πορτογαλία	1 863 548	37 000
Φινλανδία	2 430 596	10 000
Σουηδία	3 349 545	3 000
Ηνωμένο Βασίλειο	14 612 520	216 078»

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 1257/1999 ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ**της 17ης Μαΐου 1999****για τη στήριξη της αγροτικής ανάπτυξης από το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΕΓΤΠΕ) και για την τροποποίηση και κατάργηση ορισμένων κανονισμών**

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως τα άρθρα 36 και 37,

την πρόταση της Επιτροπής⁽¹⁾,τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου⁽²⁾,τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής⁽³⁾,τη γνώμη της Επιτροπής των Περιφερειών⁽⁴⁾,τη γνώμη του Ελεγκτικού Συνεδρίου⁽⁵⁾,

Εκτιμώντας:

- (1) ότι μια κοινή πολιτική αγροτικής ανάπτυξης θα πρέπει να συνοδεύει και να συμπληρώνει τα άλλα μέσα της κοινής γεωργικής πολιτικής και με τον τρόπο αυτό να συμβάλλει στην επίτευξη των στόχων της εν λόγω πολιτικής που καθορίζονται στο άρθρο 33 παράγραφος 1 της συνθήκης·
- (2) ότι, σύμφωνα με το άρθρο 33 παράγραφος 2 στοιχείο α) της συνθήκης, κατά την εκπόνηση της κοινής γεωργικής πολιτικής και των ειδικών μεθόδων που συνεπάγεται η εφαρμογή της, λαμβάνεται υπόψη ο ιδιαίτερος χαρακτήρας της γεωργικής δραστηριότητας, που απορρέει από την κοινωνική δομή της γεωργίας τις διαρθρωτικές και φυσικές ανισότητες μεταξύ των διαφόρων γεωργικών περιοχών·
- (3) ότι, σύμφωνα με το άρθρο 159 της συνθήκης, η υλοποίηση των κοινών πολιτικών λαμβάνει υπόψη τους στόχους των άρθρων 158 και 160 για την κοινή πολιτική οικονομικής και κοινωνικής συνοχής

και συμβάλλει στην πραγματοποίησή τους· ότι, επομένως, τα μέτρα αγροτικής ανάπτυξης θα πρέπει να συμβάλλουν στην πολιτική αυτή στις περιφέρειες που παρουσιάζουν αναπτυξιακή καθυστέρηση (στόχος αριθ. 1) και στις περιφέρειες που αντιμετωπίζουν διαρθρωτικές δυσκολίες (στόχος αριθ. 2), όπως αυτές ορίζονται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1260/1999 του Συμβουλίου, της 21ης Ιουνίου 1999, περί των γενικών διατάξεων για τα διαρθρωτικά ταμεία⁽⁶⁾.

- (4) ότι μέτρα που αποσκοπούσαν στη στήριξη της βελτίωσης των γεωργικών διαρθρώσεων εισήχθησαν στην κοινή γεωργική πολιτική ήδη από το 1972· ότι επί δύο σχεδόν δεκαετίες έχουν γίνει προσπάθειες για την ενσωμάτωση της γεωργικής διαρθρωτικής πολιτικής στο ευρύτερο οικονομικό και κοινωνικό πλαίσιο των αγροτικών περιοχών· ότι η μεταρρύθμιση του 1992 τόνισε την περιβαλλοντική διάσταση της γεωργίας που είναι ο μεγαλύτερος χρήστης γης·
- (5) ότι η αγροτική πολιτική σήμερα ασκείται με τη χρήση πολύπλοκων μέσων·
- (6) ότι, κατά τα προσεχή έτη, η γεωργία θα πρέπει να προσαρμοστεί σε νέες πραγματικότητες και περαιτέρω αλλαγές που αφορούν την εξέλιξη των αγορών, την πολιτική αγορών και τους κανόνες του εμπορίου, τη ζήτηση και τις προτιμήσεις των καταναλωτών, καθώς και την επόμενη διεύρυνση της Κοινότητας· ότι οι αλλαγές δεν θα επηρεάσουν μόνο τις γεωργικές αγορές, αλλά και τις τοπικές οικονομίες στις αγροτικές περιοχές γενικά· ότι η πολιτική αγροτικής ανάπτυξης θα πρέπει να αποσκοπεί στην αποκατάσταση και επαύξηση της ανταγωνιστικότητας των αγροτικών περιοχών και επομένως να συμβάλλει στη διατήρηση και δημιουργία απασχόλησης στις περιοχές αυτές·
- (7) ότι οι εξελίξεις αυτές θα πρέπει να ενθαρρυνθούν και να υποστηριχθούν με την αναδιοργάνωση και απλούστευση των υφιστάμενων μέσων αγροτικής ανάπτυξης·
- (8) ότι η αναδιοργάνωση αυτή θα πρέπει να λάβει υπόψη την πείρα που αποκτήθηκε κατά την εφαρμογή των υφιστάμενων μέσων και επομένως να βασισθεί στα μέσα αυτά, δηλαδή όσα εφαρμόζονται βάσει των σημερινών στόχων προτεραιότητας

(1) ΕΕ C 170 της 4.6.1998, σ. 7.

(2) Γνώμη που διατυπώθηκε στις 6 Μαΐου 1999 (δεν έχει ακόμα δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα).

(3) ΕΕ C 407 της 28.12.1998, σ. 210.

(4) ΕΕ C 401 της 22.4.1998, σ. 3.

(5) ΕΕ C 93 της 6.4.1999, σ. 62.

(6) ΕΕ L 161 της 26.6.1999, σ. 1.

που προωθούν την αγροτική ανάπτυξη μέσω της επιτάχυνσης της προσαρμογής των γεωργικών διαρθρώσεων στο πλαίσιο της αναμόρφωσης της κοινής γεωργικής πολιτικής και που διευκολύνουν την ανάπτυξη και τη διαρθρωτική προσαρμογή των αγροτικών περιοχών [στόχοι αριθ. 5α) και 5β)], όπως ορίζονται στον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2052/88 του Συμβουλίου, της 24ης Ιουνίου 1988, για την αποστολή των διαρθρωτικών ταμείων, την αποτελεσματικότητά τους και το συντονισμό των παρεμβάσεών τους μεταξύ τους καθώς και με τις παρεμβάσεις της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων και των άλλων υφισταμένων χρηματοδοτικών οργάνων⁽¹⁾ και τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 4256/88 του Συμβουλίου, της 19ης Δεκεμβρίου 1988, για διατάξεις εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2052/88 σχετικά με το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΕΓΤΠΕ), τμήμα Προσανατολισμού⁽²⁾, και όσα θεσπίστηκαν ως συνοδευτικά μέτρα της αναμόρφωσης της κοινής γεωργικής πολιτικής το 1992 με τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2078/92 του Συμβουλίου, της 30ής Ιουνίου 1992, σχετικά με μεθόδους γεωργικής παραγωγής που συμμορφώνονται με τις απαιτήσεις προστασίας του περιβάλλοντος καθώς και με τη διατήρηση του φυσικού χώρου⁽³⁾, με τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2079/92 του Συμβουλίου, της 30ής Ιουνίου 1992, για τη θέσπιση κοινοτικού καθεστώτος παροχής ενισχύσεων στην πρόωρη συνταξιοδότηση των γεωργών⁽⁴⁾ και με τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2080/92 του Συμβουλίου, της 30ής Ιουνίου 1992, για τη θέσπιση κοινοτικού καθεστώτος ενισχύσεων των μέτρων για τα δάση στον τομέα της γεωργίας⁽⁵⁾.

- (9) ότι το πλαίσιο μιας αναμορφωμένης πολιτικής για την αγροτική ανάπτυξη θα πρέπει να καλύπτει όλες τις αγροτικές περιοχές της Κοινότητας·
- (10) ότι τα τρία ισχύοντα συνοδευτικά μέτρα που εισήχθησαν με τη μεταρρύθμιση της κοινής γεωργικής πολιτικής το 1992 (γεωργοπεριβαλλοντικά μέτρα, πρόωγη συνταξιοδότηση και δάσωση) θα πρέπει να συμπληρωθούν με το σύστημα για τις μειονεκτικές περιοχές και τις περιοχές που υπόκεινται σε περιβαλλοντικούς περιορισμούς·

- (11) ότι τα άλλα μέτρα αγροτικής ανάπτυξης θα πρέπει να εντάσσονται σε ολοκληρωμένα αναπτυξιακά προγράμματα για τις περιφέρειες του στόχου αριθ. 1 και μπορούν να αποτελούν μέρος των προγραμμάτων για τις περιφέρειες του στόχου αριθ. 2·
- (12) ότι στις αγροτικές περιοχές, τα μέτρα αγροτικής ανάπτυξης θα πρέπει να συνοδεύουν και να συμπληρώνουν τις πολιτικές για την αγορά·
- (13) ότι η στήριξη της αγροτικής ανάπτυξης από το ΕΓΤΠΕ θα πρέπει να βασίζεται σε ενιαίο νομικό πλαίσιο που να καθορίζει τα επιλέξιμα για στήριξη μέτρα, τους στόχους τους και τα κριτήρια επιλεξιμότητας·
- (14) ότι, λόγω της ποικιλομορφίας των αγροτικών περιοχών της Κοινότητας, η πολιτική αγροτικής ανάπτυξης θα πρέπει να ακολουθεί την αρχή της επικουρικότητας· ότι, επομένως, θα πρέπει να είναι όσο το δυνατόν αποκεντρωμένη και η έμφαση να δίνεται στη συμμετοχή και στην προσέγγιση «εκ των κάτω προς τα άνω»· ότι, συνεπώς, τα κριτήρια επιλεξιμότητας για τη στήριξη της αγροτικής ανάπτυξης δεν θα πρέπει να υπερβαίνουν τα αναγκαία για την επίτευξη των στόχων της πολιτικής αγροτικής ανάπτυξης·
- (15) ότι, ωστόσο, η συνεκτικότητα με τα άλλα μέσα της κοινής γεωργικής πολιτικής και με τις λοιπές κοινές πολιτικές απαιτεί τα βασικά κριτήρια στήριξης να καθορίζονται σε κοινοτικό επίπεδο· ότι, ιδίως, θα πρέπει να αποφεύγονται αδικαιολόγητες στρεβλώσεις του ανταγωνισμού που απορρέουν από μέτρα αγροτικής ανάπτυξης·
- (16) ότι, για να εξασφαλισθεί η ευελιξία και η απλούστευση της νομοθεσίας, το Συμβούλιο θα πρέπει να αναθέσει όλες τις αναγκαίες εκτελεστικές αρμοδιότητες στην Επιτροπή, σύμφωνα με το άρθρο 202 τρίτη περίπτωση της συνθήκης·
- (17) ότι η διάρθρωση της γεωργίας στην Κοινότητα χαρακτηρίζεται από την ύπαρξη μεγάλου αριθμού γεωργικών εκμεταλλεύσεων, οι οποίες στερούνται των διαρθρωτικών προϋποθέσεων που θα επέτρεπαν την εξασφάλιση δίκαιου εισοδήματος και δίκαιων συνθηκών διαβίωσης για τους γεωργούς και τις οικογένειές τους·
- (18) ότι σκοπός των κοινοτικών ενισχύσεων για επενδύσεις είναι ο εκσυγχρονισμός των γεωργικών εκμεταλλεύσεων και η βελτίωση της βιωσιμότητάς τους·
- (19) ότι οι κοινοτικές προϋποθέσεις που αφορούν την επιλεξιμότητα για επενδυτική ενίσχυση θα πρέπει

⁽¹⁾ ΕΕ L 185 της 15.7.1988, σ. 9· κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 3193/94 (ΕΕ L 337 της 24.12.1994, σ. 11).

⁽²⁾ ΕΕ L 374 της 31.12.1988, σ. 25· κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2085/93 (ΕΕ L 193 της 31.7.1993, σ. 44).

⁽³⁾ ΕΕ L 215 της 30.7.1992, σ. 85· κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2272/95 της Επιτροπής (ΕΕ L 288 της 1.2.1995, σ. 35) και διορθώθηκε από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1962/96 της Επιτροπής (ΕΕ L 259 της 12.10.1996, σ. 7).

⁽⁴⁾ ΕΕ L 215 της 30.7.1992, σ. 91· κανονισμός όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2772/95 της Επιτροπής (ΕΕ L 288 της 1.12.1995, σ. 37).

⁽⁵⁾ ΕΕ L 215 της 30.7.1992, σ. 96· κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 231/96 της Επιτροπής (ΕΕ L 30 της 8.2.1996, σ. 33).

να απλουστευθούν σε σύγκριση με τις ισχύουσες προϋποθέσεις που καθορίζονται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 950/97 του Συμβουλίου, της 20ής Μαΐου 1997, για τη βελτίωση της αποτελεσματικότητας των γεωργικών διαρθρώσεων⁽¹⁾.

- (20) ότι η χορήγηση ιδιαίτερων πλεονεκτημάτων στους νέους γεωργούς μπορεί να διευκολύνει όχι μόνο την εγκατάστασή τους αλλά και τη διαρθρωτική προσαρμογή των εκμεταλλεύσεών τους μετά την πρώτη τους εγκατάσταση·
- (21) ότι η εξέλιξη και η εξειδίκευση της γεωργίας απαιτούν κατάλληλο επίπεδο γενικής, τεχνικής και οικονομικής κατάρτισης των προσώπων που ασχολούνται με γεωργικές και δασικές δραστηριότητες, ιδιαίτερα όσον αφορά νέους προσανατολισμούς στη διαχείριση, την παραγωγή και την εμπορία·
- (22) ότι χρειάζεται να καταβληθεί ιδιαίτερη προσπάθεια για την εκπαίδευση των αγροτών και την ενημέρωσή τους σχετικά με γεωργικές μεθόδους συμβατές με το περιβάλλον·
- (23) ότι θα πρέπει να ενθαρρυνθεί η πρόωρη συνταξιοδότηση των γεωργών με στόχο τη βελτίωση της βιωσιμότητας των γεωργικών εκμεταλλεύσεων, λαμβάνοντας υπόψη την πείρα που αποκτήθηκε κατά την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2079/92·
- (24) ότι η στήριξη των μειονεκτικών περιοχών θα πρέπει να συμβάλλει στη συνέχιση της χρήσης των γεωργικών γαιών, στη διαφύλαξη της υπαίθρου, στη διατήρηση και προαγωγή αειφόρων καλλιεργητικών συστημάτων·
- (25) ότι η υπαγωγή στις μειονεκτικές περιοχές θα πρέπει να γίνεται με βάση κοινά κριτήρια·
- (26) ότι δεν είναι ανάγκη η περαιτέρω υπαγωγή στις μειονεκτικές περιοχές να γίνεται σε κοινοτικό επίπεδο·
- (27) ότι θα πρέπει να καθοριστούν προϋποθέσεις επιλεξιμότητας για τις εξισωτικές αποζημιώσεις, για να εξασφαλισθεί η αποτελεσματικότητα του καθεστώτος στήριξης και να εξασφαλισθεί η επίτευξη των στόχων του·
- (28) ότι, για τον περιορισμό της γεωργικής χρήσης σε περιοχές που υπόκεινται σε περιβαλλοντικούς περιορισμούς, ενδέχεται να πρέπει να χορηγηθεί

στήριξη στους γεωργούς για να επιλύσουν τα συγκεκριμένα προβλήματά τους που προκύπτουν από τους περιορισμούς αυτούς·

- (29) ότι, κατά τα προσεχή έτη, θα πρέπει να δοθεί εξέχων ρόλος στα γεωργοπεριβαλλοντικά μέσα που στηρίζουν την αειφόρο ανάπτυξη των αγροτικών περιοχών και ανταποκρίνονται στην αυξανόμενη ζήτηση από την κοινωνία περιβαλλοντικών υπηρεσιών·
- (30) ότι η υφισταμένη στήριξη γεωργοπεριβαλλοντικών μέτρων, δυνάμει του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2078/92, θα πρέπει να εξακολουθήσει να παρέχεται για περιβαλλοντικά μέτρα με συγκεκριμένους στόχους, λαμβάνοντας υπόψη την πείρα που αποκτήθηκε κατά την εφαρμογή του εν λόγω καθεστώτος, όπως περιγράφεται αναλυτικά στην έκθεση της Επιτροπής που υποβλήθηκε σύμφωνα με το άρθρο 10 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2078/92·
- (31) ότι το καθεστώς των γεωργοπεριβαλλοντικών ενισχύσεων θα πρέπει να εξακολουθήσει να ενθαρρύνει τους γεωργούς να ασκούν πραγματικό λειτούργημα στην υπηρεσία του συνόλου της κοινωνίας με την εισαγωγή ή τη διατήρηση μεθόδων παραγωγής που συμμορφώνονται προς την αυξανόμενη ανάγκη προστασίας και βελτίωσης του περιβάλλοντος, των φυσικών πόρων του εδάφους και της γενετικής ποικιλομορφίας, καθώς και την ανάγκη διατήρησης του τοπίου και του φυσικού χώρου·
- (32) ότι οι βελτιώσεις στη μεταποίηση και την εμπορία γεωργικών προϊόντων θα πρέπει να ενθαρρυνθούν μέσω της στήριξης επενδύσεων στον τομέα αυτόν·
- (33) ότι η στήριξη αυτή μπορεί σε μεγάλο βαθμό να βασισθεί στις ισχύουσες προϋποθέσεις που καθορίζονται επί του παρόντος με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 951/97 του Συμβουλίου, της 20ής Μαΐου 1997, για τη βελτίωση των συνθηκών μεταποίησης και εμπορίας των γεωργικών προϊόντων⁽²⁾·
- (34) ότι θα πρέπει να εξασφαλίζεται η βιωσιμότητα των επενδύσεων και η συμμετοχή των γεωργών στα οικονομικά οφέλη της δράσης που έχει αναληφθεί·
- (35) ότι η δασοκομία αποτελεί αναπόσπαστο τμήμα της αγροτικής ανάπτυξης και, επομένως, τα μέτρα στον τομέα της δασοκομίας θα πρέπει να ενσωματωθούν στο καθεστώς στήριξης της αγροτικής ανάπτυξης· ότι η ενίσχυση της δασοκομίας θα πρέπει να μην προκαλεί στρέβλωση του ανταγωνισμού και να μην έχει καμία επίπτωση στην αγορά·

⁽¹⁾ ΕΕ L 142 της 2.6.1997, σ. 1· κανονισμός όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2331/98. (ΕΕ L 291 της 30.10.1998, σ. 10).

⁽²⁾ ΕΕ L 142 της 2.6.1997, σ. 22.

- (36) ότι τα μέτρα για τη δασοκομία θα πρέπει να εγκρίνονται λαμβάνοντας υπόψη τις υποχρεώσεις της Κοινότητας και των κρατών μελών σε διεθνές επίπεδο και να βασίζονται στα δασικά σχέδια των κρατών μελών· ότι τα μέτρα αυτά θα πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τα ειδικά προβλήματα της αλλαγής του κλίματος·
- (37) ότι τα μέτρα για τη δασοκομία θα πρέπει να βασίζονται στα μέτρα που έχουν ληφθεί με βάση τα ισχύοντα καθεστώτα που θεσπίζονται με τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1610/89 του Συμβουλίου, της 29ης Μαΐου 1989, για τις διατάξεις εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 4256/88 σε ό,τι αφορά τη δράση ανάπτυξης και την αξιοποίηση των δασών στις αγροτικές περιοχές της Κοινότητας⁽¹⁾ και με τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 867/90 του Συμβουλίου, της 29ης Μαρτίου 1990, για τη βελτίωση των συνθηκών μεταποίησης και εμπορίας των δασοκομικών προϊόντων⁽²⁾·
- (38) ότι η δάσωση των γεωργικών εκτάσεων έχει ιδιαίτερη σημασία τόσο για τη χρησιμοποίηση του εδάφους και για το περιβάλλον όσο και ως συμβολή στην αύξηση της προσφοράς ορισμένων δασοκομικών προϊόντων· ότι, επομένως, η υφιστάμενη στήριξη της δάσωσης δυνάμει του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2080/92 θα πρέπει να συνεχισθεί, λαμβάνοντας υπόψη την πείρα που αποκτήθηκε κατά την εφαρμογή του εν λόγω καθεστώτος, όπως περιγράφεται αναλυτικά στην έκθεση της Επιτροπής που υποβλήθηκε σύμφωνα με το άρθρο 8 παράγραφος 3 του εν λόγω κανονισμού·
- (39) ότι θα πρέπει να χορηγούνται πληρωμές για δραστηριότητες που αφορούν τη διατήρηση και βελτίωση της οικολογικής σταθερότητας των δασών σε ορισμένες περιοχές·
- (40) ότι θα πρέπει να παρέχεται στήριξη σε άλλα μέτρα σχετικά με τις γεωργικές δραστηριότητες και τη μετατροπή τους· ότι ο κατάλογος των μέτρων θα πρέπει να καθοριστεί με βάση την κτηθείσα πείρα και λαμβάνοντας υπόψη την ανάγκη να βασίζεται η αγροτική ανάπτυξη εν μέρει σε μη γεωργικές δραστηριότητες και υπηρεσίες, ώστε να αντιστραφεί η τάση προς την οικονομική και κοινωνική παρακμή και τη μείωση του πληθυσμού της υπαίθρου· ότι θα πρέπει να στηρίζονται μέτρα για την εξάλειψη των ανισοτήτων και την προώθηση ίσων ευκαιριών μεταξύ ανδρών και γυναικών·
- (41) ότι αυξάνεται η εκ μέρους των καταναλωτών ζήτηση γεωργικών προϊόντων και τροφίμων βιολογικής παραγωγής· ότι, συνεπώς, δημιουργείται νέα αγορά για τα γεωργικά προϊόντα· ότι η βιολογική γεωργία βελτιώνει την αειφορία στη γεωργία και, ως εκ τούτου, συμβάλλει στους γενικούς στόχους του παρόντος κανονισμού· ότι τα ειδικά μέτρα στήριξης της αγροτικής ανάπτυξης μπορούν να αφορούν την παραγωγή, την μεταποίηση και την εμπορία γεωργικών προϊόντων βιολογικής παραγωγής·
- (42) ότι τα μέτρα αγροτικής ανάπτυξης που είναι επιλέξιμα για κοινοτική στήριξη θα πρέπει να συμμορφώνονται προς το κοινοτικό δίκαιο και να έχουν συνοχή με τις άλλες κοινοτικές πολιτικές, καθώς και με τα άλλα μέσα της κοινής γεωργικής πολιτικής·
- (43) ότι, στα πλαίσια του παρόντος κανονισμού, θα πρέπει να αποκλεισθεί η στήριξη ορισμένων μέτρων που είναι επιλέξιμα βάσει άλλων μέσων της κοινής γεωργικής πολιτικής, και ιδίως όσων εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής καθεστώτων στήριξης στο πλαίσιο κοινών οργανώσεων αγοράς, με ορισμένες εξαιρέσεις που δικαιολογούνται βάσει αντικειμενικών κριτηρίων·
- (44) ότι, ενόψει των υφιστάμενων ενισχύσεων για τις ομάδες παραγωγών και τις ενώσεις τους σε διάφορες κοινές οργανώσεις αγοράς, δεν φαίνεται πλέον απαραίτητη η ειδική στήριξη των ομάδων παραγωγών στο πλαίσιο της αγροτικής ανάπτυξης· ότι, επομένως, δεν θα πρέπει να συνεχισθεί το καθεστώς ενίσχυσης που ισχύει δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 952/97 του Συμβουλίου, της 20ής Μαΐου 1997, για τις ομάδες παραγωγών και τις ενώσεις τους⁽³⁾·
- (45) ότι η χρηματοδότηση της κοινοτικής στήριξης για τα συνοδευτικά μέτρα και τα άλλα μέτρα αγροτικής ανάπτυξης στις περιφέρειες εκτός του στόχου αριθ. 1, θα πρέπει να γίνεται από το τμήμα εγγυήσεων του ΕΓΤΠΕ· ότι οι βασικοί δημοσιονομικοί κανόνες που καθορίζονται με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1260/1999, έχουν προσαρμοσθεί ανάλογα·
- (46) ότι η χρηματοδότηση της κοινοτικής στήριξης για τα μέτρα αγροτικής ανάπτυξης στις περιφέρειες που καλύπτονται από τον στόχο αριθ. 1 πρέπει να εξακολουθήσει να γίνεται από το τμήμα Προσανατολισμού του ΕΓΤΠΕ, με εξαίρεση τα τρία ισχύοντα συνοδευτικά μέτρα και τη στήριξη για τις

⁽¹⁾ ΕΕ L 165 της 15.6.1989, σ. 3.⁽²⁾ ΕΕ L 91 της 6.4.1990, σ. 7.⁽³⁾ ΕΕ L 142 της 2.6.1997, σ. 30.

- μειονεκτικές περιοχές και τις περιοχές που υπόκεινται σε περιβαλλοντικούς περιορισμούς·
- (47) ότι, όσον αφορά τη στήριξη των μέτρων αγροτικής ανάπτυξης που καλύπτονται από τον προγραμματισμό του στόχου αριθ. 1 και του στόχου αριθ. 2, θα πρέπει να εφαρμόζεται ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1260/1999, ιδίως ως προς τον ολοκληρωμένο προγραμματισμό των εν λόγω μέτρων· ότι, ωστόσο, οι σχετικοί με τη χρηματοδότηση κανόνες θα πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τη χρηματοδότηση των μέτρων από το τμήμα Εγγυήσεων στις περιφέρειες του στόχου αριθ. 2·
- (48) ότι τα μέτρα αγροτικής ανάπτυξης που δεν καλύπτονται από τον προγραμματισμό του στόχου αριθ. 1 ή του στόχου αριθ. 2, θα πρέπει να αποτελούν αντικείμενο προγραμματισμού αγροτικής ανάπτυξης βάσει ειδικών κανόνων· ότι το ύψος της ενίσχυσης για τα εν λόγω μέτρα θα πρέπει να διαφοροποιείται σύμφωνα με τις γενικές αρχές που καθορίζονται στο άρθρο 29 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1260/1999, λαμβάνοντας, επαρκώς υπόψη την απαίτηση για κοινωνική και οικονομική συνοχή· ότι, κατά συνέπεια, το ύψος της ενίσχυσης θα πρέπει, κατ' αρχήν, να διαφοροποιείται μεταξύ των περιφερειών που καλύπτονται από το στόχο αριθ. 1 και το στόχο αριθ. 2 και των λοιπών περιφερειών· ότι το ύψος που καθορίζεται για τις διάφορες ενισχύσεις στον παρόντα κανονισμό αποτελεί το ανώτατο όριο της κοινοτικής ενίσχυσης·
- (49) ότι, πέραν των προγραμμάτων αγροτικής ανάπτυξης, η Επιτροπή θα πρέπει να προχωρήσει στην εκπόνηση μελετών σχετικά με την αγροτική ανάπτυξη με δική της πρωτοβουλία, ανεξάρτητα από την πρωτοβουλία αγροτικής ανάπτυξης που προβλέπεται στα άρθρα 19 και 20 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1260/1999·
- (50) ότι θα πρέπει να θεσπισθούν οι κατάλληλοι κανόνες για την παρακολούθηση και την αξιολόγηση της στήριξης της αγροτικής ανάπτυξης, χρησιμοποιώντας ως βάση κατάλληλους δείκτες που πρέπει να συμφωνούνται και να καθορίζονται πριν από την εφαρμογή των προγραμμάτων·
- (51) ότι τα μέτρα αγροτικής ανάπτυξης θα πρέπει να είναι επιλέξιμα για στήριξη από τα κράτη μέλη, χωρίς καμία συγχρηματοδότηση από την Κοινότητα· ότι, ενόψει της σημαντικής οικονομικής επίπτωσης των εν λόγω ενισχύσεων και για να εξασφαλισθεί η συνεκτικότητα με τα μέτρα που είναι επιλέξιμα για κοινοτική στήριξη, αλλά και για να απλουστευθούν οι διαδικασίες, θα πρέπει να θεσπισθούν ειδικοί κανόνες για τις κρατικές ενισχύσεις·
- (52) ότι θα πρέπει να υπάρχει η δυνατότητα να θεσπισθούν μεταβατικοί κανόνες, για να διευκολυνθεί η μετάβαση από τα υφιστάμενα καθεστώτα στήριξης στο νέο καθεστώς στήριξης της αγροτικής ανάπτυξης·
- (53) ότι το νέο καθεστώς στήριξης που προβλέπεται από τον παρόντα κανονισμό αντικαθιστά τα υφιστάμενα καθεστώτα στήριξης τα οποία, συνεπώς, θα πρέπει να καταργηθούν· ότι, κατά συνέπεια, πρέπει επίσης να καταργηθεί η παρέκκλιση από τα υφιστάμενα καθεστώτα υπέρ των άκρως απόκεντρων περιφερειών και των νησιών του Αιγαίου· ότι, όταν προγραμματιστούν μέτρα αγροτικής ανάπτυξης, θα θεσπιστούν νέοι κανόνες οι οποίοι θα προβλέπουν την απαιτούμενη ευελιξία και τις αναγκαίες προσαρμογές και παρεκκλίσεις για να ανταποκρίνονται στις συγκεκριμένες ανάγκες των περιφερειών αυτών,

ΕΞΕΛΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

ΤΙΤΛΟΣ I

ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΚΑΙ ΣΤΟΧΟΙ

Άρθρο 1

1. Με τον παρόντα κανονισμό θεσπίζεται το πλαίσιο της κοινοτικής στήριξης για την αειφόρο αγροτική ανάπτυξη.
2. Τα μέτρα αγροτικής ανάπτυξης συνοδεύουν και συμπληρώνουν τα άλλα μέσα της κοινής γεωργικής πολιτικής και με τον τρόπο αυτό συμβάλλουν στην επίτευξη των στόχων που καθορίζονται στο άρθρο 33 της συνθήκης.

3. Τα μέτρα αγροτικής ανάπτυξης:

- ενσωματώνονται στα μέτρα για την προώθηση της ανάπτυξης και της διαρθρωτικής προσαρμογής των αναπτυξιακά καθυστερημένων περιφερειών (στόχος αριθ. 1) και
- συνοδεύουν τα μέτρα για τη στήριξη της οικονομικής και κοινωνικής ανασυγκρότησης των περιφερειών που αντιμετωπίζουν διαρθρωτικές δυσκολίες (στόχος αριθ. 2),

στις ενδιαφερόμενες περιφέρειες, λαμβάνοντας υπόψη τους ειδικούς στόχους της κοινοτικής στήριξης στο πλαίσιο των εν λόγω στόχων, όπως ορίζονται στα άρθρα 158 και 160 της συνθήκης και στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1260/1999 και σύμφωνα με τους όρους του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 2

Η στήριξη της αγροτικής ανάπτυξης, η σχετική με τις γεωργικές δραστηριότητες και τη μετατροπή τους, μπορεί να αφορά:

- τη βελτίωση των διαρθρώσεων των γεωργικών εκμεταλλεύσεων και των διαρθρώσεων μεταποίησης και εμπορίας γεωργικών προϊόντων,
- τη μετατροπή και τον αναπροσανατολισμό του δυναμικού γεωργικής παραγωγής, την εισαγωγή νέων τεχνολογιών και τη βελτίωση της ποιότητας των προϊόντων,
- τη ενθάρρυνση της παραγωγής γεωργικών προϊόντων εκτός διατροφής,
- την αειφόρο ανάπτυξη των δασών,
- τη διαφοροποίηση των δραστηριοτήτων με στόχο συμπληρωματικές ή εναλλακτικές δραστηριότητες,

- τη διατήρηση και ενίσχυση ενός βιώσιμου κοινωνικού ιστού στις αγροτικές περιοχές,
- την ανάπτυξη οικονομικών δραστηριοτήτων και τη διατήρηση και δημιουργία θέσεων απασχόλησης, με στόχο τη διασφάλιση καλύτερης εκμετάλλευσης του υφιστάμενου εγγενούς δυναμικού,
- τη βελτίωση των όρων εργασίας και διαβίωσης,
- τη διατήρηση και προώθηση καλλιεργητικών συστημάτων χαμηλών εισροών,
- τη διαφύλαξη και προώθηση αειφόρου γεωργίας υψηλής φυσικής αξίας, η οποία θα είναι συμβατή με τις περιβαλλοντικές απαιτήσεις,
- την εξάλειψη των ανισοτήτων και την προώθηση ίσων ευκαιριών για τους άνδρες και τις γυναίκες, ιδίως μέσω της στήριξης σχεδίων που προωθούνται και υλοποιούνται από γυναίκες.

Άρθρο 3

Παρέχεται στήριξη για τα μέτρα αγροτικής ανάπτυξης που ορίζονται στον τίτλο II και υπό τους όρους που προβλέπονται σε αυτόν.

ΤΙΤΛΟΣ II

ΜΕΤΡΑ ΑΓΡΟΤΙΚΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ I

ΕΠΕΝΔΥΣΕΙΣ ΣΤΙΣ ΓΕΩΡΓΙΚΕΣ ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΕΙΣ

Άρθρο 4

Η στήριξη επενδύσεων σε γεωργικές εκμεταλλεύσεις συμβάλλει στη βελτίωση των γεωργικών εισοδημάτων και των συνθηκών διαβίωσης, εργασίας και παραγωγής.

Οι επενδύσεις πρέπει να επιδιώκουν την επίτευξη ενός ή περισσότερων από τους κατωτέρω στόχους:

- μείωση του κόστους παραγωγής,
- βελτίωση και αναπροσανατολισμό της παραγωγής,

- βελτίωση της ποιότητας,
- διαφύλαξη και βελτίωση του φυσικού περιβάλλοντος, των συνθηκών υγιεινής και του επιπέδου καλής διαβίωσης των ζώων,
- προώθηση της διαφοροποίησης των δραστηριοτήτων στην εκμετάλλευση.

Άρθρο 5

Ενίσχυση για επενδύσεις παρέχεται σε γεωργικές εκμεταλλεύσεις:

- η οικονομική βιωσιμότητα των οποίων μπορεί να καταδειχθεί,

- οι οποίες πληρούν τις ελάχιστες προϋποθέσεις σχετικά με το περιβάλλον, την υγιεινή και την καλή διαβίωση των ζώων και
- στις οποίες ο γεωργός διαθέτει επαρκή επαγγελματική ικανότητα.

Άρθρο 6

Δεν χορηγείται ενίσχυση για επενδύσεις που έχουν ως στόχο την αύξηση της παραγωγής προϊόντων, τα οποία δεν μπορούν να βρουν κανονικές διεξόδους στην αγορά.

Άρθρο 7

Τα κράτη μέλη καθορίζουν όρια για το σύνολο των επιλέξιμων προς στήριξη επενδύσεων.

Το συνολικό ύψος της ενίσχυσης, εκπεφρασμένο ως ποσοστό του όγκου των επιλέξιμων επενδύσεων, περιορίζεται κατ' ανώτατο όριο σε 40 % και, όσον αφορά τις μειονεκτικές περιοχές, σε 50 %. Όταν γίνονται επενδύσεις από νέους γεωργούς, όπως αναφέρεται στο κεφάλαιο II, τα ποσοστά αυτά μπορούν να φθάσουν κατ' ανώτατο όριο το 45 % και, όσον αφορά τις μειονεκτικές περιοχές, το 55 %.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II

ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΝΕΩΝ ΓΕΩΡΓΩΝ

Άρθρο 8

1. Ενισχύσεις για τη διευκόλυνση της εγκατάστασης νέων γεωργών χορηγούνται υπό την προϋπόθεση ότι:

- ο γεωργός είναι ηλικίας κάτω των 40 ετών,
- ο γεωργός διαθέτει επαρκή επαγγελματική ικανότητα,
- ο γεωργός εγκαθίσταται για πρώτη φορά σε γεωργική εκμετάλλευση,
- για την εκμετάλλευση αυτή:
 - i) μπορεί να καταδειχθεί η οικονομική της βιωσιμότητα και
 - ii) πληρούνται οι ελάχιστες προϋποθέσεις σχετικά με το περιβάλλον, την υγιεινή και την καλή διαβίωση των ζώων,

και

- ο γεωργός εγκαθίσταται ως αρχηγός της εκμετάλλευσης.

Ειδικοί όροι μπορούν να εφαρμόζονται στην περίπτωση που ο νέος γεωργός δεν εγκαθίσταται ως μόνος αρχηγός της εκμετάλλευσης. Οι όροι αυτοί πρέπει να είναι ισοδύναμοι προς τους απαιτούμενους για την εγκατάσταση του νέου γεωργού ως μόνου αρχηγού της εκμετάλλευσης.

2. Η ενίσχυση κατά την εγκατάσταση μπορεί να περιλαμβάνει:

- εφάπαξ προμολόγηση της οποίας το μέγιστο επιλέξιμο ποσό αναφέρεται στο παράρτημα,
- επιδότηση επιτοκίου για τα δάνεια που συνάπτονται προς κάλυψη των δαπανών που απορρέουν από την εγκατάσταση· η κεφαλαιοποιημένη αξία της επιδότησης επιτοκίου δεν μπορεί να υπερβαίνει την αξία της προμολόγησης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ III

ΚΑΤΑΡΤΙΣΗ

Άρθρο 9

Η στήριξη της επαγγελματικής κατάρτισης συμβάλλει στη βελτίωση της επαγγελματικής ικανότητας των γεωργών και λοιπών προσώπων που συμμετέχουν σε γεωργικές και δασοκομικές δραστηριότητες και τη μετατροπή τους.

Η κατάρτιση αποσκοπεί ειδικότερα:

- στην προετοιμασία των γεωργών για τον ποιοτικό αναπροσανατολισμό της παραγωγής, την εφαρμογή μεθόδων παραγωγής που συμβιβάζονται με τη διατήρηση και τη βελτίωση του τοπίου, την προστασία του περιβάλλοντος, τα πρότυπα υγιεινής και καλής διαβίωσης των ζώων και την απόκτηση των αναγκαίων ικανοτήτων για τη διαχείριση μιας βιώσιμης οικονομικά εκμετάλλευσης και
- στην προετοιμασία των ιδιοκτητών δασών και άλλων προσώπων που εμπλέκονται σε δασοκομικές δραστηριότητες για την εφαρμογή πρακτικών διαχείρισης δασών οι οποίες να βελτιώνουν τις οικονομικές, οικολογικές ή κοινωνικές λειτουργίες των δασών.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV

ΠΡΩΩΡΗ ΣΥΝΤΑΞΙΟΔΟΤΗΣΗ

Άρθρο 10

1. Η στήριξη της πρόωρης συνταξιοδότησης των γεωργών πρέπει να συμβάλλει στην επίτευξη των ακόλουθων στόχων:

- στην παροχή εισοδήματος στους ηλικιωμένους γεωργούς οι οποίοι αποφασίζουν να παύσουν τη γεωργική τους δραστηριότητα,
- στην ενθάρρυνση της αντικατάστασης των ηλικιωμένων αυτών γεωργών από άλλους, οι οποίοι θα μπορέσουν να βελτιώσουν, εφόσον απαιτείται, την οικονομική βιωσιμότητα των γεωργικών εκμεταλλεύσεων που εναπομένουν,
- στην αναδιάθεση των γεωργικών εκτάσεων για μη γεωργικές χρήσεις, όταν δεν είναι δυνατή η χρήση τους για γεωργικούς σκοπούς υπό ικανοποιητικούς όρους οικονομικής βιωσιμότητας.

2. Η στήριξη της πρόωρης συνταξιοδότησης μπορεί να περιλαμβάνει μέτρα για την παροχή εισοδήματος στους γεωργικούς εργάτες.

Άρθρο 11

1. Ο αποχωρών γεωργός πρέπει:

- να παύσει οριστικά να ασκεί οποιαδήποτε γεωργική δραστηριότητα για εμπορικούς σκοπούς· μπορεί ωστόσο να εξακολουθήσει να ασκεί γεωργική δραστηριότητα για μη εμπορικούς σκοπούς και να διατηρήσει τη χρήση των κτισμάτων,
- να είναι τουλάχιστον 55 ετών, χωρίς να έχει φθάσει τη συνήθη ηλικία συνταξιοδότησης κατά τη στιγμή της αποχώρησής του και
- να έχει ασκήσει τη γεωργική δραστηριότητα τα δέκα τελευταία χρόνια πριν από την αποχώρησή του.

2. Ο διάδοχος γεωργός πρέπει:

- να διαδεχθεί τον αποχωρούντα γεωργό ως αρχηγός της γεωργικής εκμετάλλευσης ή να αναλάβει το σύνολο ή μέρος της έκτασης που ελευθερώνεται. Η οικονομική βιωσιμότητα της εκμετάλλευσης του διάδοχου πρέπει να βελτιωθεί εντός περιόδου και σύμφωνα με όρους που θα καθοριστούν, από την άποψη ιδίως της επαγγελματικής ικανότητας του δια-

δόχου, της έκτασης και του όγκου εργασίας ή εισοδήματος, ανάλογα με την περιοχή και τον τύπο παραγωγής,

- να διαθέτει επαρκή επαγγελματική ικανότητα και
 - να αναλάβει την υποχρέωση να ασκήσει τη γεωργική δραστηριότητα στην εκμετάλλευση επί πενταετία τουλάχιστον.
3. Ο γεωργικός εργάτης πρέπει:
- να παύσει οριστικά να ασκεί οποιαδήποτε γεωργική δραστηριότητα,
 - να είναι τουλάχιστον 55 ετών, χωρίς να έχει φθάσει τη συνήθη ηλικία συνταξιοδότησης,
 - να έχει αφιερώσει στη γεωργία το μισό τουλάχιστον του εργασιακού του χρόνου ως βοηθός-μέλος της οικογένειας ή ως γεωργικός εργάτης κατά τα πέντε προηγούμενα χρόνια,
 - να έχει εργαστεί στην εκμετάλλευση του αποχωρούντος γεωργού για διάστημα τουλάχιστον ισοδύναμο με δύο έτη πλήρους απασχόλησης κατά την τετραετία που προηγείται της πρόωρης συνταξιοδότησης του αποχωρούντος γεωργού και
 - να καλύπτεται από καθεστώς κοινωνικής ασφάλισης.

4. Διάδοχος μη γεωργός μπορεί να είναι οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο ή οργανισμός που αναλαμβάνει τις εκτάσεις που απελευθερώνονται με σκοπό να τις διαθέσει για μη γεωργική χρήση, όπως δασοκαλλιέργεια ή δημιουργία προστατευόμενων οικολογικών περιοχών, με τρόπο συμβατό με την προστασία ή τη βελτίωση της ποιότητας του περιβάλλοντος και του φυσικού χώρου.

5. Οι προϋποθέσεις του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται καθόλη τη διάρκεια της περιόδου, κατά την οποία ο αποχωρών γεωργός λαμβάνει ενίσχυση για πρόωρη συνταξιοδότηση.

Άρθρο 12

1. Τα ανώτατα όρια που λαμβάνονται υπόψη για την κοινοτική ενίσχυση καθορίζονται στο παράρτημα.

2. Η διάρκεια χορήγησης της ενίσχυσης για πρόωρη συνταξιοδότηση δεν μπορεί να υπερβαίνει τη δεκαετία για τον αποχωρούντα γεωργό και τη δεκαετία για το γεωργικό εργάτη. Δεν μπορεί να χορηγείται πέραν του εβδομηκοστού πέμπτου έτους του αποχωρούντος γεωργού ούτε της συνήθους ηλικίας συνταξιοδότησης του γεωργικού εργάτη.

Εάν, στην περίπτωση αποχωρόντος γεωργού, καταβάλλεται από το κράτος μέλος κανονική σύνταξη, η ενίσχυση για πρόωρη συνταξιοδότηση χορηγείται ως συμπληρωματική σύνταξη, λαμβάνοντας υπόψη το ποσό της εθνικής σύνταξης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ V

ΜΕΙΟΝΕΚΤΙΚΕΣ ΠΕΡΙΟΧΕΣ ΚΑΙ ΠΕΡΙΟΧΕΣ ΠΟΥ ΥΠΟΚΕΙΝΤΑΙ ΣΕ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΙΚΟΥΣ ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟΥΣ

Άρθρο 13

Η στήριξη των μειονεκτικών περιοχών και των περιοχών που υπόκεινται σε περιβαλλοντικούς περιορισμούς συμβάλλει στην επίτευξη των ακόλουθων στόχων:

α) *αντιστάθμιση υπέρ των περιοχών που παρουσιάζουν φυσικά μειονεκτήματα*

- διασφάλιση της συνέχισης της χρησιμοποίησης της γεωργικής γης και, με τον τρόπο αυτό, συμβολή της διατήρηση μιας βιώσιμης αγροτικής κοινότητας,
- διαφύλαξη του φυσικού χώρου,
- διατήρηση και προαγωγή αειφόρων συστημάτων εκμετάλλευσης, που λαμβάνουν υπόψη ειδικότερα τις περιβαλλοντικές απαιτήσεις·

β) *αντιστάθμιση υπέρ των περιοχών που υπόκεινται σε περιβαλλοντικούς περιορισμούς*

- διασφάλιση της τήρησης των περιβαλλοντικών απαιτήσεων και εξασφάλιση της άσκησης της γεωργίας στις περιοχές που υπόκεινται σε περιβαλλοντικούς περιορισμούς.

Άρθρο 14

1. Στους γεωργούς των μειονεκτικών περιοχών μπορούν να χορηγούνται εξισωτικές αποζημιώσεις.

2. Οι εξισωτικές αποζημιώσεις χορηγούνται, ανά εκτάριο γεωργικών εκτάσεων, στους γεωργούς οι οποίοι:

- καλλιεργούν μια ελάχιστη γεωργική έκταση που θα καθοριστεί,
- αναλαμβάνουν τη δέσμευση να συνεχίσουν τη γεωργική δραστηριότητά τους σε μια μειονεκτική περιοχή επί πέντε τουλάχιστον έτη από την πρώτη πληρωμή της εξισωτικής αποζημίωσης και

— χρησιμοποιούν συνήθεις καλές γεωργικές πρακτικές, που συμβιβάζονται με τις απαιτήσεις για την προστασία του περιβάλλοντος και τη διαφύλαξη του φυσικού χώρου, ιδίως πρακτικές αειφορικής γεωργίας.

3. Εάν κατάλοιπα ουσιών απαγορευμένων δυνάμει της οδηγίας 96/22/EK⁽¹⁾ ή κατάλοιπα ουσιών που επιτρέπονται μεν δυνάμει της εν λόγω οδηγίας αλλά χρησιμοποιήθηκαν παράνομα, ανιχνευθούν, κατ' εφαρμογή των σχετικών διατάξεων της οδηγίας 96/23/EK του Συμβουλίου⁽²⁾, σε ζώο που ανήκει στην αγέλη βοοειδών ενός παραγωγού, ή εάν βρεθεί, σε οποιαδήποτε μορφή, στην εκμετάλλευση του παραγωγού απαγορευμένη ουσία ή προϊόν ή επιτρεπόμενη ουσία ή προϊόν δυνάμει της οδηγίας 96/22/EK που όμως κατέχεται παράνομα, ο παραγωγός αποκλείεται από την είσπραξη εξισωτικών αποζημιώσεων κατά το ημερολογιακό έτος της διαπίστωσης.

Σε περίπτωση επαναλαμβανόμενης παράβασης, η διάρκεια της περιόδου αποκλεισμού μπορεί, ανάλογα με τη σοβαρότητα της παράβασης, να ανέλθει σε πέντε έτη από το έτος κατά το οποίο διαπιστώθηκε η επαναλαμβανόμενη παράβαση.

Σε περίπτωση κωλυσιοεργίας εκ μέρους του ιδιοκτήτη ή κατόχου των ζώων κατά τη διενέργεια των επιθεωρήσεων και δειγματοληψιών που είναι αναγκαίες για την εφαρμογή των εθνικών σχεδίων επιτήρησης των καταλοίπων ή κατά την εκτέλεση των εργασιών έρευνας και ελέγχου που προβλέπονται από την οδηγία 96/23/EK, εφαρμόζονται οι κυρώσεις που προβλέπονται στο πρώτο εδάφιο.

Άρθρο 15

1. Οι εξισωτικές αποζημιώσεις καθορίζονται σε επίπεδο, το οποίο:

— επαρκεί, για να συμβάλει αποτελεσματικά στην αντιστάθμιση των υφισταμένων μειονεκτημάτων και

— δεν οδηγεί σε υπεραντιστάθμιση.

2. Οι εξισωτικές αποζημιώσεις διαφοροποιούνται δεόντως ανάλογα με:

— τη κατάσταση και τους αναπτυξιακούς στόχους που προσδιάζουν σε κάθε περιφέρεια,

— τη σοβαρότητα των μόνιμων φυσικών μειονεκτημάτων που επηρεάζουν τη γεωργική δραστηριότητα,

⁽¹⁾ ΕΕ L 125 της 23.5.1996, σ. 3.

⁽²⁾ ΕΕ L 125 της 23.5.1996, σ. 10.

— τα ιδιαίτερα περιβαλλοντικά προβλήματα που πρέπει να επιλυθούν, ενδεχομένως,

— τον τύπο παραγωγής και, ενδεχομένως, την οικονομική διάρθρωση της εκμετάλλευσης.

3. Οι εξισωτικές αποζημιώσεις καθορίζονται μεταξύ των ελάχιστων και μέγιστων ποσών που αναφέρονται στο παράρτημα.

Μπορούν να χορηγούνται εξισωτικές αποζημιώσεις υψηλότερες από το μέγιστο αυτό ποσό, υπό τον όρο ότι ο μέσος όρος όλων των εξισωτικών αποζημιώσεων που χορηγούνται στο συγκεκριμένο επίπεδο προγραμματισμού δεν υπερβαίνει το εν λόγω ανώτατο όριο. Ωστόσο, σε περιπτώσεις δρόντως αιτιολογημένες από αντικειμενικές συνθήκες, τα κράτη μέλη μπορούν, με σκοπό τον υπολογισμό του μέσου ποσού, να υποβάλλουν συνδυασμό πολλών περιφερειακών προγραμμάτων.

Άρθρο 16

1. Οι γεωργοί μπορούν να λάβουν στήριξη υπό μορφή πληρωμών για την αντιστάθμιση του κόστους και των απωλειών εισοδήματος που προκύπτουν, στις περιοχές που υπόκεινται σε περιβαλλοντικούς περιορισμούς, από την επιβολή περιορισμών που βασίζονται σε κοινοτικές διατάξεις όσον αφορά την προστασία του περιβάλλοντος, εφόσον και στο μέτρο κατά το οποίο οι πληρωμές αυτές είναι απαραίτητες για την επίλυση των ειδικών προβλημάτων που προκύπτουν από τις διατάξεις αυτές.

2. Το ύψος των πληρωμών καθορίζεται κατά τρόπο ώστε να αποφευχθεί οιαδήποτε υπεραντιστάθμιση· αυτό είναι ιδιαίτερα αναγκαίο όταν οι πληρωμές αφορούν μειονεκτικές περιοχές.

3. Το ανώτατο όριο που λαμβάνεται υπόψη για την κοινοτική στήριξη καθορίζεται στο παράρτημα.

Άρθρο 17

Οι μειονεκτικές περιοχές περιλαμβάνουν:

— τις ορεινές περιοχές (άρθρο 18),

— άλλες μειονεκτικές περιοχές (άρθρο 19) και

— περιοχές που επηρεάζονται από ειδικά μειονεκτήματα (άρθρο 20).

Άρθρο 18

1. Ορεινές περιοχές είναι εκείνες που χαρακτηρίζονται από σημαντικό περιορισμό των δυνατοτήτων χρησιμοποίησης της γης και από σημαντική αύξηση του κόστους εκμετάλλευσής της, λόγω:

— της ύπαρξης πολύ δυσχερών κλιματικών συνθηκών εξαιτίας του υψόμετρου, με αποτέλεσμα να επιβραχύνεται σημαντικά η καλλιεργητική περίοδος,

— της παρουσίας σε χαμηλότερο υψόμετρο απότομων κλίσεων στο μεγαλύτερο τμήμα της εν λόγω περιοχής, που καθιστούν αδύνατη τη χρήση μηχανημάτων ή απαιτούν τη χρήση πολύ δαπανηρού ειδικού εξοπλισμού ή

— του συνδυασμού των δύο αυτών παραγόντων, εάν το μειονέκτημα που προκύπτει από τον καθένα εξ αυτών, λαμβανόμενο χωριστά, είναι μικρότερης σημασίας, υπό τον όρο ότι από το συνδυασμό αυτό προκύπτει ισοδύναμο μειονέκτημα.

2. Οι περιοχές βορείως του 62ου παραλλήλου και ορισμένες παρακείμενες περιοχές εξομοιώνονται με τις ορεινές περιοχές.

Άρθρο 19

Οι μειονεκτικές περιοχές που απειλούνται με εγκατάλειψη των χρήσεων γης και στις οποίες η διατήρηση του φυσικού χώρου είναι αναγκαία, πρέπει να αποτελούνται από γεωργικά εδάφη που είναι ομοιογενή από άποψη φυσικών συνθηκών παραγωγής και να παρουσιάζουν όλα τα ακόλουθα χαρακτηριστικά:

— ύπαρξη γαιών χαμηλής παραγωγικότητας, δυσχερούς καλλιέργειας, με περιορισμένες δυνατότητες που δεν μπορούν να βελτιωθούν χωρίς υπερβολικό κόστος και που είναι κυρίως κατάλληλες για εκτατική κτηνοτροφία,

— λόγω της χαμηλής παραγωγικότητας του φυσικού περιβάλλοντος, παραγωγή που είναι αισθητά κατώτερη από τον μέσο όρο, σε ό,τι αφορά τους κύριους δείκτες οικονομικών επιδόσεων στη γεωργία,

— μικρό ή συρρικνούμενο πληθυσμό, που εξαρτάται πρωταρχικά από τη γεωργική δραστηριότητα, η επιταχυνόμενη μείωση της οποίας θα έθετε σε κίνδυνο τη βιωσιμότητα της περιοχής και τη συνεχιζόμενη κατοίκησή της.

Άρθρο 20

Οι μειονεκτικές περιοχές μπορούν να περιλαμβάνουν άλλες περιοχές που επηρεάζονται από ειδικά μειονε-

κτήματα και στις οποίες η γεωργική δραστηριότητα θα πρέπει, ενδεχομένως, και υπό ορισμένους όρους, να συνεχισθεί για τη διατήρηση ή τη βελτίωση του περιβάλλοντος, τη διατήρηση του φυσικού χώρου και τη διαφύλαξη του τουριστικού δυναμικού της περιοχής ή για την προστασία της παραλιακής ζώνης.

Άρθρο 21

Η συνολική έκταση των περιοχών που αναφέρονται στα άρθρα 16 και 20 δεν μπορεί να υπερβαίνει σε ένα κράτος μέλος το 10 % της συνολικής εκτάσεώς του.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VI

ΓΕΩΡΓΟΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΙΚΑ ΜΕΤΡΑ

Άρθρο 22

Η στήριξη μεθόδων γεωργικής παραγωγής που αποσκοπούν στην προστασία του περιβάλλοντος και στη διατήρηση του φυσικού χώρου (γεωργοπεριβάλλον) πρέπει να συμβάλλει στην επίτευξη των στόχων της κοινοτικής πολιτικής που αφορούν τη γεωργία και το περιβάλλον.

Η στήριξη αυτή πρέπει να προωθεί:

- τρόπους χρήσης των γεωργικών γαιών που είναι συμβατοί με την προστασία και βελτίωση του περιβάλλοντος, του τοπίου και των χαρακτηριστικών του, των φυσικών πόρων, των εδαφών και της γενετικής ποικιλομορφίας,
- την ευνοϊκή για το περιβάλλον εκτατικοποίηση της γεωργικής δραστηριότητας και τη διαχείριση συστημάτων βοσκής χαμηλής πυκνότητας,
- τη διατήρηση υψηλής φυσικής αξίας περιβαλλόντων στα οποία ασκείται η γεωργία και τα οποία βρίσκονται υπό απειλή,
- τη διατήρηση του τοπίου και των ιστορικών χαρακτηριστικών των γεωργικών εκτάσεων,
- τη χρήση του περιβαλλοντικού σχεδιασμού στη γεωργική πρακτική.

Άρθρο 23

1. Στήριξη παρέχεται στους γεωργούς που αναλαμβάνουν γεωργοπεριβαλλοντικές υποχρεώσεις διάρκειας του-

λάχιστον πέντε ετών. Εάν χρειάζεται, καθορίζεται μεγαλύτερη περίοδος για ιδιαίτερους τύπους ανάληψης υποχρεώσεων ενόψει των περιβαλλοντικών επιπτώσεων των εν λόγω αναλήψεων υποχρεώσεων.

2. Οι γεωργοπεριβαλλοντικές αναλήψεις υποχρεώσεων πρέπει να μην περιορίζονται στην εφαρμογή της συνήθους ορθής γεωργικής πρακτικής.

Πρέπει να προβλέπουν υπηρεσίες που δεν προβλέπονται από άλλα μέτρα στήριξης, όπως τα μέτρα στήριξης της αγοράς ή οι εξισωτικές αποζημιώσεις.

Άρθρο 24

1. Η στήριξη για την ανάληψη γεωργοπεριβαλλοντικών υποχρεώσεων, χορηγείται κατ' έτος και υπολογίζεται με βάση:

- το διαφυγόν εισόδημα,
- το πρόσθετο κόστος που προκύπτει από την ανάληψη υποχρέωσης και
- την ανάγκη παροχής κινήτρου.

Για τον υπολογισμό του ύψους της ετήσιας στήριξης μπορεί να λαμβάνεται επίσης υπόψη το κόστος οιωνδήποτε μη παραγωγικών επενδύσεων που είναι αναγκαίες για την εκπλήρωση των αναλήψεων υποχρεώσεων.

2. Τα μέγιστα ετήσια ποσά που είναι επιλέξιμα για την παροχή κοινοτικής στήριξης αναφέρονται στο παράρτημα. Τα ποσά αυτά βασίζονται στην περιοχή της εκμετάλλευσης την οποία αφορούν οι γεωργοπεριβαλλοντικές αναλήψεις υποχρεώσεων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VII

ΒΕΛΤΙΩΣΗ ΤΗΣ ΜΕΤΑΠΟΙΗΣΗΣ ΚΑΙ ΕΜΠΟΡΙΑΣ ΓΕΩΡΓΙΚΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ

Άρθρο 25

1. Η στήριξη επενδύσεων διευκολύνει τη βελτίωση και τον εξορθολογισμό της μεταποίησης και εμπορίας γεωργικών προϊόντων και με τον τρόπο αυτό συμβάλλει στην αύξηση της ανταγωνιστικότητας και της προστιθέμενης αξίας των προϊόντων αυτών.

2. Η στήριξη αυτή συμβάλλει στην επίτευξη ενός ή περισσότερων από τους ακόλουθους στόχους:

- τον προσανατολισμό της παραγωγής σε συνάρτηση με τις προβλεπόμενες τάσεις των αγορών ή την ενθάρρυνση της ανάπτυξης νέων διεξόδων για τα γεωργικά προϊόντα,
- τη βελτίωση ή τον εξορθολογισμό των διαύλων εμπορίας ή των διαδικασιών μεταποίησης,
- τη βελτίωση της παρουσίας και της προετοιμασίας των προϊόντων ή την ενθάρρυνση της καλύτερης χρήσης ή εξάλειψης των υποπροϊόντων ή των απορριμμάτων,
- την εφαρμογή νέων τεχνολογιών,
- την προώθηση καινοτόμων επενδύσεων,
- τη βελτίωση και την παρακολούθηση της ποιότητας,
- τη βελτίωση και την παρακολούθηση των υγειονομικών συνθηκών,
- την προστασία του περιβάλλοντος.

Άρθρο 26

1. Η στήριξη παρέχεται στα πρόσωπα που φέρουν την τελική ευθύνη για τη χρηματοδότηση επενδύσεων σε επιχειρήσεις:

- των οποίων μπορεί να καταδειχθεί η οικονομική βιωσιμότητα και
- οι οποίες πληρούν τις ελάχιστες προϋποθέσεις σχετικά με το περιβάλλον, την υγιεινή και την καλή διαβίωση των ζώων.

2. Οι επενδύσεις πρέπει να συμβάλλουν στη βελτίωση της κατάστασης του συγκεκριμένου βασικού κλάδου γεωργικής παραγωγής. Πρέπει να εξασφαλίζουν ικανοποιητική συμμετοχή των παραγωγών τέτοιων βασικών προϊόντων στα οικονομικά οφέλη που προκύπτουν.

3. Πρέπει να παρέχονται επαρκή αποδεικτικά στοιχεία για τη δυνατότητα εξεύρεσης κανονικών διεξόδων στην αγορά για τα σχετικά προϊόντα.

Άρθρο 27

1. Οι επενδύσεις πρέπει να αφορούν τη μεταποίηση και εμπορία των προϊόντων που καλύπτονται από το παράρτημα I της συνθήκης, εκτός των αλιευτικών προϊόντων.

2. Οι επενδύσεις πρέπει να πληρούν κριτήρια επιλογής που καθορίζουν τις προτεραιότητες και υποδεικνύουν το είδος των επενδύσεων που δεν είναι επιλέξιμες για στήριξη.

Άρθρο 28

1. Αποκλείεται η στήριξη:

- επενδύσεων στο επίπεδο λιανικού εμπορίου,
- επενδύσεων για τη μεταποίηση ή την εμπορία προϊόντων που προέρχονται από τρίτες χώρες.

2. Το συνολικό ύψος της ενίσχυσης, εκπεφρασμένο ως ποσοστό του όγκου επιλέξιμων επενδύσεων περιορίζεται σε:

- α) 50 % για τις περιφέρειες του στόχου αριθ. 1,
- β) 40 % για τις άλλες περιφέρειες.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VIII

ΔΑΣΟΚΟΜΙΑ

Άρθρο 29

1. Η στήριξη της δασοκομίας συμβάλλει στη διατήρηση και την ανάπτυξη των οικονομικών, οικολογικών και κοινωνικών λειτουργιών των δασών στις αγροτικές περιοχές.

2. Η στήριξη αυτή προωθεί ιδίως την επίτευξη ενός ή περισσότερων από τους ακόλουθους στόχους:

- την αειφόρο διαχείριση των δασών και την ανάπτυξη της δασοκομίας,
- τη συντήρηση και βελτίωση των δασικών πόρων,
- την επέκταση των δασωδών εκτάσεων.

3. Η στήριξη αυτή χορηγείται μόνον για τα δάση και τις εκτάσεις που αποτελούν ιδιοκτησία ιδιωτών ή των ενώσεών τους, ή των δήμων ή των ενώσεών τους. Ο περιορισμός αυτός δεν ισχύει για τα μέτρα που προβλέπονται από το άρθρο 30 παράγραφος 1 έκτο εδάφιο.

4. Η στήριξη αυτή συμβάλλει στην εκπλήρωση των υποχρεώσεων που έχουν αναλάβει η Κοινότητα και τα κράτη μέλη σε διεθνές επίπεδο. Βασίζεται στα εθνικά ή τοπικά δασικά προγράμματα ή ισοδύναμα μέσα τα οποία θα πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τις δεσμεύσεις που έχουν αναληφθεί κατά τις υπουργικές διασκέψεις για την προστασία των δασών στην Ευρώπη.

5. Τα μέτρα που προτείνονται δυνάμει του παρόντος κανονισμού σε περιοχές που έχουν χαρακτηριστεί ως υψηλού ή μέσου κινδύνου δασικής πυρκαγιάς δυνάμει του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2158/92 του Συμβουλίου, της 23ης Ιουλίου 1992, για την προστασία των κοινοτικών δασών⁽¹⁾, πρέπει να είναι σύμφωνα με τα σχέδια πυροπροστασίας των δασών που έχουν υποβάλει τα κράτη μέλη δυνάμει του εν λόγω κανονισμού.

Άρθρο 30

1. Η στήριξη της δασοκομίας αφορά ένα ή περισσότερα από τα ακόλουθα μέτρα:

- δάσωση εκτάσεων μη επιλέξιμων δυνάμει του άρθρου 31, υπό τον όρο ότι η φύτευση είναι προσαρμοσμένη στις τοπικές συνθήκες και συμβατή με το περιβάλλον,
- επενδύσεις σε δάση, οι οποίες αποσκοπούν στη βελτίωση της οικονομικής, οικολογικής ή κοινωνικής αξίας τους,
- επενδύσεις για τη βελτίωση και τον εξορθολογισμό της υλοτόμησης, μεταποίησης και εμπορίας των δασοκομικών προϊόντων· οι επενδύσεις που αφορούν τη χρήση της ξυλείας ως πρώτης ύλης περιορίζονται σε όλες τις εργασίες εκμετάλλευσης που προηγούνται της βιομηχανικής μεταποίησης,
- προώθηση νέων διεξόδων για τη χρήση και εμπορία δασοκομικών προϊόντων,
- σύσταση ενώσεων δασοκαλλιεργητών, με στόχο να βοηθήσουν τα μέλη τους να βελτιώσουν την αειφόρο και αποτελεσματική διαχείριση των δασών τους,

— ανασύσταση του δασοκομικού παραγωγικού δυναμικού που έχει πληγεί από φυσικές καταστροφές και πυρκαγιές και διαμόρφωση των κατάλληλων προληπτικών μέσων.

2. Οι διατάξεις των κεφαλαίων I και VII, πλην του άρθρου 7 δεύτερο εδάφιο, εφαρμόζονται, ανάλογα με την περίπτωση, για τις επενδύσεις.

Άρθρο 31

1. Παρέχεται στήριξη για τη δάσωση γεωργικών εκτάσεων, εφόσον η φύτευση αυτή είναι προσαρμοσμένη στις τοπικές συνθήκες και συμβατή με το περιβάλλον.

Επιπλέον της κάλυψης των δαπανών φύτευσης, η στήριξη αυτή μπορεί να περιλαμβάνει:

— ετήσια προμολόγηση ανά δασωμένο εκτάριο για την κάλυψη των δαπανών συντήρησης επί μια πενταετία το πολύ,

— ετήσια προμολόγηση ανά εκτάριο, χορηγούμενη επί 20 έτη το πολύ, για την κάλυψη των εισοδηματικών απωλειών που απορρέουν από τη δάσωση, στους γεωργούς ή στις ενώσεις τους που καλλιεργούσαν τη γη πριν από τη δάσωσή της ή σε οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου.

2. Η στήριξη για τη δάσωση γεωργικών εκτάσεων η οποία αναλαμβάνεται από δημόσιες αρχές καλύπτει μόνο τα έξοδα εγκατάστασης.

3. Στήριξη για τη δάσωση γεωργικών εκτάσεων δεν παρέχεται:

— σε γεωργούς που λαμβάνουν στήριξη για πρόωρη συνταξιοδότηση,

— για τη φύτευση χριστουγεννιάτικων δένδρων.

Σε περίπτωση φύτευσης ειδών ταχείας ανάπτυξης για βραχυπρόθεσμη εκμετάλλευση, ενίσχυση για την κάλυψη των δαπανών δάσωσης χορηγείται μόνον για τα έξοδα φύτευσης.

4. Τα μέγιστα επιλέξιμα ετησίως για κοινοτική στήριξη ποσά της ετήσιας προμολόγησης για την κάλυψη εισοδηματικών απωλειών, καθορίζονται στο παράρτημα.

⁽¹⁾ ΕΕ L 217 της 31.7.1992, σ. 3· κανονισμός όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 308/97 (ΕΕ L 51 της 21.2.1997, σ. 2).

Άρθρο 32

1. Με σκοπό:

- τη διατήρηση και βελτίωση της οικολογικής σταθερότητας των δασών σε περιοχές που έχουν προστατευτικό και οικολογικό ρόλο προς το δημόσιο συμφέρον και όπου οι δαπάνες των μέτρων διατήρησης και βελτίωσης αυτών των δασών υπερβαίνουν το εισόδημα από τη δασοκομία,
- τη συντήρηση αντιπυρικών ζωνών με τη χρήση γεωργικών μέτρων,

καταβάλλονται πληρωμές στους δικαιούχους για τα προς τούτο ληφθέντα μέτρα, υπό τον όρο ότι οι προστατευτικές και οικολογικές αξίες των δασών διασφαλίζονται κατά αειφόρο τρόπο και ότι τα ληπτέα μέτρα και το συνολικό κόστος τους ορίζονται σε σύμβαση.

2. Το ύψος των πληρωμών καθορίζεται μεταξύ των ελάχιστων και μέγιστων ποσών που αναφέρονται στο παράρτημα, με βάση το πραγματικό κόστος των εφαρμοζόμενων μέτρων, όπως έχουν ορισθεί προηγουμένως στη σύμβαση.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IX

ΠΡΩΘΗΣΗ ΤΗΣ ΠΡΟΣΑΡΜΟΓΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ
ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΤΩΝ ΑΓΡΟΤΙΚΩΝ ΠΕΡΙΟΧΩΝ

Άρθρο 33

Παρέχεται στήριξη για μέτρα, που αφορούν γεωργικές δραστηριότητες και τη μετατροπή τους ή που αφορούν αγροτικές δραστηριότητες, τα οποία δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής άλλου μέτρου που αναφέρεται στον παρόντα τίτλο.

Τα μέτρα αυτά αφορούν:

- έγγειες βελτιώσεις,
- τον αναδασμό εκτάσεων,
- τη δημιουργία υπηρεσιών αντικατάστασης στις εκμεταλλεύσεις και υπηρεσιών διαχείρισης εκμεταλλεύσεων,
- την εμπορία γεωργικών προϊόντων ποιότητας,

- βασικές υπηρεσίες για την αγροτική οικονομία και τον αγροτικό πληθυσμό,
- την ανακαίνιση και την ανάπτυξη των χωριών, καθώς και την προστασία και διατήρηση της αγροτικής κληρονομιάς,
- τη διαφοροποίηση των γεωργικών δραστηριοτήτων και των δραστηριοτήτων που σχετίζονται με τη γεωργία, για να παρασχεθεί η δυνατότητα δημιουργίας πολλαπλών δραστηριοτήτων ή απόκτησης εναλλακτικών εισοδημάτων,
- τη διαχείριση των υδατικών πόρων της γεωργίας,
- την ανάπτυξη και βελτίωση της υποδομής που σχετίζεται με την ανάπτυξη της γεωργίας,
- την ενθάρρυνση των τουριστικών και βιοτεχνικών δραστηριοτήτων,
- την προστασία του περιβάλλοντος σε συνδυασμό με τη γεωργία, τη δασοκομία, τη διατήρηση του τοπίου, καθώς και τη βελτίωση των συνθηκών διαβίωσης των ζώων,
- την ανασύσταση του γεωργικού παραγωγικού δυναμικού που έχει πληγεί από φυσικές καταστροφές και την εφαρμογή των κατάλληλων προληπτικών μέσων,
- τη χρηματοοικονομική τεχνική.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ X

ΚΑΝΟΝΕΣ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ

Άρθρο 34

Οι λεπτομερείς κανόνες εφαρμογής του παρόντος τίτλου θεσπίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 50 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1260/1999.

Με τους κανόνες αυτούς μπορούν ειδικότερα να καθορίζονται:

- οι όροι στήριξης των επενδύσεων σε γεωργικές εκμεταλλεύσεις (άρθρα 4 έως 7), συμπεριλαμβανομένων των περιορισμών που προκύπτουν από την εφαρμογή του άρθρου 6,
- η περίοδος και οι όροι για τη βελτίωση της οικονομικής βιωσιμότητας μιας γεωργικής εκμετάλλευσης και οι όροι χρήσης της έκτασης που ελευθερώνεται

- στην περίπτωση πρόωρης συνταξιοδότησης (άρθρο 11 παράγραφος 2),
- οι όροι χορήγησης και υπολογισμού των εξισωτικών αποζημιώσεων στις μειονεκτικές περιοχές, συμπεριλαμβανομένων των κοινόχρηστων γεωργικών εκτάσεων (άρθρο 14 και 15), και αντισταθμιστικών πληρωμών στις περιφέρειες που υπόκεινται σε περιβαλλοντικούς περιορισμούς (άρθρο 16),
 - οι όροι που διέπουν τις γεωργοπεριβαλλοντικές αναλήψεις υποχρεώσεων (άρθρα 23 και 24),
 - τα κριτήρια επιλογής για τις επενδύσεις που βελτιώνουν την μεταποίηση και την εμπορία γεωργικών προϊόντων (άρθρο 27 παράγραφος 2),
 - οι όροι που διέπουν τα δασοκομικά μέτρα (κεφάλαιο VIII).
- Με την ίδια διαδικασία, η Επιτροπή μπορεί να θεσπίζει παρεκκλίσεις από το άρθρο 28 παράγραφος 1 δεύτερη περίπτωση, για τις εξόχως απόκεντρες περιοχές, υπό τον όρο ότι τα μεταποιημένα προϊόντα προορίζονται για την αγορά της συγκεκριμένης περιοχής.

ΤΙΤΛΟΣ III

ΓΕΝΙΚΕΣ ΑΡΧΕΣ, ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ I

Άρθρο 36

ΓΕΝΙΚΕΣ ΑΡΧΕΣ

Υποκεφάλαιο I

Ενίσχυση από το ΕΓΤΠΕ

Άρθρο 35

1. Η κοινοτική στήριξη της πρόωρης συνταξιοδότησης (άρθρα 10 έως 12), των μειονεκτικών περιοχών και των περιοχών που υπόκεινται σε περιβαλλοντικούς περιορισμούς (άρθρα 13 έως 21), των γεωργοπεριβαλλοντικών μέτρων (άρθρα 22 έως 24) και της δάσωσης (άρθρο 31), χρηματοδοτείται από το ΕΓΤΠΕ, τμήμα Εγγυήσεων, σε ολόκληρη την Κοινότητα.

2. Η κοινοτική στήριξη των άλλων μέτρων αγροτικής ανάπτυξης χρηματοδοτείται από το ΕΓΤΠΕ:

- τμήμα Προσανατολισμού, στις περιφέρειες που καλύπτονται από το στόχο αριθ. 1,
- τμήμα Εγγυήσεων, στις περιφέρειες που δεν καλύπτονται από το στόχο αριθ. 1.

3. Η στήριξη των μέτρων που αναφέρονται στην έκτη, έβδομη και ένατη περίπτωση του άρθρου 33 χρηματοδοτείται από ΕΓΤΠΕ στις περιοχές που υπάγονται στους στόχους αριθ. 1 και 2 και στις περιοχές σε μεταβατική φάση, εφόσον δεν εξασφαλίζεται η χρηματοδότησή τους από το Ευρωπαϊκό Ταμείο Περιφερειακής Ανάπτυξης (ΕΤΠΑ).

1. Όσον αφορά τη στήριξη των μέτρων αγροτικής ανάπτυξης που αναφέρονται στο άρθρο 35 παράγραφος 2:

- στις περιοχές που καλύπτονται από τον στόχο αριθ. 1, εφαρμόζεται ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1260/1999, όπως συμπληρώνεται από τις ειδικές διατάξεις που περιλαμβάνονται στον παρόντα κανονισμό,
- στις περιοχές που καλύπτονται από τον στόχο αριθ. 2, εφαρμόζεται ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1260/1999, όπως συμπληρώνεται από τις ειδικές διατάξεις που περιλαμβάνονται στον παρόντα κανονισμό, εκτός εάν ορίζεται διαφορετικά στον παρόντα κανονισμό.

2. Όσον αφορά τη στήριξη των μέτρων αγροτικής ανάπτυξης που χρηματοδοτούνται από το ΕΓΤΠΕ, τμήμα Εγγυήσεων, εφαρμόζονται οι ειδικές διατάξεις του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1260/1999⁽¹⁾ και οι διατάξεις που θεσπίζονται για την εφαρμογή του, εκτός εάν άλλως ορίζεται στον παρόντα κανονισμό.

Υποκεφάλαιο II

Συμβατότητα και συνοχή

Άρθρο 37

1. Στήριξη υπέρ της αγροτικής ανάπτυξης παρέχεται μόνο για μέτρα που συμφωνούν με το κοινοτικό δίκαιο.

⁽¹⁾ Βλέπε σ. 103 της παρούσας Επίσημης Εφημερίδας.

2. Τα εν λόγω μέτρα πρέπει να έχουν συνοχή με τις άλλες κοινοτικές πολιτικές και τα μέτρα που υλοποιούνται στο πλαίσιο αυτών.

Ειδικότερα, ουδέν μέτρο που εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του παρόντος κανονισμού είναι επιλέξιμο για στήριξη στο πλαίσιο άλλων κοινοτικών καθεστώτων στήριξης, εάν είναι ασυμβίβαστο προς τους ειδικούς όρους που θεσπίζονται με τον παρόντα κανονισμό.

3. Πρέπει επίσης να εξασφαλίζεται η συνοχή με τα μέτρα που υλοποιούνται στο πλαίσιο άλλων μέσων της κοινής γεωργικής πολιτικής, και ιδίως μεταξύ των μέτρων για τη στήριξη της αγροτικής ανάπτυξης, αφενός, και των μέτρων που υλοποιούνται στο πλαίσιο των κοινών οργανώσεων αγοράς και των μέτρων που αφορούν την ποιότητα και την υγεία στον τομέα της γεωργίας, αφετέρου, καθώς και των διαφόρων μέτρων για τη στήριξη της αγροτικής ανάπτυξης.

Συνεπώς, δεν μπορεί να παρέχεται καμιά στήριξη δύναμει του παρόντος κανονισμού για:

- μέτρα που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής καθεστώτων στήριξης στο πλαίσιο των κοινών οργανώσεων αγοράς, πέραν των εξαιρέσεων που αιτιολογούνται από αντικειμενικά κριτήρια και μπορούν να καθοριστούν κατ' εφαρμογήν του άρθρου 50,
- μέτρα στήριξης ερευνητικών σχεδίων, προώθησης γεωργικών προϊόντων ή εξάλειψης ζωικών ασθενειών.

4. Τα κράτη μέλη μπορούν να θεσπίζουν πρόσθετους ή περισσότερους περιοριστικούς όρους για τη χορήγηση κοινοτικής στήριξης για την αγροτική ανάπτυξη, εφόσον οι όροι αυτοί έχουν συνοχή με τους στόχους και τις απαιτήσεις που καθορίζονται στον παρόντα κανονισμό.

Άρθρο 38

1. Για το ίδιο μέτρο δεν μπορούν να γίνονται ταυτόχρονα πληρωμές δύναμει του παρόντος κανονισμού και δύναμει οποιουδήποτε άλλου κοινοτικού καθεστώτος στήριξης.

2. Ο συνδυασμός των ενισχύσεων για διάφορα μέτρα στο πλαίσιο του παρόντος κανονισμού επιτρέπεται μόνον εάν τα μέτρα αυτά έχουν συνοχή και είναι συμβατά μεταξύ τους. Εάν χρειάζεται, προσαρμόζεται το επίπεδο της στήριξης.

Άρθρο 39

1. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν όλα τα αναγκαία μέτρα για να εξασφαλίσουν τη συμβατότητα και τη συνοχή των μέτρων στήριξης της αγροτικής ανάπτυξης, σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος κεφαλαίου.

2. Τα σχέδια αγροτικής ανάπτυξης που υποβάλλονται από τα κράτη μέλη περιλαμβάνουν εκτίμηση της συμβατότητας και της συνοχής των προβλεπόμενων μέτρων στήριξης και μνεία των μέτρων που λαμβάνονται για να εξασφαλισθεί η συμβατότητα και η συνοχή.

3. Εάν χρειάζεται, τα μέτρα στήριξης αναθεωρούνται μεταγενέστερα, για να εξασφαλισθεί η συμβατότητα και η συνοχή τους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΟΣ

Άρθρο 40

1. Τα μέτρα αγροτικής ανάπτυξης που χρηματοδοτούνται από το τμήμα προσανατολισμού του ΕΓΤΠΕ εντάσσονται στον προγραμματισμό για τις περιφέρειες του στόχου αριθ. 1, σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1260/1999.

2. Τα μέτρα αγροτικής ανάπτυξης, πλην εκείνων που αναφέρονται στο άρθρο 35 παράγραφος 1, μπορούν να ενταχθούν στον προγραμματισμό για τις περιφέρειες του στόχου αριθ. 2 σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1260/1999.

3. Τα άλλα μέτρα αγροτικής ανάπτυξης τα οποία δεν έχουν ενταχθεί στον προγραμματισμό σύμφωνα με τις παραγράφους 1 και 2 αποτελούν αντικείμενο προγραμματισμού αγροτικής ανάπτυξης, σύμφωνα με τα άρθρα 41 έως 44.

4. Όσον αφορά μέτρα κατάλληλα για την αγροτική ανάπτυξη, τα κράτη μέλη μπορούν επίσης να υποβάλουν προς έγκριση διατάξεις γενικού χαρακτήρα που εντάσσονται στον προγραμματισμό σύμφωνα με τις παραγράφους 1 έως 3, στο μέτρο που απαιτείται για την εξασφάλιση ενιαίων όρων.

Άρθρο 41

1. Τα σχέδια αγροτικής ανάπτυξης καταρτίζονται στο γεωγραφικό επίπεδο που κρίνεται ως το καταλληλότερο. Συντάσσονται από τις αρμόδιες αρχές που ορίζει το κρά-

τος μέλος και υποβάλλονται από το κράτος μέλος στην Επιτροπή, μετά από διαβούλευση με τις αρμόδιες αρχές και οργανισμούς στο κατάλληλο εδαφικό επίπεδο.

2. Τα μέτρα στήριξης της αγροτικής ανάπτυξης που πρόκειται να εφαρμοστούν σε μια περιοχή πρέπει να εντάσσονται, στο μέτρο του δυνατού, σε ενιαίο σχέδιο. Εάν είναι αναγκαία η κατάρτιση περισσότερων σχεδίων, πρέπει να αναφέρεται η σχέση μεταξύ των προβλεπόμενων στα σχέδια αυτά μέτρων και να εξασφαλίζεται η συμβατότητα και η συνοχή τους.

Άρθρο 42

Τα σχέδια αγροτικής ανάπτυξης καλύπτουν περίοδο επτά ετών από την 1η Ιανουαρίου 2000.

Άρθρο 43

1. Τα σχέδια αγροτικής ανάπτυξης περιλαμβάνουν:

— περιγραφή με ποσοτικά στοιχεία της τρέχουσας κατάστασης, που παρουσιάζει τις ανισότητες, τα κενά και τις δυνατότητες ανάπτυξης, τους διατιθέμενους χρηματοδοτικούς πόρους και τα κύρια αποτελέσματα των ενεργειών που έχουν αναληφθεί κατά την προηγούμενη περίοδο προγραμματισμού, λαμβάνοντας υπόψη τα διαθέσιμα αποτελέσματα της αξιολόγησης,

— περιγραφή της προτεινόμενης στρατηγικής, των ποσοτικών στόχων της, των προτεραιοτήτων αγροτικής ανάπτυξης που έχουν επιλεγεί και της καλυπτόμενης γεωγραφικής περιοχής,

— εκτίμηση που εμφανίζει τις αναμενόμενες οικονομικές, περιβαλλοντικές και κοινωνικές επιπτώσεις, συμπεριλαμβανομένων των επιπτώσεων στην απασχόληση,

— ενδεικτικό γενικό χρηματοδοτικό πίνακα, όπου παρουσιάζονται συνοπτικά οι διατιθέμενοι εθνικοί και κοινοτικοί πόροι που αντιστοιχούν σε κάθε προτεραιότητα αγροτικής ανάπτυξης που υποβάλλεται στο πλαίσιο του σχεδίου και, όταν το σχέδιο καλύπτει αγροτικές περιοχές του στόχου αριθ. 2, εντοπίζονται τα ενδεικτικά ποσά για μέτρα αγροτικής ανάπτυξης δυνάμει του άρθρου 33 στις περιοχές αυτές,

— περιγραφή των μέτρων που μελετώνται για την υλοποίηση των σχεδίων, και ιδίως των καθεστώτων ενίσχυσης, συμπεριλαμβανομένων των στοιχείων που είναι αναγκαία για την εκτίμηση των κανόνων ανταγωνισμού,

— ενδεχομένως, τις πληροφορίες για τις ανάγκες σε μελέτες, έργα επίδειξης, ενέργειες κατάρτισης ή τεχνικής βοήθειας που αφορούν την προπαρασκευή, εφαρμογή ή προσαρμογή των σχετικών μέτρων,

— τον καθορισμό των αρμόδιων αρχών και φορέων που είναι υπεύθυνοι,

— μέτρα για να εξασφαλισθεί η αποτελεσματική και ορθή εφαρμογή των σχεδίων, συμπεριλαμβανομένης της παρακολούθησης και αξιολόγησης, καθορισμό ποσοτικών δεικτών για την αξιολόγηση, ρυθμίσεις που αφορούν τους ελέγχους, τις κυρώσεις και την επαρκή δημοσιότητα,

— τα αποτελέσματα των διαβουλεύσεων και τον καθορισμό των συμμετεχουσών αρχών και οργανώσεων, καθώς και των κοινωνικοοικονομικών εταίρων στο κατάλληλο επίπεδο.

2. Στα σχέδιά τους, τα κράτη μέλη:

— προβλέπουν την εφαρμογή γεωργοπεριβαλλοντικών μέτρων στο σύνολο της επικράτειάς τους, και ανάλογα με τις ειδικές ανάγκες τους,

— εξασφαλίζουν τη διατήρηση της αναγκαίας ισορροπίας μεταξύ των διαφόρων μέτρων στήριξης.

Άρθρο 44

1. Τα σχέδια αγροτικής ανάπτυξης υποβάλλονται το αργότερο έξι μήνες μετά την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού.

2. Η Επιτροπή προβαίνει σε εκτίμηση των προτεινόμενων σχεδίων για να προσδιορίσει εάν είναι συνεπή προς τον παρόντα κανονισμό. Βάσει των σχεδίων, εγκρίνει τα έγγραφα προγραμματισμού αγροτικής ανάπτυξης, σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 50 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1260/1999, εντός έξι μηνών από την υποβολή των σχεδίων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ III

ΠΡΟΣΘΕΤΑ ΜΕΤΡΑ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΙΚΕΣ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΕΣ

Άρθρο 45

1. Σύμφωνα με το άρθρο 21 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1260/1999, η Επιτροπή, με τη διαδικα-

σία του άρθρου 50 παράγραφος 2 του εν λόγω κανονισμού, μπορεί να επεκτείνει το πεδίο εφαρμογής των μέτρων που τυγχάνουν ενίσχυσης από το τμήμα Προσανατολισμού του ΕΓΤΠΕ πέραν του προβλεπόμενου από το άρθρο 35 παράγραφος 2 του παρόντος κανονισμού και τη χρηματοδότηση μέτρων που είναι επιλέξιμα δυνάμει των κανονισμών (ΕΚ) αριθ. 1262/1999⁽¹⁾, (ΕΚ) αριθ. 1261/1999⁽²⁾, και (ΕΚ) αριθ. 1263/1999⁽³⁾, με σκοπό την εφαρμογή όλων των μέτρων της κοινοτικής πρωτοβουλίας αγροτικής ανάπτυξης.

2. Το τμήμα Εγγυήσεων του ΕΓΤΠΕ μπορεί, με πρωτοβουλία της Επιτροπής, να χρηματοδοτεί μελέτες που αφορούν τον προγραμματισμό αγροτικής ανάπτυξης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV

ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 46

1. Η κοινοτική στήριξη της αγροτικής ανάπτυξης από το τμήμα Εγγυήσεων του ΕΓΤΠΕ υπόκειται σε χρηματοδοτικό σχεδιασμό και σε τήρηση λογαριασμών σε ετήσια βάση. Ο χρηματοδοτικός σχεδιασμός εντάσσεται στον προγραμματισμό αγροτικής ανάπτυξης (άρθρο 40 παράγραφος 3) ή στον προγραμματισμό του στόχου αριθ. 2.

2. Η Επιτροπή καθορίζει αρχικά κονδύλια που χορηγούνται στα κράτη μέλη, καταναμημένα σε ετήσια βάση και χρησιμοποιώντας αντικειμενικά κριτήρια που λαμβάνουν υπόψη τις ειδικές καταστάσεις και ανάγκες, και τις προσπάθειες που πρέπει να καταβληθούν ιδίως για το περιβάλλον, τη δημιουργία απασχόλησης και τη διατήρηση του τοπίου.

3. Η αρχική χορήγηση προσαρμόζεται βάσει των πραγματικών δαπανών και των αναθεωρημένων προβλέψεων δαπανών που υποβάλλουν τα κράτη μέλη, λαμβανομένων υπόψη των στόχων των προγραμμάτων, εφόσον υπάρχουν διαθέσιμα κονδύλια και κατά κανόνα σε αντιστοιχία με την ένταση των ενισχύσεων για τις αγροτικές περιφέρειες που καλύπτονται από το στόχο αριθ. 2.

Άρθρο 47

1. Οι χρηματοδοτικές διατάξεις των άρθρων 31, 32 (πλην του πέμπτου εδαφίου της παραγράφου 1), 34, 38 και 39 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1260/1999 δεν εφαρμό-

⁽¹⁾ ΕΕ L 161 της 26.6.1999, σ. 48.

⁽²⁾ ΕΕ L 161 της 26.6.1999, σ. 43.

⁽³⁾ ΕΕ L 161 της 26.6.1999, σ. 54.

ζονται στα μέτρα αγροτικής ανάπτυξης σε σχέση με το στόχο αριθ. 2.

2. Η Επιτροπή λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα για να εξασφαλίσει την αποτελεσματική και συνεπή εφαρμογή των εν λόγω μέτρων, τα οποία πρέπει να πληρούν τουλάχιστον τις ιδίες προϋποθέσεις με τις καθοριζόμενες στις διατάξεις που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο, συμπεριλαμβανομένης της αρχής της ενιαίας διαχειριστικής αρχής.

Η Κοινότητα συμμετέχει στη χρηματοδότηση των μέτρων που καλύπτονται από τον προγραμματισμό αγροτικής ανάπτυξης, σύμφωνα με τις αρχές που καθορίζονται στα άρθρα 29 και 30 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1260/1999. Στα πλαίσια αυτά:

— η κοινοτική συμμετοχή δεν υπερβαίνει κατ' ανώτατο όριο το 50 % του συνολικού επιλέξιμου κόστους και, κατά γενικό κανόνα, καλύπτει τουλάχιστον το 25 % των επιλέξιμων δημόσιων δαπανών στις περιοχές που δεν υπάγονται στο στόχο αριθ. 1 ούτε στο στόχο αριθ. 2,

— για τις επενδύσεις που παράγουν έσοδα, εφαρμόζονται οι συντελεστές που ορίζονται στο άρθρο 29 παράγραφος 4 στοιχείο α) σημεία ii) και iii) και στοιχείο β) σημεία ii) και iii) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1260/1999. Οι γεωργικές και δασικές εκμεταλλεύσεις καθώς και οι επιχειρήσεις μεταποίησης και εμπορίας γεωργικών και δασικών προϊόντων θεωρούνται, εν προκειμένω, ως επιχειρήσεις κατά την έννοια του άρθρου 29 παράγραφος 4 στοιχείο β) σημείο iii),

— στα πλαίσια του προγραμματισμού, η συμμετοχή της Κοινότητας για τα μέτρα που προβλέπονται από τα άρθρα 22 έως 24 του παρόντος κανονισμού ανέρχεται σε 75 % στις περιοχές που καλύπτονται από τον στόχο αριθ. 1 και σε 50 % στις άλλες περιοχές.

Στις πληρωμές αυτές εφαρμόζεται το άρθρο 32 παράγραφος 1 πέμπτο εδάφιο του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1260/1999.

3. Οι πληρωμές της χρηματοδοτικής συνδρομής από το τμήμα Εγγυήσεων του ΕΓΤΠΕ μπορούν να γίνονται με τη μορφή προκαταβολών για την εφαρμογή των προγραμμάτων και πληρωμών για τις πραγματοποιηθείσες δαπάνες.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ V

ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΗ ΚΑΙ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ

Άρθρο 48

1. Η Επιτροπή και τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν την αποτελεσματική παρακολούθηση της εφαρμογής του προγραμματισμού αγροτικής ανάπτυξης.

2. Η παρακολούθηση πραγματοποιείται με διαδικασίες που συμφωνούνται από κοινού.

Η παρακολούθηση πραγματοποιείται μέσω ειδικών φυσικών και χρηματοδοτικών δεικτών που συμφωνούνται και καθορίζονται εκ των προτέρων.

Τα κράτη μέλη υποβάλλουν στην Επιτροπή ετήσιες εκθέσεις προόδου.

3. Εάν χρειάζεται, συνιστώνται επιτροπές παρακολούθησης.

Άρθρο 49

1. Η αξιολόγηση των μέτρων που καλύπτονται από τον προγραμματισμό αγροτικής ανάπτυξης πραγματοποιείται σύμφωνα με τις αρχές που καθορίζονται στα άρθρα 40 έως 43 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1260/1999.

2. Το τμήμα Εγγυήσεων του ΕΓΤΠΕ μπορεί, στα πλαίσια των χρηματοδοτικών πόρων που χορηγούνται για προγράμματα, να συμμετέχει στη χρηματοδότηση αξιολογήσεων όσον αφορά την αγροτική ανάπτυξη στα κράτη μέλη. Το τμήμα Εγγυήσεων του ΕΓΤΠΕ μπορεί, εξάλλου, κατόπιν πρωτοβουλίας της Επιτροπής, να χρηματοδοτεί αξιολογήσεις σε κοινοτικό επίπεδο.

ΤΙΤΛΟΣ IV

ΚΡΑΤΙΚΕΣ ΕΝΙΣΧΥΣΕΙΣ

Άρθρο 51

1. Τα άρθρα 87 έως 89 της συνθήκης εφαρμόζονται στην ενίσχυση που χορηγείται από τα κράτη μέλη για μέτρα στήριξης της αγροτικής ανάπτυξης, εκτός εάν άλλως ορίζεται στον παρόντα τίτλο.

Εντούτοις, τα άρθρα 87 έως 89 της συνθήκης δεν εφαρμόζονται στις χρηματοδοτικές συνεισφορές των κρατών για μέτρα που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 36 της συνθήκης και επωφελούνται της κοινοτικής στήριξης σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος κανονισμού.

2. Οι ενισχύσεις για τις επενδύσεις στις γεωργικές εκμεταλλεύσεις, οι οποίες υπερβαίνουν τα ποσοστά που ορίζονται από το άρθρο 7, απαγορεύονται.

Η απαγόρευση αυτή δεν ισχύει για τις ενισχύσεις που προορίζονται για:

- επενδύσεις που αναλαμβάνονται κατά κύριο λόγο για το δημόσιο συμφέρον σχετικά με τη διατήρηση του παραδοσιακού τοπίου που διαμορφώνεται από γεω-

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VI

ΚΑΝΟΝΕΣ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ

Άρθρο 50

Οι λεπτομερείς κανόνες εφαρμογής του παρόντος τίτλου θεσπίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 50 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1260/1999.

Με τους κανόνες αυτούς μπορούν, ειδικότερα, να καθορίζονται οι λεπτομέρειες:

- της παρουσίασης των σχεδίων αγροτικής ανάπτυξης (άρθρα 41 έως 44),
- της αναθεώρησης των εγγράφων προγραμματισμού αγροτικής ανάπτυξης,
- του χρηματοδοτικού σχεδιασμού, ιδίως για την εξασφάλιση της δημοσιονομικής πειθαρχίας (άρθρο 46) και της συμμετοχής στη χρηματοδότηση (άρθρο 47 παράγραφος 2),
- της παρακολούθησης και αξιολόγησης (άρθρα 48 και 49),
- του τρόπου διασφάλισης της συνοχής μεταξύ των μέτρων αγροτικής ανάπτυξης και των μέτρων στήριξης που υπάγονται στις οργανώσεις αγοράς (άρθρο 37).

γικές και δασοκομικές δραστηριότητες ή τη μεταφορά αγροτικών κτιρίων,

- την προστασία και τη βελτίωση του περιβάλλοντος,
- τη βελτίωση των συνθηκών υγιεινής και καλής διαβίωσης των ζώων.

3. Απαγορεύεται η χορήγηση κρατικών ενισχύσεων σε γεωργούς για την αντιστάθμιση φυσικών μειονεκτημάτων στις μειονεκτικές περιοχές εάν δεν πληρούνται οι προϋποθέσεις των άρθρων 14 και 15.

4. Απαγορεύονται οι κρατικές ενισχύσεις για τη στήριξη γεωργών που έχουν αναλάβει γεωργοπεριβαλλοντικές υποχρεώσεις, οι οποίες δεν πληρούν τις προϋποθέσεις των άρθρων 22 έως 24. Εντούτοις, μπορούν να χορηγούνται συμπληρωματικές ενισχύσεις πέραν των ανωτάτων ορίων που καθορίζονται σύμφωνα με το άρθρο 24 παράγραφος 2, εάν δικαιολογούνται βάσει της παραγράφου 1 του εν λόγω άρθρου. Σε δεόντως αιτιολογημένες εξαιρετικές περιπτώσεις, μπορεί να γίνει παρέκκλιση όσον αφορά την ελάχιστη διάρκεια των δεσμεύσεων αυτών, σύμφωνα με το άρθρο 23 παράγραφος 1.

Άρθρο 52

Εντός του πεδίου εφαρμογής του άρθρου 36 της συνθήκης, η κρατική ενίσχυση, η οποία αποσκοπεί στη συμπληρωματική χρηματοδότηση μέτρων αγροτικής ανάπτυξης που τυγχάνουν κοινοτικής στήριξης, κοινο-

ποιείται από τα κράτη μέλη και εγκρίνεται από την Επιτροπή, σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος κανονισμού, ως τμήμα του προγραμματισμού που αναφέρεται στο άρθρο 40. Το άρθρο 88 παράγραφος 3 πρώτη πρόταση της συνθήκης δεν εφαρμόζεται σε ενίσχυση που έχει ούτως κοινοποιηθεί.

ΤΙΤΛΟΣ V

ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 53

1. Εάν είναι αναγκαία ειδικά μέτρα για τη διευκόλυνση της μετάβασης από το ισχύον καθεστώς προς το καθεστώς που θεσπίζεται με τον παρόντα κανονισμό, τα μέτρα αυτά θεσπίζονται από την Επιτροπή σύμφωνα με τις διαδικασίες που καθορίζονται στο άρθρο 50 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1260/1999.

2. Τα μέτρα αυτά θεσπίζονται ιδίως για την ένταξη των υφιστάμενων ενεργειών κοινοτικής στήριξης, οι οποίες έχουν εγκριθεί από την Επιτροπή για περίοδο που λήγει μετά την 1η Ιανουαρίου 2000 ή χωρίς χρονικό περιορισμό, στο καθεστώς στήριξης της αγροτικής ανάπτυξης που προβλέπεται από τον παρόντα κανονισμό.

Άρθρο 54

1. Το άρθρο 17 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1696/71 του Συμβουλίου, της 26ης Ιουλίου 1971, περί κοινής οργάνωσης αγοράς στον τομέα του λυκίσκου⁽¹⁾ αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 17

1. Οι κανονιστικές διατάξεις οι οποίες αφορούν τη χρηματοδότηση της κοινής γεωργικής πολιτικής, εφαρμόζονται στην αγορά των προϊόντων που αναφέρονται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 από την ημερομηνία κατά την οποία τίθενται σε εφαρμογή οι ρυθμίσεις που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό.

2. Η ενίσχυση που αναφέρεται στο άρθρο 8 συγχρηματοδοτείται από την Κοινότητα.

3. Τα κράτη μέλη καταβάλλουν την ενίσχυση που αναφέρεται στο άρθρο 12 στους παραγωγούς μεταξύ της 16ης Οκτωβρίου και της 31ης Δεκεμβρίου της

περιόδου εμπορίας, για την οποία έχει υποβληθεί η αίτηση ενίσχυσης.

4. Η Επιτροπή θεσπίζει, σύμφωνα με τη διαδικασία που αναφέρεται στο άρθρο 20, τις λεπτομέρειες εφαρμογής του παρόντος άρθρου.»

2. Το άρθρο 6 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 404/93 του Συμβουλίου, της 13ης Φεβρουαρίου 1993, για την κοινή οργάνωση της αγοράς στον τομέα της μπανάνας⁽²⁾ αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 6

1. Τα κράτη μέλη χορηγούν στις αναγνωρισμένες οργανώσεις παραγωγών, για πέντε χρόνια από την ημερομηνία αναγνώρισής τους, ενίσχυση για να ενθαρρύνουν τη σύστασή τους και να διευκολύνουν τη διοικητική τους λειτουργία.

2. Το ποσό της ενίσχυσης αυτής:

— καθορίζεται για το πρώτο, δεύτερο, τρίτο, τέταρτο και πέμπτο έτος, αντίστοιχα, στο 5 %, 5 %, 4 %, 3 % και 2 % της αξίας της παραγωγής που διατίθεται στο εμπόριο υπό την αιγίδα της οργάνωσης παραγωγών,

— δεν υπερβαίνει τα πραγματικά έξοδα σύστασης και διοικητικής λειτουργίας της συγκεκριμένης οργάνωσης,

— καταβάλλεται σε ετήσιες δόσεις για διάστημα επτά ετών κατ' ανώτατο όριο από την ημερομηνία αναγνώρισης.

Η αξία της παραγωγής κάθε έτους υπολογίζεται με βάση:

— τον ετήσιο όγκο που πραγματικά διετέθη στο εμπόριο,

⁽¹⁾ ΕΕ L 175 της 4.8.1971, σ. 1· κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1554/97 (ΕΕ L 208 της 2.8.1997, σ. 1).

⁽²⁾ ΕΕ L 47 της 25.2.1993, σ. 1· κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1637/98 (ΕΕ L 210 της 28.7.1998, σ. 28).

— τις μέσες τιμές παραγωγού που επιτεύχθηκαν.

3. Οι οργανώσεις παραγωγών που προέρχονται από οργανώσεις, οι οποίες ήδη πληρούν σε μεγάλο βαθμό τους όρους του παρόντος κανονισμού, δικαιούνται να λαμβάνουν την ενίσχυση που προβλέπεται στο παρόν άρθρο μόνον εάν προκύπτουν από συγχώνευση, η οποία επιτρέπει την καλύτερη επίτευξη των στόχων που αναφέρονται στο άρθρο 5. Ωστόσο, στην περίπτωση αυτή, η ενίσχυση χορηγείται μόνον όσον αφορά τα έξοδα σύστασης της οργάνωσης (έξοδα σχετικά με τις προπαρασκευαστικές εργασίες, την κατάρτιση της ιδρυτικής πράξης και την κατάρτιση του καταστατικού).

4. Η ενίσχυση που αναφέρεται στο παρόν άρθρο κοινοποιείται στην Επιτροπή με έκθεση, την οποία της διαβιβάζουν τα κράτη μέλη στο τέλος κάθε δημοσιονομικής χρήσης.»

3. Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2200/96 του Συμβουλίου, της 28ης Οκτωβρίου 1996, για την κοινή οργάνωση των αγορών στον τομέα των οπωροκηπευτικών⁽¹⁾ τροποποιείται ως εξής:

α) στο άρθρο 15, η παράγραφος 6 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«6. Για τις περιφέρειες της Κοινότητας, στις οποίες ο βαθμός οργάνωσης των παραγωγών είναι ιδιαίτερα χαμηλός, είναι δυνατόν να επιτρέπεται στα κράτη μέλη, βάσει δεόντως αιτιολογημένης αίτησης, να καταβάλλουν στις οργανώσεις παραγωγών εθνική χρηματοδοτική ενίσχυση, ίση με το ήμισυ, κατ' ανώτατο όριο, των χρηματοδοτικών συνεισφορών των παραγωγών. Η ενίσχυση αυτή προστίθεται στο επιχειρησιακό ταμείο.

Για τα κράτη μέλη, στα οποία λιγότερο του 15 % της παραγωγής οπωροκηπευτικών διατίθεται στο εμπόριο από οργανώσεις παραγωγών και στα οποία η παραγωγή οπωροκηπευτικών αντιπροσωπεύει τουλάχιστον το 15 % της συνολικής γεωργικής παραγωγής, η ενίσχυση που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο είναι δυνατόν να επιστραφεί εν μέρει από την Κοινότητα, κατόπιν αιτήσεως του ενδιαφερομένου κράτους μέλους.»

β) το άρθρο 52 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 52

1. Οι δαπάνες που συνδέονται με την καταβολή της κοινοτικής αποζημίωσης απόσυρσης και την κοινοτική χρηματοδότηση του επιχειρησιακού ταμείου, τα ειδικά μέτρα που αναφέρονται στα άρθρα 17 και

53, 54 και 55, καθώς και οι έλεγχοι των εμπειρογνομόνων των κρατών μελών που τίθενται στη διάθεση της Επιτροπής κατ' εφαρμογή του άρθρου 40 παράγραφος 1, θεωρούνται ως παρεμβάσεις για τη σταθεροποίηση των γεωργικών αγορών κατά την έννοια του άρθρου 1 παράγραφος 2 στοιχείο β) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1257/1999.^(*)

2. Οι δαπάνες που συνδέονται με τις ενισχύσεις που χορηγούνται από τα κράτη μέλη σύμφωνα με το άρθρο 14 και με το άρθρο 15 παράγραφος 6 δεύτερο εδάφιο, θεωρούνται ως παρεμβάσεις για τη σταθεροποίηση των γεωργικών αγορών κατά την έννοια του άρθρου 1 παράγραφος 2 στοιχείο β) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1257/1999. Είναι επιλέξιμες για συγχρηματοδότηση από την Κοινότητα.

3. Η Επιτροπή θεσπίζει, σύμφωνα με τη διαδικασία που αναφέρεται στο άρθρο 46, τις λεπτομέρειες εφαρμογής της παραγράφου 2 του παρόντος άρθρου.

4. Η εφαρμογή των διατάξεων του τίτλου VI δεν θίγει την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 4045/89 του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1989, περί των ελέγχων, εκ μέρους των κρατών μελών, των πράξεων που αποτελούν μέρος του συστήματος χρηματοδότησεως από το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Προσανατολισμού και Εγγυήσεων, τμήμα Εγγυήσεων, και περί καταργήσεως της οδηγίας 77/435/ΕΟΚ^(**).

(*) ΕΕ L 160 της 26.6.1999, σ. 80.

(**) ΕΕ L 388 της 30.12.1989, σ. 17· κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 3235/94 (ΕΕ L 338 της 28.12.1994, σ. 16).»

Άρθρο 55

1. Καταργούνται οι ακόλουθοι κανονισμοί:

— κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 4256/88,

— κανονισμοί (ΕΚ) αριθ. 950/97, (ΕΚ) αριθ. 951/97, (ΕΚ) αριθ. 952/97 και κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 867/90,

— κανονισμοί (ΕΟΚ) αριθ. 2078/92, (ΕΟΚ) αριθ. 2079/92, (ΕΟΚ) αριθ. 2080/92,

— κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 1610/89.

2. Διαγράφονται οι ακόλουθες διατάξεις:

— άρθρο 21 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3763/91⁽²⁾,

— άρθρο 32 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1600/92⁽³⁾,

⁽¹⁾ ΕΕ L 297 της 21.11.1996, σ. 1· κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 857/99 (ΕΕ L 108 της 27.4.1999, σ. 7).

⁽²⁾ ΕΕ L 356 της 24.12.1991, σ. 1.

⁽³⁾ ΕΕ L 173 της 27.6.1992, σ. 1.

- άρθρο 27 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1601/92⁽¹⁾,
— άρθρο 13 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2019/93⁽²⁾.

3. Οι κανονισμοί που καταργούνται και οι διατάξεις που διαγράφονται δυνάμει των παραγράφων 1 και 2, αντίστοιχα, εξακολουθούν να εφαρμόζονται στις δράσεις που εγκρίνονται από την Επιτροπή δυνάμει των σχετικών κανονισμών πριν από την 1η Ιανουαρίου 2000.

4. Οι οδηγίες του Συμβουλίου και της Επιτροπής για τον καθορισμό ή την τροποποίηση των καταλόγων μειονεκτικών περιοχών, σύμφωνα με το άρθρο 21 παράγρα-

φοι 2 και 3 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 950/97, παραμένουν σε ισχύ, εκτός εάν τροποποιηθούν εκ νέου στο πλαίσιο προγραμμάτων.

Άρθρο 56

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την έβδομη ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Εφαρμόζεται ως προς την κοινοτική στήριξη από την 1η Ιανουαρίου 2000.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 17 Μαΐου 1999.

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

K.-H. FUNKE

⁽¹⁾ ΕΕ L 173 της 27.6.1992, σ 13.

⁽²⁾ ΕΕ L 184 της 27.7.1993, σ. 1.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΟΣΩΝ

Άρθρο	Αντικείμενο	Ευρώ	
8 παράγραφος 2	Ενίσχυση εγκατάστασης	25 000	
12 παράγραφος 1	Πρόωρη συνταξιοδότηση	15 000 (*) 150 000 3 500 35 000	ανά αποχωρούντα γεωργό και ανά έτος συνολικό ποσό ανά αποχω- ρούντα γεωργό ανά εργάτη και ανά έτος συνολικό ποσό ανά εργάτη
15 παράγραφος 3	Ελάχιστη εξισωτική αποζημίωση Μέγιστη εξισωτική αποζημίωση	25 (**) 200	ανά εκτάριο γεωργικών εκτά- σεων ανά εκτάριο γεωργικών εκτά- σεων
16	Μέγιστη πληρωμή	200	ανά εκτάριο
24 παράγραφος 2	Ετήσιες καλλιέργειες Ειδικευμένες πολυτεείς καλλιέργειες Άλλες χρήσεις γης	600 900 450	ανά εκτάριο ανά εκτάριο ανά εκτάριο
31 παράγραφος 4	Μέγιστη ετήσια προμιοδότηση για την κάλυψη απωλειών εισοδήμα- τος λόγω δάσωσης: — για γεωργούς ή ενώσεις τους — για κάθε άλλο πρόσωπο ιδιω- τικού δικαίου	725 185	ανά εκτάριο ανά εκτάριο
32 παράγραφος 2	Ελάχιστη πληρωμή Μέγιστη πληρωμή	40 120	ανά εκτάριο ανά εκτάριο

(*) Υπό τον όρο ότι τηρείται το ανώτατο συνολικό όριο ανά αποχωρούντα γεωργό, οι ανώτατες ετήσιες πληρωμές μπορούν να αυξηθούν έως το διπλούν, λαμβανομένης υπόψη της οικονομικής διάρθρωσης εκμεταλλεύσεων σε εδάφη και του στόχου της επιτάχυνσης της αναπροσαρμογής των γεωργικών διαρθρώσεων.

(**) Το πόσο αυτό μπορεί να μειωθεί ώστε να ληφθεί υπόψη η ιδιαίτερη γεωγραφική θέση ή οικονομική διάρθρωση εκμεταλλεύσεων σε ορισμένα εδάφη και να αποφευχθεί η υπέρμετρη αποζημίωση σύμφωνα με το άρθρο 15 παράγραφος 1 δεύτερη περίπτωση.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 1258/1999 ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ**της 17ης Μαΐου 1999****περί χρηματοδότησεως της κοινής γεωργικής πολιτικής**

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,
και ιδίως το άρθρο 37,την πρόταση της Επιτροπής⁽¹⁾,τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου⁽²⁾,τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής⁽³⁾,τη γνώμη του Ελεγκτικού Συνεδρίου⁽⁴⁾,

Εκτιμώντας:

γεωργική πολιτική, καθώς και ορισμένες δράσεις αξιολόγησης χρηματοδοτούνται από το τμήμα Εγγυήσεων του Ταμείου προκειμένου να επιτευχθούν οι στόχοι του άρθρου 33 παράγραφος 1 της συνθήκης·

(1) ότι, με τον κανονισμό αριθ. 25 περί χρηματοδότησεως της κοινής γεωργικής πολιτικής⁽⁵⁾, το Συμβούλιο ίδρυσε το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΕΓΓΤΠΕ), καλούμενο στο εξής «Ταμείο», που αποτελεί μέρος του γενικού προϋπολογισμού των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων· ότι ο εν λόγω κανονισμός προβλέπει τις αρχές που πρέπει να εφαρμόζονται για τη χρηματοδότηση της κοινής γεωργικής πολιτικής·

(2) ότι, στο στάδιο της ενιαίας αγοράς, δεδομένου ότι τα συστήματα τιμών είναι ενοποιημένα και η γεωργική πολιτική είναι κοινοτική πολιτική, οι οικονομικές συνέπειες που προκύπτουν βαρύνουν την Κοινότητα· ότι, σύμφωνα με την αρχή αυτή, όπως αναφέρεται στο άρθρο 2 παράγραφος 2 του κανονισμού αριθ. 25, οι επιστροφές κατά την εξαγωγή προς τρίτες χώρες, οι παρεμβάσεις που προορίζονται για τη σταθεροποίηση των γεωργικών αγορών, τα μέτρα αγροτικής ανάπτυξης, τα ειδικά κτηνιατρικά μέτρα, όπως ορίζονται στην απόφαση 90/424/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 1990, σχετικά με ορισμένες δαπάνες στον κτηνιατρικό τομέα⁽⁶⁾, τα μέτρα ενιμέρωσης για την κοινή

(3) ότι το τμήμα Προσανατολισμού του Ταμείου θα πρέπει να χρηματοδοτεί τις δαπάνες για ορισμένες δράσεις αγροτικής ανάπτυξης σε αναπτυξιακά καθυστερημένες περιφέρειες, καθώς και για την κοινοτική πρωτοβουλία για την αγροτική ανάπτυξη·

(4) ότι η διοίκηση του Ταμείου έχει ανατεθεί στην Επιτροπή και ότι προβλέπεται στενή συνεργασία μεταξύ των κρατών μελών και αυτής στο πλαίσιο της επιτροπής του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Προσανατολισμού και Εγγυήσεων·

(5) ότι η ευθύνη για τον έλεγχο των δαπανών του τμήματος Εγγυήσεων του Ταμείου, εμπίπτει, καταρχήν, στην αρμοδιότητα των κρατών μελών, τα οποία ορίζουν τις υπηρεσίες και τους οργανισμούς που είναι αρμόδιοι για την πληρωμή των δαπανών· ότι τα κράτη μέλη οφείλουν να αναλάβουν πλήρως και ουσιαστικά την εν λόγω ευθύνη· ότι η Επιτροπή, η οποία είναι αρμόδια για την εκτέλεση του κοινοτικού προϋπολογισμού οφείλει να επαληθεύει τις συνθήκες υπό τις οποίες έχουν πραγματοποιηθεί οι πληρωμές και έλεγχοι· ότι η Επιτροπή μπορεί να χρηματοδοτεί δαπάνες μόνον εάν οι συνθήκες αυτές παρέχουν όλα τα απαιτούμενα εγγύγια συμφωνίας προς τους κοινοτικούς κανόνες· ότι, στα πλαίσια ενός αποκεντρωμένου συστήματος διαχείρισης των κοινοτικών δαπανών, η Επιτροπή, ως το αρμόδιο όργανο για τη χρηματοδότηση, δικαιούται και είναι σε θέση να διενεργεί όλους τους ελέγχους στη διαχείριση των δαπανών που θεωρεί αναγκαίους και να υπάρχει πλήρης και ουσιαστική διαφάνεια και αμοιβαία βοήθεια μεταξύ των κρατών μελών και της Επιτροπής·

(6) ότι, κατά την εκκαθάριση των λογαριασμών, η Επιτροπή είναι σε θέση να καθορίζει, εντός ευλόγου χρονικού διαστήματος, τη συνολική δαπάνη προς εγγραφή στο γενικό λογαριασμό του τμήματος Εγγυήσεων, μόνον εάν διαθέτει ικανοποιητικά εγγύγια ότι οι εθνικοί έλεγχοι είναι επαρκείς και διαφανείς και ότι οι οργανισμοί πληρωμών έχουν εξακριβώσει τη νομιμότητα και την κανονικότητα των αιτήσεων πληρωμών που εκτελούν· ότι, ως εκ τούτου, κρίνεται σκόπιμη η έγχιση των οργανισμών πληρωμών από τα κράτη μέλη· ότι, για να εξασφαλιστεί η συνοχή των κανόνων που απαι-

(1) ΕΕ C 170 της 4.6.1998, σ. 83.

(2) Γνώμη που διατυπώθηκε στις 6 Μαΐου 1999 (δεν δημοσιεύθηκε ακόμα στην Επίσημη Εφημερίδα).

(3) ΕΕ C 407 της 28.12.1998, σ. 222.

(4) ΕΕ C 401 της 22.12.1998, σ. 3.

(5) ΕΕ L 30 της 20.4.1962, σ. 991/60· κανονισμός όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 728/70 (ΕΕ L 94 της 28.4.1970, σ. 9).

(6) ΕΕ L 224 της 18.8.1990, σ. 19· απόφαση όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την απόφαση 94/370/ΕΚ (ΕΕ L 168 της 2.7.1994, σ. 31).

- τούνται στα κράτη μέλη για την εν λόγω έγκριση, η Επιτροπή δίνει κατευθυντήριες οδηγίες για τα εφαρμοστέα κριτήρια· ότι, για το σκοπό αυτό, κρίνεται σκόπιμο να προβλεφθεί ότι θα χρηματοδοτούνται μόνον οι δαπάνες που πραγματοποιούνται από τους εγκεκριμένους από τα κράτη μέλη οργανισμούς πληρωμών· ότι, επιπλέον, για να εξασφαλισθεί η διαφάνεια των εθνικών ελέγχων, κυρίως όσον αφορά τις διαδικασίες εντολής εκκαθάρισης και πληρωμής, απαιτείται ενδεχομένως περιορισμός του αριθμού των υπηρεσιών και οργανισμών στους οποίους ανατίθενται οι αρμοδιότητες αυτές, λαμβανομένων υπόψη των συνταγματικών διατάξεων κάθε κράτους μέλους·
- (7) ότι η αποκεντρωμένη διαχείριση των κοινοτικών ταμείων, η οποία αποτελεί κυρίως συνέπεια της μεταρρύθμισης της κοινής γεωργικής πολιτικής, απαιτεί τον καθορισμό περισσότερων του ενός οργανισμών πληρωμών· ότι, κατά συνέπεια, εάν ένα κράτος μέλος εγκρίνει περισσότερους του ενός οργανισμούς πληρωμών, πρέπει να προβλέπει έναν μόνο, όργανο για την προώθηση της εναρμόνισης της διαχείρισης των ταμείων, την εξασφάλιση της συνδεσης μεταξύ της Επιτροπής και των διαφόρων εγκεκριμένων οργανισμών πληρωμών και την διάθεση, σε σύντομο χρονικό διάστημα, στην Επιτροπή των στοιχείων που ζητεί και τα οποία αφορούν τις ενέργειες των διάφορων οργανισμών πληρωμών·
- (8) ότι τα κράτη μέλη πρέπει να συγκεντρώνουν χρηματικούς πόρους σε συνάρτηση με τις ανάγκες των οργανισμών πληρωμών, ενώ η Επιτροπή καταβάλλει τις προκαταβολές έναντι του καταλογισμού των δαπανών που πραγματοποιούνται από τους οργανισμούς πληρωμών· ότι, στο πλαίσιο των δράσεων για την αγροτική ανάπτυξη, πρέπει να προβλέπονται πραγματικές προκαταβολές για την υλοποίηση προγραμμάτων· ότι ο χειρισμός αυτών των προκαταβολών πρέπει να γίνεται σύμφωνα με τους δημοσιονομικούς μηχανισμούς που ισχύουν για προκαταβολές έναντι του καταλογισμού δαπανών που πραγματοποιούνται εντός περιόδου αναφοράς·
- (9) ότι θα πρέπει να θεσπισθούν δύο τύποι αποφάσεων, ένας που θα αφορά την εκκαθάριση των λογαριασμών του τμήματος Εγγυήσεων του Ταμείου, και ένας άλλος για τον καθορισμό των συνεπειών, συμπεριλαμβανομένων των δημοσιονομικών διορθώσεων, που έχουν τα αποτελέσματα των ελέγχων συμφωνίας των δαπανών προς τις κοινοτικές διατάξεις·
- (10) ότι οι έλεγχοι συμφωνίας και οι προκύπτουσες αποφάσεις για την εκκαθάριση λογαριασμών δεν θα συνδέονται πλέον με την εκτέλεση του προϋπολογισμού ενός συγκεκριμένου οικονομικού έτους· ότι είναι αναγκαίο να καθοριστεί η μέγιστη περίοδος, την οποία θα αφορούν οι συνέπειες που έχουν τα αποτελέσματα των ελέγχων συμφωνίας· ότι, ωστόσο, ο πολυετής χαρακτήρας των δράσεων για την αγροτική ανάπτυξη δεν επιτρέπει την εφαρμογή αυτής της μέγιστης περιόδου·
- (11) ότι πρέπει να ληφθούν μέτρα για την πρόληψη και δώξη κάθε παρατυπίας και για την ανάκτηση των απωλεσθέντων ποσών από τέτοιες παρατυπίες ή αμέλειες· ότι πρέπει να καθορισθεί η οικονομική ευθύνη αυτών των παρατυπιών ή αμελειών·
- (12) ότι οι δαπάνες της Κοινότητας πρέπει να αποτελούν αντικείμενο επισταμένων ελέγχων· ότι, συμπληρωματικά προς τους ελέγχους που ενεργούν τα κράτη μέλη με δική τους πρωτοβουλία και που παραμένουν ουσιώδεις, θα πρέπει να προβλεφθούν έλεγχοι από τους υπαλλήλους της Επιτροπής, καθώς και η ευχέρεια της Επιτροπής να ζητά την βοήθεια των κρατών μελών για τους ελέγχους αυτούς·
- (13) ότι πρέπει, κατά συνέπεια, να χρησιμοποιηθεί στο μέγιστο βαθμό η μηχανογράφηση για την επεξεργασία των πληροφοριών που διαβιβάζονται στην Επιτροπή· ότι η Επιτροπή, κατά τη διεξαγωγή των ελέγχων της, πρέπει να έχει δυνατότητα πλήρους και άμεσης πρόσβασης στα σχετικά με τις δαπάνες στοιχεία, τα οποία περιέχονται τόσο σε έγγραφα όσο και σε μηχανογραφημένα αρχεία·
- (14) ότι η ευρύτητα της κοινοτικής χρηματοδότησης καθιστά αναγκαία την τακτική ενημέρωση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου υπό μορφή δημοσιονομικών εκθέσεων·
- (15) ότι, προκειμένου να απλουστευθεί η δημοσιονομική διαχείριση, είναι ευκαίριο η δημοσιονομική περίοδος του Ταμείου να προσεγγίσει περισσότερο στο οικονομικό έτος όπως ορίζεται από το άρθρο 272 παράγραφος 1 της συνθήκης· ότι, για το σκοπό αυτό, θα πρέπει να υπάρχει σαφής εικόνα των πόρων οι οποίοι είναι διαθέσιμοι κατά το τέλος του οικείου οικονομικού έτους· ότι, κατά συνέπεια, θα πρέπει να προβλεφθεί η παροχή στην Επιτροπή των απαιτούμενων εξουσιών για την προσαρμογή της δημοσιονομικής περιόδου του Ταμείου όταν παραμένουν διαθέσιμοι επαρκείς πόροι του προϋπολογισμού·
- (16) ότι ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 729/70 του Συμβουλίου, της 21ης Απριλίου 1970, περί χρηματοδότησης της κοινής γεωργικής πολιτικής⁽¹⁾ τροποποιήθηκε πολλές φορές και σε σημαντική έκταση· ότι, λόγω των νέων τροποποιήσεων που επιφέρονται στον εν λόγω κανονισμό, ενδείκνυται, για λόγους σαφήνειας, η αναμόρφωση των εν λόγω διατάξεων,

⁽¹⁾ ΕΕ L 94 της 28.4.1970, σ. 13· κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1287/96 (ΕΕ L 125 της 8.6.1996, σ. 1).

ΕΞΕΛΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

1. Το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Προσανατολισμού και Εγγυήσεων, καλούμενο στο εξής το «Ταμείο», αποτελεί μέρος του γενικού προϋπολογισμού των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Περιλαμβάνει δύο τμήματα:

— το τμήμα, Εγγυήσεων,

— το τμήμα Προσανατολισμού.

2. Το τμήμα Εγγυήσεων χρηματοδοτεί:

α) τις επιστροφές κατά την εξαγωγή προς τρίτες χώρες·

β) τις παρεμβάσεις για τη σταθεροποίηση των γεωργικών αγορών·

γ) τις δράσεις για την αγροτική ανάπτυξη που δεν περιλαμβάνονται στα προγράμματα του στόχου 1, πλην της κοινοτικής πρωτοβουλίας για την αγροτική ανάπτυξη·

δ) η χρηματοδοτική συμμετοχή της Κοινότητας σε ειδικά κτηνιατρικά μέτρα, σε μέτρα ελέγχου στον κτηνιατρικό τομέα και σε προγράμματα εξάλειψης και επίβλεψης των ζωνοόσων (κτηνιατρικά μέτρα), καθώς και σε φυτοϋγειονομικά μέτρα·

ε) τα μέτρα ενημέρωσης για την κοινή γεωργική πολιτική και ορισμένες δράσεις αξιολόγησης των μέτρων που χρηματοδοτούνται από το Τμήμα Εγγυήσεων του Ταμείου.

3. Το τμήμα Προσανατολισμού χρηματοδοτεί μέτρα για την αγροτική ανάπτυξη που δεν καλύπτονται από την παράγραφο 2 στοιχείο γ).

4. Δεν βαρύνουν το Ταμείο οι δαπάνες διοικητικών εξόδων και προσωπικού, τις οποίες αναλαμβάνουν τα κράτη μέλη και οι δικαιούχοι της συνδρομής του Ταμείου.

Άρθρο 2

1. Οι επιστροφές κατά την εξαγωγή προς τρίτες χώρες, που χορηγούνται σύμφωνα με τους κοινοτικούς κανόνες στο πλαίσιο της κοινής οργάνωσης των γεωργικών αγορών, χρηματοδοτούνται δυνάμει του άρθρου 1 παράγραφος 2 στοιχείο α).

2. Οι παρεμβάσεις που προορίζονται για τη σταθεροποίηση των γεωργικών αγορών και οι οποίες αναλαμβάνονται σύμφωνα με τους κοινοτικούς κανόνες στο πλαίσιο της κοινής οργάνωσης των γεωργικών αγορών, χρηματοδοτούνται δυνάμει του άρθρου 1 παράγραφος 2 στοιχείο β).

3. Το Συμβούλιο, με ειδική πλειοψηφία, μετά από πρόταση της Επιτροπής, θεσπίζει, εάν χρειαστεί, τη διαδικασία χρηματοδότησης των μέτρων που αναφέρονται στις παραγράφους 1 και 2.

Άρθρο 3

1. Τα μέτρα για την αγροτική ανάπτυξη που δεν περιλαμβάνονται στα προγράμματα του στόχου 1 και που αναλαμβάνονται σύμφωνα με τους κοινοτικούς κανόνες, χρηματοδοτούνται δυνάμει του άρθρου 1 παράγραφος 2 στοιχείο γ).

2. Τα κτηνιατρικά και φυτοϋγειονομικά μέτρα που αναλαμβάνονται σύμφωνα με τους κοινοτικούς κανόνες, χρηματοδοτούνται δυνάμει του άρθρου 1 παράγραφος 2 στοιχείο δ).

3. Τα μέτρα ενημέρωσης και αξιολόγησης που αναλαμβάνονται σύμφωνα με τους κοινοτικούς κανόνες, χρηματοδοτούνται δυνάμει του άρθρου 1 παράγραφος 2 στοιχείο ε).

4. Οι λεπτομέρειες εφαρμογής του παρόντος άρθρου αποφασίζονται με τη διαδικασία του άρθρου 13.

Άρθρο 4

1. Κάθε κράτος μέλος γνωστοποιεί στην Επιτροπή:

α) λεπτομέρειες σχετικά με τις υπηρεσίες και τους οργανισμούς που εγκρίνονται για την πληρωμή των δαπανών οι οποίες αναφέρονται στα άρθρα 2 και 3, οι οποίοι στο εξής καλούνται «οργανισμοί πληρωμών»·

β) σε περίπτωση που εγκρίνονται περισσότεροι του ενός οργανισμοί πληρωμών, την υπηρεσία ή τον οργανισμό στον οποίο αναθέτει, αφενός, τη συγκέντρωση των πληροφοριών που τίθενται στη διάθεση της Επιτροπής και τη διαβίβασή τους σε αυτήν, και, αφετέρου, την προώθηση της εναρμονισμένης εφαρμογής των κοινοτικών κανόνων, που καλείται στο εξής «οργανισμός συντονισμού».

2. Οι οργανισμοί πληρωμών είναι υπηρεσίες ή οργανισμοί των κρατών μελών, που παρέχουν, για τις

πληρωμές που υπάγονται στην αρμοδιότητά τους, επαρκή εγγύη ότι:

- α) ελέγχεται η επιλεξιμότητα των αιτήσεων και η συμφωνία τους προς τους κοινοτικούς κανόνες πριν από την εντολή πληρωμής·
- β) καταχωρίζονται ορθά και πλήρως στα λογιστικά βιβλία οι εκτελούμενες πληρωμές και
- γ) τα απαιτούμενα έγγραφα προσκομίζονται εμπροθέσμως και με τη μορφή που προβλέπεται από τους κοινοτικούς κανόνες.

3. Οι οργανισμοί πληρωμών πρέπει να έχουν στη διάθεσή τους τα δικαιολογητικά έγγραφα των πραγματοποιούμενων πληρωμών και τα έγγραφα τα σχετικά με τη διεξαγωγή των επιβεβλημένων διοικητικών και υλικών ελέγχων. Εφόσον τα έγγραφα αυτά φυλάσσονται στους επιφορτισμένους με την έγκριση των δαπανών οργανισμούς, αυτοί οφείλουν να διαβιβάζουν στον οργανισμό πληρωμών εκθέσεις σχετικά με τον αριθμό και το περιεχόμενο των διεξαχθέντων ελέγχων και με τα μέτρα που ελήφθησαν κατόπιν των πορισμάτων των ελέγχων.

4. Μόνον οι δαπάνες που πραγματοποιούν οι εγκεκριμένοι οργανισμοί πληρωμών μπορούν να αποτελέσουν αντικείμενο κοινοτικής χρηματοδότησης.

5. Κάθε κράτος μέλος περιορίζει, αναλόγως των συνταγματικών του διατάξεων και της θεσμικής οργανωτικής δομής του, τον αριθμό των εγκεκριμένων οργανισμών πληρωμών του στον ελάχιστο αριθμό που εξασφαλίζει την πραγματοποίηση των δαπανών των άρθρων 2 και 3 υπό ικανοποιητικές διοικητικές και λογιστικές συνθήκες.

6. Κάθε κράτος μέλος κοινοποιεί στην Επιτροπή τα ακόλουθα στοιχεία σχετικά με τους οργανισμούς πληρωμών:

- α) την επωνυμία και το καταστατικό τους·
- β) τις διοικητικές και λογιστικές συνθήκες, καθώς και τις συνθήκες εσωτερικού ελέγχου υπό τις οποίες πραγματοποιούνται οι πληρωμές που αφορούν την εφαρμογή των κοινοτικών κανόνων στο πλαίσιο της κοινής γεωργικής πολιτικής·
- γ) την πράξη έγκρισης.

Η Επιτροπή ενημερώνεται αμέσως για κάθε επερχόμενη μεταβολή.

7. Όταν ένας ή περισσότεροι όροι έγκρισης δεν πληρούνται ή έπαυσαν να πληρούνται από εγκεκριμένο οργανισμό πληρωμών, η έγκριση αίρεται εκτός εάν ο οργανισμός πληρωμών προέβη, εντός προθεσμίας που

καθορίζεται ανάλογα με τη σοβαρότητα του προβλήματος, στις απαιτούμενες προσαρμογές. Το οικείο κράτος μέλος ενημερώνει σχετικά την Επιτροπή.

8. Οι λεπτομέρειες εφαρμογής του παρόντος άρθρου αποφασίζονται με τη διαδικασία του άρθρου 13.

Άρθρο 5

1. Η Επιτροπή θέτει στη διάθεση των κρατών μελών, υπό μορφή προκαταβολών έναντι του καταλογισμού δαπανών πραγματοποιούμενων κατά τη διάρκεια μιας περιόδου αναφοράς, τις πιστώσεις που απαιτούνται για την κάλυψη των δαπανών που αναφέρονται στα άρθρα 2 και 3.

Προκαταβολές για την υλοποίηση προγραμμάτων, στο πλαίσιο των μέτρων για την αγροτική ανάπτυξη που αναφέρονται στο άρθρο 3 παράγραφος 1, μπορούν να χορηγούνται από την Επιτροπή κατά την έγκριση των συγκεκριμένων προγραμμάτων και θεωρούνται δαπάνες οι οποίες πραγματοποιήθηκαν την πρώτη ημέρα του μήνα που έπεται της απόφασης χορήγησης.

2. Μέχρις ότου καταβληθούν οι προαναφερόμενες προκαταβολές έναντι του καταλογισμού των πραγματοποιούμενων δαπανών, τα κράτη μέλη διαθέτουν τους πόρους που είναι αναγκαίοι για την εκτέλεση των δαπανών αυτών ανάλογα με τις ανάγκες των εγκεκριμένων οργανισμών πληρωμών τους.

3. Οι λεπτομέρειες εφαρμογής του παρόντος άρθρου αποφασίζονται με τη διαδικασία του άρθρου 13.

Άρθρο 6

1. Τα κράτη μέλη διαβιβάζουν ανά τακτά διαστήματα στην Επιτροπή τις ακόλουθες πληροφορίες, όσον αφορά τους εγκεκριμένους οργανισμούς συντονισμού, σχετικά με τις πράξεις που χρηματοδοτούνται από το τμήμα Εγγυήσεων του Ταμείου:

- α) δηλώσεις δαπανών και κατάσταση προβλέψεων των χρηματοδοτικών αναγκών·
- β) ετήσιους λογαριασμούς, συνοδευόμενους από τις πληροφορίες που απαιτούνται για την εκκαθάριση τους καθώς και βεβαίωση για την πληρότητα, την ακρίβεια και την ειλικρίνεια των λογαριασμών που διαβιβάζονται.

2. Οι λεπτομέρειες εφαρμογής του παρόντος άρθρου, και ιδίως αυτές που αφορούν τις βεβαιώσεις των λογαριασμών που αναφέρονται στην παράγραφο 1 στοιχείο β), αποφασίζονται με τη διαδικασία του άρθρου 13.

Άρθρο 7

1. Η Επιτροπή, μετά από διαβουλεύσεις με την επιτροπή του Ταμείου, εκδίδει τις αποφάσεις των παραγράφων 2, 3 και 4.

2. Η Επιτροπή αποφασίζει μηνιαίες προκαταβολές έναντι του καταλογισμού των δαπανών που πραγματοποιήθηκαν από τους εγκεκριμένους οργανισμούς πληρωμών.

Οι δαπάνες του Οκτωβρίου εντάσσονται στον Οκτώβριο, εφόσον πραγματοποιήθηκαν από την 1η έως τις 15 Οκτωβρίου, και στο Νοέμβριο, εφόσον πραγματοποιήθηκαν από τις 16 έως τις 31 Οκτωβρίου. Οι προκαταβολές καταβάλλονται στο κράτος μέλος το αργότερο την τρίτη εργάσιμη ημέρα του δεύτερου μήνα που έπεται εκείνου κατά τον οποίο πραγματοποιήθηκαν οι δαπάνες.

Είναι δυνατόν να καταβάλλονται συμπληρωματικές προκαταβολές στην περίπτωση αυτή η επιτροπή του Ταμείου ενημερώνεται κατά την επόμενη διαβούλευση.

3. Η Επιτροπή εκκαθαρίζει τους λογαριασμούς των οργανισμών πληρωμών, πριν από τις 30 Απριλίου του έτους που ακολουθεί το εξεταζόμενο οικονομικό έτος, βάσει των πληροφοριών που αναφέρονται στο άρθρο 6 παράγραφος 1 στοιχείο β).

Η απόφαση εκκαθάρισης των λογαριασμών καλύπτει την πληρότητα, την ακρίβεια και την ειλικρίνεια των λογαριασμών που διαβιβάζονται. Η απόφαση δεν προδικάζει τη λήψη τυχόν μεταγενέστερων αποφάσεων, σύμφωνα με την παράγραφο 4.

4. Η Επιτροπή, σε περίπτωση που διαπιστώσει ότι οι δαπάνες δεν πραγματοποιήθηκαν σύμφωνα με τους κοινοτικούς κανόνες, αποφασίζει την απόρριψη αιτήματος κοινοτικής χρηματοδότησης δαπανών βάσει των άρθρων 2 και 3.

Πριν από οποιαδήποτε απόφαση απόρριψης της χρηματοδότησης, τα αποτελέσματα των εξακριβώσεων της Επιτροπής και οι απαντήσεις του κράτους μέλους κοινοποιούνται εκατέρωθεν γραπτώς, κατόπιν τούτου δε τα δύο μέρη επιχειρούν να έλθουν σε συμφωνία για τη συνέχεια που θα δοθεί.

Σε περίπτωση που δεν επιτευχθεί συμφωνία, το κράτος μέλος μπορεί να ζητήσει, εντός τεσσάρων μηνών, την έναρξη διαδικασίας για συμβιβασμό των αντίστοιχων θέσεων· τα αποτελέσματα της διαδικασίας αυτής ανακοινώνονται με έκθεση προς την Επιτροπή, η οποία τα εξετάζει, πριν αποφασίσει την απόρριψη της χρηματοδότησης.

Η Επιτροπή υπολογίζει τα προς απόρριψη ποσά λαμβάνοντας υπόψη, ιδίως, την έκταση της διαπιστωθείσας

έλλειψης συμμόρφωσης. Η Επιτροπή εκτιμά εν προκειμένω το είδος και τη σοβαρότητα της παράβασης, καθώς και την οικονομική ζημία που υπέστη η Κοινότητα.

Η απόρριψη χρηματοδότησης δεν μπορεί να αφορά:

α) δαπάνες που αναφέρονται στο άρθρο 2 και είναι προγενέστερες του τελευταίου 24μήνου πριν από τη γραπτή ανακοίνωση από την Επιτροπή, στο ενδιαφερόμενο κράτος μέλος, των αποτελεσμάτων αυτών των εξακριβώσεων·

β) δαπάνες για μέτρο ή δράση που αναφέρεται στο άρθρο 3, για το οποίο η τελική πληρωμή πραγματοποιήθηκε πριν από το τελευταίο 24άμηνο πριν από τη γραπτή ανακοίνωση από την Επιτροπή, στο ενδιαφερόμενο κράτος μέλος, των αποτελεσμάτων αυτών των εξακριβώσεων.

Εντούτοις, το πέμπτο εδάφιο δεν εφαρμόζεται στις δημοσιονομικές συνέπειες που προκύπτουν:

α) από περιστατικά παρατυπιών κατά την έννοια του άρθρου 8 παράγραφος 2·

β) από εθνικές ενισχύσεις ή από παραβάσεις για τις οποίες έχουν κινηθεί οι διαδικασίες των άρθρων 88 και 226 της συνθήκης.

5. Οι λεπτομέρειες εφαρμογής του παρόντος άρθρου αποφασίζονται με τη διαδικασία του άρθρου 13. Οι λεπτομέρειες αυτές αφορούν, ιδίως, τον χειρισμό των προκαταβολών που αναφέρονται στο άρθρο 5 παράγραφος 1 δεύτερο εδάφιο, δυνάμει των παραγράφων 2, 3 και 4 του παρόντος άρθρου, καθώς και τις διαδικασίες των αποφάσεων που αναφέρονται στις εν λόγω παραγράφους 2, 3 και 4.

Άρθρο 8

1. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν, σύμφωνα με τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές τους διατάξεις, τα αναγκαία μέτρα προκειμένου:

α) να βεβαιώνονται για την πραγματικότητα και την κανονικότητα των χρηματοδοτούμενων από το Ταμείο πράξεων·

β) να προλαμβάνουν και να διώκουν τις παρατυπίες·

γ) να ανακτούν τα απωλεσθέντα λόγω παρατυπιών ή αμελειών ποσά.

Τα κράτη μέλη ενημερώνουν την Επιτροπή για τα ληφθέντα προς το σκοπό αυτό μέτρα, και ιδίως για την πορεία των διοικητικών και δικαστικών διαδικασιών.

2. Σε περίπτωση μη πλήρους ανάκτησης, οι οικονομικές συνέπειες των παρατυπιών ή αμελειών αναλαμβάνονται από την Κοινότητα, εκτός εκείνων που οφείλονται σε παρατυπίες ή αμέλειες καταλογιστέες σε διοικητικές αρχές ή άλλους φορείς των κρατών μελών.

Τα ανακτηθέντα ποσά καταβάλλονται στους εγκεκριμένους οργανισμούς πληρωμών οι οποίοι τα αφαιρούν από τις χρηματοδοτούμενες από το Ταμείο δαπάνες. Οι τόκοι από ανακτώμενα ή καταβληθέντα με καθυστέρηση ποσά καταβάλλονται στο Ταμείο.

3. Το Συμβούλιο, με ειδική πλειοψηφία, κατόπιν προτάσεως της Επιτροπής θεσπίζει τους γενικούς κανόνες εφαρμογής του παρόντος άρθρου.

Άρθρο 9

1. Τα κράτη μέλη θέτουν στη διάθεση της Επιτροπής κάθε πληροφορία αναγκαία για την καλή λειτουργία του Ταμείου και λαμβάνουν κάθε μέτρο που δύναται να διευκολύνει τους ελέγχους τους οποίους η Επιτροπή θεωρεί χρήσιμο να ενεργήσει στο πλαίσιο της διαχείρισης της κοινοτικής χρηματοδότησης, συμπεριλαμβανομένων των επιτοπίων ελέγχων.

Τα κράτη μέλη γνωστοποιούν στην Επιτροπή τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που θέσπισαν για την εφαρμογή των κοινοτικών νομοθετικών πράξεων οι οποίες έχουν σχέση με την κοινή γεωργική πολιτική, εφόσον οι πράξεις αυτές έχουν οικονομική επίπτωση για το Ταμείο.

2. Με την επιφύλαξη των ελέγχων που πραγματοποιούν τα κράτη μέλη, σύμφωνα με τις εθνικές νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις, των διατάξεων του άρθρου 248 της συνθήκης, καθώς και οποιουδήποτε ελέγχου ο οποίος διοργανώνεται βάσει του άρθρου 279 στοιχείο γ) της συνθήκης, οι υπάλληλοι στους οποίους η Επιτροπή αναθέτει τους επιτόπιους ελέγχους, έχουν πρόσβαση σε βιβλία και σε άλλα έγγραφα, συμπεριλαμβανομένων των στοιχείων που καταρτίστηκαν ή φυλάσσονται σε ηλεκτρονική μορφή, σχετικά με τις δαπάνες που χρηματοδοτούνται από το Ταμείο.

Δύνανται ιδίως να ελέγχουν:

α) τη συμμόρφωση της διοικητικής πρακτικής προς τους κοινοτικούς κανόνες·

β) την ύπαρξη των αναγκαίων δικαιολογητικών εγγράφων και τη συμφωνία τους με τις χρηματοδοτούμενες από το Ταμείο πράξεις·

γ) τους όρους υπό τους οποίους διενεργούνται και ελέγχονται οι πράξεις που χρηματοδοτούνται από το Ταμείο.

Η Επιτροπή ειδοποιεί εγκαίρως, προ του ελέγχου, το κράτος μέλος το οποίο ελέγχεται ή στο έδαφος του οποίου διεξάγεται ο έλεγχος αυτός. Υπάλληλοι του ενδιαφερομένου κράτους μέλους δύνανται να μετέχουν στους ελέγχους αυτούς.

Κατόπιν αιτήσεως της Επιτροπής και συμφωνούντος του κράτους μέλους, οι έλεγχοι ή οι έρευνες σχετικά με τις πράξεις που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό, διενεργούνται από τις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους αυτού. Δύνανται να συμμετέχουν και υπάλληλοι της Επιτροπής.

Για αποτελεσματικότερες εξακριβώσεις, η Επιτροπή δύναται, συμφωνούντων των ενδιαφερομένων κρατών μελών, να συμπράττει σε ορισμένους ελέγχους ή έρευνες με τις διοικητικές αρχές αυτών των κρατών μελών.

3. Το Συμβούλιο, με ειδική πλειοψηφία, κατόπιν προτάσεως της Επιτροπής θεσπίζει, εφόσον είναι αναγκαίο, τους γενικούς κανόνες εφαρμογής του παρόντος άρθρου.

Άρθρο 10

Πριν από την 1η Ιουλίου, κάθε έτους, η Επιτροπή υποβάλλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο δημοσιονομική έκθεση για τη διοίκηση του Ταμείου κατά το προηγούμενο οικονομικό έτος και ιδίως για την κατάσταση των πόρων και τη φύση των δαπανών του και για τους όρους υλοποίησης της κοινοτικής χρηματοδότησης.

Άρθρο 11

Η Επιτροπή του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (καλούμενη στο εξής «επιτροπή του Ταμείου») επικουρεί την Επιτροπή στη διοίκηση του Ταμείου, υπό τους όρους που αναφέρονται στα άρθρα 12 έως 15.

Άρθρο 12

Η επιτροπή του Ταμείου αποτελείται από αντιπροσώπους των κρατών μελών και της Επιτροπής. Κάθε κρά-

τος μέλος αντιπροσωπεύεται στην επιτροπή του Ταμείου από, το πολύ, πέντε υπαλλήλους. Της επιτροπής του Ταμείου προεδρεύει αντιπρόσωπος της Επιτροπής.

Άρθρο 13

1. Στην περίπτωση που γίνεται αναφορά στη διαδικασία που καθορίζεται στο παρόν άρθρο, η επιτροπή του Ταμείου συγκαλείται από τον πρόεδρό της, είτε με δική του πρωτοβουλία, είτε με αίτηση του αντιπροσώπου κράτους μέλους.

2. Ο αντιπρόσωπος της Επιτροπής υποβάλλει στην επιτροπή σχέδιο των μέτρων που πρέπει να ληφθούν. Η επιτροπή διατυπώνει τη γνώμη της για το σχέδιο αυτό μέσα σε προθεσμία που μπορεί να ορίσει ο πρόεδρος ανάλογα με τον επείγοντα χαρακτήρα του θέματος. Αποφασίζει με την πλειοψηφία που προβλέπεται στο άρθρο 205 παράγραφος 2 της συνθήκης για την έκδοση των αποφάσεων που καλείται να λάβει το Συμβούλιο βάσει προτάσεως της Επιτροπής. Κατά την ψηφοφορία στην επιτροπή, οι ψηφοί των αντιπροσώπων των κρατών μελών σταθμίζονται σύμφωνα με το προαναφερόμενο άρθρο. Ο πρόεδρος δεν λαμβάνει μέρος στη ψηφοφορία.

3. α) Η Επιτροπή θεσπίζει μέτρα τα οποία εφαρμόζονται αμέσως.

β) Εάν όμως τα μέτρα αυτά δεν είναι σύμφωνα με τη γνώμη που διατύπωσε η επιτροπή, ανακοινώνονται αμέσως από την Επιτροπή στο Συμβούλιο. Στην περίπτωση αυτή:

- η Επιτροπή μπορεί να αναβάλει επί ένα μήνα το πολύ, από την ημερομηνία της ανακοίνωσης αυτής, την εφαρμογή των μέτρων τα οποία αποφάσισε,
- το Συμβούλιο, με ειδική πλειοψηφία, μπορεί να λάβει διαφορετική απόφαση εντός της προθεσμίας που αναφέρεται στην πρώτη παύλα.

Άρθρο 14

1. Η γνώμη της επιτροπής του Ταμείου ζητείται:

α) στις περιπτώσεις που προβλέπεται τούτο·

β) για την εκτίμηση των πιστώσεων του Ταμείου που πρέπει να εγγραφούν στην κατάσταση προβλέψεων της Επιτροπής για το επόμενο οικονομικό έτος, και,

ενδεχομένως, στις συμπληρωματικές καταστάσεις προβλέψεων·

γ) για τα σχέδια εκθέσεων που αφορούν το Ταμείο τα οποία υποβάλλονται στο Συμβούλιο.

2. Η επιτροπή του Ταμείου δύναται να εξετάζει κάθε άλλο θέμα που τίθεται από τον πρόεδρό της είτε με πρωτοβουλία του, είτε μετά από αίτηση του αντιπροσώπου κράτους μέλους.

Ενημερώνεται τακτικά για τις δραστηριότητες του Ταμείου.

Άρθρο 15

Ο πρόεδρος συγκαλεί τις συνεδριάσεις της επιτροπής του Ταμείου.

Χρέη γραμματείας της επιτροπής του Ταμείου ασκούν οι υπηρεσίες της Επιτροπής.

Η επιτροπή του Ταμείου καταρτίζει τον εσωτερικό της κανονισμό.

Άρθρο 16

1. Ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 729/70 καταργείται.

2. Οι αναφορές στον καταργούμενο κανονισμό θεωρούνται ότι γίνονται στον παρόντα κανονισμό και διαβιβάζονται σύμφωνα με τον πίνακα αντιστοιχίας που εμφανίζεται στο παράρτημα.

Άρθρο 17

Το άρθρο 15 τρίτο εδάφιο και το άρθρο 40 της απόφασης 90/424/ΕΟΚ του Συμβουλίου διαγράφονται.

Άρθρο 18

Τα μέτρα που απαιτούνται για να διευκολυνθεί η μετάβαση από τις ρυθμίσεις που προβλέπονται στον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 729/70 σε αυτές του παρόντος κανονισμού αποφασίζονται με τη διαδικασία του άρθρου 13.

Άρθρο 19

Η Επιτροπή μπορεί να απαλείψει την πρώτη φράση του άρθρου 7 παράγραφος 2 δεύτερο εδάφιο σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 13 εφόσον οι πόροι του προϋπολογισμού που χορηγούνται στο Τμήμα Εγγυήσεων του

Ταμείου, οι οποίοι είναι διαθέσιμοι κατά το τέλος ενός συγκεκριμένου οικονομικού έτους, επιτρέπουν στο Ταμείο να χρηματοδοτήσει τις πρόσθετες δαπάνες που προκύπτουν από αυτή την απαλοιφή για το εν λόγω οικονομικό έτος. Εφόσον η Επιτροπή κάνει χρήση αυτής της δυνατότητας, σύμφωνα με την ίδια διαδικασία μπορεί να αναβάλει την ημερομηνία έναρξης των χρονικών περιόδων πληρωμής των μέτρων, που αρχίζουν να τρέχουν από 16 έως 31 Οκτωβρίου, για την 1η Νοεμβρίου.

Άρθρο 20

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την εβδόμη ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Εφαρμόζεται για τις δαπάνες που πραγματοποιούνται από την 1η Ιανουαρίου 2000.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 17 Μαΐου 1999.

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

K.-H. FUNKE

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΠΙΝΑΚΑΣ ΑΝΤΙΣΤΟΙΧΙΑΣ

Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 729/70	Παρών κανονισμός
Άρθρο 1 παράγραφος 1	Άρθρο 1 παράγραφος 1
Άρθρο 1 παράγραφος 2 στοιχεία α) και β)	Άρθρο 1 παράγραφος 1 στοιχεία α) και β)
Άρθρο 1 παράγραφος 4	Άρθρο 1 παράγραφος 4
Άρθρο 2 παράγραφος 1	Άρθρο 2 παράγραφος 1
Άρθρο 2 παράγραφος 2	Άρθρο 2 παράγραφος 3
Άρθρο 3 παράγραφος 1	Άρθρο 2 παράγραφος 3
Άρθρο 3 παράγραφος 2	Άρθρο 2 παράγραφος 3
Άρθρο 3 παράγραφος 3	—
Άρθρο 4 παράγραφος 1 στοιχείο α) πρώτο εδάφιο	Άρθρο 4 παράγραφος 1 στοιχείο α)
Άρθρο 4 παράγραφος 1 στοιχείο α) δεύτερο εδάφιο	Άρθρο 4 παράγραφος 2
Άρθρο 4 παράγραφος 1 στοιχείο α) τρίτο εδάφιο	Άρθρο 4 παράγραφος 3
Άρθρο 4 παράγραφος 1 στοιχείο β) πρώτο εδάφιο	Άρθρο 4 παράγραφος 1 στοιχείο β)
Άρθρο 1 παράγραφος 1 στοιχείο β) δεύτερο εδάφιο	Άρθρο 4 παράγραφος 4
Άρθρο 4 παράγραφος 2	Άρθρο 4 παράγραφος 5
Άρθρο 4 παράγραφος 3	Άρθρο 4 παράγραφος 6
Άρθρο 4 παράγραφος 4	Άρθρο 4 παράγραφος 7
Άρθρο 4 παράγραφος 5 πρώτη φράση	Άρθρο 5 παράγραφος 1 πρώτο εδάφιο
Άρθρο 4 παράγραφος 5 δεύτερη φράση	Άρθρο 5 παράγραφος 2
Άρθρο 4 παράγραφος 6	Άρθρο 4 παράγραφος 8 και άρθρο 5 παράγραφος 3
Άρθρο 5 παράγραφος 1	Άρθρο 6 παράγραφος 1
Άρθρο 5 παράγραφος 2 στοιχείο α)	Άρθρο 7 παράγραφος 2
Άρθρο 5 παράγραφος 2 στοιχείο β)	Άρθρο 7 παράγραφος 3
Άρθρο 5 παράγραφος 2 στοιχείο γ)	Άρθρο 7 παράγραφος 4
Άρθρο 5α	—
Άρθρο 6	—
Άρθρο 6α	—
Άρθρο 6β	—
Άρθρο 6γ	—
Άρθρο 7	—
Άρθρο 8	Άρθρο 8
Άρθρο 9	Άρθρο 9
Άρθρο 10	Άρθρο 10
Άρθρο 11	Άρθρο 11

Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 729/70	Παρόν κανονισμός
Άρθρο 12 παράγραφος 1	Άρθρο 12
Άρθρο 12 παράγραφος 2	—
Άρθρο 13	Άρθρο 13
Άρθρο 14	Άρθρο 14
Άρθρο 15	Άρθρο 15
Άρθρο 16	—

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 1259/1999 ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ**της 17ης Μαΐου 1999****σχετικά με τη θέσπιση κοινών κανόνων για τα καθεστώτα άμεσης στήριξης στα πλαίσια της κοινής γεωργικής πολιτικής**

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,
και ιδίως το άρθρο 37,την πρόταση της Επιτροπής⁽¹⁾,τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου⁽²⁾,τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής⁽³⁾,τη γνώμη της Επιτροπής των Περιφερειών⁽⁴⁾,τη γνώμη του Ελεγκτικού Συνεδρίου⁽⁵⁾,

Εκτιμώντας:

- (1) ότι, για τις άμεσες πληρωμές στο πλαίσιο των διαφόρων καθεστώτων στήριξης του εισοδήματος στην κοινή γεωργική πολιτική, θα πρέπει να θεσπιστούν ορισμένοι κοινοί όροι·
- (2) ότι, οι πληρωμές που προβλέπονται στα πλαίσια κοινοτικών καθεστώτων στήριξης, θα πρέπει να καταβάλλονται πλήρως από τις αρμόδιες εθνικές αρχές στους δικαιούχους υπό την επιφύλαξη μειώσεων που προβλέπονται ρητώς στον παρόντα κανονισμό·
- (3) ότι, ενόψει της καλύτερης ενσωμάτωσης του περιβάλλοντος στις κοινές οργανώσεις της αγοράς, τα κράτη μέλη θα πρέπει να εφαρμόζουν κατάλληλα περιβαλλοντικά μέτρα σε σχέση με τη γεωργική γη και παραγωγή που αποτελούν το αντικείμενο άμεσων πληρωμών· ότι τα κράτη μέλη θα πρέπει να αποφασίζουν για τις συνέπειες σε περίπτωση μη τήρησης περιβαλλοντικών απαιτήσεων· ότι τα κράτη μέλη θα πρέπει να είναι σε θέση να μειώνουν ή ακόμη και να καταργούν τα οφέλη που προκύπτουν από τα καθεστώτα στήριξης όταν δεν

τηρούνται αυτές οι περιβαλλοντικές απαιτήσεις· ότι παρόμοια μέτρα θα πρέπει να λαμβάνονται από τα κράτη μέλη ανεξαρτήτως της δυνατότητας χορήγησης ενισχύσεων ως ανταμοιβή για την ανάληψη προαιρετικών γεωργοπεριβαλλοντικών υποχρεώσεων·

- (4) ότι, για να σταθεροποιηθεί η κατάσταση της απασχόλησης στη γεωργία και να ληφθεί υπόψη η γενική ευημερία των εκμεταλλεύσεων και η κοινωνική στήριξη προς τις εν λόγω εκμεταλλεύσεις και, επομένως, να προωθηθεί ένα δίκαιο βιοτικό επίπεδο για τον γεωργικό πληθυσμό, συμπεριλαμβανομένων όλων των εργαζομένων στη γεωργία, θα πρέπει να επιτραπεί στα κράτη μέλη να μειώνουν τις άμεσες πληρωμές προς τους γεωργούς, σε περιπτώσεις που το εργατικό δυναμικό το οποίο χρησιμοποιείται στην εκμετάλλευσή τους μειώνεται κάτω από ένα όριο το οποίο πρέπει να προσδιοριστεί ή/και όταν η γενική ευημερία των εκμεταλλεύσεων ή/και τα συνολικά ποσά των πληρωμών υπερβαίνουν όρια τα οποία θα αποφασισθούν από τα κράτη μέλη· ότι για να διατηρηθεί, ιδίως, η γεωργική παραγωγικότητα, οι μειώσεις αυτές δεν θα πρέπει, ωστόσο, να υπερβαίνουν το 20 % του συνολικού ύψους των πληρωμών·
- (5) ότι τα κράτη μέλη θα πρέπει να ορίσουν βάσει αντικειμενικών κριτηρίων λεπτομερείς κανόνες για τις μειώσεις των πληρωμών· ότι τα κράτη μέλη θα πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να χρησιμοποιούν τα ποσά που διατίθενται από μειώσεις πληρωμών προκειμένου να λαμβάνονται ορισμένα πρόσθετα μέτρα στα πλαίσια της στήριξης της αγροτικής ανάπτυξης που προβλέπεται από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1257/1999 του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1999 για τη στήριξη της γεωργικής ανάπτυξης από το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΕΓΤΠΕ) και την τροποποίηση και κατάργηση ορισμένων κανονισμών⁽⁶⁾·
- (6) ότι τα κοινά καθεστώτα στήριξης πρέπει να προσαρμόζονται στις εξελίξεις της αγοράς, εάν χρειασθεί, σε πολύ σύντομο χρονικό διάστημα· ότι οι δικαιούχοι δεν μπορούν, κατά συνέπεια, να βασίζονται σε συνθήκες στήριξης οι οποίες παραμένουν αμετάβλητες και θα πρέπει να είναι προετοιμασμένοι για ενδεχόμενη αναθεώρηση των καθεστώτων βάσει των εξελίξεων στην αγορά·

⁽¹⁾ ΕΕ C 170 της 4.6.1998, σ. 93.⁽²⁾ Γνώμη που διατυπώθηκε στις 6 Μαΐου 1999 (δεν έχει ακόμα δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα).⁽³⁾ ΕΕ C 407 της 28.12.1998, σ. 208.⁽⁴⁾ ΕΕ C 93 της 6.4.1999, σ. 1.⁽⁵⁾ ΕΕ C 401 της 22.12.1998, σ. 3.⁽⁶⁾ Βλέπε σελίδα 80 της παρούσας Επίσημης Εφημερίδας.

- (7) ότι τα καθεστώτα στήριξης στα πλαίσια της κοινής γεωργικής πολιτικής προβλέπουν άμεση εισοδηματική στήριξη, ιδίως για την εξασφάλιση δίκαιου βιοτικού επιπέδου για τον γεωργικό πληθυσμό· ότι ο στόχος αυτός συνδέεται στενά με τη διατήρηση των αγροτικών περιοχών· ότι, για να αποφευχθεί η ανορθολογική κατανομή των κοινοτικών κονδυλίων, δεν θα πρέπει να καταβάλλονται πληρωμές στήριξης στους γεωργούς για τους οποίους διαπιστώνεται ότι δημιούργησαν τεχνητά τις απαιτούμενες προϋποθέσεις για να εισπράξουν τις πληρωμές αυτές, προκειμένου να προσπορισθούν όφελος το οποίο είναι αντίθετο προς τους στόχους των καθεστώτων στήριξης·
- (8) ότι, λόγω των σημαντικών δημοσιονομικών συνεπειών της στήριξης με άμεσες πληρωμές και για την καλύτερη εκτίμηση της επίπτωσής τους, τα κοινοτικά καθεστώτα θα πρέπει να αξιολογούνται καταλλήλως,

χρησιμοποιούμενης γεωργικής έκτασης ή παραγωγής και τα οποία αντικατοπτρίζουν τις πιθανές περιβαλλοντικές συνέπειες. Τα μέτρα αυτά μπορούν να περιλαμβάνουν:

- στήριξη ως ανταμοιβή για την ανάληψη γεωργοπεριβαλλοντικών υποχρεώσεων,
- γενικές υποχρεωτικές περιβαλλοντικές απαιτήσεις,
- ειδικές περιβαλλοντικές απαιτήσεις που συνιστούν προϋπόθεση για τις άμεσες πληρωμές.

2. Τα κράτη μέλη αποφασίζουν τις κυρώσεις που ενδείκνυνται και είναι ανάλογες με τη σοβαρότητα των οικολογικών συνεπειών της μη τήρησης των περιβαλλοντικών απαιτήσεων που αναφέρονται στην παράγραφο 1. Μπορούν να προβλέψουν μείωση ή, κατά περίπτωση, κατάργηση των ωφελειών που προκύπτουν από τα συγκεκριμένα καθεστώτα στήριξης, εάν δεν τηρούνται οι περιβαλλοντικές αυτές απαιτήσεις.

ΕΞΕΛΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 4

Διακύμανση

Άρθρο 1

Πεδίο εφαρμογής

Ο παρών κανονισμός ισχύει για τις πληρωμές που χορηγούνται απευθείας σε γεωργούς, δυνάμει καθεστώτων στήριξης, στα πλαίσια της κοινής γεωργικής πολιτικής, που χρηματοδοτούνται εν όλω ή εν μέρει από το τμήμα Εγγυήσεων του ΕΓΤΠΕ, πλην εκείνων που προβλέπονται από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1257/1999.

Στο παράρτημα, απαριθμούνται αυτά τα καθεστώτα στήριξης.

Άρθρο 2

Πλήρης πληρωμή

Οι πληρωμές, δυνάμει των καθεστώτων στήριξης, πρέπει να καταβάλλονται πλήρως στους δικαιούχους.

Άρθρο 3

Ανάγκες προστασίας του περιβάλλοντος

1. Σε περιπτώσεις γεωργικής δραστηριότητας που εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του παρόντος κανονισμού, τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα περιβαλλοντικά μέτρα τα οποία κρίνουν κατάλληλα ενόψει της κατάστασης της

1. Τα κράτη μέλη μπορούν να αποφασίσουν να μειώσουν τα ποσά των πληρωμών τα οποία θα εχορηγούντο εάν δεν υπήρχε η παρούσα παράγραφος, σε γεωργούς, για ένα δεδομένο ημερολογιακό έτος, σε περιπτώσεις κατά τις οποίες:

- το χρησιμοποιούμενο στις εκμεταλλεύσεις τους εργατικό δυναμικό, κατά το συγκεκριμένο ημερολογιακό έτος, εκφραζόμενο σε μονάδες ετήσιας εργασίας, υπολείπεται των ορίων που καθορίζονται από τα κράτη μέλη ή/και
- η συνολική ευημερία των εκμεταλλεύσεών τους, κατά το ημερολογιακό αυτό έτος, εάν εκφραστεί σε τυπικό ακαθάριστο κέρδος που αντιστοιχεί στη μέση κατάσταση είτε δεδομένης περιοχής είτε μικρότερης γεωγραφικής έκτασης, υπερβαίνει τα όρια που έχουν αποφασισθεί από τα κράτη μέλη ή/και
- τα συνολικά ποσά των πληρωμών που καταβάλλονται δυνάμει των καθεστώτων στήριξης για ένα ημερολογιακό έτος, υπερβαίνει τα όρια που έχουν αποφασισθεί από τα κράτη μέλη.

Ως «μονάδα ετήσιας εργασίας», νοείται ο εθνικός ή περιφερειακός ετήσιος μέσος όρος χρόνου εργασίας ενηλίκων πλήρως απασχολούμενων γεωργικών εργατών, οι οποίοι εργάζονται καθ' όλη τη διάρκεια του ημερολογιακού έτους.

Ως «τυπικό ακαθάριστο κέρδος», νοείται η διαφορά μεταξύ της σταθερής αξίας της παραγωγής και του σταθερού ποσού για ορισμένες συγκεκριμένες δαπάνες.

2. Η μείωση της στήριξης προς γεωργό, για ένα συγκεκριμένο ημερολογιακό έτος, η οποία προκύπτει από την εφαρμογή των μέτρων που αναφέρονται στην παράγραφο 1, δεν πρέπει να υπερβαίνει το 20 % του συνολικού ποσού των πληρωμών οι οποίες, εάν δεν υπήρχε η παράγραφος 1, θα εχορηγούντο στον γεωργό, για το συγκεκριμένο ημερολογιακό έτος.

Άρθρο 5

Κοινή διάταξη

1. Τα κράτη μέλη εφαρμόζουν τα μέτρα που αναφέρονται στα άρθρα 3 και 4 κατά τρόπο ώστε να εξασφαλίζεται η ίση μεταχείριση των γεωργών και να αποφεύγονται οι στρεβλώσεις της αγοράς και του ανταγωνισμού.

2. Οι διαφορές μεταξύ των ποσών τα οποία θα έπρεπε, αν δεν υπήρχαν τα άρθρα 3 και 4, να καταβληθούν σε γεωργούς, σε ένα κράτος μέλος, για ένα ημερολογιακό έτος, και τα ποσά που υπολογίζονται μετά από την εφαρμογή των άρθρων αυτών, πρέπει να είναι στη διάθεση του συγκεκριμένου κράτους μέλους εντός των χρονικών προθεσμιών που θα καθοριστούν βάσει της διαδικασίας που αναφέρεται στο άρθρο 11 ως πρόσθετη κοινοτική στήριξη για μέτρα δυνάμει των άρθρων 10 ως 12 (πρόωρη συνταξιοδότηση), 13 ως 21 (μειονεκτικές περιοχές και περιοχές με περιβαλλοντικούς περιορισμούς), 22 ως 24 (γεωργοπεριβαλλοντικά) και 31 (δασοφύτευση) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1257/1999.

Άρθρο 6

Αναθεώρηση

Τα καθεστώτα στήριξης εφαρμόζονται με την επιφύλαξη ενδεχόμενης αναθεώρησής τους, ανά πάσα στιγμή, βάσει των εξελίξεων στην αγορά.

Άρθρο 7

Περιορισμός των πληρωμών

Παρά τις τυχόν ειδικές διατάξεις μεμονωμένων καθεστώτων στήριξης, δεν καταβάλλονται πληρωμές σε δικαιούχους οι οποίοι αποδεδειγμένα δημιούργησαν τεχνητά τις απαιτούμενες προϋποθέσεις για τη λήψη των πληρωμών αυτών, με σκοπό να προσπορισθούν όφελος αντίθετο προς τους στόχους του καθεστώτος στήριξης.

Άρθρο 8

Αξιολόγηση

Για να εκτιμηθεί η αποτελεσματικότητά τους, οι πληρωμές που χορηγούνται στα πλαίσια καθεστώτων στήριξης, εξαρτώνται από την αξιολόγηση που πραγμα-

τοποιείται για να εκτιμηθεί η επίπτωσή τους ως προς τους στόχους τους και να αναλυθούν τα αποτελέσματά τους στις σχετικές αγορές.

Άρθρο 9

Διαβίβαση πληροφοριών στην Επιτροπή

Τα κράτη μέλη ενημερώνουν λεπτομερώς την Επιτροπή για τα μέτρα τα οποία λαμβάνουν κατ' εφαρμογή του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 10

Ορισμοί

Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, νοούνται ως:

- α) «γεωργός»: ο μεμονωμένος γεωργικός παραγωγός, φυσικό ή νομικό πρόσωπο ή ομάδα φυσικών ή νομικών προσώπων, ανεξαρτήτως της νομικής ιδιότητας που αποδίδει το εθνικό δίκαιο στην ομάδα και τα μέλη της, η εκμετάλλευση του οποίου βρίσκεται στην επικράτεια της Κοινότητας·
- β) «εκμετάλλευση»: το σύνολο των παραγωγικών μονάδων που διαχειρίζεται ο γεωργός και οι οποίες βρίσκονται στην επικράτεια του ιδίου κράτους μέλους·
- γ) «πληρωμές που χορηγούνται για ένα συγκεκριμένο ημερολογιακό έτος»: οι πληρωμές που πρέπει να χορηγούνται, για ένα συγκεκριμένο ημερολογιακό έτος, οι οποίες πρέπει να περιλαμβάνουν και τις πληρωμές που χορηγούνται και για άλλες χρονικές περιόδους οι οποίες αρχίζουν κατά το συγκεκριμένο ημερολογιακό έτος.

Άρθρο 11

Λεπτομερείς κανόνες

Η Επιτροπή, σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 9 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1251/1999 του Συμβουλίου, για τη θέσπιση καθεστώτος στήριξης των παραγωγών ορισμένων αροτρίων καλλιιεργειών⁽¹⁾, με τη διαδικασία του άρθρου 43 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1254/1999 του Συμβουλίου, περί κοινής οργάνωσης αγοράς στον τομέα του βοείου κρέατος⁽²⁾, ή, κατά περίπτωση, σύμφωνα με τα αντίστοιχα άρθρα των λοιπών κανονισμών για τις κοινές οργανώσεις γεωργικών αγορών, θεσπίζει:

⁽¹⁾ Βλέπε σελίδα 1 της παρούσας Επίσημης Εφημερίδας.

⁽²⁾ Βλέπε σελίδα 21 της παρούσας Επίσημης Εφημερίδας.

- κατά περίπτωση, λεπτομερείς κανόνες για την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού, συμπεριλαμβανομένων, ιδίως, των μέτρων τα οποία είναι αναγκαία για να αποφευχθεί η καταστρατήγηση των άρθρων 3 και 4, καθώς και αυτών που αφορούν το άρθρο 7 και
- τροποποιήσεις του παραρτήματος, εφόσον καταστούν απαραίτητες, λαμβάνοντας υπόψη τα κριτήρια του άρθρου 1.

*Άρθρο 12***Έναρξη ισχύος**

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την ημέρα της δημοσίευσής του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Εφαρμόζεται από την 1η Ιανουαρίου 2000.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 17 Μαΐου 1999.

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

K.-H. FUNKE

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΚΑΘΕΣΤΩΤΩΝ ΣΤΗΡΙΞΗΣ ΠΟΥ ΠΛΗΡΟΥΝ ΤΑ ΚΡΙΤΗΡΙΑ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 1

Τομέας	Νομική βάση	Σημειώσεις
Αροτραίες καλλιέργειες	Άρθρα 2 και 5 Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1251/1999	Πληρωμές ανά επιφάνεια, συμπεριλαμβανομένων πληρωμών για παύση καλλιέργειας και συμπεριλαμβανομένων συμπληρώματος για σκληρό σιτάρι και ειδικής ενίσχυσης
Άμυλο πατάτας	Άρθρο 8 παράγραφος 2 Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 1766/92	Πληρωμή
Δημητριακά	Άρθρο 3 Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 3653/90 [σε συνδυασμό με τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 738/93]	Μεταβατικά μέτρα που διέπουν την κοινή οργάνωση αγοράς για τα δημητριακά στην Πορτογαλία
Ελαιόλαδο	Άρθρο 5 παράγραφος 1 Κανονισμός 136/66/ΕΟΚ	Ενίσχυση στην παραγωγή
Όσπρια	Άρθρο 1 Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1577/96	Ενίσχυση για τις εκτάσεις
Λιναρόσπορος	Άρθρο 4 Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 1308/70	Ενίσχυση για τις εκτάσεις (το μερίδιο που καταβάλλεται στους κατόχους εκμεταλλεύσεων)
Κάναβις	Άρθρο 4 Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 1308/70	Ενίσχυση για τις εκτάσεις
Μεταξοσκώληκες	Άρθρο 2 Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 845/72	Ενίσχυση για την ενθάρρυνση της εκτροφής
Μπανάνες	Άρθρο 12 Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 404/93	Ενίσχυση στην παραγωγή
Σταφίδα	Άρθρο 7 παράγραφος 1 Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2201/96	Ενίσχυση για τις εκτάσεις
Καπνός	Άρθρο 3 Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 2075/92	Ενίσχυση στην παραγωγή
Σπόροι	Άρθρο 3 Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 2358/71	Ενίσχυση στην παραγωγή
Λυκίσκος	Άρθρο 12 Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 1696/71	Ενίσχυση για τις εκτάσεις
Ρύζι	Άρθρο 6 Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 3072/95	Πληρωμές μόνον για αγροανάπτυξη Ενίσχυση για τις εκτάσεις
Βοδινό και μοσχάρι- σιο κρέας	Άρθρα 4, 5, 6 και 10, 11, 13 Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1254/1999	Ειδική προμείωση, προμείωση λόγω σφαγής εκτός εποχής, προμείωση για θηλάζουσα αγελάδα (καθώς και όταν καταβάλλεται για δαμαλίδες, και συμπεριλαμβανομένης της πρόσθετης εθνικής προμείωσης για θηλάζουσα αγελάδα όταν συγχρηματοδοτείται), προμείωση σφαγής, ενίσχυση εκτατικοποίησης, πρόσθετες πληρωμές
Γάλα και γαλακτοκομικά προϊόντα	Άρθρα 16 και 17 Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1256/1999	Προμείωση γαλακτοφόρου αγελάδας και πρόσθετες πληρωμές
Αιγοπρόβατα	Άρθρο 5 Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2467/98	Προμείωση για προβατίνες και αίγες και συμπληρώματα για μειονεκτικές ζώνες (LFA)
Γεωργονομισματικά	Άρθρα 4 και 5 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2799/98 Άρθρα 2 και 3 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2800/98	Καταβολές σε παραγωγούς (συμπεριλαμβανομένων των υπαγομένων στον μεταβατικό κανονισμό)

Τομέας	Νομική βάση	Σημειώσεις
Poseidom	Άρθρο 5, άρθρο 13 παράγραφος 1, άρθρο 17 Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 3763/91	Τομείς: βοδινό και μοσχαρίσιο κρέας· ανάπτυξη της καλλιέργειας φρούτων, λαχανικών, φυτών και ανθέων· ζάχαρη
Poseima	Άρθρα 11, 14 και 24, άρθρα 16 και 27, άρθρο 17 και άρθρο 25 παράγραφος 1, άρθρα 22 και 29, άρθρο 30 Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 1600/92	Τομείς: ανάπτυξη της καλλιέργειας φρούτων, λαχανικών, φυτών και ανθέων· μοσχαρίσιο και βόειο κρέας, και γάλα· πατάτες και ραδίκι witloof· ζάχαρη· οίνος· ανανάδες
Poseican	Άρθρα 10, 13, 15, 19, 20, 24 Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 1601/92	Τομείς: βοδινό και μοσχαρίσιο κρέας· ανάπτυξη της καλλιέργειας φρούτων, λαχανικών, φυτών και ανθέων· αιγο-πρόβατα· οίνος· πατάτες· μέλι
Νησιά του Αιγαίου	Άρθρα 6, 7, 8, 9, 11, 12 Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2019/93	Τομείς: βοδινό και μοσχαρίσιο κρέας· ανάπτυξη της καλλιέργειας φρούτων, λαχανικών, φυτών και ανθέων· πατάτες· οίνος· ελιές· μέλι